

Bibliografia

BIBLIOGRAFIA BÀSICA

1. Bases ecològiques per a una gestió de la natura

- ANÓNIM (1987). «Bases ecològiques per a la gestió ambiental». Act. forn. Montesquiu (16-17 desembre 1985). Diputació de Barcelona. Barcelona.
- EHRlich, P.R. i EHRlich, A.H. (1972). «Population, Resources, Environment». Issues in Human Ecology (2a. ed.). W.R. Freeman & Co. San Francisco
- ELLIOT, H.F.I., edit. (1973). «Conservation for development». IUCN's Technical Meeting, Banff (Canadà), 12-15 sept. 1972. IUCN Publications, New Series, 28. Morges.
- FOLCH i GUILLEN, R. (1978). «Sobre ecologismo y ecologia aplicada». Ketres Editora. Barcelona.
- FORRESTER, J.W. (1969) «Urban dynamics». M.I.T. Press. Cambridge, Mass.
- GEORGESCU-ROEGEN, N. (1971). «The Entropy Law and the Economic Process». Harward Univ. Press. Cambridge, Mass.
- GLASS, D.V., EVERSLEY, D.E.C. (1965). «Population in History. Essays in Historical Demography». Edward Arnold Publ. Ltd. London.
- GREGORY, R. (1971). «The price of amenity. Five studies in conservation and government». Macmillan, St. Martin's Press. London.
- HAWKSWORTH, D.L., edit. (1974). «The changing flora and fauna of Britain». Proceedings of a Symposium held at the University of Leicester, 11-13 april 1973. Academic Press. London, New York.
- MADDOX, J. (1972). «The Domsday Syndrome». Macmillan. London.
- MARGALEF, R. (1974). «Ecologia». Ediciones Omega. Barcelona.
- NAC-NRC (1969). «Resources and Man». A study and Recommendations by the Committee... National Academy of Sciences, National Research Council. W.H. Freeman & Co. San Francisco.
- PRYDE, P.R. (1972). «Conservations in the Soviet Union». Cambridge University Press.
- SIMMONS, I.G. (1974). «The Ecology of natural resources». Edward Arnold. London.
- SIOLI, H., edit. (1973). «Ökologie und Lebensschutz in internationaler Sicht». Verlag Rombach. Freiburg.
- SCEP (1970). «Man's impact on the global environment. Assessment and Recomendations for Action». Report of the Study of Critical Environment Problems, Massachusetts Institute of Technology. Cambridge, Mass.

- USHER, M.B. (1973). «Biological Management and Conservation. Ecological theory, application and planning». Chapman & Hill. London.
- WATT, K.E.F. (1973). «Principles of environmental science». MacGraw-Hill Book Co. New York.

II. *Característiques i problemes generals de la natura als Països Catalans*

III. *Espècies i sistemes naturals amenaçats o conflictius*

- ABELLÀ, C. (1986). «L'estany de Banyoles com a unitat ecològica. Perills de contaminació». *Primeres jornades sobre l'estany de Banyoles: 27-32*. Diputació de Girona. Girona.
- AGUILAR-AMAT, J.B. (1924). «Dades per a un catàleg dels mamífers de Catalunya». *Treb. Mus. Ciènc. Nat. Barcelona*, VII (4). Barcelona.
- AIXALÀ, X. (1979). «Els ocells de Balaguer i la seva rogalia». Dialagro, S. A. Lleida.
- ALBAREDA, J.M. and ot (1962). «Study of the soils of the Ebro Valley. III». Instituto de Edafología. C.S.I.C. Madrid.
- ALCOVER, J.A. (1979). «Els mamífers de les Balears». *Man. d'intr. nat.*, 3. Editorial Moll. Palma de Mallorca.
- ALCOVER, J.A., MOYA-SOLÀ, i PONS-MOYA, J. (1981). «Les quimeres del passat. Els vertebrats fòssils del Plio-Quaternari de les Balears i Pitiüses.» *Monogr. cient.*, 1. Editorial Moll. Palma de Mallorca.
- ALTUNA, J. (1972). «Fauna de mamíferos de los yacimientos prehistóricos de Guipúzcoa, con catálogo de los mamíferos cuaternarios del Cantábrico y del Pirineo oriental». *Munibe*, 1-4. San Sebastián.
- AMANDIER, L. (1975). «Étude phytoécologique du massif des Albères». Université des Sciences et Techniques du Languedoc. Montpellier.
- ANTIGA, P. i BOFILL, J. M. (1902-1906). «Catàleg d'Insectes de Catalunya. Himenòpters». *But. Inst. Cat. Hist. Nat.* Barcelona.
- ARENZANA, O., GARCÍA, F. y FRAILE, J.L. (s/d). «Re poblaciones de caza mayor». *Boletín Técnico* (S. Cinegética), 4, S.N.P.F.C. Madrid.
- ARISÓ, A. (1982). «La transformació del paisatge terrassenc». *Col. Inv. i Est.*, 9. Terrassa.
- BALLESTER, A. (1971). «Proyecto para el establecimiento de un Parque-Reserva submarino en las islas Medas (Costa Brava, Gerona)». *Inmersión y Ciencia*. 3. Barcelona.
- BARCELÓ, F. (1875). «Apuntes para la fauna balear». *An. Soc. Esp. Hist. Nat.*, 4:53-68. Madrid.
- BAUDIÈRE, A. et BONNET, A.L.M. (1963). «Introduction à l'étude de la zone alpine des Pyrénées-Orientales». *Nat. Monspl.* (S. Bot.), 15:13-28, Montpellier.
- BAUDIÈRE, A. et BONNET, A.L.M. (1964-65). «Étude phytogéographique de la haute vallée de Carencà» (Pyrénées-Orientales). *Vie et Milieu*, suppl. 17:67-84; 16 (1-C): 599-630. Banyuls-sur-Mer.
- BUDIÈRE, A. et SIMONNEAU, P. (1969). «Étude phytosociologique du cordon littoral du Barcarès-Leucate». *Vie Milieu*, 19 (1-C): 11-47. Banyuls-sur-Mer.
- BAYÓ, A. (1982). «Les aigües» in «Història Natural dels Països Catalans», 3:15-56. Enciclopèdia Catalana, S.A. Barcelona.
- BECH, J. (1972). «Catalunya: materials i sòls». G.E.C., IV: 697-699. Barcelona.
- BECH, J. (1974). «Edafogènesis en la región volcánica de Olot (Gerona)». *Inst. Estud. Piren. Jaca*.
- BELLÉS, X. (1987). «Control de plagas de insectos con agentes hormonales endocrinos». *Vol. Entom. Mex.*, 72. México.
- BELLÉS, X. (1987). «Fauna cavernícola i intersticial de la Península Ibèrica i de les Illes Balears». C.S.I.C./Editorial Moll. Palma de Mallorca.
- BERNIS, F. (1966-71). «Aves migradoras ibéricas». *Publ. Soc. Esp. Ornit.* Madrid.

- BLAS ARITIO, L. (1975). «El libro de las especies protegidas». ICONA. Madrid.
- BLONDEL, J. (1967). «Reflexions sur le rapport entre prédateurs et proies chez les rapaces. Les effets de la prédation sur les populations des proies». *La Terre et la Vie*, 1: 5-32.
- BOFILL, A. i HAAS, F. (1920-21). «Estudi sobre la Malacologia de les valls pirenaïques». *Treb. Mus. Cièn. Nat. Barcelona*, III (1-6). Barcelona.
- BOFILL, A. i AGUILAR-AMAT, J.B. (1924). «Malacologia de les Illes Pitiüses». *Treb. Mus. Cièn. Nat. Barcelona*. X (3). Barcelona.
- BOLÒS, A. de (1950). «Vegetación de las comarcas barcelonesas». Inst. Esp. Est. Med. Barcelona.
- BOLÒS, O. de (1958). «Sòl i vegetació». Geografia de Catalunya, I: 223-266. Editorial Aedos. Barcelona.
- BOLÒS, O. de (1959). «El paisatge vegetal de dues comarques naturals: la Selva i la Plana de Vic». I.E.C. Barcelona.
- BOLÒS, O. de (1962). «El paisaje vegetal barcelonés». Universidad de Barcelona. Barcelona.
- BOLÒS, O. de (1967). «Comunidades vegetales de las comarcas próximas al litoral situadas entre los ríos Llobregat y Segura». *Mem. R. Acad. Cièn. Art. Barcelona*, 38. Barcelona.
- BOLÒS, O. de (1983). «La vegetació del Montseny». Servei de Parcs Naturals. Diputació de Barcelona. Barcelona.
- BOLÒS, O. de (1985). «Corologia de la flora dels Països Catalans. Volum introductori». *Orca: notícies i comentaris*, 1. I.E.C. Barcelona.
- BOLÒS, O. de i MASALLES, R.M. (1983). «Mapa de la vegetació de Catalunya, 33: Banyoles» (mapa 1:50.000 + memòria). Generalitat de Catalunya. Barcelona.
- BOLÒS, O. de i VIGO, J. (1984). «Flora dels Països Catalans», I. Editorial Barcino. Barcelona.
- BONAFÉ, F. (1977-80). «Flora de Mallorca», I-IV. Editorial Moll. Palma de Mallorca.
- BONNER, A. (1977). «Plantes de les Balears». *Man. d'intr. nat.*, 1, Editorial Moll. Palma de Mallorca.
- BORRÀS, A. (1980). «Els ocells de la comarca del Bages». Editorial Montblanc-Martín. Granollers.
- BOX, M. (1987). «Humedales y áreas lacustres de la provincia de Alicante». Inst. Est. J. Gil Albert. Diputació de Alicante. Alacant.
- BRAUN-BLANQUET, J. (1936). «La chênai d'Yeuse méditerranéenne (*Quercion ilicis*)». *Mem. Soc. Ét. Scien. Nat. Nîmes*, 5: 1-147. Nîmes.
- BRAUN-BLANQUET, J. (1948). «La végétation alpine des Pyrénées-Orientales. Étude de phytosociologie comparée». Estación de Estudios Pirenaicos e Instituto de Edafología. C.S.I.C. Madrid.
- BRAUN-BLANQUET, J. (1952). «Les groupements végétaux de la France méditerranéenne». C.N.R.S. Paris.
- BROS, V., MIRALLES, J. i REAL, J. (1982). «Fauna del Vallès Occidental». Sabadell.
- CABRERA, J. (1914). «Fauna Ibérica: mamíferos». Museo Ciencias Naturales. Madrid.
- CAMARASA, J.M.; FOLCH i GUILLÈN, R. y MASALLES, R.M. (1979). «El patrimonio natural de la Comarca de Barcelona. Medidas necesarias para su protección y conservación. Los recursos renovables terrestres». Corporació Metropolitana de Barcelona. Barcelona.
- CARDONA, M.A. (1980). «Funcionalisme i ecologia (d'algunes comunitats vegetals barcelonines)». I.E.C. Barcelona.
- CARRASCO, J.M.; CUÑAT, P.; MARTINEZ, M.; MARTINEZ, R.M. y PRIMO, R. (1972). «Contaminación de la Albufera de Valencia. I, niveles de contaminación por insecticidas». *Rev. Agr. Tecnol. Alim.*, 12: 583-596.
- CEBALLOS, G. (1956). «Catálogo de los Himenópteros de España». *Trab. Inst. Esp. Entom.* Madrid.
- CEBALLOS, G. (1959). «Primer suplemento al Catálogo de los Himenópteros de España». *Eos*. Madrid.
- CEBALLOS, G. (1964). «Segundo suplemento al Catálogo de los Himenópteros de España». *Eos*. Madrid.

- COLOM, G. (1978). «Biogeografía de las Baleares». (2a. ed.). Diputació de Balears. Palma de Mallorca.
- COLOM, G. (1964). «El medio y la vida en las Baleares». Miramar. Palma de Mallorca.
- COMPANYÓ, L. (1863). «Histoire Naturelle du département des Pyrénées-Orientales». Alsine Éditeur. Perpignan.
- CORDERO, P.J. (1983). «Las aves del Maresme: catálogo, estatus y fenología». Universidad de Barcelona. Barcelona.
- COROMINAS, J. (1986). «Els riscos geològics» in «Història Natural dels Països Catalans», 3:225-270. Enciclopèdia Catalana, S.A. Barcelona.
- COROMINAS, J. y ALONSO, E. (1984). «Inestabilidad de laderas en el Pirineo. Tipología y causas.» Jornadas de Trabajo sobre Inestabilidad de Laderas en el Pirineo. Barcelona.
- COSTA, M.; PERIS, J.B. y FIGUEROLA, R. (1984). «La vegetació de la Devesa de L. Albufera». Ajuntament de València. València.
- COSTA, M.; PERIS, J.B. y STÜBING, G. (1986). «Ecosistemas vegetales del litoral mediterráneo español». Monografías de la Dirección General del Medio Ambiente. MOPU. Madrid.
- COSTA, M. et al. (1984). «Estado actual de la flora y fauna marinas en el litoral de la Comunidad Valenciana». Publicacions Excm. Ayuntamiento de Castellón de la Plana. Castellón de la Plana.
- COUTOURIER, M. (1938). «Le chamois». Grénoble.
- COUTOURIER, M. (1954). «L'ours brun». Grénoble.
- COUTOURIER, M. (1962). «Le bouquetin des Alpes». Grénoble.
- CUEVAS, P. et al. (1983). «Initial field trials with the Synthetic sex pheromone of the processionary moth *Thaumetopoca pityocampa* (Denis and Schiff).» *J. Chem. Ecol.*, 9(1): 85-93.
- CUSTODIO, E. (1981). «Contaminación de las aguas subterráneas en relación a los vertidos de basuras urbanas de Barcelona.» Jornadas sobre análisis y evolución de la contaminación de las aguas subterráneas en España, I: 223-247. Barcelona.
- DOCAVO, I. (1979). «La Albufera de Valencia, sus peces y sus aves». Instituto Alfonso el Magnánimo València.
- DOMINGO, M. i CONCERNAU, J.M. (1982). «Els ocells de l'Alt Camp». Institut d'Estudis Vallencs. Valls.
- ELLERMAN, J.R. and MORRISON-SCOT, T.C.S. (1966). «Checklist of Palearctic and Indian Mammals (1758-1946)». British Museum (Natural History). London.
- ENGLÄNDER, M. (1972). «Steinböcke in Spanien». *Verein zum Schutze den Alpenpflanzen und tiere*, 37: 1-8. München.
- ESCARRÉ, A. et al. (1984). «Ecología del bosque esclerófilo mediterráneo». *Invest. y Cien.*, 95:69-78. Barcelona.
- FABREGAT, V. y NAVARRETE, P. (1987). «Evolución de la contaminación de nitratos en las aguas subterráneas del sector Norte de la Plana de Castellón.» *Hidrología y Recursos Hidráulicos*, 12:149-164.
- FERRER, X. i al. (1986). «Història Natural dels Països Catalans, 12: ocells». Enciclopèdia Catalana, S.A.. Barcelona.
- FERRÉS, L. et al. (1984). «Circulación de nutrientes en algunos ecosistemas forestales del Montseny (Barcelona).» *Mediterránea*, 7: 139-166. Alacant.
- FITTER, R. y FERNÁNDEZ CRUZ (1972). «El libro de las aves de España». Selecciones del Readers's Digest. Madrid.
- FOLCH i GUILLÉN, R. (1980). «La flora de les comarques litorals compreses entre la riera d'Alforja i el riu Ebre». I.E.C. Barcelona.
- FOLCH i GUILLÉN, R. (1981). «La vegetació dels Països Catalans». Ketres Editorial. Barcelona. (2.ª edició: 1987).
- FOLCH i GUILLÉN, R.; FRANQUESA, T. i al. (1984). «Història Natural dels Països Catalans, 7: vegetació». Enciclopèdia Catalana, S.A. Barcelona.
- FONT I QUER, P. (1950). «Flórula de Cardó». Barcelona.

- GADEA, E. (1952). «Nemátodos libres terrestres y dulciacuáticos de la fauna española». *Publ. Inst. Biol. Apl.* (S. Tax.), 1. Barcelona.
- GADEL, F. (1969). «Sur exemple d'évolution lagunaire: l'étang de Saint-Nazaire (Roussillon)». *Vie Milieu*, 19 (2-8): 291-322. Banyuls-sur-Mer.
- GARCÍA DE EMILIANI, M.O. (1973). «Fitoplancton de la laguna del Vilà» (Gerona, España). *Oecol. Aquat.*, 1: 107-155. Barcelona.
- GASULL, L. (1971, 1975). «Fauna malacològica terrestre y de agua dulce del sudeste ibérico». *Bol. Soc. Hist. Nat. Bal.*, 16, 20. Palma de Mallorca.
- GAUSSEN, H., (1972). «Carte de la végétation de la France (1/200.000) n. 78, Perpignan». (2a. ed.). Service de la Carte de la Végétation (C.N.R.S.). Toulouse.
- GAUSSEN, H. (1964). «Carte de la végétation de la France (1/200.000) n. 77, Foix». Service de la Carte de la Végétation. (C.N.R.S.). Toulouse.
- GIBERT A.M. (1913). «Fauna ictiològica de Catalunya». *Mem. Inst. Cat. Hist. Nat.*, 6, Barcelona.
- GIBERT, A.M. (1919-20). «Crustacis de Catalunya». *Treb. Inst. Cat. Hist. Nat.*, v: 9-129. Barcelona.
- GIL LLETGET, A. (1945) «Sinopsis de las aves de España y Portugal». *Trab. Inst. Cien. Nat. «José de Acosta»* (S. Biol.), 7. C.S.I.C. Madrid.
- GINER, J. (1943-45). «Himenópteros de España». *Trab. Inst. Esp. Entom.* Madrid.
- GIRALT, M. (1986). «Flora i vegetació dels líquens epífits del Tarragonès. Aplicació al problema de la contaminació atmosfèrica.» Fundació A. i V. Mestres Jové. Vilafranca del Penedès.
- GOURRET, P. (1897). «Les étangs saumâtres du Midi de la France et leurs pêcheries». *An. Mus. Hist. Nat. Marseille.* Marseille.
- GRANDWERE, S.K. and MORALES, A. (1970). «The biogeography of iberian orthopteroids». *Miss. Zool.*, II (5). Barcelona.
- GUERAU DE ARELLANO, C. i TORRES, N. (1981). «Nova aportació al coneixement de les plantes d'Eivissa i Formentera». Institut d'Estudis Eivissencs. Eivissa.
- GUERRA, A. y ot. (1968). «Mapa de los suelos de España». Instituto de Edafología. C.S.I.C. Madrid.
- HAASS, F. (1929). «Fauna malacològica terrestre y de agua dulce de Cataluña». *Trab. Mus. Cien. Nat. Barcelona*, XIII. Barcelona.
- HALTENORTH, T. und TRENSE, W. (1956). «Das Grosswild der Erde und seine Trophäen», *Bayarischer Landwirtschaftsverlag.* München.
- HEMMER, M. i ALCOVER, J.A. eds. (1984). «Història biològica del ferreret». *Mon. cient.*, 3. Editorial Moll. Palma de Mallorca.
- HERNANDO, V. y otros (1971). «Estudio de los suelos de naranjos de Valencia y Castellón de la Plana.» Instituto de Edafología. C.S.I.C. Madrid.
- HONNEGER, R.E. (1978). «Amphibiens et reptiles menacés en Europe.» *Coll. Sauveg. Nat.*, 15. Conseil d'Europe. Strasbourg.
- ICONA (1986). «Lista roja de los vertebrados de España». Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación. Madrid.
- JUILLET, A. et SUSPLUGUES, J. (1942). «La châtaigneraie catalane et les dangers de son exploitation présente». *Soc. Pharm. Montpellier*, 11: 47-52. Montpellier.
- KIENER, A. et PETIT, G. (1969). «Contribution à l'étude écologique et biologique de la réserve de Font-Estramar et de quelques sources vauclusiennes de la région de Salses-La-Nouvelle». *Vie Milieu*, 19 (2-C): 241-285. Banyuls-sur-Mer.
- KING, J.E. (1956). «The monk seals (genus *Monachus*)». *Bull. Brit. Mus. Nat. His. (Zool.)*, 3 (5): 204-256. London.
- KIRK, G. (1968). «Sängetierschutz: Erhaltung-Benahrung-Schutz (*Theriophylaxe*)». Gustav Fischer Verlag. Stuttgart.
- KUHBIER, M., ALCOVER, J.A. i GUERAU DE ARELLANO, C. eds. (1984). «Biogeography and Ecology of the Pityusic Islands». *Monog. biol.*, 52. W. Junk Publishers. The Hague.

- LAURENT, G. (1932). «La végétation des terres salées en Roussillon». Documents pour la carte des Productions Végétales (France méditerranéenne). Lechevalier Editeur. Paris.
- LOZANO, L. (1935). «Los peces fluviales de España». *Mem. Acad. Cien. Ex. Fis. Nat. Madrid* (S. Cien. Nat.), v. Madrid.
- MALUQUER, J. (1916). «Rèptils i amfibis de Catalunya». *Bull. Inst. Cat. Hist. Nat.* 16: 53. Barcelona.
- MALUQUER, J. (1917). «Les serps de Catalunya». *Treb. Mus. Ciènc. Nat. Barcelona* (S. Zool.), VII. Barcelona.
- MALUQUER, J. (1919). «Les tortugues de Catalunya». *Treb. Mus. Ciènc. Nat. Barcelona* (S. Zool.), VIII. Barcelona.
- MALUQUER, J. (1981). «Els ocells de les terres catalanes» (3.^a ed.). Editorial Barcino. Barcelona.
- MARGALEF, R., ARMENGOL, J., TOJA, J., GUISET, J. and VIDAL, A. (1973). «Plankton, production and water quality in spanish reservoirs. First report on a research project». Intern. Comm. Large Dams. IX Congress, 11-15 June 1973. Madrid. D.G.O.H., C.E.M. Madrid.
- MARCEL, J.F., PONS, D. et BAUDIÈRE, A. (1982). «Le massif du Madres (Pyrénées-Orientales) et son intérêt biogéographique». *Biol. Ecol. Médit.*, 9(2-3): 127-138.
- MARS, P. (1966). «Recherches sur quelques étangs du littoral méditerranéen français et sur leurs faunes malacologiques». *Vie Milieu*, suppl. 20: 1-359. Banyuls-sur-Mer.
- MARTÍN BOLAÑOS, M. (1947). «Origen, desarrollo y producciones del monte alto». *Inst. Forest. Inv. Exp.*, 34: 36-66. Madrid.
- MARTÍNEZ RICA, J. P. (1981). «Notas sobre la protección de especies amenazadas de anfibios y reptiles en España». *Pirineos*, 114: 75-86. Jaca.
- MARTÍNEZ RICA, J. P. and CIRER, A.M. (1982). «Notes on some endangered species of Spanish herpetofauna, I: *Podarcis pityusensis* Boscà». *Biological Conservation*, 22: 295-314. Bar-king.
- MSALLES, R.M. (1983). «Flora i vegetació de la Conca de Barberà». I.E.C. Barcelona.
- MASCLANS, F. y BATALLA, E. (1964-72). «Flora de los montes de Prades». *Collect. Bot.*, VI-VII. Barcelona.
- MASCLANS, F. (1966). «Flora del Segrià i l'Urgell, a la plana occidental catalana». I.E.C. Barcelona.
- MASSIP, J.M. (1980). «Els ocells (fauna comarcal de Banyoles)». Gràfiques Montserrat. Figueres.
- MASSIP, J.M. (1983). «Els mamífers (fauna comarcal de Banyoles)». Centre d'Estudis Comarcals. Banyoles.
- MATAS, J. (1986). «Els estanys eixuts». *Quad. Rev. Gir.*, 7. Girona.
- MAYOL, J. (1978). «Els aucells de les Balears». *Man. d'intr. nat.*, 2. Editorial Moll. Palma de Mallorca.
- MAYOL, J. (1986). «Rèptils i amfibis de les Balears». *Man. d'intr. nat.*, 6. Editorial Moll. Palma de Mallorca.
- MESTRE, P. (1978-79). «Ocells del Penedès». Museu de Vilafranca/Institut d'Estudis Penedescens. Vilafranca del Penedès.
- MILLER, G.S. (1912). «Catalogue of the Mammals of Western Europe». British Museum (Natural History). London.
- MINISTERIO DE OBRAS PÚBLICAS (1971). «Estudio de los recursos hidráulicos totales del Pirineo Oriental». Comisaría de Aguas del Pirineo Oriental. Barcelona.
- MOLL, J. (1957). «Las aves de Menorca». Publ. Est. Gen. Luliano. Palma de Mallorca.
- MOTJÉ, L. (1982). «Els ocells de la comarca de la Selva». Diputació de Girona. Girona.
- MUNTANER, J., FERRER, X. i MARTÍNEZ-VILALTA, A. (1984). «Atlas dels ocells nidificants de Catalunya i Andorra». Ketres Editors. Barcelona.
- MUNTANER, J. i CONGOST, J. (1984). «Avifauna de Menorca» (2a. ed.). *Treb. Mus. Zool.*, 1. Barcelona.

- NAVARRO MEDINA, J.D. y NAVARRO GARCÍA, J. (1982). «La avifauna de los embalses de "El Hondo", I». *Mediterranea*, 6: 109-139. Alacant.
- NAVARRO MEDINA, J.D. y NAVARRO GARCÍA, J. (1984). «La avifauna de los embalses de "El Hondo", II». *Mediterranea*, 7: 117-137. Alacant.
- NIETHAMMER, G. (1963). «Die Einbürgerung von Säugetieren und Vögeln in Europa». Parey Verlag, Hamburg.
- NOVOA, M. (1981). «Inundaciones de Octubre de 1907 en la cuenca del río Cardoner (Lleida-Barcelona)». Comisaría de Aguas del Pirineo Oriental. M.O.P.U. Barcelona.
- OBARTÍ, J., GARAY, P. y NIETO, M. (1987). «Repercusión de las actividades agrícolas en la calidad natural de las aguas del acuífero Majurquera-Falconera (Gandía)». III Reunión Nacional de Geología Ambiental y Ordenación del Territorio, I: 527-550. Valencia.
- OLIVER, G. (1972). «Un milieu à protéger: l'Étang de Canet ou de Saint-Nazaire (Pyrénées-Orientales)». Congr. Soc. Sav., c/r 97. Nantes.
- O.R.C.A. (1985-87). «Atlas corològic de la Flora vascular dels Països Catalans, mapes 1-103». I.E.C. Barcelona.
- PARDO, L. (1942). «La Albufera de Valencia: estudio limnográfico biológico, económico y antropológico». *Mem. Sec. Biol. Aguas Cont. Inst. Forest. Inv. Exp.*, III. Madrid.
- PARÉS, M., POU, G. i TERRADAS, J. (1985). «Ecología d'una ciutat. Barcelona». Centre del Medi Urbà. Ajuntament de Barcelona. Barcelona.
- PÉREZ, ACOSTA, J. (1921). «Los Arácnidos de Cataluña (catálogo sistemático crítico)». *Treb. Inst. Cat. Hist. Nat.*, V. Barcelona.
- PETIT, G. et GAY, F.J. (1968). «Fluctuations d'une lagune: l'étang de Canet ou de Saint-Nazaire (P.O.)». *An. Soc. Hort. Hist. Nat. Hérault*, 108 (2, 4). Montpellier.
- PLANAS, M.D. (1973). «Composición, ciclo y productividad del fitoplancton del lago de Bañolas». *Oecol. Aquat.*, 1: 3-106. Barcelona.
- PRAT, N., PUIG, M.A., GONZÁLEZ, G. i TORT, J. (1982). «Predicció i control de la qualitat de les aigües dels rius Besòs i Llobregat, I: els factors físics i químics del medi». *Estudis i monogràfics*, 6. Servei del Medi Ambient. Diputació de Barcelona. Barcelona.
- PUIG, M.A., ARMENGOL, J., GONZÁLEZ, G., PEÑUELAS, J., SABATER, S. i SABATER, F. (1987). «Chemical and biological changes in the river Ter induced by a series of reservoirs», in «Advances in Regulated Streams» (Craig, J. ed.). Pleunm Press.
- QUERALT, A. (1974). «La contaminación de las aguas». C.A.U., 25:83-110. Barcelona.
- REAL, J. (1985). «El medi natural del Vallès». I. Col·loqui de Naturalistes Vallesans. Centre d'Estudis d'Ecosistemes Mediterranis. Sabadell.
- RBAS, V. (1981). «Avifauna d'Eivissa». Institut d'Estudis Eivissencs. Eivissa.
- ROS, J.D., OLIVELLA, I. i GILI, J.M. eds. (1984). «ELs sistemes naturals de les Illes Medes». I.E.C. Barcelona.
- ROSO, A., MAZARIEGOS, A., BAUTISTA, F. et al. (1987). «Estudio de la salinización de las captaciones de la central de abastecimiento de EMAYA en Pont d'Inca». *Hidrogeología y Recursos Hidráulicos*, 12:797-811.
- SABATER, F. i ARMENGOL, J. (1987). «Chemical characterization of the Ter river». *Limnetica*.
- SAINT-GIRONS, M.C. (1973). «Les Mammifères de France et du Benelux (faune marine exceptée)». Doin Editeurs. Paris.
- SANCHÍS, E. (1981). «Los nitratos en los acuíferos costeros de Valencia y su distribución en el espacio y en el tiempo.» Jornadas sobre análisis y evolución de la contaminación de las aguas subterráneas en España, I:39-51. Barcelona.
- SAN GIL, J. y SUREDA, V. (1974). «La contaminación atmosférica en Barcelona». C.A.U., 25: 62-82. Barcelona.
- SARGATAL, J. i LLINÀS, R. (1978). «Els ocells de l'Empordà». Centre Excursionista Empordanès. Figueres.
- SEGUY, E. (1934). «Diptères d'Espagne.» *Med. Acad. Cien. Ex. Fis. Nat. Zaragoza*. Zaragoza.

- SERÓ, R. i MAYMÓ, I. (1972). «Les transformacions econòmiques al delta de l'Ebre.» Servei d'Estudis de Banca Catalana. Barcelona.
- SERVANT, E. et CALLOT, G. (1966). «Étude pédologique du Roussillon.» S.E.S., 66. E.M.S.A. Montpellier.
- SIMONNEAU, P. (1966). «Les grandes ensembles écologiques des Pyrénées Orientales: l'étang de St.-Nazaire» (carte écologique au 1:500). Entente Interdépartementale pour la démons-tration, 1-19. Montpellier.
- SUNYER, D. i MOTSÉ, L. (1981). «Ocells de Girona i la seva rodalía». Ajuntament de Girona. Gi-rona.
- TENENBAUM, J. (1915). «Faune coleoptérologique des îles Baléares». Z. Pracowni Biologicznej. T.M.P. Warszawa.
- TERRADAS, J. ed. (1984). «Introducció a l'ecologia del faig al Montseny». Diputació de Barcelo-na. Barcelona.
- TRABAUD, L., (1970). «Le comportement du feu dans les incendies de forêts». *Rev. Tech. du Feu*, 103: 13-32.
- TRABAUD, L. (1970). «Quelques valeurs et observations sur la phytodynamique des surfaces incendiées dans le Bas-Languedoc (premiers résultats).» *Nat. Monsp. (S. Bot.)*, 21: 231-242. Montpellier.
- TRIGO, E. (1972). «La cabra montés de los Puertos de Tortosa y Beceite». *Vida Silvestre*, 2: 85-93. ICONA. Madrid.
- VALVERDE, J.A. (1959). «La protection de la faune en Espagne: ses problèmes». *Symp. Survival IUCN Athens*, I: 31-43.
- VALVERDE, J.A. (1963). «Información sobre el lince español». *Boletín Técnico (S. Cinegética)*, 1. S.N.P.F.C. Madrid.
- VANDEL, A. (1972). «Les Isopodes terrestres et cavernicoles de la Catalogne». *Mis. Zool.*, III (2). Barcelona.
- VERICAD, J.R. (1970). «Estudio faunístico y biológico de los mamíferos montaraces del Pirineo». *P. Cent. Pir. Biol. Exp.*, 4: 7-232. Jaca.
- VIDAL, A. (1969). «Évolution d'un lac de barrage dans le NE de l'Espagne pendant les quatre premières années de Service». *Verh. Int. Vev. Limmol.*, 17: 191-200.
- VIDAL, A. (1972). «Dinámica del hipolimnion anóxico en el embalse de Sau (Barcelona)». *Pirineos*, 105: 129-169. Jaca.
- VIDAL, A. (1973). «Développement et évaluation du phytoplankton dans le réservoir de Sau». Com. Int. des Grands Barrages. XI Congrès, 11-15 juin 1973. Madrid. D.G.O.H., C.E.M., Madrid.
- VIDAL, A. (1960). «La alimentación subterránea del lago de Bañoles y algunos datos sobre los depósitos lacustres de sus inmediaciones.» *Informaciones y Estudios*, 7:23-31 S.G.D.P. Madrid.
- VIGO, J. (1968). «La vegetació del massís de P enyagolosa». I.E.C. Barcelona.
- VIGO, J. (1976). «L'alta muntanya catalana. Flora i vegetació». C.E.C./Montblanc-Martín. Bar-celona.
- VIGO, J. (1983). «Flora de la vall de Ribes». *Acta Bot. Barcin.*, 35. Universitat de Barcelona. Barcelona.
- VILARRÚBIA, A. (1936). «Les zoocécidies de les plantes de Catalunya». *Treb. Mus. Cièn. Nat. Barcelona*, XI (10). Barcelona. (2.ª edició: Eumo Editorial [1986], Vic).
- VILAR, H. del (1937). «Los suelos de la Península Luso-Ibérica». E. Hurbey. London.
- WIJNGAARDEN, A.V. (1962). «The Mediterranean Monk Seal». *Oryx*, 6 (5): 270-273.
- ZARIQUIEY, R. (1968). «Crustáceos decápodos ibéricos». *Invest. Pesq.*, 32. Barcelona.

IV. Per una gestió de la natura als Països Catalans

- BOLÒS, O. de (1973). «La conservación de la Naturaleza y sus fundamentos». C.S.I.C. Barcelona.
- CAMARASA, J.M., FOLCH i GUILLÉN, R. i MASALLES, R.M. (1979). «El patrimonio natural de la comarca de Barcelona. Medidas necesarias para su protección y conservación. Los recursos renovables terrestres». Corporació Metropolitana de Barcelona. Barcelona.
- CARDONA, M.A. (1980). «Estudi de les zones d'interès botànic i ecològic de Menorca». Consell Insular de Menorca. Maó.
- DIRECCIÓ GENERAL DEL MEDI RURAL (1985). «Espècies protegides». Generalitat de Catalunya. Barcelona.
- DORST, J. (1965). «Avant que Nature meure». Delachaux et Niestlé. Neuchâtel. (Edició castellana [1972]. Ediciones Omega. Barcelona.)
- DUFFEY, E. (1971). «Conservación de la Naturaleza». Editorial Noguer. Barcelona.
- FERRER, A. (1973). «Los Parques Naturales de la Provincia de Barcelona». *Cuadernos de Arquitectura y Urbanismo*, 99: 24-25. Barcelona.
- FOLCH i GUILLÉN, R. ed. (1979). «El patrimoni natural d'Andorra». Ketres Editora. Barcelona.
- GARCIA, X., REIXAC, J. i VILANOVA, S. (1979). «El combat ecologista a Catalunya». *Llibres a l'abast*, 146. Ediciones 62. Barcelona.
- GENERALITAT DE CATALUNYA (1984). «Estudio del Plan de Puertos Deportivos». Dept. Política Territorial i Obres Públiques. Barcelona.
- GENERALITAT VALENCIANA: ALMENAR, R. ed. (1987). «El Medio Ambiente en la Comunidad Valenciana». *Monografía*, 2. Cons. d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports. València.
- GURRI SERRA, F. (1973). «El excursionismo ante el programa de los nuevos Parques Nacionales». *Cuadernos de Arquitectura y Urbanismo*, 99: 16-19. Barcelona.
- MANSHOLT, S. (1974). «La crise». Editions Stock. Paris (edició castellana, «La crisis de nuestra civilización» (1975). Editorial Euros. Barcelona).
- MEADOWS, D.H. et au. (1972). «Halte à la croissance?». Fayard. Paris.
- NADAL, J., BOLÒS, O. de., BOLÒS, M. de., ESTRADA, M., MARGALEF, R., VILÀ VALENTÍ, J., MARJANEDAS, A. (1970). «Simposio sobre la conservación de la biosfera». *Rev. de Geografía*, : 75-107. Barcelona.
- NAVARRO MEDINA, J.D. (1983). «Situación y perspectivas de las zonas húmedas del sur de Alicante». *Quercus*, 12: 37-39. Madrid.
- PALUZIE, L. (1973). «Los espacios libres naturales, su regulación en nuestra legislación y algunas referencias sobre otros países». *Cuadernos de Arquitectura y Urbanismo*, 99: 8-15. Barcelona.
- PALUZIE, L. (1977). «El dret i els espais naturals protegibles». *Revista Jurídica de Catalunya*, 4. Barcelona.
- QUINTANA, A. (1973). «Problemática de los Parques Naturales en la isla de Mallorca». *Cuadernos de Arquitectura y Urbanismo*, 99: 20-23. Barcelona.
- ROS, J.D. (1983). «Recomendaciones para el establecimiento de un parque natural en una zona litoral mediterránea». *Mediterrània*, 3: 21-27. Ajuntament de Barcelona/Unió de Ciutats de la Mediterrània. Barcelona.
- SAINT-MARC, PH., (1971). «Socialisation de la nature». Doin. Paris (edició castellana).
- TERRADAS, J. (1979). «Ecología y educación ambiental». Omega. Barcelona.
- U.I.C.N. [P.N.U.M.A. i W.W.F.] (1980 ed. catalana 1986). «Estratègia mundial per a la Conservació». Diputació de Barcelona.
- U.I.C.N. (1978). «The U.I.C.N. Plant Red Data Book». Morges.
- U.I.C.N. (1985). «Liste des Nations Unies de Parcs Nationaux et des Aires Protégées». Gland-Cambridge.

- U.I.C.N. (1986). «Liste des Réserves de la Biosphère». Gland-Cambridge.
- UNIVERSITAT DE BARCELONA (1979). «Propostes per a l'ordenació de l'espai no urbanitzat i per a la gestió dels recursos naturals adaptats a les necessitats dels Països Catalans». Universitat de Barcelona. Barcelona.

BIBLIOGRAFIA DE TEXTOS ANTICS

- AYMERICH, M. «Historia Geográfica Natural de Catalunya. Reyno Animal» (1766). *Quaderns de Geografia*, II (edició a cura de Josep Iglésies). Barcelona, 1949.
- CAVANILLES, A.J. «Observaciones sobre la Historia Natural, Geografía, Agricultura, Población y Frutos del Reyno de Valencia». (I-II). Madrid, 1795-1797 (edició en facsímil: *Biblioteca valentina*, 1. València, 1972).
- DESPUIG, C. «Col·loquis de la insigne ciutat de Tortosa». 1557.
- ESCOLANO, G. de. «Décadas de la Historia de la insigne y coronada Ciudad y Reino de Valencia». València, 1611.
- GIL, P. «Geografía de Catalunya. Llibre primer». (1600). *Quaderns de Geografia*, I (edició a cura de Josep Iglésies). Barcelona, 1949.
- LABORDE, A. de. «Voyage Pittoresque et Historique en Espagne» 1806-1820 (edició en català: *Biblioteca Abat Oliba*. Publ. Abadía Montserrat. Barcelona, 1974-75).
- LLUÍS SALVADOR D'ÀUSTRIA. «Die Balearen in Wort und Bild geschildert». Leipzig, 1869-1891.
- ORELLANA, M.A. «Catálogo y descripció d'els pardals de l'albufera de Valencia». València, 1795 (edició en facsímil: "Pardals i peixos". *Lletra menuda*, 3. Sueca, 1972).
- ORELLANA, M.A. «Catalogo d'els peixos, qu'es crien e peixquen en lo Mar de València». València, 1802 (edició en facsímil: "Pardals i peixos". *Lletra menuda*, 3. Sueca, 1972).
- SALVADOR, J. «Viatge d'Espanya i Portugal» (1716-1717). Edicions 62. *Antologia Catalana*, 6 (edició a cura de Ramon Folch i Guillèn). Barcelona, 1972.
- ZAMORA, F. de. «Diario de los viajes hechos en Cataluña» (1785-1790). Curial Edicions Catalanes. *Documents de Cultura*, 3 (edició a cura de Ramon Boixareu). Barcelona, 1973.

Apèndix documental

A. Àmbit jurídic-administratiu de Catalunya

Llei 12/1985, de 13 de juny, d'Espais Naturals [DOGC, 28.6.1985].

LLEI 12/1985,

de 13 de juny, d'espais naturals

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT
DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'Autonomia, promulgo la següent

LLEI

I. Hi ha dos aspectes que caracteritzen molt especialment el medi natural a Catalunya. Un és l'extraordinària varietat que presenta, gens habitual en paisos d'extensió similar, de tal manera que, com han destacat els especialistes, una gran part de les estructures de paisatge que es troben a Europa i al nord d'Àfrica hi són representades. L'altre és la intensa humanització del seu territori. L'acció humana no havia ocasionat normalment desequilibris greus fins als darrers decennis, en què, a causa del fort increment de la població i del desenvolupament econòmic i tecnològic, la situació ha experimentat un canvi radical. Així, la urbanització extensiva i sovint incontrolada, la construcció massiva de grans obres d'infraestructura, sense una avaluació prèvia de les seves conseqüències sobre la natura i el paisatge i sense una previsió de mesures paral·leles per a compensar-ne o reduir-ne els efectes negatius, la pol·lució atmosfèrica, dels sòls i de les aigües superficials i subterrànies, la pressió especulativa sobre els espais naturals metropolitanans i costaners, l'accentuació del procés de desaparició de les zones humides, el perill d'extinció de diverses espècies, el flagell dels incendis forestals, la pèrdua de sòls agrícoles de primera qualitat, etcètera, són causa d'una inquietud creixent dels científics i, en general, de l'opinió pública, no tan sols pels efectes visuals i estètics de la de-

gradació i la destrucció del paisatge, sinó també per l'amenaça que aquest conjunt de factors significa ja avui per al manteniment de la viabilitat dels equilibris naturals i per a la conservació dels recursos vius.

És, doncs, palesa la necessitat urgent d'una actuació eficaç dels poders públics que actualment és obstaculitzada per un marc legal massa dispers, que presenta buits importants.

Pel que fa a la legislació dirigida específicament a la protecció, les actuacions en el marc de la normativa del patrimoni, històrico-artístic —especialment mitjançant la declaració de paratges pintorescs de determinats espais naturals— no han estat prou efectives, mentre que la Ley 15/75, de 2 de mayo, de Espacios Naturales Protegidos, defineix uns mecanismes de tramitació i de gestió que no corresponen a les necessitats actuals de Catalunya en aquesta matèria.

La Ley 19/1975, de 2 de mayo, sobre Régimen del Suelo y Ordenación Urbana, consagra la protecció de la natura com una de les finalitats de l'ordenació del territori i preveu l'establiment de nivells de protecció variables mitjançant l'aplicació d'algunes de les figures de planejament que defineix.

Aquests instruments de planejament, i molt especialment la figura del pla especial, han estat generalment els que han ofert millors possibilitats d'intervenció sobre els espais naturals amb les finalitats esmentades. Es pot afirmar que la definició d'un règim de sòl adequat és una condició imprescindible per a fer plenament viable qualsevol altra forma de protecció. La via que ofereix la legislació del sòl presenta, però, lògicament, certes limitacions, ja que és insuficient per a la regulació efectiva d'algunes activitats i, sobretot, per al desenvolupament d'una gestió adequada de la natura, que requereix un tractament legal propi.

II. La varietat de les característiques dels espais naturals a Catalunya, la diversificació de les causes de degradació i la gravetat dels efectes d'aquesta exigeixen que la protecció de la natura no resti limitada a la preservació esporàdica d'algunes mostres de valor excepcional.

En aquest sentit no es pot oblidar tampoc que les resolucions dels organismes internacionals especialitzats destaquen l'estreta relació que hi ha entre la possibilitat d'assolir un desenvolupament estable i la conservació i la gestió adequades dels recursos vius. Altrament, el manteniment de grans extensions del territori al marge de la intervenció humana i de l'aprofitament dels recursos només es pot plantejar en països amb una gran superfície, amb una densitat de població escassa i que encara conserven zones importants en estat salvatge.

En el cas concret de Catalunya, mentre que en les àrees on es concentren majoritàriament la població i les activitats —les quals comprenen menys del 10 per 100 del territori— els espais naturals pròxims pateixen una pressió fortíssima, una part important dels espais de valor natural es localitzen en zones deprimides socio-econòmicament i sovint en procés de despoblament. En aquests casos, més que mai, la protecció no pot significar per als seus habitants unes càrregues addicionals que n'agreuïn la situació difícil, sinó, al contrari, ha de comportar una millora efectiva de llurs condicions de vida. Nombroses experiències internacionals demostren que és possible de fer compatibles el desenvolupament d'aquestes àrees i la protecció dels seus valors naturals. La presència de l'home moltes vegades perpetua les condicions ecològiques adequades d'aquest territori.

De tot això es desprèn que la protecció del medi natural a Catalunya exigeix un instrument jurídic i una estratègia que, alhora que possibilitin la conservació i la gestió específiques dels espais naturals que ho necessiten particularment, estableixin un marc legal de protecció referit globalment a la natura i permetin el desenvolupament d'un conjunt de mesures operatives per a la defensa dels recursos naturals enfront de les diverses causes de degradació.

III. Les competències que l'Estatut de Catalunya atorga a la Generalitat en

diverses matèries permeten, als efectes esmentats en el paràgraf anterior, l'elaboració d'aquest text legal, en absència del qual el Parlament de Catalunya ha aprovat diverses lleis dirigides a la protecció de la natura, com la Llei 12/1981, per la qual s'estableixen Normes Addicionals de Protecció dels Espais d'Especial Interès Natural Afectats per Activitats Extractives, la Llei 2/1982, de Protecció de la Zona Volcànica de la Garrotxa, la Llei 6/1982, sobre Declaració com a Paratge Natural d'Interès Nacional del Massís del Pedraforca (Berguedà), i la Llei 21/1983, de Declaració de Paratges Naturals d'Interès Nacional i de Reserves Integrals Zoològiques i Botàniques dels Aiguamolls de l'Empordà, a les quals cal afegir certs aspectes que conté la Llei 9/1981, sobre Protecció de la Legalitat Urbanística.

IV. Aquesta Llei, d'acord amb el que estableixen els articles 45 i 47 de la Constitució espanyola, desenvolupa l'exercici de diverses competències que l'Estatut d'Autonomia atorga a la Generalitat de Catalunya, exclusives o, si s'escau, en el marc de la legislació bàsica de l'Estat, amb l'objecte d'assolir la conservació i, si s'escau, la millora de la diversitat, la riquesa i la productivitat dels sistemes naturals de Catalunya, en el marc de la protecció del medi ambient i de l'ordenació racional i equilibrada del territori.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1

Els objectius d'aquesta Llei són protegir, conservar, gestionar i, si s'escau, restaurar i millorar la diversitat genètica, la riquesa i la productivitat dels espais naturals de Catalunya, els quals han d'ésser compatibles amb el desenvolupament i la utilització dels recursos naturals i ambientals, en el marc de la protecció del medi i de l'ordenació racional i equilibrada del territori.

Article 2

1. Les disposicions d'aquesta Llei s'apliquen a tots els espais naturals de Catalunya.

2. S'entenen per espais naturals els que presenten un o diversos ecosistemes, no essencialment transformats per l'exploració i l'ocupació humanes, amb espècies vegetals o animals d'interès científic o educatiu i els que presenten paisatges naturals de valor estètic.

3. Gaudeixen de la consideració d'espais naturals de protecció especial els espais naturals als quals s'aplica qualsevol de les modalitats de protecció definides en el capítol IV.

Article 3

1. Correspon a les diverses administracions públiques la protecció dels espais naturals, de llur gea i de les espècies vegetals i animals que hi viuen, el manteniment de la viabilitat dels equilibris i, en general, la defensa de llurs ecosistemes i recursos naturals de totes les causes de degradació que els poden amenaçar.

2. Tothom té el deure de respectar i conservar els espais naturals i l'obligació de reparar el dany que hi causi.

Article 4

L'Administració de la Generalitat i les entitats locals han d'adequar llurs disposicions per a canalitzar llur actuació i la dels particulars, d'acord amb els objectius que estableixen els articles anteriors i tenint en compte l'exercici de qualsevol activitat dels seus habitants, per a assolir les finalitats següents:

a) Protegir els sòls de les intervencions que poden comportar l'increment de l'erosió i la pèrdua de llur qualitat i, si s'escau, protegir els pendents descoberts de vegetació amb plantacions o altres mesures físiques que n'evitin la degradació.

b) Preservar les aigües continentals —tant les superficials com les subterrànies— i litorals de tota mena d'elements contaminants, per tal de mantenir-les en condicions que les facin compatibles amb la conservació de llur població animal i vegetal.

c) Conservar i regenerar les zones humides i salvaguardar els espais naturals litorals.

d) Evitar l'emissió de gasos, de partícules i de radiacions que poden afectar greument l'ambient atmosfèric i evitar els sorolls innecessaris que poden pertorbar el comportament normal de la fauna.

e) Preservar les espècies vegetals i llur diversitat i conservar les superfícies forestals.

f) Protegir la fauna salvatge evitant la destrucció del medi físic, la introducció d'espècies alienes nocives i la pressió cinegètica excessiva.

g) Protegir els espais naturals de determinats contaminants químics que perjudiquen moltes espècies protegides.

h) Mantenir la diversitat, la singularitat i les característiques dels ecosistemes en general.

i) Fomentar els usos i les activitats que, en el marc d'aquesta Llei, afavoreixen el desenvolupament de les diverses zones i fan possible la contenció del despoblament rural.

j) Controlar l'impacte produït per la implantació d'elements artificials, infraestructures o actuacions generadores de transformacions lesives al medi natural.

k) Condicionar els indrets singulars afectats per activitats que han estat causa d'alteracions perjudicials per a la natura o el paisatge.

l) Facilitar la disponibilitat d'espais naturals suficients per a la recerca, l'educació i el lleure.

m) Fomentar la formació escolar en les qüestions relacionades amb la protecció de la natura i el medi ambient.

n) Fomentar el respecte dels ciutadans a la natura, per a aconseguir un coneixement més gran i la sensibilització col·lectiva pel que fa al patrimoni cultural de Catalunya.

Article 5

1. L'Administració de la Generalitat ha de prendre les mesures procedents per a l'elaboració i l'actualització dels estudis bàsics sobre el medi natural necessaris per a la protecció i la gestió adequades. També pot formular i tramitar plans especials per a la protecció del medi natural i del paisatge, d'acord amb el que estableix la legislació urbanística. Abans que siguin aprovats definitiva-

ment aquests plans cal demanar informes al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, al Consell de Protecció de la Natura i als Ajuntaments afectats, a més dels altres establerts per la normativa urbanística vigent. Aquests plans especials també poden ésser formulats i tramitats per les entitats locals amb competències urbanístiques, les quals han de demanar els informes al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, a més dels altres que són preceptius, i al Consell de Protecció de la Natura quan es tracta de plans especials que afecten el territori de més d'un municipi.

2. La suspensió de l'atorgament de llicències d'edificació i ús del sòl amb motiu de la redacció i la tramitació dels plans especials a què es refereix l'apartat 1 pot comprendre, per acord adoptat pels Departaments competents, a proposta de l'Administració que redacta i promou el pla especial, a més dels actes, regulats per l'ordenament urbanístic, la modificació de l'ús o de l'aspecte exterior dels edificis, els moviments de terres, la tala d'arbres i la col·locació de cartells de propaganda visibles des de vies públiques.

3. L'aprovació del pla especial implica la declaració d'utilitat pública de les obres i les actuacions previstes i la necessitat d'ocupació dels béns immobles i els drets afectats. És aplicable el que estableixen els articles 64 i 68 de la Ley sobre Régimen del Suelo y Ordenación Urbana, de 9 d'abril de 1976.

4. Un cop un espai ha estat declarat protegit, els Ajuntaments afectats han d'adequar llur planejament urbanístic, en un termini de dos anys, a les directrius del pla especial de l'espai protegit.

Article 6

1. Les obres d'infraestructura públiques o privades, incloses les referides a serveis tècnics o urbanístics, en espais naturals han de limitar en la mesura que sigui possible els efectes sobre la integritat de la natura, minimitzar l'impacte paisatgístic i prendre, quan s'escaigui, mesures adequades per a la restauració o el condicionament de les àrees alterades.

2. Els criteris anteriors s'han d'incorporar a les bases i les clàusules de

la contracció de les administracions públiques catalanes.

Article 7

1. En els indrets de paisatge obert, qualificat així en el planejament urbanístic, no es permet la instal·lació de cartells de propaganda i d'altres elements similars que limitin el camp visual per a la contemplació de les bel·leses naturals, trenquin l'harmonia del paisatge o desfigurin les perspectives.

2. Tothom té el deure de mantenir la netedat dels espais naturals i evitar l'abocament o l'abandó d'objectes, de residus o d'altres deixalles fora dels llocs autoritzats.

3. Les autoritats competents han d'adoptar les mesures preventives adequades i ordenar als subjectes infractors, si s'escau, l'execució de treballs de restauració de la situació primitiva.

Article 8

Cada any el Consell Executiu ha d'elaborar un informe sobre l'estat i l'estratègia de protecció, conservació i millora dels espais naturals de Catalunya, del qual ha de tenir coneixement el Parlament de Catalunya.

CAPÍTOL II

Regulacions específiques

Article 9

1. El Consell Executiu, a proposta del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, després de fets els estudis de flora i fauna ecològics, etològics i altres que puguin ésser necessaris per a una protecció millor de les espècies, d'acord amb el que disposen les legislacions de forests i caça, i sens perjudici de la utilització, quan sigui procedent, d'altres instruments de protecció, ha de declarar la condició d'estrictament protegits a tot el territori de Catalunya o en part d'ell de les espècies de la flora i de la fauna silvestres, de la gea, les pedres i els fòssils que necessiten una preservació especial. Anual-

ment el Consell de Protecció de la Natura ha de proposar al Consell Executiu les mesures a emprar per a l'actualització de la normativa aplicable en relació amb les espècies estrictament protegides.

Aquesta declaració comporta:

a) En el cas de la flora, la prohibició de la destrucció, del desarrelament i, si s'escau, també de la collita i la comercialització de les espècies i de llurs llavors, així com la protecció del medi natural en què viu aquesta flora.

b) En el cas de la fauna, la prohibició de la persecució, de la caça, de la captura i de la comercialització dels animals, de llurs despulles o fragments i, en el cas de les espècies ovípares, de llurs ous i nius, i la protecció, si s'escau, del medi natural en què viu aquesta fauna.

c) En el cas de les pedres i els fòssils, la prohibició d'extreure'ls, de destruir-los i de comercialitzar-los i la protecció del medi natural de l'entorn.

2. El Consell Executiu, a proposta del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, escoltat el criteri del Consell de Protecció de la Natura, pot acordar excepcions del que estableix l'apartat 1, per raons d'interès científic, sanitari o altres d'anàlogues degudament justificades.

3. Els possibles danys causats per espècies animals protegides en béns privats poden ésser objecte d'indemnització sempre que siguin degudament justificats i no imputables, directament o indirectament, a accions o omissions prèvies a la producció del dany de qui el rebí o de tercers.

Article 10

1. Sens perjudici de l'aplicació d'altres mesures establertes per aquesta Llei i per la legislació de forests, el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca ha de delimitar les superfícies forestals amb presència notable d'espècies forestals d'àrea reduïda dins el territori de Catalunya i adoptar les determinacions necessàries per a assegurar el manteniment dels graus de presència d'aquestes espècies.

2. El Consell Executiu, a proposta del Departament d'Agricultura, Ramaderia i

Pesca, ha de desenvolupar per reglament la legislació forestal en els aspectes adreçats a mantenir les espècies autòctones i l'estructura de la vegetació i a refer els espais forestals destruïts i assegurar, si és possible, el manteniment i l'increment de la massa forestal de Catalunya.

Article 11

1. S'entenen per zones humides, als efectes d'aquesta Llei, les zones naturals de maresma, aiguamoll, torbera o aigües rases, permanents o temporals, d'aigües estancades o corrents, dolces, salabroses, salines, amb la inclusió de les zones d'aigües marines la profunditat de les quals no excedeix els sis metres.

Totes les zones humides han d'ésser preservades de les activitats susceptibles de provocar-ne la recessió i la degradació, mitjançant les normes corresponents aprovades pels Departaments competents.

2. A les ribes dels llacs i dels embassaments i a les zones del litoral s'han d'establir per reglament faixes de protecció dins les quals no es permeti ni l'execució d'obres d'urbanització, ni noves construccions de caràcter permanent, llevat dels casos d'indubtable interès públic o d'utilitat social.

3. El planejament urbanístic de les àrees que en el futur siguin destinades a l'acolliment d'assentaments urbans que afectin o puguin afectar la faixa de 100 metres adjacents a la zona de domini públic litoral ha de garantir la permeabilitat i l'accessibilitat a les platges, l'assolellament i la preservació del paisatge consolidat des dels nuclis tradicionals.

Article 12

1. Els projectes per a l'establiment de vials permanents i de línies elèctriques d'alta tensió que afecten espais naturals o travessen comarques i zones d'alta muntanya han de justificar suficientment el respecte al paisatge, tant pel que fa al traçat com a l'execució material, i han de contenir les mesures de restauració adequades o el condicionament dels sòls afectats i la prevenció de l'erosió.

2. La formació i l'autorització dels projectes es regulen per les disposicions reglamentàries corresponents.

3. L'incompliment del condicionament o de la restauració fixats pel projecte dóna lloc a l'aplicació de l'article 37.4.

Article 13

1. Els plans i els projectes corresponents a la xarxa de transport d'energia elèctrica han d'elegir entre les alternatives viables constatades en el projecte l'opció que comporta l'impacte visual i ecològic més baix.

2. A més, respecte a l'obertura de corredors per a la construcció de la línia, els plans i els projectes han d'indicar les mesures a adoptar per a controlar l'erosió i evitar el risc d'incendis forestals. Per a la travessada d'espais naturals han de preveure, si s'escau, tractaments de vegetació.

Article 14

1. En els espais naturals a què fan referència els Capítols III i IV les activitats extractives es regulen mitjançant el que estableixen la Llei de Catalunya 12/1981 i la legislació complementària, sens perjudici d'allò que estableix la Llei esmentada.

2. En la resta d'espais naturals les activitats extractives que necessiten una nova autorització són objecte d'una regulació idèntica, amb l'única diferència que les fiances definides s'han d'aplicar en un 50 per 100 del seu import.

3. En tots els casos s'aplica la normativa específica de cada espai natural d'especial protecció i les plans urbanístics municipals respectius en els aspectes que impliquen un grau de protecció més alt.

CAPÍTOL III

El Pla d'Espais d'Interès Natural

Article 15

1. El Pla d'Espais d'Interès Natural té per objecte la delimitació i l'establiment de les determinacions necessàries per a la protecció bàsica dels espais naturals la conservació dels quals es considera necessari d'assegurar, d'acord amb

els valors científics, ecològics, paisatgístics, culturals, socials, didàctics i recreatius que posseeixen.

2. En el marc de la planificació territorial de Catalunya el Pla té el caràcter de pla territorial sectorial.

3. La vigència del Pla és indefinida.

Article 16

1. El Pla d'Espais d'Interès Natural ha d'establir:

a) La delimitació indicativa dels espais a escala 1/50.000 com a mínim.

b) Els criteris per a una delimitació definitiva.

2. La delimitació definitiva de cada espai s'ha de fer segons les modalitats de l'article 21.1, o bé mitjançant el planejament especial de què fa esment l'article 5.

3. La declaració d'espai natural de protecció especial implica la inclusió automàtica de l'espai en el Pla d'Espais d'Interès Natural.

Article 17

El Pla d'Espais d'Interès Natural conté:

a) La descripció de les característiques principals de cada espai.

b) La justificació de la inclusió.

c) L'exposició de les causes d'una possible degradació i l'expressió d'actuacions preventives.

d) La informació sobre el règim urbanístic vigent dins la zona.

e) L'establiment de criteris de prioritat per a ampliacions futures de l'àmbit protegit.

f) La definició dels beneficis tècnics i financers per a la població de la zona i les seves activitats.

Article 18

1. En els espais delimitats pel Pla d'Espais d'Interès Natural s'aplica d'una manera preventiva el règim del sòl fixat pels articles 85 i 86.1 de la Ley so-

bre Régimen del Suelo y Ordenación Urbana, del 9 d'abril de 1976.

2. A partir de l'establiment del Pla d'Espais d'Interès Natural els nous instruments de planejament urbanístic i la planificació específica per a les zones d'alta muntanya s'han d'adequar al contingut del Pla.

3. No es permet que circulin, fora de les carreteres i les pistes que són destinades a aquest fi, mitjans motoritzats si no disposen d'un permís especial lliurat per l'Ajuntament corresponent, d'acord amb els criteris que s'estableixen per reglament. Tampoc no és permès de fer-ho quan es tracta d'espais naturals sotmesos a alguna de les modalitats de protecció especial que estableix el capítol IV sense autorització del seu òrgan gestor. Aquesta disposició no afecta les activitats agro-pecuàries, silvícoles o similars.

4. El que estableix aquest article és aplicable d'una manera immediata als espais naturals de què fa esment l'article 16.1 i regeix fins al moment en què s'aprovarà la delimitació definitiva.

Article 19

1. A partir de l'inici dels treballs preparatoris per a incorporar al Pla un nou espai o per a ampliar-ne un altre d'inclòs anteriorment, el Conseller de Política Territorial i Obres Públiques pot ordenar l'aplicació preventiva de la regulació continguda en l'article 18.1 i 3.

2. La resolució del Conseller de Política Territorial i Obres Públiques resta sense efecte si en el termini d'un any no s'acorda d'incloure o d'ampliar l'espai en el Pla.

Article 20

1. Corresponen al Departament de Política Territorial i Obres Públiques i al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de formular i de redactar el Pla i les seves modificacions. Sempre han de donar audiència a les entitats locals afectades.

2. Pertoca al Consell Executiu d'aprovar el Pla i les seves modificacions, amb informe previ de la Comissió Interde-

partamental del Medi Ambient (CIMA) i del Consell de Protecció de la Natura.

3. No s'ha d'observar el procediment establert pels punts 1 i 2 en el cas que la delimitació indicativa hagi estat substituïda per la de caràcter definitiu, ni en el cas que hi hagi incorporacions derivades de l'aplicació de règims de protecció especial, sempre que la dita modificació no comporti alteracions substancials del perímetre inicial.

CAPÍTOL IV

Espais naturals de protecció especial

Article 21

1. A fi d'assegurar la preservació dels espais naturals que ho necessiten per llur interès científic, ecològic, cultural, educatiu, paisatgístic i recreatiu, i amb l'objectiu de dotar-los d'uns règims de protecció i de gestió adequats, s'estableixen les modalitats de protecció especial següents:

- a) Parcs nacionals.
- b) Paratges naturals d'interès nacional.
- c) Reserves naturals.
- d) Parcs naturals.

2. Les lleis o els decrets de declaració dels espais naturals de protecció especial, les normes que els desenvolupen i els plans especials corresponents han de fixar el règim aplicable en cada cas d'acord amb el que estableix aquesta Llei.

3. La declaració d'un espai natural de protecció especial no exclou la possibilitat que a dins puguin ésser constituïts altres nuclis de protecció que prenguin alguna de les modalitats establertes en el punt 1.

Article 22

1. Són parcs nacionals els espais naturals d'extensió relativament gran, no modificats essencialment per l'acció humana, que tenen interès científic, paisatgístic i educatiu. La finalitat de la declaració és de preservar-los de totes les intervencions que poden alterar-ne la fisonomia, la integritat i l'evolució dels sistemes naturals.

2. La declaració de parc nacional s'ha de fer per llei.

3. No es permet, a l'interior dels parcs nacionals, cap activitat d'explotació dels recursos naturals i cap altra susceptible d'alterar-ne el paisatge, llevat de les activitats que són compatibles amb els objectius concrets de protecció. Hi són expressament prohibides la caça, la captura o la pertorbació de les espècies animals, les activitats extractives i l'execució de qualsevol obra o instal·lació, llevat de les necessàries per al desenvolupament del parc o les que, per llur interès públic, són autoritzades, amb caràcter extraordinari i restringit, pel Consell Executiu, amb un informe previ del Consell de Protecció de la Natura.

Article 23

1. Són paratges naturals d'interès nacional els espais o els elements naturals d'àmbit mitjà o reduït que presenten característiques singulars atès llur interès científic, paisatgístic i educatiu, amb l'objectiu de garantir-ne la protecció i la de l'entorn.

2. La declaració de paratge natural d'interès nacional es fa per llei.

3. En els paratges naturals d'interès nacional les activitats s'han de limitar als usos tradicionals agrícoles, ramaders i silvícoles compatibles amb els objectius concrets de la protecció i a les altres activitats pròpies de la gestió de l'espai protegit.

Article 24

1. Són reserves naturals els espais naturals d'extensió reduïda i de considerable interès científic que són objecte d'aquesta declaració per a aconseguir de preservar íntegrament el conjunt d'ecosistemes naturals que contenen o d'alguna de les seves parts. La declaració de reserves naturals es fa per llei quan és reserva integral i per decret del Consell Executiu quan és reserva parcial.

2. Les reserves naturals integrals poden tenir per finalitats:

a) Preservar de qualsevol intervenció humana tots els sistemes naturals

i llur evolució. Només hi són permeses les activitats d'investigació científica i de divulgació de llurs valors. L'accessibilitat hi és rigorosament controlada.

b) Incidir sobre l'evolució dels sistemes naturals per assegurar-ne el millorament, la reconstrucció i la regeneració i per aprofundir-ne el coneixement. Només s'admeten, a més de les activitats permeses de la lletra a), els treballs científics propis dels objectius de la reserva.

3. Els objectius de les reserves naturals parcials poden ésser els següents:

a) Protegir d'una manera absoluta les formacions geològiques i geomorfològiques i determinats biòtops, espècies, hàbitats i comunitats.

b) Conservar o constituir escales en les vies migratòries de la fauna salvatge.

4. No es permeten en cap cas les activitats que directament o indirectament poden perjudicar els valors naturals de protecció.

Article 25

1. Són parcs naturals els espais naturals que presenten valors naturals qualificats, la protecció dels quals es fa amb l'objectiu d'aconseguir-ne la conservació d'una manera compatible amb l'aprofitament ordenat de llurs recursos i l'activitat de llurs habitants.

2. La declaració de parc natural es fa per decret del Consell Executiu.

Article 26

1. En els espais naturals de protecció especial, les forests i els terrenys forestals que són propietat d'entitats públiques i no es troben inclosos en el Catàleg de Forests d'Utilitat Pública hi han d'ésser incorporats. Els altres que són de propietat privada tenen la condició de forests protectores. Tot això és d'acord amb el que estableixen els articles 7, 30 i concordants de la Llei de Forests, de 8 de juny de 1957.

2. En els casos en què s'estableix la prohibició o la limitació de les activitats cinegètiques, sota el control del Departament d'Agricultura, Ramaderia i

Pesca, es poden consentir excepcions temporals quan es tracta d'espècies excedents o nocives. Cal sempre l'informe previ del Consell de Protecció de la Natura.

Article 27

1. A més de l'Administració de la Generalitat poden promoure reserves naturals i parcs naturals:

a) Les entitats locals que tenen competències urbanístiques d'acord amb la Llei del Sòl. Cal que tota l'àrea proposada pertanyi a llur àmbit territorial. Si també afecta l'àmbit d'altres entitats locals cal que es concertin expressament per a aquesta finalitat.

b) Els propietaris dels terrenys afectats, d'una manera individual o col·lectiva, d'acord amb les propostes corresponents i amb les associacions o entitats privades en els objectius socials de les quals consta la protecció de la natura.

2. Les propostes de reserves naturals i de parcs naturals han de contenir els estudis justificatius necessaris, la delimitació exacta de l'espai en qüestió, els criteris i les normes de protecció bàsics i la descripció detallada de l'organització de la gestió i els mecanismes de finançament que s'estableixen per a assolir els objectius plantejats, amb una justificació de llur viabilitat.

El Departament de Política Territorial i Obres Públiques, quan disposarà dels informes del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca i dels altres Departaments i organismes afectats per les competències, amb una audiència prèvia de les corporacions locals interessades en l'actuació proposada i els propietaris afectats, si s'escau, ha de fer les actuacions necessàries per a la tramitació de les propostes.

3. En el termini màxim d'un any des que el promotor ha tramès la proposta, amb informe previ del Consell de Protecció de la Natura, els Consellers de Política Territorial i Obres Públiques i d'Agricultura, Ramaderia i Pesca eleven conjuntament al Consell Executiu la proposta de resolució que, en el cas que sigui favorable, ha d'anar acompanyada d'una proposta de declaració que contingui:

a) La delimitació de l'àrea objecte de l'actuació i, si s'escau, de la modalitat de protecció que aquesta pot contenir.

b) La definició dels objectius de protecció.

c) Les normes bàsiques de protecció d'aplicació immediata.

d) Els criteris d'ordenació del territori.

e) La composició i les funcions dels òrgans rectors.

f) Les normes de finançament.

g) La incorporació del territori objecte de la declaració al Pla d'Espais d'Interès Natural, si no hi ha estat inclòs anteriorment.

4. És aplicable a les zones afectades per les propostes de reserves naturals i de parcs naturals el que estableix l'article 19. El termini a què fa referència l'article 19.2 és de dos anys.

Article 28

1. A fi d'assegurar la salvaguarda dels valors naturals la protecció dels quals és en tramitació, i mentre no es produeix la resolució definitiva, es poden adoptar les mesures següents:

a) La suspensió de l'atorgament de les llicències municipals a alguna o a tota classe d'actes subjectes a aquesta intervenció administrativa, d'acord amb els ordenaments territorial, urbanístic i local.

b) La suspensió de l'atorgament d'autoritzacions d'aprofitaments forestals i cinegètics, llevat de les Reserves Nacionals de Caça.

c) La suspensió de l'atorgament de permisos i de concessions mineres.

d) La paralització de les explotacions en curs, d'acord amb la legislació específica.

e) La paralització de la tramitació de plans urbanístics amb incidència sobre el territori.

2. Les mesures cautelars tenen una durada màxima de dos anys.

3. Correspon als Departaments competents l'adopció de les dites mesures.

4. Les mesures s'apliquen en els casos següents:

a) En el cas de parcs nacionals, paratges naturals d'interès nacional i reserves naturals integrals, una vegada el Consell Executiu ha tramès el projecte de llei al Parlament. Si es tracta d'una proposició de llei, a partir de la publicació d'aquesta en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*.

b) En el cas de parcs naturals i de reserves naturals parcials, quan ha estat presentada la proposta segons els termes de l'article 27.2 o quan, per iniciativa pròpia, s'inicien els treballs preliminars.

Article 29

1. La gestió dels espais naturals de protecció especial s'ha d'adequar a les regles següents:

a) La gestió dels parcs nacionals, de les reserves naturals integrals i dels paratges naturals d'interès nacional correspon a l'Administració de la Generalitat.

b) La gestió dels parcs naturals i de les reserves naturals parcials correspon, en principi, a llurs promotors. El decret de declaració pot establir la participació de la Generalitat, de les entitats locals, dels propietaris i de les entitats afectades en els òrgans rectors.

c) La gestió d'un espai natural de protecció especial que correspon a la Generalitat és feta pel Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

d) Per a cada espai natural de protecció especial les lleis o els decrets de declaració en cada cas poden fixar les mesures necessàries per a la participació efectiva d'altres Departaments, entitats locals i organitzacions professionals directament implicades en els òrgans rectors.

e) L'administració d'espais naturals de protecció especial distints es pot unificar quan aquests es troben en un mateix àmbit territorial, en una mateixa unitat geogràfica o quan hi ha altres circumstàncies que, per a l'efectivitat de la gestió, així ho justifiquen.

2. Els òrgans de gestió dels espais naturals de protecció especial tenen les funcions següents:

a) Elaborar anualment el pressupost i la proposta de programa de gestió, l'aprovació dels quals correspon al De-

partament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca. En aquests documents s'ha de preveure l'execució de les previsions del Pla Especial de Protecció contingudes en el seu programa d'actuació i de tots els altres treballs de promoció, de recerca, de manteniment, etcètera, necessaris per a assolir les finalitats de la protecció.

b) Administrar els fons procedents de la utilització dels serveis propis i els recursos que pot rebre de l'exterior.

c) Vetllar pel compliment en l'interior de l'espai natural de les normes generals de protecció de la natura que estableix aquesta Llei i de la reglamentació de l'espai protegit.

d) Emetre informe preceptiu previ a l'atorgament de les autoritzacions necessàries per a l'execució de qualsevol pla, obra, moviment de terres o explotacions dels recursos naturals, a l'interior o a l'exterior de l'espai protegit i que poden afectar-ho.

3. Els espais naturals de protecció especial poden disposar, quan així ho estableix la llei o el decret de declaració, d'una reglamentació pròpia que reüll i que estableixen aquesta Llei i les diverses legislacions aplicables pel que fa a la disciplina relativa a llur règim de protecció.

4. Quan hi ha criteris contradictoris entre els organismes competents per a atorgar l'autorització de les activitats en els espais naturals de protecció especial i l'òrgan de gestió es resol d'acord amb la legislació vigent sobre conflictes d'atribucions i en casos excepcionals resol el Consell Executiu, amb un informe previ del Consell de Protecció de la Natura. L'atorgament de llicències i la gestió de la disciplina urbanística, en l'àmbit del seu terme municipal, corresponen en tot cas a l'Ajuntament, amb un informe previ de l'òrgan de gestió de l'espai natural protegit.

Article 30

1. La Generalitat pot atorgar ajuts tècnics i financers per a la gestió dels espais promoguts per particulars, per entitats sense finalitat de lucre i per les entitats locals. A aquest efecte, si s'escau, han d'ésser concertats els convenis corresponents.

2. La Generalitat pot establir ajuts tècnics i financers per a l'àmbit territorial de l'espai protegit i de la seva àrea d'influència, els quals poden tenir, entre altres, les finalitats següents:

a) Crear infraestructures i assolir uns nivells de serveis i d'equipaments adequats.

b) Millorar les activitats tradicionals i fomentar-ne altres de compatibles amb el manteniment dels valors ambientals.

c) Integrar els habitants en les activitats generades per la protecció i la gestió de l'espai natural.

d) Rehabilitar l'habitatge rural i conservar el patrimoni arquitectònic.

e) Estimular les iniciatives culturals, científiques, pedagògiques i recreatives autòctones.

Article 31

Les designacions de "parc nacional", "paratge natural d'interès nacional", "reserva natural" i "parc natural" només es poden utilitzar per als espais naturals que compleixen les condicions establertes per aquesta Llei i, si s'escau, per la legislació bàsica estatal.

Article 32

1. La Generalitat pot exercir drets de tempteig i de retracte en totes les transmissions de domini *inter vivos* a títol oneros de béns immobles i de pre-dis amb superfície superior a 100 ha. situats a l'interior d'espais naturals de protecció especial, de la manera com es determini per reglament.

2. En els espais naturals declarats per decret les entitats locals promotores també poden exercir els drets de tempteig i de retracte si ho reconeix el decret de creació i en les condicions que aquest determina.

3. El dret de tempteig només es pot exercir dins els tres primers mesos a comptar de la notificació prèvia de la transmissió a la Generalitat o a les entitats locals promotores dels espais naturals. El dret de retracte només es pot exercir dins els sis mesos següents a la inscripció de la transmissió en el Registre de la Propietat.

Article 33

1. La declaració d'espai natural de protecció especial comporta la utilitat pública de tots els terrenys afectats a efectes d'expropiació.

2. El Consell Executiu pot declarar necessària i urgent l'ocupació de qual-sevol terreny dels afectats per la declaració.

Article 34

El Consell Executiu i els promotors d'espais naturals de protecció especial han de prendre les determinacions precedents per a l'adquisició de sòl en els espais naturals de protecció especial, en la mesura que ho requereix llur gestió eficaç i, molt particularment, dels terrenys que, per llur fragilitat o excepcionalment pels sistemes naturals que contenen, han d'ésser objecte de la protecció més estricta.

CAPÍTOL V

Consell de Protecció de la Natura

Article 35

1. Es crea el Consell de Protecció de la Natura com a òrgan consultiu en matèria de protecció de la natura i del paisatge.

2. A proposta d'entitats científiques catalanes de prestigi reconegut, d'organitzacions agràries i de les agrupacions de municipis de Catalunya legalment constituïdes, el President de la Generalitat nomena el president i els membres del Consell, els quals no poden ésser més de vint-i-un i han d'ésser persones de competència reconeguda en les diverses disciplines que incideixen en el coneixement, en l'estudi, en la protecció i en la gestió del medi natural.

3. Les funcions del Consell de Protecció de la Natura són:

a) Emetre informes i dictàmens a requeriment del Parlament i de les administracions competents.

b) Emetre els informes esmentats per aquesta Llei.

c) Prestar assessorament científic a òrgans gestors dels espais naturals de protecció especial.

d) Proposar modificacions en el Pla d'Espais Naturals, declaracions d'espais naturals de protecció especial i, en general, mesures i actuacions per al millor compliment dels objectius d'aquesta Llei.

CAPÍTOL VI

De la disciplina

Article 36

La Generalitat, les entitats locals, els promotors privats i els òrgans de gestió vetllen, d'acord amb llurs competències, pel compliment de les disposicions d'aquesta Llei.

Article 37

1. Té la consideració d'infracció administrativa l'acció o l'omissió que, vulnerant aquesta Llei i afectant espais naturals protegits, consisteix en el que segueix:

a) L'increment de l'erosió i la pèrdua de qualitat dels sòls.

b) L'emissió de gasos, de partícules o de radiacions que poden afectar greument l'ambient atmosfèric.

c) La producció de sorolls innecessaris que poden pertorbar el comportament normal de la fauna.

d) La destrucció de superfícies forestals en tots els casos i la destrucció, el desarrelament i la comercialització de les espècies i de llurs llavors, quan estigui prohibida.

e) La persecució, la caça, la captura i la comercialització dels animals, de llurs despulles o fragments o de llurs ous, quan estigui prohibides. La introducció d'espècies alienes nocives a la fauna salvatge i el maltractament d'animals.

f) La circulació amb mitjans motoritzats fora de carreteres i pistes i sense permís lliurat per l'Ajuntament.

g) La instal·lació de cartells de propaganda i d'altres elements similars que limiten el camp visual, trenquen l'harmonia del paisatge o desfiguren les perspectives.

h) L'abocament o l'abandó d'objectes, de residus o altres deixalles fora dels llocs autoritzats.

2. Les infraccions se sancionen amb multes, la quantia de les quals es gradua atenent la gravetat de la matèria, l'entitat econòmica dels fets constitutius de la infracció, la reiteració i el grau de culpabilitat de la persona responsable. Quan el benefici que resulta d'una infracció és superior a la sanció que correspon, aquesta es pot incrementar en la quantia equivalent al benefici obtingut.

3. Les autoritats competents per a imposar les multes i les quanties màximes d'aquestes són les que segueixen:

a) Els Directors Generals de Política Territorial i de Medi Rural, des de 50.000 fins a 100.000 pessetes.

b) Els Consellers de Política Territorial i Obres Públiques i d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, fins a 250.000 pessetes.

c) El Consell Executiu, fins a 500.000 pessetes o en quantia equivalent al benefici de la infracció si aquest benefici fos superior.

4. L'Administració ha d'adoptar, també, les mesures que calen per a la restauració de la realitat física alterada o transformada com a conseqüència de l'actuació illegal i pot imposar multes coercitives de fins a 50.000 pessetes, reiterades per espais de temps que siguin suficients per a complir allò que hi ha ordenat, sens perjudici de l'execució subsidiària per l'Administració a càrrec de l'infractor.

5. L'actuació que vulnera aquesta Llei comporta, a més a més, l'obligació de rescabament de danys i perjudicis a càrrec dels qui són declarats responsables.

Article 38

És pública l'acció per a exigir el compliment del que estableix aquesta Llei i les normes i els plans que la desenvolupen.

Article 39

Qualsevol actuació de l'Administració que, com a conseqüència de l'aplicació d'aquesta Llei, comporta la privació singular de la propietat privada o de drets

o interessos patrimonials legítims solament es pot fer mitjançant la indemnització corresponent.

DISPOSICIONS ADICIONALS

Primera

Les funcions de les comissions científiques creades per l'article 6 de la Llei 2/1982 i per l'article 7 de la Llei 21/1983 són assumides pel Consell de Protecció de la Natura.

Segona

Aquesta Llei no disminueix en perjudici de la protecció ja establerta les mesures adoptades en relació amb els espais naturals. En conseqüència, tenen també la consideració d'espais naturals els terrenys classificats com a no urbanitzables objecte d'especial protecció segons l'ordenament urbanístic vigent.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera

El Consell Executiu, en el termini de sis mesos, ha de dictar les disposicions necessàries per a adaptar el règim de gestió establert per l'article 29 als patronats, les juntes o altres òrgans de gestió que hagin establert els plans especials urbanístics per a la protecció del paisatge. A aquest efecte, les entitats públiques a les quals són adscrits els esmentats òrgans de gestió poden elevar, en el termini de tres mesos, mitjançant el Departament de Política Territorial i Obres Públiques, la proposta d'adaptació pertinent.

Segona

Els plans especials per a la protecció del medi natural i del paisatge aprovats inicialment abans de l'entrada en vigència d'aquesta Llei continuen en tramitació fins que seran aprovats definitivament.

DISPOSICIONS FINALS

Primera

Els espais que amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei han estat objecte d'alguna de les modalitats de protecció establertes per la Llei 15/1975, de 2 de maig, mantenen el règim de les declaracions respectives. Es modifica la denominació dels següents:

a) Els paratges naturals d'intrès nacional de la zona volcànica de la Garrotxa i dels aiguamolls de l'Empordà prenen la denominació de parc natural.

b) Les reserves integrals d'interès científic de la zona volcànica de la Garrotxa i dels aiguamolls de l'Empordà esdevenen reserves naturals.

Segona

Es faculta el Consell Executiu perquè dicti les disposicions necessàries per a desplegar aquesta Llei.

Tercera

Resten derogades, en l'àmbit de les competències de la Generalitat, les disposicions contràries al que estableix aquesta Llei.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als qual sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els Tribunals i autoritats als quals pertochi la facin complir.

Barcelona, 13 de juny de 1985.

JORDI PUJOL
President de la Generalitat
de Catalunya

JOSEP MIRÓ I ARDÈVOL
Conseller d'Agricultura,
Ramaderia i Pesca

XAVIER BIGATÀ I RIBÉ
Conseller de Política Territorial
i Obres Públiques

Llei 2/1982, de 3 de març, de protecció de la Zona Volcànica de la Garrotxa [DOGC, 10.3.1982].

Decret 113/1983, de 12 d'abril, sobre desplegament de la Llei 2/1982 [DOGC, 20.4.1983].

Decret 71/1986, de 13 de febrer, sobre aprovació dels límits a la Zona Volcànica de la Garrotxa [DOGC, 11.4.1986].

LLEI 2/1982,

de 3 de març, de protecció de la zona volcànica de la Garrotxa

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sigui notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'Autonomia, promulgo la següent

LLEI

La zona volcànica de la Garrotxa forma part del conjunt geològic que hom defineix com a regió volcànica del NE. de Catalunya, i que d'encà que fou descoberta pel científic olotí Francesc Xavier de Bojós, que l'any 1820 publicà el treball *Noticia de los extinguidos volcanes de la villa de Olot y de sus inmediaciones*, ha estat constantment objecte d'investigació pels estudiosos del vulcanisme d'arreu del món.

Indubtablement, la zona volcànica de la Garrotxa constitueix l'espai que, geomorfològicament, té més interès, al qual s'afegeix una vegetació rica i exuberant, produïda per unà climatologia singular, que li atorga uns valors complementaris de naturalesa extraordinaris, els quals de sempre han estat reconeguts i esmentats com "l'excelsion paisatge d'Olot".

La importància i el valor científic d'aquesta zona, la qual constitueix el paisatge volcànic més ben conservat de la península Ibèrica, són més valorats encara per la situació estratègica que li confereix el fet de ser situada molt a prop dels centres universitaris de les terres de llengua catalana. Per aquests motius ha constituït i constitueix una

àrea de recerca única de la qual a Europa ja no trobem equivalent fins a Alvernia o la regió d'Eifel.

Conseqüentment, cal considerar que aquest paisatge excepcional constitueix un bé patrimonial de la nació, que hom ha de conservar en tota la integritat i sense possibilitat que sofreixi cap més destrucció.

Amb la finalitat d'evitar la degradació de l'ambient, els Ajuntaments d'Olot i de Santa Pau crearen una Comissió Científica Assessora, que oportunament llurà un dictamen en relació amb la proposta d'exploració de la concessió de Mines d'Olot, S. A. Les solucions recomanades foren acceptades —amb algunes modificacions— per l'empresa, i el corresponent document entre les parts implicades fou atorgat el dia 18 de febrer de 1978.

Com sigui que ara l'Estatut de Catalunya atorga competència exclusiva en la regulació dels espais naturals protegibles i que és urgent, d'altre costat, una acció definitiva per a la preservació de la regió volcànica de la Garrotxa, car l'empresa explotadora de la concessió actual ha sollicitat nous permisos, la concessió dels quals significaria un atemptat irreversible contra la conservació de l'àrea volcànica, i tenint en compte la possibilitat d'aplicar, amb les modificacions i les adaptacions que calguin, les lleis vigents de l'Estat, es proposa que l'àrea volcànica de la Garrotxa sigui declarada "paisatge natural d'interès nacional", amb la qualificació dins d'aquesta àrea d'una zona de reserva integral.

Article 1

Finalitat

1. Es declara Paisatge Natural d'Interès Nacional la zona volcànica de la

Garrotxa, amb la finalitat d'atendre la conservació de la seva flora, de la seva constitució geomorfològica i de la seva especial bellesa, i en atenció al caràcter singular del territori determinat per la configuració del seu relleu i per la vegetació que el cobreix, d'acord amb el que disposa l'article 4 de la Llei 15/75, de 2 de maig, d'Espais Naturals Protegits.

2. Així mateix, es declaren Reserves Integrals d'Interès Geobotànic unes àrees a l'interior de la zona volcànica de la Garrotxa, amb la finalitat d'evitar-hi qualsevulla acció que pugui reportar la destrucció, el deteriorament, la transformació o la desfiguració de

la seva geomorfologia o de la seva flora, d'acord amb el que estableixen els articles 2 i 6 de l'esmentada Llei d'Espais Naturals Protegits.

Article 2

Ambit territorial i zones de protecció

1. La determinació de la zona declarada Paratge Natural d'Interès Nacional és definida per un polígon provisional, els vèrtexs del qual corresponen a les següents coordenades geogràfiques extrems dels fulls 256, 257, 294 i 295 del mapa de l'Institut Geogràfic y Catastral:

Toponímia	Latitud-Longitud
1. Molí del Serrat	42° 11' 49"/6° 10' 24"
2. Can Domènec	42° 13' 25"/6° 14' 11"
3. Castellet	42° 13' 08"/6° 14' 37"
4. Puig de Lliurella	42° 11' 47"/6° 15' 10"
5. Coll de Palomeres	42° 10' 29"/6° 14' 37"
6. Can Batlle	42° 09' 22"/6° 17' 44"
7. Finestres (cota 951)	42° 06' 47"/6° 17' 00"
8. Coll de Can Barranc	42° 07' 26"/6° 14' 27"
9. Ermita de les Medes	42° 05' 58"/6° 14' 38"
10. Puig Alt.	42° 05' 55"/6° 12' 22"
11. Puig de Lleixeres (cota 843)	42° 07' 58"/6° 12' 24"
12. Serrat Gros	42° 08' 11"/6° 10' 02"
13. Roca Bellera (cota 817)	42° 07' 50"/6° 09' 10"
14. Pas de Codella	42° 10' 00"/6° 08' 55"

D'aquesta delimitació, caldrà excloure'n els espais urbans i urbanitzables determinats en els Plan Generals d'Urbanisme i normes subsidiàries d'ordenació dels municipis que s'hi trobin inclosos, i que hagin obtingut l'informe de la Comissió Interdepartamental del Medi Ambient de la Generalitat al qual es refereix el punt 2 de l'article 3. Així com també se n'exclourà la Reserva Integral d'Interès Geobotànic descrita a continuació.

2. Les Reserves Integrals d'Interès Geobotànic corresponen als següents espais naturals:

— L'envoltant continu dels espais recollits en el catàleg preventiu del terme municipal de Santa Pau, aprovat per la Comissió Provincial d'Urbanisme de Girona el 5-XI-1980, penetrant en el terme municipal d'Olot en el que fa referència a la vessant nord del volcà Crosca; Fageda d'en Jordà, volcà Puig Jordà, volcà Puig de la Costa, volcà el

Crosca, volcà Santa Margarida, volcà Roca Negra i volcà Puig Subià.

— Els espais volcànics definits en el catàleg de protecció del paisatge d'Olot, aprovat per la Comissió Provincial d'Urbanisme de Girona el 7-II-1973.

— Els sectors qualificats d'"espai volcànic representatiu" definits en els plànols de la revisió del Pla General d'Olot, aprovats inicialment l'11-III-1980, i no inclosos en els apartats anteriors.

— Tots els cons volcànics no especificats en els apartats anteriors i que són dins el perímetre del paratge natural d'interès nacional. Excepte els cons dels volcans: Repàs, Puig de Mar i Plaça Riera.

3. La concreció topogràfica dels límits de les diferents zones a què es refereix aquest article ha d'ésser aprovada pel Consell Executiu a proposta de la Comissió Científica creada en l'article 6 d'aquesta Llei.

Article 3

Règim del sòl

1. El Pla Especial de Protecció i la Reglamentació de l'espai natural, que haurà d'aprovar el Consell Executiu per al desenvolupament del règim de protecció, definiran detalladament els usos permesos en cada zona.

2. Abans d'ésser aprovats definitivament, els plans generals i les normes subsidiàries d'ordenació que afectin l'àmbit del Paratge Natural, així com l'adaptació i la revisió dels plans actualment vigents, hauran d'ésser objecte de l'Informe de la Comissió Interdepartamental del Medi Ambient (CIMA) de la Generalitat relatiu a les circumstàncies que motiven aquesta Llei de declaració.

3. Les utilitzacions agrícoles, ramaderes i silvícoles fetes a la zona de reserva, atès el caràcter de sòl no urbanitzable d'especial protecció d'aquesta, s'han de supeditar, en tots els casos, a les necessitats de la seva conservació estricta i als fins científics, culturals i d'investigació que motiven la seva qualificació. La Generalitat de Catalunya, previ informe del Comitè Científic, pot regular o suspendre definitivament qualsevol aprofitament o activitat de tota mena que sigui contrari a la conservació estricta de la reserva natural.

4. Queda expressament prohibida per aquesta Llei tota classe d'extracció de gredes i de granulats lleugers de qualsevol mena a les àrees qualificades com a Paratge Natural d'Interès Nacional i com a reserva integral d'interès científic, llevat de l'extracció de sorra i de còdols dels llits dels cursos d'aigua quan ho autoritzarà l'autoritat competent.

Article 4

Tempteig i retracte

La Generalitat de Catalunya pot exercir drets de tempteig i de retracte en totes les transmissions oneroses de béns i de drets *inter vivos* de terrenys situats a l'interior de la reserva natural, en la forma que hom determinarà per reglament. El dret de retracte només podrà exercitar-se dins els sis mesos a comptar de la notificació de la transmissió a la Generalitat de Catalunya.

Article 5

Usos indemnitzables

1. Les limitacions a la propietat que

s'estableixin en relació amb els usos permesos en el sòl no urbanitzable seran objecte d'indemnització d'acord amb la legislació urbanística i amb la Llei Reguladora de l'Expropiació Forçosa.

2. El Consell Executiu pot declarar necessària i urgent l'ocupació de qualsevol terreny del Paratge Natural als efectes d'expropiar-lo.

Article 6

Òrgan rector i Comissió Científica

1. Es crea la Junta de Protecció de la Zona de la Garrotxa, com a òrgan rector per a portar a terme la gestió del Paratge Natural i de la Reserva Integral ressenyats en aquesta Llei. La seu és establerta a la ciutat d'Olot.

La Junta es compon d'un representant de cadascun dels Departaments següents: Cultura i Mitjans de Comunicació, Política Territorial i Obres Públiques, Agricultura, Ramaderia i Pesca, Indústria i Energia i Comerç i Turisme; d'un representant de la Comissió Interdepartamental del Medi Ambient (CIMA); de tres representants dels ajuntaments de la zona, i de tres tècnics estretament vinculats a la zona, nomenats pel Consell Executiu a proposta de l'Institut d'Estudis Catalans.

2. A proposta de l'Institut d'Estudis Catalans, el Consell Executiu ha de nomenar una Comissió Científica formada per persones de reconeguts relleu i competència en les disciplines relatives al caràcter i a la finalitat de l'Espai Protegit creat. Aquesta Comissió té les funcions següents:

a) Assessorar la Junta en totes les matèries de la seva competència.

b) Ésser escoltada preceptivament pel Consell Executiu abans de dictar els reglaments a què es refereix l'article 3.1 d'aquesta Llei.

c) Proposar al Consell Executiu la concreció topogràfica dels límits establerts en l'article 2 de la present Llei.

Article 7

Mitjans econòmics

A fi d'atendre les despeses generals de funcionament necessàries per a endegar la protecció de l'àrea volcànica de la Garrotxa, així com per a la realització d'altres activitats o actuacions

semblants adients, la Generalitat de Catalunya ha d'habilitar els crèdits oportuns, sens perjudici de la col·laboració d'altres entitats públiques o privades que puguin tenir interès a coadjuvar en la millor gestió de la zona protegida.

Article 8

Infraccions i sancions

La infracció o l'incompliment del règim de protecció establert per al Paratge Nacional i per a la Reserva Integral, o la no-observança de la normativa vigent, seran sancionats d'acord amb les disposicions específiques que, segons el caràcter de la infracció, hi siguin aplicables.

Article 9

Acció pública

D'acord amb la Llei del Sòl, és pública tota acció encaminada a exigir davant els òrgans administratius i de justícia l'observança estricta del règim de protecció per a la zona volcànica de la Garrotxa, que es qualifica de paratge natural d'interès nacional, o la de les normes urbanístiques que amb aquesta finalitat es dictin en el futur.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

Mentre el Parlament de Catalunya, exercint la competència exclusiva que li atorga l'Estatut, no haurà dictat una llei sobre protecció de la natura, s'aplicarà la Llei d'Espais Naturals Protegits, del 2 de maig de 1975, i el seu Reialment, del 4 de març de 1977, en tant que no contradiguin el que disposa aquesta Llei i el que ordenin les disposicions reglamentàries que es dictaran per a aplicar-la.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

1. S'ha de procedir a cancel·lar els drets d'extracció de gredes i de granu-
~~lats llargs, existents a conseqüència~~
de les concessions directes d'explotació que recauen dins l'àrea de Paratge Natural. Per tant, en el termini màxim de vuit mesos a partir de la promulgació

de la present Llei l'actual activitat extractora haurà d'acabar totalment, fins a desaparèixer, sens perjudici que pugui traslladar-se a les zones exteriors de l'àmbit protegit.

2. A fi de garantir les finalitats d'aquesta Llei, en el termini de dos mesos d'haver estat promulgada, les empreses concessionàries han de presentar al Consell Executiu, perquè l'aprovi, un pla d'extraccions que prevegi el compliment del punt anterior i la progressiva disminució dels volums d'extraccions, a fi d'arribar al compliment del punt 1.

3. La no-presentació del pla d'extraccions dins el termini fixat, o el seu incompliment, comportarà la prohibició immediata de continuar-les.

4. A partir de la promulgació de la present Llei, cessa de manera immediata l'activitat extractora en tot l'àmbit declarat Reserva Integral d'Interès Científic.

DISPOSICIONS FINALS

Primera. — S'autoritza el Consell Executiu perquè dicti les disposicions necessàries per a l'aplicació i el desenvolupament d'aquesta Llei.

Segona. — Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà d'haver estat publicada al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Tercera. — Queden derogades totes les disposicions que s'oposin al que estableix aquesta Llei.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els Tribunals i Autoritats als quals pertorqui la facin complir.

Barcelona, 3 de març de 1982.

JORDI PUJOL

President de la Generalitat
de Catalunya

JOSEP M.ª CULLELL

Conseller de Política Territorial
i Obres Públiques

DECRET 113/1983,

de 12 d'abril, sobre desplegament de la Llei 2/1982, de 3 de març, de protecció de la Zona Volcànica de la Garrotxa

La Llei 2/1982, de 3 de març, de Protecció de la Zona Volcànica de la Garrotxa, conté diversos aspectes fonamentals per a l'assoliment dels seus objectius que necessiten a aquests efectes un previ desplegament legislatiu.

Es el cas d'aquelles qüestions relatives a la configuració de la Junta de Protecció i de la Comissió Científica i dels procediments que cal emprar per a la concreció dels àmbits territorials de protecció i per a la tramitació del Pla Especial de Protecció;

Atès que la disposició final primera de la Llei autoritza al Consell Executiu perquè dicti les disposicions necessàries per a la seva aplicació i desplegament, a proposta del Consellers de Política Territorial i Obres Públiques i d'acord amb el Consell Executiu,

DECRETO:

Article primer. 1. La Junta de Protecció de la Zona de la Garrotxa és l'òrgan rector creat per portar a terme la gestió del Paratge Natural d'Interès Nacional i de les Reserves Integrals d'Interès Geobotànic declarades per la Llei 2/1982, de 3 de març.

2. Són finalitats de la Junta:

a) La conservació i defensa dels valors naturals i culturals de la zona objecte de protecció, així com l'organització i foment del seu gaudi, estudi i coneixement.

b) La promoció dels equipaments i serveis necessaris per al compliment de les finalitats científiques, culturals i educatives de la zona protegida.

Article segon. La Junta de Protecció de la Zona de la Garrotxa, òrgan col·legiat de caràcter administratiu, restarà adscrita al Departament de Política Territorial i Obres Públiques i tindrà la seva seu a Olot.

Article tercer. — La Junta es compondrà dels següents membres:

a) El Director General de Política Territorial, com a representant del Departament de Política Territorial i Obres Públiques, que actuarà de President.

b) Un representant del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, que actuarà com a Vice-president.

c) Un representant de cadascun dels Departaments següents: Cultura, Indústria i Energia i Comerç i Turisme.

d) Un representant designat per la Comissió Interdepartamental del Medi Ambient de la Generalitat.

e) Tres representants dels ajuntaments de la zona nomenats per la Mancomunitat de la Garrotxa.

f) Tres tècnics vinculats a la zona nomenats pel Consell Executiu a proposta de l'Institut d'Estudis Catalans, entre els quals figurarà el President de la Comissió Científica definida a l'article 6, de la Llei.

g) El Director Conservador de la Zona Volcànica de la Garrotxa, que actuarà com a Secretari de la Junta i podrà participar en les deliberacions amb veu però sense vot.

Article quart. — Són atribucions de la Junta:

a) Vetllar per l'assoliment de les finalitats de la Llei i, a tal efecte, a més del que disposa el punt 3 de l'article 13 d'aquest Decret, proposar les normes d'organització i control relatives als usos dels béns naturals objecte de la protecció.

b) Proposar mesures per a la millora de les condicions de vida de la població permanent de la zona protegida i l'afavoriment de les activitats agrícoles i ramaderes que es desenvolupen al seu interior.

c) Redactar i aprovar inicialment i provisionalment el Pla Especial de protecció a què fa referència l'article 3 de la Llei; d'acord amb el que disposa l'article 12 del present Decret.

d) Elaborar la proposta de Programa d'Actuació de la Junta. L'aprovació de la qual correspon al Conseller de Política Territorial i Obres Públiques, que continuarà les mesures i accions a emprendre durant el seu període de vigència per tal de procedir a l'execució de les previsions del Pla Especial i, en

general, per al compliment de les finalitats esmentades en els paràgrafs anteriors.

e) Elaborar l'avantprojecte de pressupost anual, l'aprovació del qual correspon al Conseller de Política Territorial i Obres Públiques.

f) Informar preceptivament sobre qualsevol classe de treballs, obres, aprofitaments i plans que afectin l'àmbit territorial de la zona protegida.

g) Requerir l'assessorament de la Comissió Científica, definida a l'article 6 de la Llei, en totes les matèries relatives a la protecció de la zona volcànica.

h) Elaborar els seus estatuts i fixar normes de funcionament intern tot desenvolupant les presents.

i) Promoure la col·laboració amb els organismes competents en la vigilància de les activitats que es portin a terme a l'interior de la zona protegida a fi de coordinar llur actuació amb l'objecte de garantir el compliment de les normes de protecció que s'estableixin per al desplegament i aplicació de la Llei.

j) Elaborar la memòria anual d'activitats.

Article cinquè. — La Junta celebrarà sessions plenàries de caràcter ordinari, almenys dues l'any, les quals es desenvoluparan d'acord amb el que disposa l'article 10. En qualsevol moment, mitjançant un procediment d'urgència, el president podrà convocar sessions extraordinàries quan es donin circumstàncies que així ho aconsellin.

Article sisè. — 1. El Conseller de Política Territorial i Obres Públiques, prèvia audiència a la Junta de Protecció, nomenarà el Director Conservador de la Zona Volcànica de la Garrotxa.

2. Correspon al Director Conservador:

a) La supervisió, control i coordinació de les activitats que s'hi desenvolupin, d'acord amb les directrius de la Junta de Protecció, així com la promoció de les de caràcter divulgatiu i científic.

b) Actuar com a secretari de la Junta de Protecció d'acord amb el que disposa el paràgraf f de l'article 3.

Article setè. — La Comissió Científica, formada per persones de recone-

gut relleu i competència en les disciplines relatives al caràcter i a la finalitat de la zona protegida, és nomenada pel Consell Executiu a proposta de l'Institut d'Estudis Catalans.

Article vuitè. — 1. La Comissió Científica es compondrà de set membres i elegirà entre ells un president i un secretari.

2. Són funcions de la Comissió Científica:

a) Assessorar la Junta en totes les matèries de la seva competència.

b) Ésser escoltada preceptivament pel Consell Executiu abans de l'aprovació del Pla Especial de Protecció i dels Reglaments esmentats a l'article 3.1 de la Llei.

c) Elaborar la proposta de concreció dels límits de les àrees declarades Paratge Natural d'Interès Nacional i Reserva Integral d'Interès Geobotànic que preveu l'article 2.3 de la Llei, d'acord amb el que especifica l'article 11 del present Decret, per a la seva elevació i aprovació, si s'escau, pel Consell Executiu.

3. La Comissió elaborarà el seu reglament de règim interior, que haurà d'ésser aprovat pel Conseller de Política Territorial i Obres Públiques.

Article novè. 1. El Pla Especial de Protecció desenvoluparà el règim de protecció i definirà detalladament els usos permesos en cada zona d'acord amb el que disposa en aquest respecte el text refós de la Llei del Sòl amb el procediment que estableix l'apartat següent.

2. Procediment.

a) Correspon l'aprovació inicial a la Junta de Protecció.

b) La Junta sotmetrà el Pla a informació pública, que inclourà un període d'audiència a les Corporacions Locals dels territoris afectats, d'acord amb el que disposa l'article 91.2 de la Llei del Sòl.

c) Correspon l'aprovació provisional a la Junta de Protecció previs informes dels Departaments afectats i de la Comissió d'Urbanisme de Girona.

d) Correspon l'aprovació definitiva al Consell Executiu previ informe de la Comissió Interdepartamental del Medi Ambient.

e) La Comissió Científica serà es-coltada prèviament a l'aprovació inicial i amb relació a qualsevol modificació que s'hi introdueixi posteriorment, i, en tot cas, d'acord amb el que preveu l'article 6.2.b) de la Llei.

Article desè. — 1. Abans d'ésser aprovats definitivament els plans generals i les normes subsidiàries de planejament que afectin l'àmbit de la zona protegida, així com la revisió i l'adaptació dels plans actualment vigents, hauran d'ésser objecte de l'Informe de la Comissió Interdepartamental del Medi Ambient de la Generalitat relatiu a les circumstàncies que motivaren la Llei de declaració.

2. El que disposa el punt anterior serà igualment aplicat a aquells plans que desenvolupin els plans generals i normes subsidiàries actualment vigents.

3. La Junta de Protecció proposarà als organismes que en cada cas correspongui les mesures necessàries a l'adequació del planejament vigent a les finalitats de la Llei quan així escaigui i d'acord amb el que preveu en aquest aspecte la Llei del Sòl.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

Els organismes representats a la Junta de Protecció prendran les mesu-

res necessàries per fer viable el que estableix el paràgraf j) de l'article 4, relatiu a la coordinació de les activitats de vigilància de la zona protegida amb l'objecte de garantir el compliment de les normes de protecció que s'estableixin per al desplegament i l'aplicació de la Llei.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

Mentre no sigui aprovada pel Consell Executiu la delimitació definitiva de la zona protegida, l'àmbit territorial objecte de l'actuació de la Junta vindrà determinat pel polígon provisional definit a l'article 2.1 de la Llei, amb l'exclusió d'aquelles àrees classificades com a sòl urbà o urbanitzable pel planejament vigent.

Barcelona, 12 d'abril de 1983.

JORDI PUJOL
President de la Generalitat
de Catalunya

JOSEP M.ª CULLELL
Conseller de Política Territorial
i Obres Públiques

DECRET

71/1986, de 13 de febrer, sobre aprovació de la concreció topogràfica dels límits del parc natural i de les reserves naturals de la zona volcànica de la Garrotxa.

L'article 2.3 de la Llei 2/1982, de 3 de març, de protecció de la zona volcànica de la Garrotxa, estableix que la concreció topogràfica dels límits de les diferents zones protegides ha d'ésser aprovada pel Consell Executiu a proposta de la Comissió Científica creada en l'article 6 d'aquesta Llei.

Vista la proposta elaborada per la Comissió Científica:

Atès el contingut del preceptiu informe de la Junta de Protecció de la zona volcànica:

Atès el que disposa la disposició final primera de la Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals.

A proposta del Conseller de Política Territorial i Obres Públiques i d'acord amb el Consell Executiu,

DECRETO:

Article 1

—1.1 S'aprova la concreció topogràfica dels límits del parc natural de la zona volcànica de la Garrotxa, d'acord amb la descripció exposada a l'Annex 1 del present Decret.

—1.2 D'aquesta delimitació s'exclouen els espais classificats com a sòl urbà o urbanitzable pel planejament urbanístic dels municipis que s'hi trobin inclosos.

Article 2

S'aprova la concreció dels àmbits respectius de les reserves naturals de la zona volcànica de la Garrotxa, expressada a l'Annex 2 del present Decret.

DISPOSICIÓ FINAL

Aquest Decret entrarà en vigor el mateix dia de la seva publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Barcelona, 13 de febrer de 1986

JORDI PUJOL

President de la Generalitat de Catalunya

XAVIER BIGATÀ I RIBÉ

Conseller de Política Territorial
i Obres Públiques

ANNEX 1

Límits del Parc Natural de la zona volcànica de la Garrotxa.

La descripció dels límits del Parc Natural de la zona volcànica de la Garrotxa s'efectua a partir del punt més septentrional de l'àrea afectada en el sentit de gir de les agulles d'un rellotge. Aquest punt és el puig de la Cau, que té les següents coordenades geogràfiques extrems del full 257 del mapa de l'Institut Geogràfic Nacional y Cadastral, latitud 42° 13' 53" i longitud 6° 11' 7"

T.M. de Sant Joan les Fonts

Del puig de la Cau segueix en direcció E per la divisòria dels termes municipals de Sant Joan les Fonts i la Vall de Bianya fins a la cota 760 on pren el ramat de la carena que davalla vers el coll de Pocaherba, el de Vivers i la serra de Canadell, fins a trobar el límit amb el terme municipal de Montagut.

T.M. de Montagut

Pren la carena la direcció E. cap a cal Grill, fins a la llera de la riera de Carreres. Segueix en direcció S-E i deixa el riu Fluvià al W per continuar pel segon nivell de terrasses fluvials del marge esquerre d'aquest riu fins a sota Can Peric, des d'on trenca cap al S, passa per l'E del Castellet i s'adreça a la confluència dels termes

municipals de Castellfollit de la Roca, Sant Joan les Fonts i Montagut tot coincidint amb l'aiguabarreig del torrent de Santaló i el torrent Turonell.

T.M. de Sant Joan de les Fonts

Des d'aquest punt, puja pel torrent de Pocafarina fins el Coller del Castell, on comença a seguir la carena de la serra de Mont-ros passant pel coll de Ses Fages, fins a arribar al puig de Lliurella. Baixa vers el coll de Can Nofre per pujar a continuació cap a la serra de Sant Julià del Mont fins a la cota 650, on gira cap al W seguint un altre ramal de la carena que descendeix per un camí, el límit baixa en direcció S per un petit curs d'aigua intermitent que afluïx al torrent de Turonell a la cota 450. A partir d'aquest punt puja aigües amunt pel torrent del Turonell, tot travessant el clot d'Esparragons, fins a trobar la divisòria dels termes municipals de Sant Joan les Fonts i Santa Pau per seguir-la en direcció S-W fins a arribar al coll de Boixedes, on entra ja en el terme municipal de Santa Pau.

T.M. de Santa Pau

Puja a Sant Julià del Mont, des d'on davalla en direcció S-E fins a la carena de la serra d'en Batlle. Baixa aleshores per un serrat que dona al punt on fa carretera GE-524 talla el riu Ser. Puja de dret fins al punt culminant de la serra d'en Coll on troba la línia de separació dels termes municipals de Santa Pau i Mieres, tot seguint-la fins a arribar al coll Vei. A partir d'aquest punt, entra en el terme municipal de Mieres.

T.M. de Mieres

Segueix en la mateixa direcció fins a la Devesa, cap a la Serra de Finestres on gira vers al W, tot travessant el coll format per la carena del coll Vei i la de Finestres per trobar tot seguit el terme municipal de Sant Aniol de Finestres.

T.M. de Sant Aniol de Finestres

S'enfila per la serra de Finestres i ressegueix la carena en direcció W, tot passant pel puig Sallança i el puig Franc Rodó. Des del punt esmentat, baixa pel ramal S-W de la carena vers el barranc de Matabous, el curs del qual segueix cap avall fins a la cota 540, on gira en línia recta en direcció W passant per sota l'ermita de les Medes, per creuar la carena de la serra del mateix nom i entrar en el terme municipal de les Planes d'Hostoles.

T.M. de les Planes d'Hostoles

Davalla per una torrentera que passa prop del Vilar, i travessa la riera de Cogolls en la cota 475, per pujar vers el coll del Port, on pren la

direcció N-W per adreçar-se a l'ermita de Sant Salvador. A continuació baixa seguint la mateixa direcció fins a arribar al punt on es troben el torrent d'Aiguabella i el límit del terme municipal de Sant Feliu de Pallerols.

T.M. de Sant Feliu de Pallerols

A partir d'aquest punt segueix el torrent del Verdall, fins al collet entre el volcà Traiter i Mascolló, cota 719. Davalla sense canviar la direcció per un petit affluent de la riera de Sant Iscle fins a la confluència amb aquesta. Remunta el curs de la riera esmentada fins a Can Prim, on segueix el torrent de Can Pere Boc cap al N fins al coll de Lleixeres, on retroba el límit del terme municipal de Santa Pau.

T.M. de Santa Pau

Segueix en direcció W, per la divisòria dels termes municipals de Santa Pau i Sant Feliu de Pallerols fins a la Roca Lladre, on conflueix el límit del terme municipal de les Preses.

T.M. de les Preses

Continua pel límit del terme municipal de les Preses que el separa successivament dels termes municipals de Sant Feliu de Pallerols i la Vall d'en Bas, fins a trobar la cota 520. Des d'aquest punt, deixa la línia divisòria de termes per prendre, en direcció N, el límit entre la massa forestal i els conreus, vorejant la cota per trobar Can Ballot i Can Ferragut. Continua per la divisòria de la zona forestal i la de conreus fins a Can Falleda on pren la cota 480 en direcció N per arribar a l'Avellana i la Pinadella tot deixant-les a l'E, per trobar la carretera GEV-5242. Segueix per aquesta carretera en direcció W fins a la confluència amb la carretera C-153, per la qual continua en direcció N-E fins a la cruïlla amb el camí d'accés a la Pinya i Sant Privat d'En Bas, on pren per aquest camí la direcció W, fins a trobar la divisòria entre els termes municipals de les Preses, Olot i la Vall d'En Bas.

T.M. d'Olot

Prend la direcció N a través de la línia divisòria dels termes municipals d'Olot i la Vall d'En Bas fins a arribar a l'Hostal de la Corda, a partir del qual segueix la línia divisòria de termes que separa Olot de Ridaura i la Vall de Bianya successivament. Deixa la línia divisòria de termes en el cim de la serra de Sant Valentí on entra ja dins el terme municipal de la Vall de Bianya.

T.M. de la Vall de Bianya

Segueix la divisòria hidrogràfica tot passant

per l'ermita de Sant Valentí fins a l'alçada de Can Paixin, on gira al N seguint el màxim pendent fins a trobar la riera de Ridaura que coincideix en aquest tram amb la línia de separació entre els termes municipals de la Vall de Bianya i Sant Joan les Fonts.

T.M. de Sant Joan les Fonts

A partir d'aquest punt, segueix pel límit esmentat anteriorment fins a trobar Can Curant, on abandona la divisòria municipal i s'enfila pel serrat situat a l'E d'aquesta, amb la qual torna a coincidir a partir de la cota 720 fins a dalt del puig de la Cau, punt inicial de la descripció.

ANNEX 2

Àmbit de les reserves naturals de la zona volcànica de la Garrotxa.

L'àmbit territorial de les zones declarades reserva natural es defineix (excepte en els casos dels volcans la Garrinada, Montscopa, Montolivet i Aiguaneagra) pels polígons, parcel·les i subparcel·les que en cada cas s'esmenten, extret tot del cadastre rural del Consorci per la Gestió i Inspecció de les Contribucions Territorials de la província de Girona.

La Fageda d'en Jordà

Terme municipal de Santa Pau

Polígon 17

Parcel·la nº 30: Subparcel·les: ñ, x-y

Parcel·la nº 37: Subparcel·les: k, m

Parcel·la nº 38: Tota

Parcel·la nº 47: Subparcel·la: k

Parcel·la nº 40: Subparcel·les: s, x, y, z, a₁, b₁, c₁, d₁, e₁, f₁, g₁, h₁, i₁-j₁, k₁, l₁, m₁, n₁-ñ₁, o₁, p₁-q₁, r₁, s₁

Polígon 19

Parcel·la nº 11: Subparcel·les: l₁, i

Parcel·la nº 15: Subparcel·les: j-k, l, m, n-ñ

Parcel·la nº 16: Subparcel·les: i, j, k, l, m, n, ñ, o-p, r, s, t-u, v, x, y, z-a₁-b₁, f₁, g₁, h₁-i₁, j₁, k₁, l₁, m₁-n₁, ñ₁, o₁

Parcel·la nº 17: Subparcel·la: g

Parcel·la nº 18: Subparcel·les: d, e, f-g

Polígon 20

Parcel·la nº 4: Subparcel·les: n, ñ, o, p

Parcel·la nº 5: Subparcel·les: n-ñ

Parcel·la nº 6: Subparcel·les: f, g, h, i-j, k, l, m (s'exclou d'aquesta darrera l'àrea situada al N-W amb una superfície aproximada de 4.640 m²).

Parcel·la nº 7: Subparcel·les: g, h, i-j

Parcel·la n.º 8: Subparcel·les: c, d, e, f
 Parcel·la n.º 9: Subparcel·les: b, c, d
 Parcel·la n.º 10: Subparcel·les: a, b, c, d-e, f, g, h
 Parcel·la n.º 11: Tota
 Parcel·la n.º 15: Tota
 Parcel·la n.º 16: Tota
 Parcel·la n.º 17: Subparcel·les: a, b
 Parcel·la n.º 19: Subparcel·les: a, b, c
 Parcel·la n.º 20: Subparcel·les: m, n, ñ, o
 Parcel·la n.º 22: Subparcel·les: h-i-j, k, l, m, n, ñ, o, q
 Parcel·la n.º 23: Tota
 Parcel·la n.º 24: Subparcel·les: e, f, g, h-i, j, k-l-m, n, ñ, o, p, q, r
 Parcel·la n.º 25: Tota
 Parcel·la n.º 27: Subparcel·les: a-b, c, d, e, f, g, h, i, j, l, m, n, o, r-s, u, v, x, y, z, a₁, b₁, c₁, d₁, e₁, j₁, k₁, l₁, m₁, n₁-ñ₁, o₁, p₁, q₁, r₁, s₁, t₁-u₁, v₁, x₁, y₁, z₁, a₂, b₂, c₂, d₂, e₂, f₂, g₂
 Parcel·la n.º 28: Subparcel·les excloses: a, b, c, g, h, i-j, l
 Parcel·la n.º 29: Subparcel·les: g, h, t, d₁, f₁, g₁, l-m
 Parcel·la n.º 30: Subparcel·la: a, h-i, j-k, l-m, n
 Parcel·la n.º 31: Subparcel·les: a, b, c, e, ñ
 Parcel·la n.º 32: Tota; s'exclouen les subparcel·les: a, b, c, d
 Parcel·la n.º 34: Subparcel·les: a, b-c
 Parcel·la n.º 35: Subparcel·les: g, h, i, j, k, l-m, n, ñ, o, p, q, r
 Parcel·la n.º 36: Tota
 Parcel·la n.º 37: Subparcel·les: a, b, c, d, j-k-l, r-s
 Parcel·la n.º 38: Subparcel·les: a, b, c, d, e, f, g
 Parcel·la n.º 39: Tota

Polígon 21

Parcel·la n.º 1: Subparcel·les: d-e, g, h, i, j
 Parcel·la n.º 2: Subparcel·les: g, j, k
 Parcel·la n.º 9: Tota
 Parcel·la n.º 13: Subparcel·les: k, l

Volcà Roca Negra i Puig Subià

Base addicional; topografia municipal de Santa Pau (Escala 1/10.000)
 Terme municipal de Santa Pau

Polígon 14

Parcel·la n.º 117: Subparcel·les: a, b, c, d, e, f, g-h
 Parcel·la n.º 118: Subparcel·les: g-h, i, j, k, l, m, n, ñ, o, i₁, k₁, l₁-m₁, n-ñ
 Parcel·la n.º 119: Tota
 Parcel·la n.º 120: Tota
 Parcel·la n.º 121: Subparcel·la: e
 Parcel·la n.º 122: Subparcel·les: a, b, c, e, f, g, h, i, j, k
 Parcel·la n.º 123: Tota
 Parcel·la n.º 124: Subparcel·les: p₁, q₁, r₁, s₁, t₁ (s'exclou d'aquesta darrera la part inferior deli-

mitada per la corba de nivell de cota 600 fins a trobar la subparcel·la ñ, on gira 90°. Al arribar al vèrtex de la subparcel·la o₁, segueix el seu límit tot excloent-la).

Parcel·la n.º 125: Subparcel·les: a-b, c-d, e, f, g-h, i, j-k, ñ, o, p, q, r-s, v-x

Parcel·la n.º 126: Subparcel·la: a

Parcel·la n.º 127: Subparcel·la: a-b

Volcà Santa Margarida

Terme municipal de Santa Pau

Polígon 14

Parcel·la n.º 144: Subparcel·la: c₁-d₁

Parcel·la n.º 146: Subparcel·la: l-m

Parcel·la n.º 148: Subparcel·les: f-g, q-r

Polígon 15

Parcel·la n.º 35: Subparcel·les: k₁, l₁, m₁, o₁, p₁, q₁-r₁

Parcel·la n.º 36: Subparcel·les: f, j, k, m

Parcel·la n.º 38: Subparcel·les: a, b-c

Parcel·la n.º 39: Subparcel·les: b-c, d, e, f-g

Parcel·la n.º 40: Subparcel·les: d (només el tram que separa la parcel·la e de la o-p).

Polígon 16

Parcel·la n.º 1: Subparcel·les: b, c, d, e, f-g

Parcel·la n.º 2: Tota

Parcel·la n.º 3: Tota

Parcel·la n.º 4: Tota

Parcel·la n.º 5: Subparcel·les: a, b, c, d, e, f-g, h, i, j-k, l, m, n-ñ, o, p, q, r, s, t, u, h₁-i₁, j₁, k₁, l₁-m₁, n₁

Parcel·la n.º 6: Subparcel·les: h (s'exclou l'àrea contigua a la parcel·la 23, ocupada per edificacions), i-j, k, l, m-n, ñ, o-p

Parcel·la n.º 7: Tota

Parcel·la n.º 8: Tota

Parcel·la n.º 9: Subparcel·les: h₁, i₁, j₁, k₁, l₁-m₁, n₁, ñ₁

Parcel·la n.º 21: Subparcel·les: g, h, i, j, k, m, n, ñ, o, p-q, r, s, t, u, v, x, y, z, a₁, b₁, c₁, d₁, e₁-f₁

Volcà Puig de la Costa

Terme municipal de Santa Pau

Polígon 18

Parcel·la n.º 1: Subparcel·les: i (s'exclou la part de sòl urbà corresponent al seu extrem N-W, segons l'acord de la Comissió d'Urbanisme de Girona, del 4 de juliol de 1984), g-h, j, l-m (s'exclou d'aquesta darrera la part meridional, delimitada per la línia que uneix el punt més septentrional de la subparcel·la p, amb el punt més occidental de la subparcel·la n).

Polígon 19

Parcel·la n.º 1: Tota

Parcel·la n.º 2: Subparcel·les: a-b, c-d-e, f-g, h, i-j

Parcel·la n.º 3: Tota
Parcel·la n.º 10: Tota
Parcel·la n.º 11: Subparcel·les: v, x, y, z, a₁-b₁, c₁, d₁, e₁, f₁, g₁-h₁, i₁, j₁-k₁
Parcel·la n.º 12: Tota

Volcà El Torrent

Terme municipal de Santa Pau.

Polígon 17

Parcel·la n.º 5: Subparcel·les: s, t-u, v, x, y-z, a₁, b₁-c₁

Volcà Can Simó

Terme municipal de Santa Pau

Polígon 14

Parcel·la n.º 87: Subparcel·les: ñ (només s'inclou la part meridional situada entre les subparcel·les p i la s), p, s, v-y, x
Parcel·la n.º 128: Subparcel·les: ñ, o-p
Parcel·la n.º 129: Subparcel·les: a, b, d, f, g, h, i
Parcel·la n.º 130: Subparcel·les: g, h, i, j, k
Parcel·la n.º 133: Subparcel·les: n-ñ (només s'inclou la part septentrional on s'estreny la subparcel·la, amb una superfície aproximada de 3.520 m²)
Parcel·la n.º 167: Tota

Volcans Puig Safont i El Torn, Puig de Martinyà i la Mallola

Terme municipal de Santa Pau

Polígon 3

Parcel·la n.º 1: Subparcel·les: p₂, q₂, r₂, s₂, t₂-u₂
Parcel·la n.º 5: Subparcel·les: a, b, c, d, e, f, g, h, i, j (exclou l'àrea excavada per les extraccions de gredes), v, l₁, e₁-f₁ (de totes elles només s'inclou el tram superior fins al peu actual de vessant), g₁, h₁, i₁, k₁, l₁, m₁, n₁, ñ₁, o₁, p₁-q₁, r₁, s₁, t₁-u₁, v₁-x₁, y₁-z₁-a₂, b₂, c₂-d₂
Parcel·la n.º 6: Subparcel·les: d, e, k, ñ, o, p, q, r-s, t, u, v, x
Parcel·la n.º 8: Subparcel·la: c
Parcel·la n.º 10: Subparcel·les: f, g-h, i-j, k
Parcel·la n.º 65: S'exclouen les subparcel·les r, s, t
Parcel·la n.º 66: Subparcel·les: u, x, y, z, a₁, b₁, c₁-d₁, e₁, f₁-g₁
Parcel·la n.º 67: Tota

Volcans de Cabrioler

Terme municipal de Santa Pau

Polígon 22

Parcel·la n.º 11: Subparcel·les: g, p-q, r, s, t, u, v, x, y-z, a₁ (s'inclou el tram contingut a la subparcel·la g)

Terme municipal d'Olot

Polígon 23

Parcel·la n.º 142: Subparcel·les: b, d

Volcà Croscat

Terme municipal de Santa Pau

Polígon 4

Parcel·les: n.º 12: Subparcel·les: f, g-h, i, k, l-m, n-ñ, p (només el tram comprès fins a la confluència amb la subparcel·la o) k₁, l₁-m₁, n₁, ñ₁, o₁, p₁-q₁, r₁-s₁, t₁, u₁, v₁-x₁, y₁, z₁-a₂, b₂, c₂, d₂-e₂, f₂, g₂, h₂-i₂, j₂, k₂-l₂, m₂-n₂
Parcel·la n.º 13: Tota
Parcel·la n.º 17: Subparcel·les: l, s, t-u, v-x, y, z-a₁, b₁-c₁, d₁-e₁, f₁, g₁, h₁, i₁-j₁-k₁, l₁, m₁, n₁, ñ₁, o₁, p₁, q₁, r₁, s₁, d₁-e₂, f₂, g₂, h₂, i₂-j₂, k₂-l₂, m₂, n₂, ñ₂, o₂, y₂ (només fins al vèrtex oriental de la subparcel·la a₃), i₃ (sols fins a la confluència de la subparcel·la f₂), j₃, k₃-l₃
Parcel·la n.º 18: Subparcel·les: a, b, c, d, e, f, g, h-i, j

Terme municipal d'Olot

Polígon 15

Parcel·la n.º 8: Tota
Parcel·la n.º 9: Subparcel·les: b, c
Parcel·la n.º 10: Tota
Parcel·la n.º 11: Tota

Turó de la Pomareda

(volcanet adventici pel N-W del Croscat).

Terme municipal d'Olot

Polígon 12

Parcel·la n.º 7: Subparcel·les: j (només la part oriental delimitada per una línia que parteix del extrem més septentrional de la subparcel·la b i es dirigeix cap al S fins a trobar el límit de terme municipal en el punt on arriba el límit de la parcel·la 17), k (sols la part oriental delimitada per la mateixa línia descrita anteriorment), l

Volcà Pujalós

Terme municipal d'Olot

Polígon 5

Parcel·la n.º 2: Subparcel·la: g
Parcel·la n.º 4: Subparcel·les: e, f, g
Parcel·la n.º 5: Parcel·les: d, e, f
Parcel·la n.º 6: Subparcel·la: b
Parcel·la n.º 7: Tota
Parcel·la n.º 30: Tota

Volcà Puig de la Garça

Terme municipal d'Olot

Polígon 5

Parcel·la n.º 22: Subparcel·les: b, c, d
Parcel·la n.º 23: Subparcel·les: a, b, f
Parcel·la n.º 24: Subparcel·la: b
Parcel·la n.º 36: Subparcel·la: a
Parcel·la n.º 37: Subparcel·la: a (només s'inclou la part S-E definida per perllongació del límit de reserva en la parcel·la 36, determinat ja an-

teriorment i amb una superfície aproximada de 10.500 m²).

Volcà Puig Astrol

Terme municipal d'Olot

Polígon 13

- Parcel·la n.º 1: Subparcel·la: d
- Parcel·la n.º 2: Subparcel·la: f
- Parcel·la n.º 12: Subparcel·la: e
- Parcel·la n.º 15: Subparcel·la: b
- Parcel·la n.º 16: Tota
- Parcel·la n.º 17: Subparcel·la: b
- Parcel·la n.º 19: Tota

Volcans Les Bisaroques

Terme municipal d'Olot

Polígon 20

- Parcel·la n.º 83 (s'inclou l'àrea situada al S-E, amb una superfície aproximada de 5.250 m²)
- Parcel·la n.º 84: Subparcel·les: a (s'inclou l'àrea situada al S, definida pel cràter del volcà, amb una superfície aproximada de 12.250 m²), b (exclosa la porció oriental, situada a partir del punt on els límits d'aquesta més s'aproximen)

Volcà Puig de l'Ós

Terme municipal de Sant Joan les Fonts

Polígon 5

- Parcel·la n.º 68: Subparcel·les: ac (queda exclòs l'extrem N-W, a partir de la línia de canvi de vessant, amb una superfície aproximada de 8.500 m²), ad, àe, af, ag, ah, au (tram que separa les subparcel·les o i ac)
- Parcel·la n.º 69: Tota
- Parcel·la n.º 70: Subparcel·les: a, b
- Parcel·la n.º 71: Tota
- Parcel·la n.º 72: Subparcel·les: a, b, c
- Parcel·la n.º 73: Subparcel·les: a, b
- Parcel·la n.º 74: Subparcel·les: ab, ac, n, y, z

Volcà Bellaire

Terme municipal de Sant Joan les Fonts

Polígon 4

- Parcel·la n.º 12: Subparcel·la: r (porció meridional determinada per la línia definida al perllongar el límit inferior de la parcel·la f vers l'W fins a trobar la confluència dels límits de les parcel·les 63, 26 i 12)
- Parcel·la n.º 62: Subparcel·la: s
- Parcel·la n.º 63: Subparcel·les: b, c, d (porció situada just per sobre la parcel·la c, i alineada amb ella), e (part occidental determinada pel límit que partint del punt on conflueixen els límits de les parcel·les 12, 26, 63 es dirigeix vers al S fins a trobar el límit de la parcel·la 65)
- Parcel·la n.º 64: Subparcel·les: u, x

Parcel·la n.º 65: Subparcel·les: x, v (porció definida pel límit que surt del camí-subparcel·la ak, i es dirigeix vers al N-E, fins a unir-se amb el límit de la reserva descrit en la parcel·la 63).

Volcà l'Estany

Terme municipal de Sant Joan les Fonts

Polígon 4

- Parcel·la n.º 12: Subparcel·les: a, m, p (porció situada a la part occidental de la subparcel·la, en el vessant del con volcànic i el seu límit queda determinat per la superfície de landes de gòdua)
- Parcel·la n.º 13: Subparcel·les: a, b, o (porció situada al seu W, en el vessant del con volcànic i el seu límit queda determinat per la superfície de landes de gòdua), e (porció determinada per la línia que parteix del punt més a l'E de la parcel·la b per anar a buscar el límit inferior de la subparcel·la p de la parcel·la 55).
- Parcel·la n.º 47: Subparcel·la: g
- Parcel·la n.º 51: Subparcel·la: c
- Parcel·la n.º 54: Subparcel·la: e
- Parcel·la n.º 55: Tota, exclosa la subparcel·la n

Volcans Traiter Inferior i Superior

Terme municipal de les Planes d'Hostoles

Polígon 3

- Parcel·la n.º 2: Subparcel·les: a-b, c-d, e-f, g-h, i-j, k-l, m, n, o, p-q, r-s, t-u, v, x-y, z-a₁
- Parcel·la n.º 3: Subparcel·les: a-b, c, d, e, f, g, h, i, j, k, l-m, q-r, v, f₁-g₁, s₁, u₂, v₂, x₂, b₃-c₃, d₃, e₃, f₃, g₃-h₃, i₃

Polígon 4

- Parcel·la n.º 1: Subparcel·les: z₁, f₂-g₂, q₂, r₂, s₂
- Parcel·la n.º 3: Subparcel·les: d, f, g, r-s, u

Volcans Puig Rodó, Puig de les Medes i Llucanegra

Terme municipal de les Planes d'Hostoles

Polígon 5

- Parcel·la n.º 3: Subparcel·les: a-b, c, k-l
- Parcel·la n.º 4: Subparcel·les: e-f

Terme municipal de Sant Aniol de Finestres

Polígon 1

- Parcel·la n.º 35: Subparcel·les: b₁, c₁, d₁, e₁, f₁, g₁, h₁, i₁, m₁
- Parcel·la n.º 36: Subparcel·les: i, j, k, l, ll
- Parcel·la n.º 40: Subparcel·les: g, h, i, ll

Volcà Can Tià

Terme municipal de Sant Feliu de Pallerols

Polígon 8

- Parcel·la n.º 1: Subparcel·les: c, d, e, f, j, k, l, ll

Polígon 10
Parcel·la n.º 1: Subparcel·les: a-b, c, d, e, f

Volcà Fontpobra

Terme municipal de Sant Feliu de Pallerols

Polígon 10
Parcel·la n.º 4: Subparcel·la: b
Parcel·la n.º 6: Subparcel·les: j₁, k₁, l₁, ll₁, m₁-n₁
(exclosa la part occidental, definida per una línia que ascend amb direcció N-E, des de la confluència dels límits de les subparcel·les x, v-w, m₁-n₁, per trobar el límit municipal amb Santa Pau, en el vèrtex de cota 840, després de travessar la subparcel·la q₂)

Polígon 11
Parcel·la n.º 7: Subparcel·la: q₂ (només s'inclou la part oriental definida ja anteriorment en la subparcel·la m₁-n₁ de la parcel·la n.º 6 del Polígon 10)

Terme municipal de Santa Pau

Polígon 14
Parcel·la n.º 1: Subparcel·la: a-b
Parcel·la n.º 2: Subparcel·les: (a-b, c, d-e) (s'exclou a totes tres la part oriental definida per una línia que partint del punt on es troben els límits de terme municipal i de la parcel·la n.º 6 (polígon 10) de Sant Feliu de Pallerols, puja amb direcció N fins a trobar el punt on conflueixen el camí de Fontpobra i el límit inferior de la parcel·la 1), g₁-h₁ (porció determinada per una línia que surt del punt més occidental de la parcel·la n.º 3 per anar a trobar el límit inferior de la subparcel·la g), f

Volcà El Racó

Terme municipal de les Preses

Polígon 6
Parcel·la n.º 4: Subparcel·les: b (s'exclou l'àrea

on s'estreny amb una amplada de 50 m. en la seva part més oriental), c, e, f, g
Parcel·la n.º 5: Subparcel·les: b, c
Parcel·la n.º 6: Subparcel·les: c (sector situat al Nord, definit per la unió del límit inferior de la subparcel·la k, amb el punt d'inflexió més occidental del límit de la subparcel·la i), i, j, k
Parcel·la n.º 7: Subparcel·la: a

Volcà Aiguanegra

Base topogràfica municipal de Sant Joan les Fonts (Escala 1/5.000) utilitzada en la revisió del Pla General d'Ordenació Urbana.

Terme municipal de Sant Joan les Fonts.

Des de la cota 375 del torrent del Soler sota les feixes homònimes, cap amunt del curs d'aquest torrent fins a la cota 465 on tomba la direcció S-E seguint el curs d'un petit tributari, el qual inflexiona cap a l'E-N.E., 150 m al nord del mas Aiguanegra. Des de la cota 575 el límit deixa la fondalada per seguir la pista que uneix les masies Aiguanegra i el Cairat. Uns 60 m. abans d'arribar a aquest darrer mas el límit tomba en direcció N-W seguint el curs del Torrent del Clot de l'Infern, per on davalla fins a la cota 450, la qual segueix a l'W vorejant per dalt les feixes del Bac, fins a la fondalada del cràter esbocat del volcà situada 250 m al S-E del mas Soler, des d'on gira en direcció N-W tot seguint una escorrentia fins a retrobar el punt de partença.

Volcans Montolivet, la Garrinada i Montsacopa

Terme municipal d'Olot.

Els límits els donen les respectives zones qualificades com a "espai volcànic representatiu", segons el vigent Pla General d'Ordenació Municipal d'Olot. S'exclouen en el volcà Montolivet la masia Rebeixic i en el volcà Montsacopa les àrees edificades contigües al límit amb el sòl urbà.

Llei 6/1982, de 6 de maig, sobre declaració com a Paratge natural d'Interès Nacional del massís del Pedraforca [DOGC, 14.5.1982].

Decret 114/83, de 12 d'abril, de desplegament de la Llei 6/1982 [DOGC, 20.4.1983].

LLEI 6/1982,

de 6 de maig, sobre declaració com a Paratge Natural d'Interès Nacional del massís del Pedraforca (Berguedà)

EL PRESIDENT
DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'Autonomia, promulgo la següent

LLEI

La zona en qüestió és situada a cavall de les províncies de Barcelona i de Lleida (especialment de la primera) i es troba íntegrament dins de la comarca del Berguedà, ocupant part dels termes de Saldes i de Gosol.

Geològicament el Pedraforca presenta una estructura única en tot el Pre-pirineu, del qual forma part. Consisteix en un plec sinclinal de materials netàtics, que apareix encavalcant terrenys més moderns, situats pels volts de Saldes i de Gosol. Però la importància capital d'aquesta estructura resideix en el fet que s'eleva de forma impressionant i en una àrea molt petita, fins a arribar a l'alçària de 2.497 m en el Pollegó Superior (separat per l'Enforcadura del Pollegó Inferior, de 2.400 m). Saldes és a 1.213 m, separat uns 3 km del vèrtex culminant.

Aquesta situació ha propiciat l'aparició d'una vegetació molt important, caracteritzada per la presència d'una notable població de pi roig (*Pinus sylvestris*) coronat sovint, en molts indrets, pel pi negre (*Pinus uncinata*) i també en

molts llocs amb una població important d'avets (*Abies alba*) i de faigs (*Fagus sylvatica*) especialment en el seu sector septentrional.

A més, la subvegetació del bosc és molt rica i densa: hi destaquen, entre altres espècies, el boix (*Buxus sempervirens*), el ginebró (*Juniperus communis*), l'herba fetgera (*Anemone hepatica*), l'arç (*Crataegus sp.*), etc.

D'altra banda, i afavorida per la vegetació, hi ha una remarcable riquesa faunística, amb presència, entre altres espècies protegides, d'altres de més comunes com l'astor (*Accipiter gentilis*), el xoriguer (*Falco tinnunculus*), etc. Hi ha també tota mena de còrvids (corbs, cornelles) i altres ocells interessants. I també espècies de galls fers (*Tetrao urogallus*), isards (*Rupicapra rupicapra*), gats salvatges (*Felis sylvestris*) i gran nombre de rapinyaires, conills, llebres, porcs senglars, etc. Cal remarcar que aquesta zona és Reserva Nacional de Caça.

Tot això fa que s'hagi de considerar el Pedraforca com una de les zones vegetals més importants de Catalunya, amb una riquesa biològica emmarcada en un context geològic únic. Precisament per això ha de gaudir d'una especial protecció; i en aquest sentit cal recordar que l'any 1936 ja hi havia un projecte de Parc Natural dins del Pla d'Ordenació de la Província de Barcelona, que englobava el Pedraforca, conjuntament amb el Cadí-Moixeró.

En aquests moments aquesta riquesa es troba en perill, al sector meridional del Pedraforca, com a conseqüència de l'extracció de lignits a cel obert. Cal, doncs, iniciar el camí de cara a la conversió d'aquesta àrea en un Paratge Natural d'Interès Nacional.

Per aquesta raó cal adoptar, de forma urgent, les mesures de protecció i procedir a la declaració del Pedraforca com

a Paratge Natural d'Interès Nacional, sense esperar, fins i tot, que tota la zona que considerava el vell projecte de l'any 1963 sigui declarada Parc Natural, que per altra banda ho haurà de ser en un futur força immediat.

Tot això fa que, d'acord amb les possibilitats que ofereix la Llei d'Espais Naturals Protegits 15/1975, de 2 de maig del mateix any, considerant que la Generalitat de Catalunya té atribucions específiques en aquest camp, segons estableix l'Estatut de Catalunya, en els articles 9 (núms. 9 i 10) i 10 (núms. 1/5 i 1/6), de cara a la protecció d'espais naturals i del medi ambient, així com a la regulació de les extraccions mineres, i considerant la urgència de la salvaguarda del Pedraforca, el Parlament aprova la següent Llei:

Article 1

1. Es declara Paratge Natural d'Interès Nacional el massís del Pedraforca (Barcelona, Lleida), situat a la comarca del Berguedà, amb la finalitat d'atendre la conservació de la seva vegetació i singular bellesa, d'acord amb el que diu l'article 4 de la Llei 15/1975, de 2 de maig del mateix any, d'Espais Naturals Protegits.

2. El Paratge Natural d'Interès Nacional del Pedraforca afecta els termes municipals de Saldes (província de Barcelona) i Gósol (província de Lleida), ambdós de la comarca del Berguedà. Els seus límits geogràfics i topogràfics són marcats per la línia que uneix els següents punts (donats en el sentit de rotació de les agulles d'un rellotge):

Punt	Denominació	Cota (m)	Longitud (W)	Latitud (N)
1	Serra de la Tossa	1.842	5° 22' 08"	42° 14' 10"
2	Roca Roja	2.034	5° 22' 23"	42° 15' 17"
3	Muralla	2.017	5° 23' 29"	42° 15' 51"
4	Gos' Fred	1.773	5° 25' 40"	42° 15' 40"
5	—	1.384	5° 24' 19"	42° 13' 10"
6	—	1.433	5° 23' 20"	42° 13' 19"

(Les dades numèriques corresponen al Full núm. 254, Gósol, del Mapa Topogràfic Nacional, a escala 1:50.000, de l'Institut Geogràfic y Catastral de Espanya, publicat en segona edició l'any 1949.)

Article 2

1. El Consell Executiu, a través dels Departaments que correspongui, ha d'establir les normes i reglamentacions que cregui oportunes per tal de salvaguardar els elements naturals que motivin la declaració del Paratge Natural d'Interès Nacional, així com per facilitar l'estudi i la tutela de l'esmentat espai protegit.

2. Per evitar activitats o aprofitaments que, directament o indirecta, puguin produir la pèrdua dels valors naturals que es volen protegir, tota actuació que es vulgui emprendre dins de l'Àrea protegida haurà de ser aprovada i supervisada pel Departament de Política Territorial i Obres Públiques, previ informe dels Departaments d'Agricultura, Ramaderia i Pesca i d'Indústria i Energia, llevat dels aprofitaments agropecuaris tradicionals.

3. L'aprovació a la qual fa referèn-

cia el punt 2 restarà condicionada a la realització prèvia d'un estudi sobre l'impacte ecològic de l'activitat proposada i d'un projecte de minimització de l'impacte o del reacondicionament ecològic de la zona afectada, mentre duri l'activitat i un cop acabada.

El Departament de Política Territorial i Obres Públiques ha de vetllar tothora perquè aquests projectes siguin correctament portats a terme i podrà sancionar-ne l'incompliment fins i tot amb el tancament temporal o definitiu de l'activitat.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

Qualsevol forma de privació singular de la propietat privada de béns, drets o interessos patrimonials legítims serà objecte d'indemnització d'acord amb el que estableix en aquesta matèria la vigent Llei d'Expropiació Forçosa.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

Es procedirà a l'aplicació de tot el que es preveu en aquesta Llei a totes aquelles explotacions o activitats que en el moment de la seva entrada en vigor s'estiguin produint.

DISPOSICIONS FINALS

Primera

El Consell Executiu ha de redactar el Reglament que desenvolupi la present Llei, en el qual fixarà la composició i les funcions d'un Patronat per col·laborar en la conservació, protecció i consecució de les finalitats proposades en l'espai delimitat per aquesta Llei.

Segona

El Consell Executiu ha de confeccionar un Pla Especial d'Ús i protecció d'a-

quests espais i llur catàleg exhaustiu, segons el que estableix el text refós de la Llei del Sòl 1.346/1976, de 9 d'abril.

Tercera

Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà d'haver-se publicat en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els Tribunals i Autoritats als quals pertochi la facin complir.

Barcelona, 6 de maig de 1982.

JORDI PUJOL

President de la Generalitat
de Catalunya

DECRET 114/1983,

de 12 d'abril, de desplegament de la Llei 6/1982, de 6 de maig sobre declaració com a paratge natural d'interès nacional del massís del Pedraforca

La Llei 6/1982, de 28 d'abril, sobre declaració com a Paratge Natural d'Interès Nacional del massís del Pedraforca, encomana al Consell Executiu l'establiment de les normes i reglamentació que cregui oportunes per tal de salvaguardar els elements naturals que n'han motivat l'esmentada declaració, així com per facilitar l'estudi i la tutela de l'àrea protegida.

Atès que per a l'aplicació i el desenvolupament de la Llei resulta necessària la regulació detallada de diversos aspectes que s'hi preveuen;

A proposta del Conseller de Política Territorial i Obres Públiques, del Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca i del Conseller d'Indústria i Energia, i d'acord amb el Consell Executiu,

DECRETO:

Article primer. -- 1. Es crea el Patronat del Paratge Natural d'Interès Nacional del massís del Pedraforca per col·laborar en la conservació i protecció i en la consecució de les finalitats esmentades en la Llei 6/1982, de 6 de maig.

2. El Patronat, que estarà adscrit a efectes administratius al Departament de Política Territorial i Obres Públiques, es compondrà dels següents membres:

- a) El Director General de Política Territorial, que actuarà com a President.
- b) Una representació del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca que actuarà com a Vice-president.
- c) Un representant del Departament d'Indústria i Energia.
- d) Els Alcaldes de Gósol i Saldes.
- e) Dos vocals designats pel Conseller de Política Territorial i Obres Públiques.

3. El Patronat tindrà la seva seu a Berga.

4. Són funcions del Patronat:

a) Vetllar per la conservació del Paratge Natural.

b) Proposar als organismes de l'Administració que en cada cas correspongui, mesures per a la conservació i defensa dels valors naturals dels espais protegits.

c) Informar sobre aspectes referents a la protecció del Paratge Natural quan així ho requereixin els organismes de la Generalitat o els Ajuntaments afectats.

d) Informar preceptivament sobre els distints plans i normes que puguin ésser elaborats per al desenvolupament i aplicació de la Llei.

e) Promoure activitats per a l'estudi i divulgació dels valors del massís protegits.

5. El Patronat es regirà pel que disposen els articles 9 al 15 inclusivament, de la Llei de Procediment Administratiu.

6. El Patronat celebrarà sessions de caràcter ordinari com a mínim dues vegades l'any. En qualsevol moment el President podrà convocar sessions extraordinàries per iniciativa pròpia o per sol·licitud de quatre dels seus membres.

7. La Generalitat de Catalunya, per mitjà del Departament de Política Territorial i Obres Públiques i del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca habilitaran les partides pressupostàries necessàries per garantir la realització de les funcions del Patronat, les quals podran ésser també finançades amb aportacions procedents d'altres entitats públiques o privades o de particulars.

Article segon. — Sens perjudici de l'ulterior desenvolupament dels plans, les reglamentacions i d'altres mesures, d'acord amb les disposicions del present Decret, s'estableixen les següents normes de caràcter general:

a) En els espais naturals inclosos dins l'àrea protegida, són admesos genèricament els usos agropecuaris i silvícoles i l'aprofitament ordenat de les seves produccions, sens perjudici de les limitacions específiques que puguin ésser establertes quan els objectius de protecció així ho aconsellin.

b) La regularització urbanística dels

usos i de l'edificació a l'interior de l'àrea protegida es realitzarà d'acord amb el que disposa l'article següent.

c) No es permetrà la instal·lació d'elements artificials de caràcter permanent que limitin el camp visual, trenquin l'harmonia del paisatge o desfigurin les seves perspectives.

d) Les activitats cinegètiques restaran sotmeses al règim especial objecte de la Llei 37/1966, de 31 de maig, el qual es podrà ésser complementat amb normes addicionals per a la totalitat o part de l'àrea protegida.

e) Es prohibeix expressament:

— La introducció, sense autorització d'espècies vegetals o animals que no siguin autóctones.

— L'abandonament de tota mena de residus sòlids fora dels indrets assenyalats a l'efecte.

— La circulació amb mitjans motoritzats sense autorització especial dels Ajuntaments que correspongui, fora dels indrets autoritzats, excepte quan es tracti de la realització d'activitats agropecuàries o relacionades com la gestió del parc.

— Encendre fogueres fora dels indrets autoritzats.

Article tercer. — 1. Als terrenys inclosos dins l'àrea protegida se'ls aplicarà a tots els efectes el règim del sòl no urbanitzable objecte d'especial protecció.

2. Els règims urbanístics definits del plantejament municipal hauran d'ésser congruents amb el règim de protecció establert pel present Decret i per les normes que el despleguin.

3. Els Departaments de Política Territorial i Obres Públiques, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, i d'Indústria i Energia, elaboraran conjuntament el Pla Especial d'ús i Protecció dels espais naturals del massís del Pedraforca que inclourà el catàleg exhaustiu d'aquests i contindrà entre d'altres les determinacions següents:

— L'estructura general de l'ordenació del territori protegit.

— La delimitació d'àrees de diferent utilització i destinació amb la regulació detallada en cada cas, dels usos i de les condicions d'edificació incloses normes per a la integració de les construccions en el paisatge.

4. Aprovat inicialment el Pla per la Direcció General de Política Territorial, aquesta Direcció el sotmetrà a informació pública durant un mes, i transcorregut aquest termini s'obrirà un altre període, d'una durada igual, per donar audiència als Ajuntaments del territori dels quals afectés al Pla.

5. La Direcció General de Política Territorial a la vista del resultat de la informació pública, aprovarà el Pla provisional i el sotmetrà al Conseller de Política Territorial i Obres Públiques perquè l'elevi a l'aprovació definitiva del Consell Executiu.

Article quart. — 1. Per evitar activitats o aprofitaments que, directament o indirectament, puguin produir la pèrdua dels valors naturals que es volen protegir, tota actuació que es vulgui emprendre dins de l'àrea protegida haurà d'ésser aprovada i supervisada pel Departament de Política Territorial i Obres Públiques, previ informe dels Departaments d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, i d'Indústria i Energia, llevat dels aprofitaments agropecuaris tradicionals.

2. A tal efecte:

a) Quan es tracti d'actes d'ús del sòl i d'edificació subjectes a llicència municipal, els Ajuntaments respectius sol·licitaran l'informe previ de la Direcció General de Política Territorial, que tindrà caràcter vinculant.

b) Quan es tracti d'altres activitats no subjectes a llicència municipal a les quals sigui d'aplicació el que disposa el punt 1 d'aquest article, els interessats hauran de sol·licitar prèviament la corresponent autorització a la Direcció General de Política Territorial.

c) Les activitats extractives es regiran pel que disposa la Llei 12 1981, sens perjudici de les disposicions del present Decret que resultin d'aplicació.

3. En qualsevol cas, caldrà acompanyar les sol·licituds amb un estudi sobre l'impacte ecològic de l'activitat proposada i d'un projecte de minimització de l'impacte o del reconeixement de la zona afectada, mentre duri l'activitat i un cop acabada.

Article cinquè. — 7. El Programa de Reconeixement a què es refereix l'article anterior desenvoluparà, amb un grau de precisió suficient per permetre una completa avaluació dels efectes

de l'activitat i de l'efectivitat de les mesures de restauració i protecció que es proposi i que segons el tipus d'activitat podrà comprendre els aspectes i les determinacions que s'esmenten a la continuació:

a) Anàlisi detallada de l'indret de l'activitat i del seu entorn. Inclourà, com a mínim, una descripció del medi físic referida als condicionants geològics, hidrogeològics, climatològics, edàfics, de vegetació, del paisatge i tots aquells altres aspectes que puguin definir el medi on l'àrea d'explotació i en el seu entorn.

b) Descripció de l'explotació: Delimitació de l'àrea afectada, material a extreure, mètodes d'explotació, producció estimada, serveis i instal·lacions annexes, maquinària, transport, i totes aquelles dades necessàries per a la determinació de les mesures a adoptar per a la restauració i protecció del medi ambient.

c) Estudi dels efectes de l'activitat sobre el paisatge del medi ambient en general.

d) Mesures de restauració i de protecció del medi ambient previstes: característiques físiques i químiques dels sòls restaurants, acondicionament de terreny; protecció contra l'erosió; estabilització, fixació i acondicionament dels fronts o bancs d'explotació, escombreres i bases d'estèrils; tècniques de reforestació a utilitzar, regeneració del sòl vegetal, elecció d'espècies, sistemes de preparació del terreny i de plantació.

e) Determinació de les distintes fases d'execució dels treballs a què fa referència el paràgraf anterior, Estudi econòmic del cost dels treballs que inclou el programa de restauració i de les distintes fases de realització.

f) Calendari d'execució dels treballs de protecció i restauració, i de les distintes fases previstes.

g) Els successius plans de labors que prescriu els concessionaris hauran de contenir un document que justifiqui degudament el compliment i execució del Programa de reconeixement.

Article sisè. — Amb la finalitat d'assegurar la correcta aplicació del present Decret, les Direccions Generals de Política Territorial, del Medi Rural i d'Indústria i Mines portaran a terme, en l'àmbit de les seves respectives competències, les inspeccions pertinents.

El resultat de les inspeccions estarà a disposició del Patronat.

Article setè. 1. — El Conseller de Política Territorial i Obres Públiques previ informe dels Departaments, quan calgui suspendrà tota activitat que no disposi de l'autorització corresponent o que no compleixi el que disposa els articles 4 i 5 ordenarà l'obertura d'un expedient sancionador, i en el cas que afecti legislacions específiques ho adoptaran els Consellers d'Agricultura, Ramaderia i Pesca i d'Indústria i Energia en les seves àrees corresponents.

2. La inobservança o infracció de les normes del present Decret seran sancionades com escaigui d'acord amb el que es preveu en les disposicions legals aplicables.

3. L'adopció de mesures cautelars i l'adopció de sancions es comunicarà en tot cas al Patronat.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera. — El present Decret serà d'aplicació a les activitats o explotacions que al moment de la seva entrada en vigor es realitzin i a aquells altres amb les autoritzacions, permisos o llicències pertinents en procés de tramitació.

Segona. — Els titulars de concessions d'explotacions mineres atorgades amb anterioritat a la promulgació de la Llei que afectin l'àrea protegida, presentaran a la Direcció General de Política

Territorial en el termini de dos mesos des de la publicació d'aquest Decret, un programa de reacondicionament amb les determinacions establertes a l'article 5, amb l'objecte d'aconseguir la minimització dels efectes d'aquestes activitats sobre la natura i la integració final de les àrees afectades en l'àmbit natural que les envolta.

Tercera. — La Direcció General de Política Territorial procedirà en el termini d'un mes, a aprovar el programa de reacondicionament o a exigir la seva modificació, la qual s'haurà de portar a terme en el termini d'un mes.

Quarta. — En aquest supòsits d'existir plans de reacondicionament o similars prèviament aprovats, s'hauran d'adaptar a les prescripcions de la Llei d'aquest Decret.

DISPOSICIÓ FINAL

Barcelona, 12 d'abril de 1983.

JORDI PUJOL

President de la Generalitat de Catalunya

JOSEP M. CULLELL I NADAL
Conseller de Política Territorial
i Obres Públiques

AGUSTÍ CAROL I FOIX
Conseller d'Agricultura,
Ramaderia i Pesca

VICENÇ OLLER I COMPAÑ
Conseller d'Indústria
i Energia

Decret 353/1983, de 15 de juliol, de declaració de Parc Natural del Cadí i Moixeró [DOGC, 24.8.1983].

DECRET 353/1983.

de 15 de juliol, de declaració del Parc Natural del Cadí-Moixeró

Els massissos del Cadí i Moixeró constitueixen un conjunt geogràfic ben individualitzat i homogeni quant a les seves condicions topogràfiques i geològiques, que crea, en conseqüència, una unitat en els caràcters ecològics existents.

De fet, aquesta unitat es prolonga cap a l'est per la capçalera del Llobregat fins a les envistes del massís de Mogrony. Els aspectes naturals d'aquesta àrea i la conveniència de preservar-los han estat prou destacats tant per entitats públiques com privades des de fa molts anys fins al punt que una de les estríbacions del Cadí, el massís del Pedraforca, ja ha estat objecte de protecció per la Llei de Catalunya 6/1982, de 6 de maig.

Així mateix, en data 22 de juny de 1982, el Parlament de Catalunya aprovà una proposició no de Llei, instant el Consell Executiu a accelerar al màxim els estudis a fi de declarar Parc Natural la totalitat del conjunt orogràfic del Cadí i Moixeró.

Aquesta àrea representa la contrada d'alta muntanya més propera a l'àrea més poblada de Catalunya, per la qual cosa es veu afectada d'una forta pressió humana en les formes d'urbanitzacions, instal·lacions turístiques, indústries i explotacions mineres. Això fa necessària l'elaboració d'una normativa que pugui compaginar les activitats humanes amb la protecció del medi natural, car en l'actualitat no existeix cap mena de règim protector de la zona.

Es considera de gran interès disposar d'un instrument vàlid per dur a terme l'ordenació i la gestió d'aquest territori, per la qual cosa s'ha escollit la figura de Parc Natural, prevista en la Llei d'Espais Naturals Protegits.

Es per això que, a proposta dels Consellers de Política Territorial i Obres

Públiques i d'Agricultura, Ramaderia i Pesca i d'acord amb el Consell Executiu,

DECRETO:

Article 1. — 1. D'acord amb el que estableix la Llei 15/1975, de 2 de maig, d'Espais Naturals Protegits, i d'acord amb les competències de la Generalitat de Catalunya en aquesta matèria, es declaren Parc Natural les serralades del Cadí i Moixeró i s'estableixen a tal efecte en aquest Decret el corresponent règim jurídic especial.

2. Aquest règim jurídic especial té com a objecte la protecció de la gea, la vegetació, la fauna, les aigües i l'atmosfera, així com dels ecosistemes formats per aquests.

Article 2. — 1. El Parc Natural del Cadí-Moixeró afecta els termes municipals de: Alàs-Cerc, Cava, Josa-Tuixén, la Vansa-Fórnols, Alp, Bellver de Cerdanya, Das, Montellà de Cerdanya, Uruís, Bagà, Castellar de N'Hug, Gisclareny, Gósol, Guardiola de Berguedà, Saldes i Vallcebre, i les comarques del Berguedà, la Cerdanya i l'Alt Urgell.

2. La delimitació geogràfica del Parc Natural és l'especificada a l'annex d'aquest Decret, de la qual caldrà excloure l'àmbit del Paratge Natural d'Interès Nacional del massís del Pedraforca, definit per la Llei 6/1982, de 6 de maig, i els nuclis urbans de Gisclareny i Josa del Cadí, d'acord amb la delimitació del sòl urbà que estableixin els respectius planejaments urbanístics municipals.

3. Per acord del Consell Executiu i a proposta dels òrgans rectors del Parc, podran afegir-se a aquest Parc Natural terrenys de propietat d'entitats públiques o d'altres que siguin aportats voluntàriament pels seus propietaris amb aquest objecte, sempre que reuneixin les condicions adequades.

Article 3. -- 1. Sens perjudici de l'ulterior desenvolupament dels plans, les reglamentacions i d'altres mesures, d'acord amb les disposicions del present Decret, s'estableixen les següents normes de caràcter general:

a) En els espais naturals inclosos en el Parc, les activitats tradicionals i l'aprofitament ordenat de les seves produccions són genèricament admesos, sens perjudici de les limitacions específiques que puguin ésser establertes quan els objectius de protecció ho aconsellin així.

b) La regulació urbanística dels usos i de l'edificació a l'interior del Parc es realitzarà d'acord amb el que disposa l'article següent.

c) No es permetrà la instal·lació d'elements artificials de caràcter permanent que limitin el camp visual, trenquin l'harmonia del paisatge o desfigurin les seves perspectives, més que en casos excepcionals amb indubtable interès públic sempre que es garanteixi la minimització dels efectes sobre la natura i el paisatge.

d) Les activitats cinegètiques als terrenys sotmesos a règim cinegètic especial es regiran pel que estableix la Llei 37/1966, de 31 de maig, els inclosos dins de la Reserva Nacional de Caça del Cadí, i per la Llei 1/1970, de 4 d'abril, la resta de terrenys sotmesos a aquell règim.

Als terrenys d'aprofitament cinegètic comú inclosos dins dels límits del Parc Natural, se'ls aplicaran les Normes establertes per la Reserva Nacional de Caça del Cadí.

La regulació d'aquestes activitats cinegètiques podrà ésser complementada amb normes addicionals per a la totalitat o part de l'àmbit del Parc.

e) És prohibeix expressament:

--- La introducció sense l'autorització del Consell Directiu d'espècies vegetals o animals que no siguin autòctones.

- L'abandó de tota mena de residus sòlids fora dels indrets assenyalats a aquest efecte.

--- La circulació amb mitjans motoritzats fora dels indrets permesos, sense autorització especial del Consell Directiu del Parc definit a l'article 7.º, excepte quan es tracti de la realització d'activitats agropecuàries o relacionades amb la gestió del Parc:

Encendre fogueres fora dels indrets assenyalats.

f) Les activitats extractives restaran sotmeses al que estableix la Llei 12/1981, de 24 de desembre, de Normes addicionals de protecció dels espais d'especial interès natural afectats per activitats extractives, sens perjudici del que puguin establir les normes i els plans que desenvolupin aquest Decret.

Serà preceptiu l'informe de la Junta Rectora del Parc per a qualsevol autorització relacionada amb aquestes activitats.

2. Tota acció o aprofitament no previst en l'apartat anterior que hom pretengui de realitzar en l'àmbit del Parc i que pugui pertorbar els valors naturals a protegir necessitarà, a més dels corresponents permisos, l'autorització del Consell Directiu, la qual es concedirà o es denegarà d'acord amb la reglamentació i les normes de gestió del Parc.

3. Les competències de l'Administració Pública i de qualsevol altre ens públic sobre béns de domini públic i sobre els monts d'utilitat pública i protectors inclosos en l'àmbit del Parc s'exercitaràn de manera que no perjudiquin la conservació dels seus valors naturals en un estat similar o evolutivament concordant amb el que tinguin en el moment actual.

Article 4. -- 1. Els terrenys inclosos en l'àmbit del Parc classificats a tots els efectes com a sòl no urbanitzable restaran amb aquesta classificació i seran objecte d'especial protecció.

2. Els règims urbanístics definits pels plans generals, les normes subsidiàries de planejament i els projectes de delimitació de sòl urbà dels municipis que es detallen a l'article 2.1 hauran d'ésser congruents amb el règim de protecció del Parc establert pel present Decret i per les normes que es despleguin.

3. Pla Especial de Protecció. -- El Pla Especial de Protecció del Cadí-Moiixeró inclourà el catàleg dels espais de valor natural que comprèn el Parc i contindrà les determinacions següents: espais de valor natural que comprèn el Parc i contindrà les determinacions següents:

a) L'estructura general de l'ordenació del territori protegit.

b) La delimitació d'àrees de diferent utilització i destinació amb la regulació dels usos i de les condicions d'edificació, incloses les normes per a la integració de les construccions al paisatge.

c) La previsió i la reserva de sòl per als equipaments, serveis i infraestructura propis del Parc, així com d'actuacions necessàries per al compliment de les finalitats del Parc.

Article 5. — 1. Per assolir les finalitats del present Decret, el Consell Directiu elaborarà el Programa de Gestió, que inclourà almenys les determinacions següents:

a) La definició dels objectius de protecció i dels aprofitaments ordenats dels recursos naturals.

b) El desenvolupament durant el seu període de vigència d'actuacions previstes en el Pla Especial i d'aquelles altres complementàries que es creguin pertinents d'acord amb l'ordenació establerta.

c) La planificació d'obres, treballs i estudis de recerca científica a realitzar dins del Parc Natural, així com de les tasques d'adequació ambiental, d'ús i de gaudi per als visitants, durant l'esmentat període de vigència.

d) Totes aquelles altres activitats de gestió necessàries per al manteniment dels equilibris biològics existents.

2. L'aprovació del Programa de Gestió correspondrà al Consell Executiu de la Generalitat, previ informe de la Junta Rectora establerta per l'article següent.

3. Les revisions del Programa de Gestió es realitzaran en terminis no superiors a tres anys amb idèntic procediment.

Article 6. — 1. Es crea la Junta Rectora del Parc Natural per col·laborar en la seva gestió per al millor assoliment de les finalitats de la declaració.

2. La Junta Rectora estarà integrada pels membres següents:

a) El Cap del Servei del Medi Ambient, del Departament de Política Territorial i Obres Públiques.

b) El Cap del Servei de Protecció de la Natura, del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

c) Un representant de cadascun dels Departaments de Governació, Cultura, Política Territorial i Obres Públiques, Agricultura, Ramaderia i Pesca, Indústria i Energia i Comerç i Turisme.

d) Un representant de cada una de les Diputacions, de Barcelona, Lleida i Girona.

e) Un representant entre les entitats i organitzacions professionals agràries existents en el conjunt dels municipis afectats, nomenat entre els seus representants.

f) El Director del Parc.

g) Dos representants per cada Consell de Comarca, que estableix la Llei 2/1983, de 9 de març, d'alta muntanya, de les incloses en l'àmbit del Parc.

h) Un representant de l'Institut d'Estudis Catalans.

i) Un representant de les associacions catalanes, entre les quals pels seus Estatuts es dediquin a la protecció de la natura, designat pel President de la Junta Rectora.

j) Un representant dels propietaris dels terrenys existents a l'Espai Natural Protegit, per cada una de les comarques de l'Alt Urgell, el Berguedà i la Cerdanya, designat per les respectives Cambres Agràries Locals.

3. a) El President de la Junta Rectora serà nomenat pel Consell Executiu a proposta conjunta dels Departaments de Política Territorial i Obres Públiques i d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

b) Com a Secretari de la Junta Rectora actuarà el Director del Parc Natural.

4. Correspon a la Junta Rectora vetllar per la conservació del Parc, promoure l'execució i la millora de les vies d'accés, gestionar la concessió dels mitjans econòmics necessaris per tal que el Parc pugui assolir els fins específics, defensar les seves belleses i particularitats i realitzar totes les gestions que consideri convenientes en favor del Parc.

Article 7. — Consell Directiu. — L'Administració del Parc Natural correspon al Consell Directiu del Parc, òrgan encarregat de dur-ne a terme la gestió, que queda adscrit al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

2. El Consell Directiu estarà format per dos funcionaris de cada un dels Departaments d'Agricultura, Ramaderia

i Pesca i de Política Territorial i Obres Públiques i pel Director del Parc.

3. Són funcions del Consell Directiu:

a) Elaborar les propostes de Programa de Gestió i de Pressupost anual, que seran aprovades pel Consell Executiu previ informe de la Junta Rectora.

b) Redactar i aprovar inicialment i provisionalment el Pla Especial de Protecció.

c) Proposar als organismes competents les normes, les reglamentacions i altres mesures que es creguin escaients per tal de salvaguardar els valors naturals que motivaren la creació del Parc, per facilitar-ne l'estudi, el coneixement i el gaudi i per afavorir el manteniment de les activitats agropecuàries que es desenvolupin a l'interior, d'acord amb el que estableix l'article 12.

d) Garantir el compliment de les reglamentacions del Parc i del Programa de Gestió.

e) Emetre les autoritzacions a què fa referència el punt 2 de l'article tercer.

4. El pressupost del Consell Directiu quedarà inclòs en el pressupost del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca i continuarà les previsions oportunes per al finançament de l'activitat de la Junta Rectora.

Article 8. -- Director. -- 1. El Director del Parc Natural serà un titulat universitari superior, nomenat pel Consell Executiu a proposta dels Departaments d'Agricultura, Ramaderia i Pesca i de Política Territorial i Obres Públiques.

2. Són funcions del Director:

a) La coordinació i, s'escau, l'execució de les previsions del Programa de Gestió.

b) La supervisió de les activitats que es desenvolupin dins l'àmbit protegit.

c) La realització d'aquelles altres tasques encomanades pel Consell Directiu.

d) Ésser membre de la Junta Rectora i actuar-hi com a Secretari d'acord amb el que disposa l'article 6.º.

Article 9. -- Canvis de titularitat. -- 1. Serà obligatori notificar al Consell Directiu tot projecte de canvi de titularitat, per transmissió de domini "intervivos", de qualsevol predi ubicat a

l'interior del Parc Natural, especificant el preu que hagués de satisfer-se'n o el valor que se li assigni en la transmissió.

Aquesta obligació afectarà tots els predis indicats, qualsevol que sigui la seva extensió i la mena dels seus aprofitaments, i incumbirà tant a la persona física o que faci la transmissió com a la que adquireixi la titularitat.

2. La notificació esmentada a l'apartat anterior, signada conjuntament pel propietari i l'adquiridor o les persones que els representin, es realitzarà en la forma prevista en la legislació vigent, fent-hi constar: ubicació del predi, límits, cabuda, càrregues fiscals, servitud, preu o valor, condicions de la transmissió, nom del cedent i de l'adquiridor.

Article 10. -- Indemnitzacions. -- El Govern de la Generalitat prendrà les mesures i habilitarà els mitjans oportuns perquè qualsevol forma de limitació singular de la propietat privada o dels drets i interessos patrimonials legítims causada per l'establiment del Parc Natural siguin objecte d'indemnitzacions d'acord amb el que estableix la legislació d'Expropiació Forçosa.

Article 11. -- Règim de sancions. -- L'incompliment o la infracció del règim de protecció establert per aquest Parc Natural del Cadí-Moixeró serà sancionat d'acord amb el que disposen les Lleis d'Espais Naturals i del Sòl, així com llurs reglaments d'aplicació, altres disposicions específiques que, segons el caràcter de la infracció, resultin aplicables, i la mateixa normativa del Parc.

DISPOSICIÓ FINAL

Única. -- Es faculta els Consellers del Departament de Política Territorial i Obres Públiques i del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca per dictar les disposicions pertinents per al desplegament del present Decret.

Barcelona, 15 de juliol de 1983.

JORDI PUJOL

President de la Generalitat de Catalunya

XAVIER BIGATÀ I RIBÉ
Conseller de Política Territorial
i Obres Públiques

AGUSTÍ CAROL I FOIX
Conseller d'Agricultura,
Ramaderia i Pesca

ANNEX

LÍMITS DEL PARC NATURAL DEL CADÍ-MOIXERÓ

1. Límit nord

Terme municipal d'Alàs-Cerc:

Coll (1.010 m) a la Serra del Sord per on passa la carretera de Cerc a Ortedò, torrent de la Bedollera, carena, termenal nord del mont "Solà del Vedat" (L-1.020), carena, cota 1.608 m, Coll de Lletó (1.515 m), tossal de Lletó (1.638 m), carena, en direcció est, riu de Vilanova, carena oest del Roc del Moixol.

Terme municipal de Cava:

Carena esmentada, Roc del Moixol (1.563 m), carena, coll de Boscall, cota 1.507 m al sud-est de coll, carena est d'aquesta cota, travessa el riu Naval del Cadí al sud de Cava a tocar del camí d'Ansovell a Cava, carena, camí de Cava a Querforadat, carena sud-oest del tossal de Quer, tossal de Quer (1.816 m), carena sud d'aquest mateix tossal, coll d'Eruga, camí de Cava a Estana, torrent dels Prats, riu Quer, camí de Querforadat a Estana.

Terme municipal de Montellà-Martinet:

Camí a Estana, collada de Pallers, torrent d'Estana, coll de Sit, cota 1.472 metres, termenal oest del mont "Brancals i Obaga" (CUP núm. 320), termenal nord del mont "Clots, Mata i Prat d'Aguiló" (CUP núm. 74).

Terme municipal de Bellver de Cerdanya:

Termenal nord del mont "Santa Eugènia" (CUP núm. 46), termenal nord del

mont "Muntanya de Pi" (CUP núm. 45), termenal nord del mont "Vila i Bailia" (CUP núm. 48), travessa el riu de Santa Maria i puja per un afluent per la dreta d'aquest cap al coll al sud del serrat de la Cugolera, camí cap a Bor, cota 1.200 m, coll al sud del serrat dels Quatre Gats, afluent per l'esquerra del torrent de la Babosa, torrent de la Babosa, volta la boca nord del Túnel del Cadí, excloent-la.

Terme municipal d'Urús:

Volta excloent la boca nord del túnel del Cadí, termenal nord del mont "Muntanya d'Urús" (CUP núm. 45).

Terme municipal de Das:

Termenal nord del Mont "Muntanya de Das" (CUP núm. 14).

Terme municipal d'Alp:

Carena que puja cap al cap i la serra de Bac Gran, Prat Escobairo.

Terme municipal de Das:

Carretera de Coma Oriola.

Terme municipal d'Urús:

Torrent de Coma Oriola, Tossa d'Alp (2.531 m).

Terme municipal de Bagà:

Límit amb el terme municipal d'Alp, termenal oest, sud i est de la zona de Coll de Pal destinada a la pràctica de l'esquí alpí (segons l'avanç de les normes subsidiàries de planejament objecte d'acord de la Comissió d'urbanisme de Barcelona en sessió de 2 de març de 1983), límit amb el terme municipal d'Alp.

Terme municipal de Castellar de N'Hug:

Límit amb el terme municipal d'Alp, amb el terme municipal de Toses, cim de la comarca de Migjorn (1.994 m).

2. Límit est

Terme municipal de Castellar de N'Hug:

Cim de la Coma de Migjorn (1.994 metres), carena que tanca per l'est la vall del torrent de la Coma de Migjorn, fins a la confluència d'aquest amb el del Boix, torrent, carena al sud-oest del nucli de Castellar de N'Hug, carretera local de la Pobla de Lillet a Castellar de N'Hug, coll de Can Ros, carena septentrional del pic Moreu, pic Moreu (1.559 m.), carena sud d'aquest pic, coll de Meranges, carena nord-est del puig de Sant Eloi, Puig, Puig de Sant Eloi (1.450 m).

3. Límit sud

Terme municipal de Castellar de N'Hug:

Pic de Sant Eloi (1.450 m), límit entre el terme municipal de Castellar de N'Hug i de la Pobla de Lillet, carretera de la Pobla de Lillet a Castellar de N'Hug, camí a la fàbrica Asland, volta a la fàbrica pel costat oest, límit entre el terme municipal de Castellar de N'Hug i el de la Pobla de Lillet fins a trobar el límit del terme municipal de Guardiola de Berguedà.

Terme municipal de Guardiola de Berguedà:

Límit entre el terme municipal de Guardiola de Berguedà i el de la Pobla de Lillet fins a trobar el riu Tort, serra de la Tossa, tossal Rodó (1.243 m), límit de la vegetació arbòria sota l'ermita de Sant Marc (1.601 m), torrent de Sant Marc fins a la cota 1.000 m, carena que puja al Solà de Fonoll.

Terme municipal de Bagà:

Serrat de les Pedragoses, confluència del barranc del Paller i la canal del Sofre, canal del Sofre, coll al sud de l'Àtic, torrent de la Creu de l'Om fins a trobar el talús de la carretera d'accés a la boca sud del túnel del Cadí, límit talús de la carretera d'accés a la boca sud del túnel del Cadí.

Terme municipal de Guardiola de Berguedà:

Límit del talús de la carretera d'accés a la boca sud del túnel del Cadí, riu Gréixer, volta la boca del túnel, límit dels talussos de la carretera d'accés al túnel, carretera de Bagà a Gréixer.

Terme municipal de Bagà:

Termenal sud del mont Solana (CUP núm. 6), travessa la pista a Sant Joan, terminal est del mont Sant Joan i Cierçacs (CUP núm. 33), riu Bastareny, pista, serrat dels Moixons, terminal sud del mont Bagà Major i Extremer (CUP núm. 3), cota 1.380 m.

Terme municipal de Guardiola de Berguedà:

Carena entre la cota 1.380 m i cota 1.355 m cota 1.355 m, pista, torrent juncosa fins a la confluència amb el riu Saldes, travessa el riu Saldes prop de la confluència del torrent de la Jou.

Terme municipal de Vallcebre:

Carena est del Vinyet, el Vinyet (1.110 m), carena oest del Vinyet, torrent que limita per l'oest el Vinyet, confluència d'aquest amb el del Solà, torrent del Solà, carena sud-est de la Devesa d'en Solà, Devesa d'en Solà (1.214 m), carena oest de la Devesa d'en Solà, torrent de Benetó, carretera de Maçaners, límit amb el terme municipal de Saldes, cota 1.200 m.

Terme municipal de Saldes:

Termenal sud del mont "Muntanya de Maçaners" (CUP núm. 14), terminal sud del mont "els Tarrecs (CUP número 29), terminal sud del mont "Grevoleda" (CUP núm. 13), terminal est del mont "Pedraforca" (CUP núm. 15), límit est del Paratge Natural d'Interès Nacional del "Pedraforca" (CUP número 15), carretera de Saldes a Gósol.

Terme municipal de Gòsol:

Carretera de Saldes a Gòsol, torrent d'Aubaga, termenal sud del mont "Pedraforca" (CUP núm. 96), límit de la vegetació arbòria del serrat de la Muga, termenal sud del mont "Pedraforca" (CUP núm. 96), termenal est i sud del mont "Costafreda" (CUP núm. 98), Coll de la Mola (1.865 m).

Terme municipal de Josa-Tuixén:

Termenal sud del mont "Cortases, Fita i Prat" (CUP núm. 83), torrent de la Mola, termenal oest del mont "Cortases, Fita i Prat" (CUP núm. 83), torrent, riu Josa, torrent de la Basera, termenal sud i oest del mont "Rodell" (CUP núm. 85).

Terme municipal de la Vansa-Fórns:

Termenal oest del mont "Cadinell i Rodell" (CUP núm. 65), termenal sud del mont "Solana del Cadí" (CUP núm. 68), carretera de Cornellanà a Adraén fins al coll (1.381 m), entre Fórns i Adraén.

4. *Limit oest*

Terme municipal de la Vansa-Fórns:

Coll (1.381 m) esmentat, afluent per l'esquerra del torrent de la Bona, torrent de la Bona, fins a tallar la carretera d'Adraén barranc que baixa d'Adraén fins a la cruïlla de la carretera amb el camí de Sant Salvador, carretera, camí antic de Ges, torrent Pregó, camí antic de la Seu d'Urgell a Adraén, Coll de Creus (1.436 m), barranc de la Pedra.

Terme municipal d'Alàs-Cerc:

Termenal oest del mont "la Bella" (CUP núm. 11, L-1015), termenal oest del mont "Revaldó" (L-1019), coll (1.215 metres), a l'oest del poble de Ges, termenal nord del mont "Revaldó" (L-1019), torrent de la Bella, riu Cerc, camí a la carretera de Cerca Ortedó, carretera de Cerc a Ortedó fins al coll (1.010 m), a la serra del Sord.

Decret 357/1983, de 4 d'agost, de declaració de Parc Natural del Delta de l'Ebre (marge esquerre) [DOGC, 31.8.1983].

Decret 332/1986, de 23 d'octubre, de declaració de Parc Natural del Delta de l'Ebre i de les Reserves Naturals Parcials de la Banya i de l'illa de Sapinya [DOGC, 17.12.1986].

DECRET 357/1983,

de 4 d'agost, de declaració del Parc Natural del Delta de l'Ebre

El Delta de l'Ebre és la primera zona humida de Catalunya. La seva importància a escala internacional ha estat reconeguda pels organismes especialitzats. Així, ja l'any 1962 fou inclosa en la classificació de les zones humides euroafricanes d'interès internacional elaborada pel Bureau M.A.R., amb la categoria "A" (prioritat urgent). Diversos fets han palesat recentment la preocupant indefensió d'alguns dels seus indrets ecològicament més valuosos.

El peculiar paisatge del Delta, de característiques úniques a Catalunya, ha estat configurat tant per l'acció de la naturalesa com per la mà de l'home. Tota actuació adreçada a la preservació dels seus sistemes naturals ha de tenir ben present aquesta intensa i profunda humanització fruit del continuat esforç dels seus pobladors al llarg del temps.

La legislació vigent preveu diverses modalitats per a la protecció d'espais naturals, entre les quals és en aquest cas el parc natural la més apropiada, ja que permet de compatibilitzar una decidida acció preservadora amb el manteniment i la millora de l'aprofitament ordenat de les produccions de l'espai protegit i amb el foment dels contactes entre l'home i la natura mitjançant la potenciació del coneixement dels valors i atractius de la zona. Durant els darrers anys, nombroses experiències internacionals han demostrat la viabilitat d'aquest plantejament.

La urgència d'una actuació eficaç a les zones del Delta on en aquests moments es registren els perills més immediats no exclou la conveniència d'es-

tendre la protecció en un futur proper a la resta, on es troben indrets d'un valor tan excepcional com la punta de la Banya i el seu port natural, les llacunes de l'Encanyissada i la Tancada, i els seus respectius entorns.

Per tot el que s'ha esmentat, a proposta dels Consellers de Política Territorial i Obres Públiques, i d'Agricultura, Ramaderia i Pesca i d'acord amb el Consell Executiu,

DECRETO:

Article primer. — 1. D'acord amb el que estableix la Llei 14/1975, de 2 de maig, d'espais naturals protegits, i d'acord amb les competències de la Generalitat de Catalunya en aquesta matèria, es declaren Parc Natural els sistemes naturals del Delta de l'Ebre que s'esmenten en l'article segon, establint, a aquest efecte, en aquest Decret el corresponent règim jurídic especial.

2. Aquest règim jurídic especial té com a finalitat assolir una eficaç preservació dels sistemes naturals comptabilitzada amb el manteniment i la millora de les activitats tradicionals i amb el foment de la coneixença i gaudi dels valors i atractius del Delta:

Article segon. — El Parc Natural del Delta de l'Ebre afecta parcialment els termes municipals del Perelló, de Deltebre i de Sant Jaume d'Enveja. Els límits geogràfics són els que s'especifiquen a l'Annex d'aquest Decret, amb l'exclusió de la urbanització Riomar.

Article tercer. — 1. Són òrgansectors del Parc la Junta Rectora i el Consell Directiu.

2. La gestió del Parc es desenvoluparà d'acord amb el que estableix el present Decret. Per al seu desplegament i aplicació seran elaborats el Pla Especial, les normes de caràcter específic i els successius programes de gestió, en els termes que preveuen els articles següents.

Article quart. — A l'interior del Parc Natural regiran les següents disposicions de caràcter general:

a) Les activitats tradicionals (agrícoles, pesqueres i cinegètiques) continuaran desenvolupant-se d'acord amb les seves regulacions específiques i, si s'escau, amb els costums i acords establerts entre els qui hi desenvolupen aquestes activitats.

b) S'admetran igualment els usos balnearis a les platges llevat d'aquells indrets d'especial interès, on seran objecte de regulació.

c) Els òrgans rectors establiran les normes a les quals hauran de subjectar-se els visitants per tal de no pertorbar els valors naturals del Parc ni les activitats que es realitzin en el seu interior.

d) Règim urbanístic.

— Els terrenys inclosos en l'àmbit del Parc Natural classificats actualment a tots els efectes com a sòl no urbanitzable restaran amb aquesta classificació i seran objecte d'especial protecció.

Els plans generals d'ordenació i les normes subsidiàries de planejament municipal s'ajustaran a aquesta disposició.

— El Pla Especial del Parc Natural del Delta de l'Ebre desenvoluparà l'ordenació urbanística del Parc en funció del que disposen el present article i els articles cinquè i sisè.

— Es permetrà la construcció d'edificis destinats a explotacions agrícoles i ramaderes, així com d'aquells altres d'utilitat pública o d'interès social que hagin d'emplaçar-se a l'interior del Parc. En ambdós casos els edificis no pertorbaran el paisatge, especialment pel que fa a la situació, la volumetria i el tractament exterior dels edificis.

e) La introducció de qualsevol tipus d'espècie de fauna salvatge no autòctona haurà d'ésser objecte d'autorització expressa del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, previ informe dels òrgans rectors del Parc.

f) Les competències de l'Administració Pública i de qualsevol altre ens públic s'exerciran dins l'àmbit del Parc de manera que no perjudiquin la conservació dels seus valors naturals en un estat similar o evolutivament concordant amb el que tinguin al moment actual.

Els plans de sanejament es desenvoluparan d'acord amb el que està establert.

Article cinquè. — 1. Dins del Parc Natural del Delta de l'Ebre es defineixen com a zones d'especial interès natural les illes de Buda i de Sant Antoni, les llacunes del Canal Vell, la llacuna de les Olles i la península i el port del Fangar.

2. En aquests indrets regiran les disposicions següents, a més d'aquelles establertes per l'article anterior:

a) Les activitats tradicionals podran continuar realitzant-se, vetllant, en tot cas, els òrgans rectors del Parc per la correcta actuació i promovent, d'acord amb el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, les actuacions necessàries per a la conservació i la millora de la fauna.

b) Es prohibeix expressament tota acció que impliqui la dessecació parcial o total de qualsevol de les llacunes existents o la disminució permanent del nivell normal de l'aigua. Els òrgans rectors tindran especial cura a garantir el manteniment de la vegetació perimetral.

c) A les illes de Buda i de Sant Antoni i a la punta del Fangar no es permetran actuacions que puguin transformar-ne l'estat actual, excepció feta de les actuacions que l'Administració pugui dur a terme per a la protecció de l'estabilitat del litoral, les quals estaran en qualsevol cas subjectes a l'informe favorable de la Junta Rectora.

d) Les construccions de caràcter permanent sols podran realitzar-se dins d'aquestes zones en aquells casos que resultin estrictament necessaris per a les activitats pròpies del Parc Natural d'acord amb el seu Programa de Gestió. Podran, però, ampliar-se les construccions preexistents quan hi hagi causa justificada, prèvia autorització de la Junta Rectora.

Article sisè. — 1. El Pla Especial del Parc Natural, d'acord amb el que dis-

posa la Llei del Sòl, contindrà les determinacions següents:

a) L'estructura general de l'ordenació del territori protegit amb la delimitació de les zones d'especial protecció i les previsions i les normes adients per als equipaments, construccions, serveis i infraestructura del Parc Natural.

b) Desenvolupament de les previsions dels plans generals i normes subsidiàries, completant tots aquells aspectes necessaris.

c) L'adequat recondicionament de les llacunes del Canal Vell.

2. El Pla Especial serà redactat conjuntament pels serveis de les Direccions Generals de Política Territorial i del Medi Rural sota la coordinació del Director General de Política Territorial i tramitat segons el procediment següent:

a) Correspon l'aprovació inicial al Director General de Política Territorial.

b) Una vegada aprovat inicialment el Pla serà sotmès a informació pública i restarà exposat a les seus de la Direcció General de Política Territorial i dels diversos Ajuntaments afectats, on podran adreçar alegacions les Corporacions, les entitats i els particulars.

c) L'aprovació provisional correspon al Director General de Política Territorial una vegada consultats els Ajuntaments i els Serveis Territorials d'Urbanisme.

d) L'aprovació definitiva correspon al Conseller de Política Territorial i Obres Públiques, previs informes del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, de la Comissió d'Urbanisme de Catalunya, i de la Junta Rectora del Parc.

Article setè. — 1. El Programa de Gestió de la Zona Protegida inclourà les determinacions següents a realitzar durant el seu període de vigència:

a) La previsió d'actuacions adreçades a promoure i fomentar la visita i el coneixement del Parc.

b) La definició dels usos i les activitats dins les zones d'especial interès.

c) El desenvolupament d'actuacions previstes en el Pla Especial i d'aquelles altres complementàries que creguin pertinents d'acord amb l'ordenació establerta.

d) La planificació d'obres, treballs i estudis de recerca científica a efectuar dins del Parc Natural, així com de les tasques d'educació ambiental, d'ús i de gaudi per als visitants, durant l'esmentat període de vigència.

e) Totes aquelles altres activitats de gestió necessàries per a l'assoliment dels objectius del Parc.

2. L'aprovació del Programa de Gestió correspondrà al Consell Executiu de la Generalitat, previ informe de la Junta Rectora establerta per l'article següent.

3. Les revisions del Programa de Gestió es realitzaran en terminis no superiors a dos anys.

Article vuitè. — 1. Es crea la Junta Rectora del Parc Nacional del Delta de l'Ebre com a organisme col·laborador en la seva gestió.

2. Seran membres de la Junta:

— Un representant del Departament de Política Territorial i Obres Públiques.

— Un representant del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

— Un representant del Departament de Governació.

— Un representant del Departament d'Ensenyament.

— Un representant del Departament de Cultura.

— Un representant del Departament de Comerç i Turisme.

— El Cap del Servei del Medi Ambient.

— El Cap del Servei de Protecció de la Natura.

— Un representant designat per cadascun dels Ajuntaments de Deltebre, Sant Jaume d'Enveja i el Perelló.

— El Director de la Zona Protegida que actuarà com a secretari de la Junta.

— Un representant de les Comunitats de Regants.

— Un representant de les Cambres Agràries.

— Un representant dels Sindicats de Pagesos.

— Un representant de les Cofradies de Pescadors.

— Un representant de les Societats de Caçadors.

— Un representant de l'Institut d'Estudis Catalans.

3. El President de la Junta Rectora serà nomenat pel Consell Executiu a proposta dels Departaments de Política Territorial i Obres Públiques i d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

4. Són funcions de la Junta Rectora, a més d'aquelles altres especificades en aquest Decret:

a) Vetllar per l'assoliment de les finalitats de la Llei.

b) Proposar, als organismes de l'Administració que en cada cas correspongui, mesures per a la conservació, la millora i el coneixement dels valors del Parc Natural i per a l'afavoriment de les activitats tradicionals que es desenvolupen en el seu interior.

c) Informar sobre aspectes relatius a la protecció del Parc, quan així ho requereixin els organismes de la Generalitat o les entitats locals.

d) Informar preceptivament sobre els diversos plans i normes que afectin l'àmbit territorial del Parc.

e) Promoure i fomentar actuacions per a l'estudi, divulgació i gaudi dels valors del Parc.

Article novè. — 1. L'administració del Parc Natural correspon al Consell Directiu, òrgan encarregat de dur a terme la gestió, que queda adscrit al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

2. El Consell Directiu estarà format pels següents membres:

a) El Director de la Zona Protegida.

b) Un representant del Departament de Política Territorial i Obres Públiques.

c) Un representant del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

d) Un representant dels Ajuntaments implicats.

e) Un representant de les entitats del Delta, d'entre les que formen part de la Junta Rectora.

3. Són funcions del Consell Directiu:

a) Elaborar les propostes del Programa de Gestió i de Pressupost anual.

b) Garantir el compliment de les reglamentacions del Parc i del Programa de Gestió.

c) Emetre els informes a què fa referència el punt següent.

4. Tota activitat subjecta a llicència municipal que afecti l'àmbit del Parc necessitarà l'informe previ favorable del Consell Directiu, la qual es concedirà o denegarà d'acord amb el que estableixi el Pla Especial i, quan s'escaigui, les reglamentacions del Parc.

Article desè. — 1. El Director de la Zona Protegida serà un titular universitari superior nomenat pel Consell Executiu a proposta dels Departaments de Política Territorial i Obres Públiques i d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

2. Són funcions del Director:

a) La coordinació i, si s'escau, l'execució de les previsions del Programa de Gestió.

b) La supervisió del compliment de les reglamentacions del Parc.

c) La realització d'aquelles altres tasques encomanades per la Junta Rectora i el Consell Directiu.

d) Ésser membre de la Junta Rectora i actuar-hi com a Secretari d'acord amb el que disposa l'article setè.

Article onzè. — A fi d'atendre les despeses generals de funcionament del Parc Natural del Delta de l'Ebre, la Generalitat de Catalunya habilitarà els crèdits oportuns, a través del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, sens perjudici de les col·laboracions d'altres òrgans o corporacions públiques o privades que puguin tenir interès a coadjuvar a la millor gestió del Parc.

Article dotzè. — L'incompliment o la infracció d'aquest règim especial de protecció establert per al Parc Natural del Delta de l'Ebre o la no observança de la normativa aplicable serà sancionat d'acord amb el que disposen les Lleis d'Espais Naturals i del Sòl així com llurs reglaments d'aplicació, la Llei de Protecció de la Legalitat Urbanística i d'altres disposicions específiques que, segons el caràcter de la infracció, resultin aplicables. Els infractors restaran obligats, en qualsevol cas, a reparar els danys causats i restituir els indrets alterats a la seva situació inicial.

DISPOSICIONS FINALS

1. Aquelles àrees marítimes litorals contigües al Parc que experimentin emersions quedaran incorporades al Parc.

2. S'autoritza els Consellers de Política Territorial i Obres Públiques i Agricultura, Ramaderia i Pesca per, en l'àmbit de les seves respectives competències, dictin les disposicions necessàries per a l'execució i el desplegament d'aquest Decret.

3. El present Decret entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació al *Diari Oficial de la Generalitat*.

Barcelona, 4 d'agost de 1983.

JORDI PUJOL
President de la Generalitat
de Catalunya

XAVIER BIGATÀ I RIBÉ
Conseller de Política Territorial
i Obres Públiques

AGUSTÍ CAROL I FOIX
Conseller d'Agricultura,
Ramaderia i Pesca

ANNEX

LÍMITS DEL PARC NATURAL DEL DELTA DE L'EBRE

— T. M. del Perelló.

Prolongació, fins al mar, del camí del Mas Xelvi a la platja de l'Ampolla; aquest mateix camí fins a l'encreuament amb la carretera local de la de Cadis i Gibraltar a Barcelona a la Cava; aquesta mateixa carretera fins a tallar el límit amb el terme de Camarles; divisòria entre aquests dos termes fins a trobar el terminar amb Deltebre.

— T. M. de Deltebre.

Divisòria amb el terme del Perelló des del terminal de Camarles fins al camí paral·lel per l'oest al Riet Fondo; aquest mateix camí i la seva prolongació fins al canal de Muntanyana; canal de Muntanyana; carretera local de la de Cadis i Gibraltar a Barcelona a la Cava; camí del Riet; camí paral·lel per l'oest al Riet Zaida fins al camí de les Salines del Ballester; camí de Secanella; camí del Far fins al desguàs de Montoné; límit de la zona qualificada de "Pla Especial", en els plànols a escala 1/10.000 amb la numeració 7.2 i 7.3 corresponents a les normes subsidiàries aprovades provisionalment pel Ple de l'Ajuntament de Deltebre el 3 de març de 1982, fins al desguàs de la Creu; desguàs de la Creu fins al riu Ebre; riu Ebre.

— T. M. de Sant Jaume d'Enveja.

Riu de Migjorn.

A continuació segueix el perímetre de les Illes de Buda i de Sant Antoni i el litoral fins arribar al punt inicial.

DECRET

332/1986, de 23 d'octubre, sobre declaració del Parc Natural del Delta de l'Ebre i de les Reserves Naturals Parcials de la Punta de la Banya i de l'Illa de Sapinya.

El Delta de l'Ebre és la primera zona humida de Catalunya. La seva importància a escala internacional ha estat reconeguda pels organismes especialitzats. Així, ja a l'any 1962 fou inclosa en la classificació de les zones humides euro-africanes d'interès internacional elaborada pel Bureau MAR, amb la categoria A (prioritat urgent) i el Consell d'Europa declarà la zona d'importància europea per la seva vegetació halòfila.

El peculiar paisatge del Delta, de característiques úniques a Catalunya, ha estat configurat tant per l'acció de la naturalesa com per l'ésser humà. Tota actuació adreçada a la preservació dels seus sistemes naturals ha de tenir ben present aquesta intensa i profunda humanització, fruit del continuat esforç dels seus pobladors al llarg del temps.

La legislació vigent preveu diverses modalitats per a la protecció dels espais naturals, entre els quals és en aquest cas el parc natural la més apropiada, ja que permet comptabilitzar una decidida acció preservadora amb el manteniment i la millora de l'aprofitament ordenat de les produccions i el foment del contacte amb la natura mitjançant la potenciació dels valors i atractius de la zona.

Aquestes raons i la necessitat d'una actuació urgent motivaren la promulgació del Decret 357/1983, de 4 d'agost, de declaració del Parc Natural del Delta de l'Ebre, l'àmbit del qual comprenia únicament espais del costat esquerre del Delta tot i que ja preveia d'estendre la protecció en un futur proper a la resta, la qual cosa es porta a terme en aquest Decret, que completa la unitat física i biològica del Delta de l'Ebre, d'acord amb la Llei 12/1985, d'Espais Naturals de 13 de juny.

Per tot el que s'ha esmentat, a proposta dels Consellers de Política Territorial i Obres Públiques i d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, i d'acord amb el Consell Executiu,

DECRETO:

Article 1

Es declaren Parc Natural els sistemes naturals del Delta de l'Ebre que s'esmenten a continuació, establint a aquest efecte, en aquest De-

cret, el corresponent règim jurídic especial:

a) Estany de les Olles, al terme municipal del Perelló.

b) Península i port del Fangar, al terme municipal de Deltebre.

c) Estany del Canal Vell, al terme municipal de Deltebre.

d) Zona del Garxal, al terme municipal de Deltebre.

e) Illa de Sant Antoni, al terme municipal de Deltebre.

f) Illa de Buda, al terme municipal de Sant Jaume d'Enveja.

g) Estany de l'Alfaceda, al terme municipal de Sant Jaume d'Enveja.

h) Estany de la Platjola, al terme municipal de Sant Jaume d'Enveja.

i) Estany de l'Encanyissada, als termes municipals d'Amposta i de Sant Carles de la Ràpita.

j) Estany de la Tancada, al terme municipal d'Amposta.

k) Ullals de Baltasar, al terme municipal d'Amposta.

l) Erms de Casablanca-Vilacoto, al terme municipal de Sant Carles de la Ràpita.

m) Altres espais litorals als termes municipals del Perelló, Deltebre, Sant Jaume d'Enveja, Amposta i Sant Carles de la Ràpita.

Els límits d'aquestes zones s'estableixen a l'annex d'aquest Decret.

Article 2

2.1 Es declaren Reserves Naturals Parcials la Punta de la Banya en el terme municipal de Sant Carles de la Ràpita, per tal d'assolir la protecció dels ocells aquàtics sedentaris, migradors i nidificants, així com dels seus hàbitats, i l'Illa de Sapinya en el riu Ebre, al terme municipal d'Amposta, amb la finalitat de preservar estrictament les comunitats vegetals de ribera i les espècies faunístiques a elles vinculades.

2.2 Els límits d'aquestes dues reserves naturals parcials s'estableixen a l'annex del Decret, lletres n) i o).

2.3 Aquestes Reserves Naturals Parcials es consideren, als efectes previstos a la Llei 12/1985, article 21.3, part integrant del Parc Natural.

Article 3

S'assimilen al règim establert per la Llei 37/1966, de 31 de maig, els actualment anomenats Vedats Nacionals de Caça de l'Encanyissada i la Tancada, que tindran a partir d'ara el nom de "Reserva de Caça de l'Encanyissada i de la Tancada".

Article 4

4.1 Dins l'àrea del Parc són d'aplicació les normes de protecció següents:

a) Les activitats agrícoles, d'aqüicultura i, en general, les activitats tradicionals continuaran desenvolupant-se d'acord amb les seves regulacions específiques i, si escau, amb els costums i els acords establerts entre els que hi desenvolupen aquestes activitats.

b) Els terrenys inclosos en el Parc Natural, classificats com a sòl no urbanitzable, restaran amb aquesta classificació.

Els plans generals d'ordenació i les normes subsidiàries de planejament municipal s'ajustaran a aquesta disposició.

c) La introducció de qualsevol tipus d'espècie de fauna salvatge no autòctona haurà d'ésser objecte d'autorització expressa del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, previ informe dels òrgans col·laboradors en la gestió del Parc.

d) No es permetran actuacions que puguin transformar l'estat actual del Parc, excepció feta de les actuacions que l'Administració pugui dur a terme per a la protecció de l'estabilitat del litoral o per a la millora dels sistemes naturals, les quals estaran, en qualsevol cas, subjectes a l'informe favorable del Consell Directiu.

e) Les competències de l'Administració Pública, i de qualsevol altre ens públic, s'exerciran dins l'àmbit del Parc de manera que no perjudiquin la conservació dels seus valors naturals en un estat similar o evolutivament concordant amb el que tinguin en el moment actual.

f) Es prohibeix expressament tota acció que impliqui la dessecació parcial o total de qualsevol de les llacunes i dels ullals existents o la disminució permanent del nivell normal de l'aigua. Les obres necessàries per mantenir aquest nivell es duran a terme amb la col·laboració de les Comunitats de Regants establertes al Delta, les quals regularan el nivell de les aigües en els desguassos confinants al Parc Natural, d'acord amb les conveniències agrícoles. Els òrgans de gestió tindran especial cura a garantir el manteniment de la vegetació perimetral.

g) Queda així mateix prohibit:

La pràctica de l'acampada i el caravanning.

Dur animals solts que perjudiquin l'equilibri natural d'aquestes zones.

El motocross, el trial i les pràctiques similars que el Consell Directiu del Parc Natural prohibeix específicament.

La recollida d'ous o les alteracions de les zones de cria de les espècies nidificants.

h) Només podran realitzar-se noves construccions de caràcter permanent, dins d'aquestes zones, quan resultin necessàries per a la realitza-

ció de les activitats contemplades a l'apartat a) d'aquest article, o per a la de les activitats pròpies del Parc Natural. En la zona dels ullals de Baltasar, ateses les peculiars característiques que reuneix, podrà autoritzar-se la construcció d'edificacions agrícoles, d'acord amb el que estableix el planejament urbanístic local. Podran ampliar-se les construccions preexistents sempre que existeixi causa justificada.

En tots els casos caldrà l'informe favorable del Consell Directiu del Parc Natural.

4.2 Els òrgans rectors establiran les normes a les quals hauran de subjectar-se els visitants per tal de no pertorbar els valors naturals del Parc ni les activitats que es realitzin en el seu interior.

Article 5

5.1 El Parc Natural es regirà per un Programa de Gestió que inclourà les següents determinacions, a realitzar durant el seu període de vigència:

a) La previsió d'actuacions adreçades a promoure i fomentar la visita i el coneixement del Parc.

b) La definició dels usos i les activitats dins les zones d'especial interès.

c) El desenvolupament d'actuacions previstes en aquest Decret i d'aquelles altres complementàries que es creguin pertinents, d'acord amb l'ordenació establerta.

d) La planificació d'obres, treballs i estudis de recerca científica a efectuar dins el Parc Natural, així com les tasques d'educació ambiental, d'ús i de gaudi per als visitants, durant l'esmentat període de vigència.

e) Totes les altres activitats de gestió necessàries per a l'assoliment dels objectius del Parc.

5.2 La Junta Rectora, prèvia proposta del Consell Directiu, presentarà el Programa de Gestió al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, al qual pertoca la seva aprovació, d'acord amb la Llei d'Espais Naturals, article 29.2ª).

5.3 El Programa de Gestió s'haurà de revisar, com a mínim, cada quatre anys.

Article 6

6.1 La gestió del Parc correspon al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

6.2 Es creen la Junta Rectora i el Consell Directiu com a òrgans col·laboradors de la gestió del Parc, adscrits al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

Article 7

7.1 Són membres de la Junta Rectora del Parc Natural del Delta de l'Ebre:

Un representant del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

Un representant del Departament de Política Territorial i Obres Públiques.

Un representant del Departament de Governació.

Un representant del Departament d'Ensenyament.

Un representant del Departament de Cultura.

Un representant del Departament de Comerç, Consum i Turisme.

El Cap del Servei de Protecció de la Natura.

El Cap del Servei del Medi Ambient.

Dos representants de la Diputació de Tarragona.

Dos representants per cadascun dels Ajuntaments d'Amposta, Deltebre, el Perelló, Sant Carles de la Ràpita i Sant Jaume d'Enveja.

Dos representants de les Comunitats de Regants del Delta.

Dos representants de les Cambres Agràries del Delta.

Dos representants dels Sindicats agraris.

Un representant de les Confraries, Pòsits o Societats de Pescadors del Delta, amb actuació al mar o al riu Ebre.

Un representant de les Associacions i Agrupacions de pescadors de marisc i de conreus marins.

Un representant de la Confraria o Pòsit de Pescadors de les llacunes del Delta de l'Ebre.

Dos representants de les Societats de Caçadors.

Un representant de les Universitats de Catalunya.

Un representant de les entitats de protecció de la natura que operen al Delta de l'Ebre.

Dos representants dels propietaris particulars dels sistemes inclosos al Parc Natural, elegits entre ells mateixos.

El Director del Parc Natural, que actuarà com a Secretari de la Junta.

Podrà formar part de la Junta Rectora un representant del Ministeri d'Obres Públiques i Urbanisme.

7.2 El President de la Junta Rectora serà nomenat pel Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca d'entre els membres de la Junta, a proposta d'aquesta en la seva sessió constitutiva.

7.3 Són funcions de la Junta Rectora, a més de les altres que s'especifiquin en aquest Decret:

a) Vetllar per l'assoliment de les finalitats d'aquest Decret.

b) Proposar als organismes de l'Administració que en cada cas correspongui, mesures per a la conservació, la millora i el coneixement dels valors del Parc i per l'afavoriment de les activi-

tats tradicionals que es desenvolupen en el seu interior.

c) Informar sobre aspectes relatius a la protecció del Parc, quan així ho requereixin els organismes de la Generalitat o les entitats locals.

d) Informar preceptivament sobre els diversos plans i normes que afectin l'àmbit territorial del Parc Natural.

e) Promoure i fomentar actuacions per a l'estudi, la divulgació i el gaudi dels valors del Parc.

Article 8

8.1 El Consell Directiu està format pels membres següents:

Un representant del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

Un representant del Departament de Política Territorial i Obres Públiques.

Un representant de la Diputació de Tarragona.

Un representant de cada Ajuntament dels que formen part de la Junta Rectora.

Un membre elegit entre els representants del sector agrari de la Junta Rectora del Parc.

Un membre elegit entre els representants de les Comunitats de Regants que formen part de la Junta Rectora.

Un membre elegit entre els representants del sector pesquer i de l'aqüicultura de la Junta Rectora del Parc.

Un membre elegit entre els representants del sector cinegètic de la Junta Rectora.

Un membre elegit entre els representants dels propietaris particulars dels sistemes inclosos al Parc Natural.

El Director del Parc Natural.

8.2 Són funcions del Consell Directiu:

a) Elaborar les propostes del Programa de Gestió i del Pressupost anual.

b) Garantir el compliment de les reglamentacions del Parc i del Programa de Gestió.

c) Emetre els informes i autoritzacions específiques en aquest Decret.

d) Administrar els fons procedents de la utilització dels serveis propis i els recursos que pot rebre de l'exterior.

e) Arbitrar les mesures adients per prevenir o remeiar els danys que es puguin produir als conreus agrícoles o a la pesca com a conseqüència de les accions de protecció de la fauna.

8.3 Tota activitat subjecte a llicència municipal o a qualsevol altre tipus d'autorització administrativa que afecti l'àmbit del Parc, necessitarà l'informe previ del Consell Directiu.

8.4 Per a la realització de qualsevol estudi biològic o geològic que afecti totalment o parcial el Parc Natural, caldrà sol·licitar i obtenir l'autorització del Consell Directiu.

Article 9

9.1 El Director del Parc Natural serà un titulat universitari nomenat pel Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

9.2 Són funcions del Director:

a) La coordinació i, si escau, l'execució de les previsions del Programa de Gestió.

b) La supervisió del compliment de les reglamentacions del Parc.

c) La realització d'altres tasques encomanades per la Junta Rectora i el Consell Directiu.

d) Ésser membre de la Junta Rectora i actuar-hi com a Secretari d'acord amb el que disposa l'article 7.

Article 10

A fi d'atendre les despeses generals de funcionament, inversions i infraestructura del Parc Natural del Delta de l'Ebre, la Generalitat de Catalunya habilitarà els crèdits oportuns, a través del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, sens perjudici de les col·laboracions d'altres òrgans o corporacions públiques o privades que puguin tenir interès a coadjuvar a la millor gestió del Parc.

Article 11

L'incompliment o la infracció d'aquest règim especial de protecció establert per al Parc Natural del Delta de l'Ebre serà sancionat d'acord amb el que disposen la Llei d'Espais Naturals i la Llei del Sòl, així com els seus reglaments d'aplicació, la Llei de Protecció de la Legalitat Urbanística i d'altres disposicions específiques que, segons el caràcter de la infracció, resultin aplicables. Els infractors restaran obligats, en qualsevol cas, a reparar els danys causats i restituir els indrets alterats a la seva situació inicial.

DISPOSICIONS FINALS

—1 El present Decret deroga el Decret 357/1983, de 4 d'agost.

—2 Es faulta el Conseller del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca per realitzar els tràmits pels nomenaments dels membres dels òrgans rectors.

—3 S'autoritza els Consellers de Política Territorial i Obres Públiques i d'Agricultura, Ramaderia i Pesca perquè, en l'àmbit de les seves respectives competències, dictin les disposicions necessàries per a l'execució i el desplegament d'aquest Decret.

—4 El present Decret entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Barcelona, 23 d'octubre de 1986

JORDI PUJOL

President de la Generalitat de Catalunya

XAVIER BIGATÀ I RIBÉ

Conseller de Política Territorial i Obres Públiques

JOSEP MIRÓ I ARDEVOL

Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca

ANNEX

Límits dels sistemes naturals inclosos al Parc Natural del Delta de l'Ebre.

a) *Estany de les Olles* (terme municipal del Perelló).

Prolongació, fins a la mar, del camí del mas de Xulvi a la platja de l'Ampolla, aquest mateix camí fins a l'encreuament amb la carretera local la Cava-l'Ampolla, de la de Cádiz i Gibraltar a Barcelona; aquesta mateixa carretera fins a tallar amb el terme municipal de Deltebre; divisòria entre aquests dos termes fins a la mar.

b) *Península i Port del Fangar* (terme municipal de Deltebre).

Porció de la badia del Fangar situada a l'est de la línia formada per la prolongació en direcció nord de la desembocadura del desguàs del Rompent en el tram final de la desembocadura fins a la península del Fangar.

Àrea terrestre compresa per la prolongació de la riba oriental del canal de desguàs del Rastellador fins a la mar per un extrem i fins a la zona marítimo-terrestre, per l'altra; segueix la línia marítimo-terrestre, cap a l'Est, fins al punt M18 i arriba a la mar per la prolongació de la línia formada per la unió dels punts M1 i M18 de la zona marítimo-terrestre; segueix la línia de costa, en direcció NW, fins a arribar a la riba oriental de la desembocadura del canal de desguàs del Rastellador, punt inicial del polígon.

c) *Estany del Canal Vell* (terme municipal de Deltebre).

Sortint del punt d'unió dels desguassos de Circumvallació-Parrillos i el de Na Mª Cinta de Ramon, se segueix en direcció est fins al començament del desguàs de Circumvallació, se segueix per ell fins a arribar al punt d'unió d'aquest amb el desguàs transversal. Després se segueix l'alineació nord-sud fins a arribar al punt de confluència amb el desguàs de l'Agrícola. Des d'aquest punt se segueix l'alineació oest-est que està formada per la línia de l'entorn extern del cultiu actual i serveis dintre de la finca de Na M^a

Cinta de Ramon, que en la seva alineació nord-sud coincideix amb el llindar de separació de l'esmentada finca amb la d'En Ricardo Torres Rocamora, fins a arribar al punt inicial.

d) *Zona del Garxal* (terme municipal de Deltebre).

Zona marítimo-terrestre compresa entre els punts M19 al M25.

e) *Illa de Sant Antoni* (terme municipal de Deltebre).

Tota l'illa.

f) *Illa de Buda* (terme municipal de Sant Jaume d'Enveja).

Tota l'illa.

g) *Estany de l'Alfacada* (terme municipal de Sant Jaume d'Enveja).

Partint de l'Estació de Bombatge II, situada a les fites números 216 i 217 de la zona marítimo-terrestre, se segueix en direcció nord-est pel camí que uneix la Platjola amb el Canal de Migjorn, coincident amb la línia elèctrica i la línia de fites de la zona marítimo-terrestre, fins a trobar el desguàs Providero, seguint per aquest en direcció nord-est, fins a enllaçar amb el camí del Violí, en una longitud aproximada de 725 m, fins a trobar el desguàs de circumval·lació que limita amb l'Alfacada Vella. A partir d'aquest punt i seguint aquest desguàs en una línia aproximada de 1.175 m fins a trobar el camí que condueix a l'Estació de Bombament, seguint per ell per retrobar l'esmentada Estació, punt de sortida.

h) *Estany de la Platjola* (terme municipal de Sant Jaume d'Enveja).

Partint de la confluència de la línia de fites de la zona marítimo-terrestre amb el desguàs de l'Havana, se segueix per la vora esquerra del mateix en direcció oest uns 30 m; des d'aquest punt i en direcció nord, en una longitud de 400 m, desviant-se a partir d'aquí en direcció nord-oest, en una longitud de 1500 m, fins l'Estació de Bombament. Des d'aquest punt, en direcció nord-est, fins a trobar el desguàs de Tomasot i, a partir d'aquí en direcció sud uns 300 m; seguint el desguàs de Tomasot, girant en direcció est, fins l'Estació de Bombament del Serrallo, continuant en direcció sud pel límit de la finca en una línia de 2.200 m, fins a arribar a la sèquia de desguàs de la bassa, i des d'aquest punt en línia recta, per trobar el punt de sortida a la confluència.

i) *Estany de l'Encanyissada* (terme municipal d'Amposta i Sant Carles de la Ràpita).

La carretera que uneix Sant Carles de la Ràpita amb el Poble Nou creua el Providero de l'Encanyissada per la fita núm. 59 de la zona marítimo-terrestre.

A partir d'aquesta fita, es continua la línia de fites, fins a la núm. 108 i, des d'aquest punt, se segueix per la carretera del Racó de Parròquia, fins al desguàs de circumval·lació i continuant per ell fins a la fita núm. 111.

A partir d'aquest punt i en direcció oest, es torna a seguir la línia de fites de la zona marítimo-terrestre, fins a trobar la carretera de Sant Carles de la Ràpita a Poble Nou, entre les fites núm. 133 i núm. 134, i des d'aquí en línia recta fins a la fita núm. 59, punt de sortida.

També queda inclòs al Parc Natural el lluentet de la Nòria, al terme municipal d'Amposta, que partint del transformador existent en el límit de la finca, i seguint pel desguàs de la Nòria fins a trobar el camí de la Llanada, es prossegueix per aquest en direcció oest fins al desguàs del riu Vell i, continuant per ell, fins al camí del transformador, límit superior de la finca.

j) *Estany de la Tancada* (terme municipal d'Amposta).

Entrant pel Canal de la Capitana es troba la fita núm. 157, de la zona marítimo-terrestre i continuant per la línia de fites en direcció oest, se segueix fins a arribar a la núm. 179. Des d'aquest punt i en direcció est, es continua per l'esmentada línia de fites, fins a la núm. 192 i, a partir d'aquesta, se segueix l'anomenat desguàs del Port, fins a trobar el camí de les Salines de Sant Antoni, pel qual es continua fins a trobar de nou la fita núm. 157, punt de sortida.

k) *Ullals de Baltassar* (terme municipal d'Amposta).

Àrea compresa entre les parcel·les 1 i 2 del polígon 22 del Cadastre de Rústica del terme municipal d'Amposta.

l) *Erms de Casablanca-Vilacoto* (terme municipal de Sant Carles de la Ràpita).

Partint de la confluència del desguàs del Pas i el de Serafi o Trabucio, se segueix en direcció nord pel desguàs del Pas, fins el camí de la Marmorta, continuant per ell en direcció est i trobar el desguàs de la Maquineta. Continuànt per aquest desguàs fins al pont i, partint d'aquí, per la partició de Biscarro, fins a l'encreuament amb el camí de la Rabosa, prosseguint per ell en direcció est, fins al cordó que condueix al Cementiri dels Anglesos, que constitueix el límit oriental de la finca fins al propi cementiri.

Des d'aquest punt i en direcció oest, se segueix pel desguàs de la Barraca, fins al desguàs de la Maquineta, per on continua en direcció nord-oest, fins a trobar de nou el camí de la Rabosa, continuant per ell en direcció oest fins al camí del Molinet. Des d'aquest punt continuar en la mateixa direcció pel desguàs de Serafi o Trabu-

cio, fins a la confluència amb el desguàs del Pas, punt inicial de sortida.

m) *Altres espais litorals* (termes municipals del Perelló, Deltebre, Sant Jaume d'Enveja, Amposta i Sant Carles de la Ràpita).

S'inclouen en el Parc tots els espais litorals corresponents a la zona marítime-terrestre situats entre la prolongació vers la mar del camí del mas de Xulvi a la platja de l'Ampolla (terme municipal del Perelló) fins a l'inici del terme municipal de Sant Carles de la Ràpita.

Comprèn també el tram final del riu Ebre fins a l'alçada del riu Migjorn, així com els espais adjacents que formen part de la zona marítime-terrestre.

n) *Punta de la Banya* (terme municipal de Sant Carles de la Ràpita).

Des de les primeres basses d'evaporació de les Salines de la Trinitat, que coincideixen amb el camí per el qual s'hi entra i en línia recta fins al mar.

Des d'aquesta línia, cap al Sud, seria la superfície inclosa en el Parc com a Reserva Natural Parcial.

o) *Illa de Sapinya* (terme municipal d'Amposta).

Tota l'illa com a Reserva Natural Parcial.

Llei 21/1983, de 28 d'octubre, de declaració de Paratges Naturals d'Interès Nacional i de Reserves Integrals Zoològiques i Botàniques dels Aiguamolls de l'Empordà [DOGC, 11.11.1983].

Decret 136/1984, de 17 d'abril, de desplegament de la Llei 21/1983 [DOGC, 23.5.1984].

Decret 231/1985, de 15 de juliol, de concreció dels límits als Aiguamolls de l'Empordà [DOGC, 30.8.1985].

L L E I 21/1983,

de 28 d'octubre, de declaració de paratges naturals d'interès nacional i de reserves integrals zoològiques i botàniques dels aiguamolls de l'Empordà

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT
DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'Autonomia, promulgo la següent

L L E I

A les planes de la badia de Roses, a la comarca de l'Alt Empordà, s'hi troben unes zones humides que tenen un doble interès, científic i conformador dels ecosistemes del sector: són les zones conegudes popularment com a aiguamolls o aiguamolls de l'Empordà, ocupades per les aigües estancades. Els actuals estanys, llacunes, basses, marresmes i closes són restes d'un antic sistema marjalenc molt extens que, al llarg del temps, ha vist com se li reduïen considerablement les dimensions inicials, per transformacions agrícoles i ramaderes de primer i per la urbanització indiscriminada del litoral darrerament.

Malgrat les transformacions sofertes per la zona, els aiguamolls que encara hi resten mantenen un gran interès i

són classificats, pel que fa a importància, com els segons del Principat de Catalunya i uns dels quinze primers de la península Ibèrica. Tenen també tota una significació d'àmbit internacional com a recer insubstituïble durant les migracions de gran quantitat d'ocells aquàtics, que hi troben un dels pocs llocs on alimentar-se i reposar en el curs del seu llarg viatge.

L'objectiu, doncs, d'aquesta Llei és de conservar i protegir els últims aiguamolls empordanesos — sense els quals la comarca perdria identitat i perdria bellesa — per a destinar-los a finalitats educatives, científiques, recreatives, culturals, turístiques i socio-econòmiques, segons els casos. S'hi podran, però, mantenir les activitats actuals del sector primari, bé que controlant-ne aquells aspectes que poden deteriorar el medi. En aquest sentit, la Llei, en protegir l'entorn dels estanys, protegeix els interessos de la pagesia de l'Empordà.

Atès que l'Estatut de Catalunya atorga competència exclusiva a la Generalitat de Catalunya per a regular espais naturals protegibles, davant la urgència creada pels projectes existents d'urbanitzar diversos sectors dels aiguamolls empordanesos que significarien la degradació irreversible d'aquests espais marjalencs de més interès, en aplicació de les lleis vigents en aquesta matèria, els aiguamolls de l'Empordà, degudament grafats i delimitats, es declaren paratges naturals d'interès nacional i dins aquestes àrees unes zones més restringides es declaren reserva integral.

PART DISPOSITIVA

Article 1

Finalitat

Per tal de protegir la zona marjalenca de l'Empordà:

1. Es declaren reserves integrals d'interès zoològic i botànic les àrees que s'indiquen en l'article següent, amb la finalitat d'evitar-hi qualsevulla acció que pugui comportar la destrucció, el deteriorament, la transformació o la desfiguració de la seva fauna o de la seva flora i dels sistemes que els són necessaris per a desenvolupar-se, d'acord amb el que estableix l'article 2 de la Llei 15/1975, del 2 de maig, d'Espais Naturals Protegits.

2. S'estableixen també unes zones de protecció connexes a les àrees a què es refereix el punt anterior, amb la finalitat d'evitar-hi qualsevulla acció que les pugui deteriorar o que pugui deteriorar els sistemes que els són necessaris per a desenvolupar-se, les quals es declaren paratges naturals d'interès nacional, d'acord amb el que disposa la dita Llei.

Article 2

Ambit territorial i zones de protecció

1. Les reserves integrals a què es refereix l'article anterior són les següents:

Reserva Integral I. Comprèn els estanys i les closes del Tec, els estanys de Castelló d'Empúries (Aiguàclara i els arrossars actuals) i els estanys de Palau saverdera i de Vilaut.

Reserva Integral II. Comprèn les llacunes i els marjals ("salsares") que es troben entre la Massona i la Rogera, ambdues incloses.

Reserva Integral III. Comprèn l'illa situada aigües amunt del Fluvià, a uns 2.000 m de la desembocadura d'aquest.

2. Les zones de protecció que es declaren paratges naturals d'interès nacional són les següents:

Poligon I. Ocupa part dels termes municipals de Castelló d'Empúries, Ro-

ses, Palau-saverdera, Pau, Pedret i Marzá i Peralada.

Comprèn la zona de la Rovina, les closes del Tec, els estanys de Castelló d'Empúries i de Palau-saverdera i les zones d'influència, l'estany de Vilaut, les closes d'en Mornau i de Montmajor, l'estany de Sant Joan i la Coromina d'en Pastell.

Poligon II. Ocupa part dels termes municipals de Castelló d'Empúries, Sant Pere Pescador, l'Armentera i l'Escala.

Comprèn les llacunes que es troben entre les desembocadures de la Muga i el Fluvià, les closes de la Gallinera, les Pastelles i les Paques i els estanys adjacents al rec Sirvent, des del Fluvià dins el terme de Sant Pere Pescador, els estanys i la platja fins a Sant Martí d'Empúries, incloent-hi la zona de Cinclaus.

3. El detall dels límits de les diverses zones a què es refereix aquest article és exposat en l'annex d'aquesta Llei.

La concreció topogràfica ha de ser aprovada pel Consell Executiu, a proposta del Departament de Política Territorial i Obres Públiques, vista prèviament la formulació de l'informe corresponent de la comissió científica creada per aquesta mateixa Llei.

Article 3

Règim del sòl

1. Els terrenys que són protegits per aquesta Llei es classifiquen a tots els efectes com a sòl no urbanitzable sotmès a protecció especial.

2. Abans de ser aprovats definitivament, els plans generals d'ordenació, les normes subsidiàries de planejament i els projectes de delimitació del sòl urbà dels municipis afectats per les prescripcions d'aquesta Llei han de ser objecte de l'informe de la Comissió Interdepartamental del Medi Ambient (CIMA) relatiu a les circumstàncies que motiven la declaració dels diversos espais protegits.

3. El Departament de Política Territorial i Obres Públiques ha de promoure plans especials de protecció, d'acord amb el que disposa respecte d'això el text refós de la Llei 19/1975, del 2

de maig, quan caldran per a assolir les finalitats perseguides per aquesta Llei.

4. Les utilitzacions agrícoles i ramaderes fetes a les zones de reserva integral, atès el caràcter de sòl no urbanitzable d'especial protecció d'aquestes, s'han de supeditar, en tots els casos, a les necessitats de la seva conservació estricta i als fins científics, culturals i d'investigació que en motiven la qualificació. La Generalitat de Catalunya, vist prèviament l'informe de la comissió científica, pot regular o suspendre definitivament qualsevol aprofitament o activitat de tota mena que sigui contrari a la conservació estricta de les reserves integrals.

5.a) Dins les reserves integrals, s'hi ha d'evitar qualsevol acte que en pertorbi la gea, la flora i la fauna. Hi són permeses, vist prèviament l'informe favorable de la comissió científica i d'acord amb els plans i els programes de gestió que corresponguin, les accions encaminades a conservar-hi i a millorar-hi els sistemes naturals, així com la continuació d'aquelles activitats que actualment s'hi desenvolupen en harmonia amb els sistemes naturals. Es prohibeix també de fer-hi construccions d'ocupació permanent, llevat de les que calguin per a desenvolupar les activitats de protecció i millorament dels sistemes naturals.

b) A la resta de les àrees declarades de protecció, solament s'hi poden fer les activitats tradicionals i les construccions que hi són vinculades o d'interès públic. Es prohibeix expressament de reblir-ne els estanys i les llacunes.

c) Es prohibeix la caça dins les zones de reserva integral, llevat que l'òrgan rector creat per aquesta Llei estimi oportú d'autoritzar-la expressament per a espècies que hi són excedentàries, alienes o, fins i tot, perjudicials.

d) Per a la resta de les àrees declarades de protecció, el Consell Executiu, a iniciativa de l'òrgan rector i vist prèviament l'informe de la comissió científica, pot establir, d'acord amb la legislació específica, regulacions especials de les activitats cinegètiques.

6. L'explotació de les aigües dolces de la zona o de les que tenen incidència en aquesta i en les activitats que es desenvolupen en el marc territorial dels sectors protegits són objecte del control i de l'informe preceptiu dels òrgans rectors i de la comissió científic

fica establerta per l'article 6 d'aquesta Llei.

Article 4

Tempteig i retracte

La Generalitat de Catalunya pot exercir drets de tempteig i de retracte en totes les transmissions oneroses de béns i de drets inter vivos de terrenys situats dins de la reserva integral, en la forma que hom ha de determinar per reglament. El dret de retracte només es pot exercitar dins els sis mesos posteriors a la notificació de la transmissió a la Generalitat de Catalunya.

Article 5

Usos indemnitzables

Les limitacions a la propietat que s'estableixin en relació amb els usos permesos en el sòl no urbanitzable són objecte d'indemnització d'acord amb la legislació urbanística i amb la Llei Reguladora de l'Expropiació Forçosa.

Article 6

Òrgan rector

1. Es crea la Junta de Protecció dels Aiguamolls de l'Empordà, que es l'òrgan de gestió de les reserves integrals i dels paratges naturals establerts per aquesta Llei. Té la seu a Castelló d'Empúries.

La Junta es compon d'un representant de cadascuna de les Conselleries següents: Governació; Cultura; Política Territorial i Obres Públiques; Agricultura, Ramaderia i Pesca, i Comerç i Turisme; d'un representant de la Comissió Interdepartamental del Medi Ambient (CIMA); de tres representants dels ajuntaments de la zona; de dos membres de grups de protecció de la natura proposats per les entitats d'aquesta mena que siguin vinculades a la zona, i de quatre tècnics nomenats pel Consell Executiu, a proposta de l'Institut d'Estudis Catalans, d'entre persones estretament vinculades a la comarca i que s'han destacat en la defensa i l'estudi de la zona.

2. Són funcions de la Junta de Protecció dels Aiguamolls de l'Empordà, en el marc de les competències de gestió que li reconeix el paràgraf anterior:

a) L'organització i la promoció dels equipaments i dels serveis necessaris per a l'acompliment de les finalitats científiques, culturals i educatives.

b) La sensibilització de l'opinió pública envers els valors naturals i culturals de les zones protegides.

c) L'organització de la utilització social de l'espai amb finalitats de divulgació.

Article 7

Comissió científica

1. A proposta de l'Institut d'Estudis Catalans, el Consell Executiu ha de nomenar una comissió científica formada per persones de relleu i de competència reconeguts en les disciplines relatives al caràcter i a la finalitat de l'espai protegit creat.

2. Aquesta comissió té les funcions següents:

a) Assessorar la Junta en les matèries que són de la competència d'aquesta.

b) Ser escoltada necessàriament pel Consell Executiu abans que aquest no dicti els reglaments i aprovi la concreció dels límits establerts en l'article 2 de la Llei present.

Article 8

Mitjans econòmics

A fi d'atendre a les despeses generals de funcionament necessàries per a garantir la protecció dels aiguamolls de l'Empordà, així com per a desenvolupar altres activitats o actuacions semblants adients, la Generalitat de Catalunya ha d'habilitar els crèdits oportuns, sens perjudici de la col·laboració d'altres entitats públiques o privades que tinguin interès a coadjuvar en la millor gestió de la zona protegida.

Article 9

Infraaccions i sancions

La infracció o l'incompliment del règim de protecció establert per als paratges naturals i per a les reserves in-

tegrals i la inobservança de la normativa vigent seran sancionats d'acord amb les disposicions específiques que, segons el caràcter de la infracció, cal aplicar-hi.

Article 10

Acció pública

D'acord amb la legislació vigent, és pública qualsevol acció encaminada a exigir davant els òrgans administratius i de justícia l'observança estricta del règim de protecció per als aiguamolls de l'Empordà, que es qualifiquen d'espais protegits, o la de les normes urbanístiques que amb aquesta finalitat es dictin.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

Mentre el Parlament de Catalunya, exercint la competència exclusiva que li atorga l'Estatut, no haurà dictat una llei de protecció de la natura, caldrà aplicar la Llei d'Espais Naturals Protegits, del 2 de maig de 1975, i el Reglament d'aquesta, del 4 de març de 1977, en la mesura que no contradiguin el que disposa aquesta Llei i, el que ordenaran les disposicions reglamentàries que es dictaran per a aplicar-la.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

La reglamentació de l'ús de pesticides i d'insecticides es farà d'acord amb la normativa vigent mentre el Parlament, en ús de les seves atribucions, no haurà legislat sobre aquesta matèria.

DISPOSICIONS FINALS

Primera

S'autoritza el Consell Executiu perquè dicti les disposicions necessàries per a desenvolupar i aplicar aquesta Llei.

Segona

Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà d'haver-se publicat en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Tercera

Es deroguen totes les disposicions que s'oposen al que estableix aquesta Llei.

ANNEX

Reserves integrals

Reserva Integral I

Sector a). Comprèn la petita àrea del terme de Castelló d'Empúries coneguda com l'estany del Tec i compresa entre la carretera de Roses a Olot, el camí que, poc abans del km 40, es dirigeix al S, deixant el mas de Rajoleria a l'E, el camí que delimita la parcel·lació provinent de la desamortització dels béns de la Marquesa de Medina Sidonia i el camí que, en direcció SN, empalma amb la carretera en el punt corresponent al km 39, hm 6.

Sector b). Queda delimitat pel tram de la carretera de Roses a Olot, que corre des del punt on es tanca la Reserva Integral I fins a la cruïlla amb la carretera vella de Palau-saverdera, on segueix aquesta, tot excloent ambdues carreteres, fins a la confluència de l'antic camí que, amb direcció NO, hi empalma en el km 3, hm 7,5. Segueix l'esmentat camí, que delimita la zona d'estanys drenats pel rec Madral, tot resseguint l'estany de Vilaüt i prenent després el curs del rec Tort fins a la confluència d'aquest amb el Madral. Seguint aquest últim rec, en direcció O, segueix el camí que ve de la Torre d'en Mornau i condueix al Mas Bordes, cap al S. Corrent-hi, avança 620 m i, a partir d'aquí, segueix un camí que, apropant-se 380 m cap al rec Madral, corre en direcció S fins a la carretera, i així es tanca la reserva integral.

Reserva Integral II

És situada en el terme de Castelló d'Empúries. Queda delimitada per la línia que corre 500 m pel mig del curs de la Muga des de la desembocadura d'aquesta. D'aquest punt avança en direcció S a 50 m de la bassa situada al costat del Mas Turies, la qual segueix, aquesta mateixa distància de la seva vora, fins a la intersecció amb la via recentment oberta que segueix i que intercepta el camí que mena al Mas Comes, i a la propera cruïlla segueix el camí que mena al Mas Brossa, que deixa a l'E per seguir el camí que porta al mas el Cortalet, el qual sobrepassa deixant-lo al S, per seguir el camí que, va fins a la carretera de Sant Pere a Castelló d'Empúries. D'aquest punt em-

prèn la direcció SE, seguint el rec del Molí, fins al barracot del Cortalet, per seguir després el caminet que va fins al camí del Matar, que segueix, excloent-lo, fins a la costa, la qual ressegueix fins al punt inicial i així es tanca la reserva integral.

Reserva Integral III

L'illa del Fluvià, situada aigües amunt, a uns 2.000 m de la desembocadura d'aquest.

PARATGES NATURALS D'INTERÈS NACIONAL

Poligon I

Ocupa part dels termes municipals de Castelló d'Empúries, Roses, Palau-saverdera, Pau, Pedret i Marzà i Peralada.

Delimitació: Comprèn la zona de costa mediterrània situada entre la desembocadura del rec dels Salins i la del Grau de la Muga, segueix la divisòria dels termes municipals de Castelló d'Empúries i de Roses, la qual parteix longitudinalment el dit Grau fins a la carretera de Roses a Olot, que talla perpendicularment després de creuar la delimitació del terme de Palau-saverdera amb Roses. Segueix la carretera de Roses, excloent-la, fins al camí que, empalmant entre els km 41 i 42, es dirigeix al Mas de la Garriga. Arribant a la cruïlla d'aquest camí amb el que ve de Roses, segueix la prolongació de l'últim en direcció NO fins a la primera cruïlla, just a sobre de la bassa formada per l'extracció d'àrids, i d'aquí pren el camí que segueix la direcció N fins a l'encreuament amb el que mena als masos de Vilaüt, que segueix fins a trobar el rec Tort, tot deixant els masos al S. Segueix el rec Tort en aquest tram paral·lel al camí rural Castelló d'Empúries-Pau fins al petit pont per on passa el camí Castelló d'Empúries-Pau, camí que segueix per, després de deixar el Mas Penardell al N, prendre la via que empalma amb la carretera de Pau a Pedret, deixant Can Pere Pau al SO quan creua la delimitació del terme municipal de Pedret i Marzà. Situat a la carretera de Pau a Pedret, la segueix fins a Pedret i d'aquí segueix el camí cap al S que, passant per Estanyol, les ruïnes de l'ermita de Sant Joan Sescloses i el Mas Xirivilla, mena a Castelló d'Empúries, tot creuant el terme de Pedret i Marzà i passant pel de Pera-

lada. En l'encreuament del camí amb el rec del Molí, prop de la delimitació dels termes de Castelló d'Empúries i de Peralada, segueix el rec durant 500 metres. A partir d'aquest punt segueix en línia recta fins a l'aiguabarreig d'aquest rec amb la Mugueta, la qual remunta, incloent-la dins l'espai protegit, fins a la confluència amb el rec dels Salins i segueix el curs d'aquest fins que desemboca al mar, i així es tanca el polígon.

Polígon II

Ocupa part dels termes municipals de Castelló d'Empúries, Sant Pere Pescador, l'Armentera i l'Escala.

Delimitació. Segueix el curs de la Muga, que inclou des de la desembocadura fins al camí que condueix a Can Peret de la Gallinera. Havent ultrapassat aquest, segueix el camí que mena fins al Mas d'en Sabater, travessant la carretera de Sant Pere Pescador a tocar de Can Reixac i deixant a l'esquerra el Mas d'en Vera. En aquest punt segueix el camí que duu la direcció NO uns 700 m, fins a trobar la divisòria entre els termes de Fortià i de Castelló d'Empúries. A partir d'aquest punt segueix, en direcció S, la divisòria entre els termes de Castelló i de Fortià fins a arribar al límit amb el terme de Riumors. A partir del punt on es troben les divisòries dels tres termes segueix la línia de separació entre els de Castelló d'Empúries i de Riumors fins a arribar al punt comú amb el límit de Sant Pere Pescador. Des d'aquest punt segueix, durant aproximadament 300 m, la línia divisòria entre els municipis de Vilamacolum i Sant Pere Pescador, en direcció S, fins que després d'aquest recorregut continua per uns camins que, avançant en sentit paral·lel al rec Sirvent, tallen la carretera de Sant Pere Pescador a Castelló cap al km 11. Avança així fins a la desembocadura del Fluvià seguint el camí que limita amb la urbanització Fluvià Marina: excloent-lo, remunta el curs d'aquest riu

a través del camí del Mig fins al pont de Sant Pere Pescador, creuat el qual corre per la vora del riu i del canal de Sant Pere per enllaçar amb el camí que corre paral·lel a la carretera de Sant Miquel de Fluvià fins a creuar el riu, on acaba el terme de l'Armentera. D'aquí segueix el curs del Fluvià delimitant una faixa de 100 m, a partir de l'eix del riu, en direcció a l'E, fins a creuar la carretera de l'Armentera a Sant Pere Pescador, des d'on segueix el camí que creua el rec del Molí, passant a la vora del Mas Massoni. A la cruïlla amb el camí d'Empúries segueix aquest camí en direcció al Fluvià fins al Mas Martinet i d'aquest va al Mas Nera seguint els recs al N d'aquest i avançant al S a través del segon rec paral·lel a la platja i els camins que hi empalmen en aquesta direcció (250 m de la costa). En creuar el camí que mena al Cortal de la Vila forma un eixamplament, seguint els recs i els camins que voregen la bassa situada prop del Mas de la Devesa, que es torna a estrenyer tot seguint en direcció E el rec que alimenta l'esmentada bassa. Segueix, en direcció S, el rec-camí que delimita una faixa de costa de 140 m fins al camí d'Empúries, que remunta fins a Can Caramany. Creua el riu Vell i té com a límit el camí que mena a Cinclaus, travessa el poble i, tot seguint el camí que va a Empúries, deixa aquest nucli al SE i arriba fins al riu Vell. Segueix el curs d'aquest fins a la desembocadura i recorre la costa fins al punt de partença — la Muga —, i així es tanca el polígon.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els Tribunals i les Autoritats als quals pertorqui la facin complir.

Barcelona, 28 d'octubre de 1983.

JORDI PUJOL
President de la Generalitat
de Catalunya

DECRET 136/1984,

de 17 d'abril, de desplegament de la Llei 21/1983, de 28 d'octubre, de declaració de paratges naturals d'interès nacional i de reserves integrals zoològiques i botàniques dels aiguamolls de l'Empordà

La Llei 21/1983, de 28 d'octubre, de declaració de paratges naturals d'interès nacional i de reserves integrals zoològiques i botàniques dels aiguamolls de l'Empordà, conté diversos aspectes fonamentals per a la consecució dels seus objectius, que necessiten un desplegament legislatiu.

Es el cas d'aquelles qüestions relatives a la configuració dels òrgans rectors.

Atès que la disposició final de la Llei autoritza el Consell Executiu perquè dicti les disposicions que calguin per al seu desplegament i aplicació, a proposta dels Consellers de Política Territorial i Obres Públiques i d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, i d'acord amb el Consell Executiu,

DECRETO:

Article primer. *Junta de Protecció.*

— 1. L'administració dels espais naturals protegits per la Llei 21/1983, de 28 d'octubre, correspondrà al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

2. La Junta de Protecció dels Aiguamolls de l'Empordà és l'òrgan de gestió de les reserves integrals d'interès zoològic i botànic i dels paratges naturals dels aiguamolls de l'Empordà i té la seu a Castelló d'Empúries.

Article segon. — 1. La Junta es compon dels membres següents:

— Un representant de cadascun dels Departaments següents: Governació; Cultura; Política Territorial i Obres Públiques; Agricultura, Ramaderia i Pesca, i Comerç i Turisme.

— Un representant de la Comissió Interdepartamental del Medi Ambient (CIMA).

— Tres representants dels Ajuntaments de la zona.

— Dos membres de grups de protecció de la natura proposats per les entitats d'aquest mena que siguin vinculades a la zona.

— Quatre tècnics nomenats pel Consell Executiu a proposta de l'Institut d'Estudis Catalans entre persones estretament vinculades a la comarca i que s'han destacat en la defensa i l'estudi de la zona.

— El Director de les àrees protegides, que actuarà com a Secretari de la Junta i que podrà participar en les deliberacions amb veu però sense vot.

2. El Consell Executiu nomenarà el President, entre els membres de la Junta, a proposta dels Departaments de Política Territorial i Obres Públiques i d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

3. La Junta celebrarà sessions plenàries de caràcter ordinari almenys dues vegades l'any. En qualsevol moment, mitjançant un procediment d'urgència, el President podrà convocar sessions extraordinàries quan hi hagi circumstàncies que ho aconsellin.

Amb relació al funcionament de la Junta regiran, en el que no hagi previst aquest Decret, les normes sobre òrgans col·legiats establerts a la Llei de Procediment Administratiu.

Article tercer. — Són funcions de la Junta de Protecció dels Aiguamolls de l'Empordà en el marc de les competències de gestió que li reconeix l'article primer:

a) L'organització i la promoció dels equipaments i dels serveis necessaris per al compliment de les finalitats científiques, culturals i educatives.

b) La sensibilització de l'opinió pública envers els valors naturals i culturals de les zones protegides.

c) L'organització de la utilització social de l'espai amb finalitats de divulgació.

Article quart. — 1. Són atribucions de la Junta:

a) Vetllar per l'aconsegüiment de les finalitats de la Llei i, a aquest efecte, proposar les normes d'organització i control relatives a l'ús dels béns naturals objecte de la protecció.

b) Proposar mesures per a la millora de les condicions de vida de la població permanent de la zona protegida i l'afavoriment de les activitats tradicionals que es desenvolupen en el seu interior.

c) Informar sobre la proposta de programa de gestió del Paratge Natural, l'aprovació de la qual correspon al Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, la qual contindrà les mesures i les accions que s'han d'emprendre durant el seu període de vigència per tal de procedir a l'execució de les determinacions dels plans especials que preveu l'article 3.3 de la Llei, i en general, per al compliment de les funcions esmentades a l'article anterior.

d) Informar preceptivament sobre els plans, les reglamentacions i obres d'infraestructura que afectin l'àmbit territorial de la zona protegida. Així mateix, són objecte del control i de l'informe preceptiu de la Junta l'explotació de les aigües dolces de la zona o de les que hi tenen incidència i les activitats que es desenvolupen en el marc territorial dels sectors protegits.

e) Requerir, quan calgui, l'assessorament de la Comissió Científica, d'acord amb el que estableix l'article 7.2 de la Llei.

2. Per tal d'aconseguir una major eficàcia en l'exercici de les funcions que té encomanades, la Junta podrà constituir en el seu si comissions de treball.

Article cinquè. *Comissió Científica.*
— 1. La Comissió Científica dels Aiguamolls de l'Empordà estarà formada per vuit persones de relleu i competència reconeguts en les disciplines relatives al caràcter i a la finalitat de l'espai protegit creat, nomenades pel Consell Executiu, a proposta de l'Institut d'Estudis Catalans.

2. Són funcions de la Comissió Científica:

a) Assessorar la Junta en les matèries que són de la seva competència.

b) Ser escoltada necessàriament pel Consell Executiu abans que aquest no dicti els reglaments i aprovi la concreció dels límits establerts a l'article 2 de la Llei 21/1983, de 28 d'octubre.

Article sisè. — 1. El Director de les àrees protegides serà nomenat pel Consell Executiu a proposta del Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca i quedarà adscrit a l'esmentat Departament.

2. Són funcions del Director:

a) La coordinació i, si escau, l'execució de les previsions del programa de gestió.

b) La supervisió del compliment de les reglamentacions pròpies de les àrees protegides.

c) La realització d'aquelles altres tasques encomanades per la Junta de Protecció.

d) Actuar com a secretari de la Junta de Protecció d'acord amb el que disposa l'article segon.

Article setè. — A fi d'atendre les despeses generals de funcionament, necessàries per garantir la protecció dels aiguamolls de l'Empordà, així com per desenvolupar altres activitats o actuacions semblants adients, el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca ha d'habilitar els crèdits oportuns, sens perjudici de la col·laboració d'altres Departaments i d'entitats públiques o privades que puguin tenir interès a coadjuvar en la millor gestió de la zona protegida.

DISPOSICIONS FINALS

Primera. — Es faculta el Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca per realitzar els tràmits de nomenament dels membres dels òrgans rectors.

Segona. — S'autoritza els Consellers de Política Territorial i Obres Públiques i d'Agricultura, Ramaderia i Pesca perquè en l'àmbit de les seves respectives competències, dictin les disposicions que calguin per a l'execució i el desplaçament d'aquest Decret.

Barcelona, 17 d'abril de 1984.

JORDI PUJOL

President de la Generalitat de Catalunya

XAVIER BIGATÀ I RIBÉ
Conseller de Política Territorial
i Obres Públiques

AGUSTÍ CAROL I FOIX
Conseller d'Agricultura,
Ramaderia i Pesca

DECRET 231/1985.

de 15 de juliol, de concreció topogràfica dels límits del paratge natural d'interès nacional i de les reserves integrals d'interès nacional i de les reserves d'interès zoològic i botànic dels Aiguamolls de l'Empordà.

L'article 1.3 de la Llei 21/1983, de 28 d'octubre, estableix que la concreció topogràfica dels límits dels espais protegits per la Llei esmentada ha de ser aprovada pel Consell Executiu, a proposta del Departament de Política Territorial i Obres Públiques, vista prèviament la formulació de l'informe corresponent de, la comissió científica creada per l'article 7 de la Llei.

Vista la proposta de concreció topogràfica elaborada pel Departament de Política Territorial i Obres Públiques:

Atès el contingut dels informes de la Comissió Científica i de la Junta de Protecció dels Aiguamolls de l'Empordà,

A proposta del Conseller de Política Territorial i Obres Públiques i d'acord amb el Consell Executiu,

DECRETO:

Article primer. — S'apròva la concreció topogràfica dels límits dels paratges naturals d'interès nacional i de les reserves integrals d'interès zoològic i botànic dels Aiguamolls de l'Empordà, d'acord amb la delimitació especificada en l'annex del present Decret.

Article segon. — D'acord amb el que disposa la disposició final primera de la Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals, els paratges naturals d'interès nacional delimitats pel present Decret prendran la denominació de parcs naturals i les reserves integrals d'interès zoològic i botànic adoptaran la de reserva natural integral.

Barcelona, 15 de juliol de 1985.

JORDI PUJOL
President de la Generalitat
de Catalunya

XAVIER BIGATÀ I RIBÉ
Conseller de Política Territorial
i Obres Públiques

ANNEX

Límits dels paratges naturals d'interès nacional

POLÍGON I

T.M. de Castelló d'Empúries

S'inicia el polígon en la desembocadura del rec Salins, continua per la línia de costa en direcció NE fins a l'alçada del vial principal del sector «La Rubina», d'acord amb l'ordenació del vigent Pla General d'Ordenació de Castelló d'Empúries (plànol núm. 0-18) Prossegueix per la vora occidental d'aquest vial durant uns 1518 m fins que, en arribar a l'alçada del vial transversal més pròxim al rec Mangé (sempre segons l'ordenació abans esmentada), travessa el vial principal, continua durant uns 180 m per l'alineació esquerra de l'altre vial esmentat i pren aleshores la direcció N a través d'un límit de parcel·les per arribar al rec Mangé. A partir d'aquest punt envolta l'illa existent en direcció antihorària, successivament pel rec Mangé, tot incloent-lo, pel Grao, a través de la divisòria municipal amb Roses, i novament pel rec Mangé fins a retrobar el vial principal, el qual travessa per segona vegada i continua per la seva vora occidental fins a confluïr amb la carretera de Roses (C-260), que travessa, i per la qual continua, tot excloent-la, fins a la divisòria municipal amb Roses.

T.M. de Roses

Continua per la carretera esmentada en direcció a Roses. Entre els quilòmetres 41 i 42 pren el camí que neix a l'esquerra i condueix al mas de la Garriga. En arribar a la urbanització "les Garrigues" abandona aquest camí per excloure-la tot cenyint-se per l'Oest al límit de les zones edificades i continua pel camí que en direcció NO es

dirigeix vers la carretera (Camí Vell) de Palau-saverdera fins a arribar al terme municipal de Palau-saverdera.

T.M. de Palau-saverdera

Prosegueix pel mateix camí fins al trencall a la dreta que es troba en el costat SE de la bassa formada per una antiga extracció d'àrids. Segueix aquest tot deixant a la seva esquerra una altra bassa situada més amunt i es dirigeix després en direcció NO fins a la carretera (Camí Vell) de Palau-saverdera, amb la qual es troba en el punt en què talla el rec del Mas Blanc. Segueix aquesta carretera fins al km 1,9 on pren un trencall a l'esquerra que, després de travessar el camí rural de Palau-saverdera a Castelló, duu als Masos de Vilaüt una vegada creuada la divisòria municipal amb Pau.

T.M. de Pau

Segueix el camí esmentat. Arribat als Masos de Vilaüt, els voreja tot incloent-los i continua en la mateixa direcció fins al camí rural de Pau a Castelló tot just on aquest creua el rec Tort. Pren aquest camí i segueix per la primera desviació a la dreta i la seva prolongació fins a trobar el terme municipal de Pedret i Marzá.

T.M. de Pedret i Marzá

Continua per l'esmentada prolongació fins al punt en què talla el camí que, des del camí rural de Pau a Pedret, condueix al mas Pere Pau. Segueix aquest camí, allunyant-se del mas Pere Pau, fins a trobar el camí rural de Pau a Pedret que segueix fins al nucli de Pedret. Travessa aquest nucli i prossegueix per la carretera que en surt en direcció a Castelló d'Empúries fins al límit amb el terme municipal de Peralada.

T.M. de Peralada

Segueix l'esmentada carretera fins que, una vegada passats l'Estanyol, l'Ermida de Sant Joan ses Closes i el Mas Xirivilla, creua el rec del Moli,

per la riba dreta del qual, tot incloent-lo, prossegueix fins a la divisòria municipal amb Castelló d'Empúries.

T.M. de Castelló d'Empúries

Prosegueix per la riba dreta del rec del Moli fins a la seva confluència amb la Mugueta, la creua i continua, tot incloent-la, per la seva riba dreta fins a la seva confluència amb el rec dels Sallins per on discorre fins a la seva desembocadura, punt inicial del Polígon.

POLÍGON II

T.M. de Castelló d'Empúries

Segueix, tot incloent-lo, el curs de la Muga per la riba esquerra des de la desembocadura fins a l'alçada del Mas Benet Túrries. Allí talla el riu perpendicularment al seu eix i continua en direcció SO pel camí que uneix aquest mas amb aquell altre camí que duu de la carretera de Roses al Mas Túrries i al càmping «La Laguna». Creua aquest darrer camí tot mantenint la direcció SO fins a trobar el viat recentment obert (1978) que va cap al mas Comes, travessa els estanys d'en Túrries i fineix prop de la Rogera, pel qual discorre en direcció a la carretera de Foses (NO) durant uns 150 m, fins a la confluència amb el camí que condueix a Can Peret de la Gallinera. Continua per aquest camí i, tot deixant el mas al N, va a trobar el camí que ve del Mas Bellesguard pel que discorre en direcció a Castelló d'Empúries fins a trobar el trencall a l'esquerra que mena a la granja Mundet. Arribat a aquest punt segueix aquest trencall i la seva prolongació fins a trobar la carretera de Sant Pere Pescador en el km 15 hm 5, a tomar a can Reixac, tot just a l'indret d'on arrenca el camí que condueix a can Llobet, pel qual segueix fins a arribar a aquesta casa una vegada deixats a l'esquerra els masos d'en Vera i d'en Sabater. A partir de can Llobet continua durant uns 680 m pel camí que se'n separa en direcció NO i, a continuació, per un trencall a l'esquerra durant uns 50 m, fins a trobar la divisòria municipal entre Castelló d'Empúries i For-

tià. Continua per aquesta en direcció SO fins a arribar al límit del terme municipal de Riumors i, a partir d'aquest punt, on conflueixen els límits dels tres municipis esmentats, pren la línia de separació entre els termes municipals de Castelló d'Empúries i de Riumors fins a arribar a la intersecció comuna amb el límit del terme municipal de Vilamacolum, en el rec Sirvent. Davalla per aquest rec, que separa els termes de Vilamacolum i Castelló d'Empúries, fins a trobar el límit del terme municipal de Sant Pere Pescador.

T.M. de Sant Pere Pescador

Des del rec Sirvent, en el punt que fa de terminal amb els termes municipals de Castelló d'Empúries i Vilamacolum, segueix, en direcció S, durant uns 320 m, el rec que coincideix amb el límit municipal amb Vilamacolum fins a la seva confluència amb un altre rec que procedeix del SO. En aquest punt pren, en direcció E, una divisòria entre conreus fins a trobar un camí que avança cap al rec Sirvent. Continua per aquest camí i a uns 80 m troba a la dreta el camí de les Cues pel qual continua en direcció E i, més endavant, S, fins que pel camí dels Estans i el camí de Cortalet, tot deixant el Cortal Vell al nord, arriba a trobar la carretera de Castelló d'Empúries a Sant Pere Pescador. Prossegueix per aquesta carretera en direcció a Castelló d'Empúries fins al camí a la dreta que se'n separa a uns 200 m al sud del rec Sirvent, pel que discorre fins que arriba a les immediacions de la urbanització «Fluvià Marina», en el paratge de «les Feixes del Joncar», pren una divisòria entre conreus que coincideix amb el límit de les parcel·les cadastrals núm. 51 i 52, i que du, una vegada travessat el rec Sirvent, al vèrtex occidental del polígon que forma aquesta urbanització, la qual vorreja pel seu límit occidental tot exclouent-la. En arribar al Fluvià, remunta pel marge esquerre tot prenent la direcció SO, fins a trobar el camí del Mig, pel qual continua i travessa perpendicularment el pont de Sant Pere per a seguir el camí de la vora del riu i el canal de Sant Pere tot

exclouent el sòl urbà delimitat pel Pla General de Sant Pere Pescador (versió aprovada provisionalment el 9 de març de 1984) i enllaçar després amb el camí que corre paral·lel a la carretera de Sant Miquel de Fluvià fins a tocar el terme municipal de Torroella de Fluvià. A través del límit amb aquest terme municipal, travessa el riu i troba en el centre del seu llit el punt comú entre els límits dels termes municipals de Sant Pere Pescador, Sant Miquel de Fluvià, Ventalló i l'Armentera.

T.M. de l'Armentera

A partir del terminal esmentat, acaba de creuar el riu per la divisòria municipal entre Ventalló i l'Armentera i, a la seva riba dreta pren, en sentit descendent, el camí contigu a aquesta. Al cap d'uns 150 m s'allunya de la riba; en direcció SE, per acostar-s'hi després progressivament fins a trobar les instal·lacions esportives municipals que deixa a la dreta. En arribar a la confluència amb l'antic curs del riu, pren una desviació a la dreta en direcció a l'Armentera, que abandona uns 80 m més endavant per seguir després els camins que, successivament en direcció SE, NE i SE, delimiten, tot inclouent-los, els conreus adjacents a l'antic curs del riu i condueixen finalment a la carretera de l'Armentera a Sant Pere Pescador. Continua per la carretera esmentada fins a arribar al límit entre aquests dos municipis.

T.M. de Sant Pere Pescador

Segueix la carretera procedent de l'Armentera fins a trobar el límit del Sòl Urbanitzable Programat (d'acord amb la documentació del Pla General d'Ordenació aprovada provisionalment el 9-III-1984), pel qual discorre en direcció al riu per prendre a continuació la seva riba en sentit descendent i, en arribar al pont de Sant Pere, aafar, a la dreta, el camí d'Empúries fins a la seva intersecció amb el camí que mena al Mas Martinet, per la riba dreta del riu. Segueix aquest darrer i, una vegada arribat al mas esmentat, el rec que pren suc-

cessivament les direccions S, E, SE, S-SE i S i arriba al càmping "La Gaviota", el qual deixa fora. Per la carretera que duu al caser urbà de Sant Pere, va a trobar el segon rec paral·lel a la platja a comptar des d'aquesta, pel qual segueix i pel que, després de travessar el càmping "Aquarius" va a trobar el rec que delimita per l'est les feixes del Cortal de la Vila. En arribar al camí del Cortal de la Vila, continua per aquest vers l'interior i, uns 95 m després, per la primera desviació a l'esquerra i després pel rec que arriba pel NO a la bassa coneguda com «Llacuna de la Devesa». Voreja aquesta darrera bassa a través de les divisòries entre conreus que hi llisten pel nord i per l'oest. Continua, després, al llarg del límit del càmping adjacent durant uns 250 m en direcció a la platja. En arribar a aquesta, continua pel límit oriental dels càmpings en direcció S, tot incloent les dunes que limiten la platja, fins a trobar el camí que delimita pel sud del càmping "La Ballena Alegre" pel qual continua, així com, tot seguit, pel camí que en la mateixa direcció mena a Can Caramany fins que, deixada al nord aquesta casa, troba el riu Vell, límit municipal amb l'Escala.

T.M. de l'Escala

Parteix del punt on el riu Vell creua el camí procedent de Can Caramany. Pren aquest camí tot mantenint la direcció EO fins a la cruïlla amb el que duu a Cinc Claus, el qual segueix en direcció a aquest veïnat fins a arribar-hi. El voreja, tot incloent-lo, així com també les jonqueres que es troben al S d'aquest veïnat, tot seguint el límit d'aquestes amb els terrenys conreats fins a trobar el camí que, procedent de la carretera de Vilademat a l'Escala, mena a Cinc Claus. A partir d'aquest punt, continua pel camí esmentat en direcció a Cinc Claus durant uns 300 m, fins a la cruïlla amb el camí d'Empúries que procedeix de la carretera de Sant Martí d'Empúries. Segueix aquest camí en direcció a Empúries fins que, una vegada creuat el rec que en direcció SN avança cap al riu Vell, pren aquesta mateixa direcció deixant a l'est els conreus conti-

gus a la bassa coneguda com «la Gorga» incloent aquesta bassa fins a trobar un rec que discorre cap al NE. Segueix aquest rec fins a la seva confluència amb el riu Vell, divisòria municipal amb Sant Pere Pescador, i aquest per la seva riba dreta fins a la seva desembocadura.

T.M. de Sant Pere Pescador

Segueix tota la línia litoral inclosa la desembocadura del riu Vell, fins al límit municipal amb Castelló d'Empúries.

T.M. de Castelló d'Empúries

Segueix tota la línia litoral fins a la desembocadura de la Muga que, així mateix, inclou.

Reserves integral d'interès zoològic i botànic

RESERVA INTEGRAL I

SECTOR A

T.M. de Castelló d'Empúries

S'inicia en el punt situat poc abans del km 40 de la carretera de Roses (C-280), on neix un camí que es dirigeix cap al SE, tot deixant el mas de «la Rajoleria» (actualment «Hostal la Llar») a l'E. Pren l'esmentat camí fins a la confluència amb aquell altre que delimita la parcel·lació provinent de la desamortització dels béns de la Marquesa de Medina Sidonia, pel qual continua en direcció SO durant uns 320 m, fins al punt a partir del qual avança perpendicularment a la carretera de Roses fins a trobar-la en el punt que correspon al km 39 hm 6. Continua a ran de la carretera, que s'exclou, fins al punt inicial.

SECTOR B

T.M. de Castelló d'Empúries

Té com a principi el punt de la carretera de Roses (C-260) situat en el km 39 hm 6. Continua per aquesta carretera i travessa el límit municipal amb Palau-saverdera.

T.M. de Palau-saverdera

Discorre breument per la carretera de Roses i, a continuació, per la que es separa d'aquesta en direcció cap a Palau-saverdera (Camí Vell).

Continua per aquesta darrera carretera, tot excloent la caseta de l'Estany, fins a la confluència de l'antic camí que, amb direcció NO, se'n separa en el km 3, hm 7,5. Prossegueix per la vora NE de l'estany de Palau tot seguint el límit dels conreus adjacents fins a arribar a la carretera (camí rural) de Palau-saverdera a Castelló, que travessa tot seguint en direcció oest un antic camí, durant uns 130 m, fins a trobar uns afloraments granítics al bell mig del camí. En aquest punt gira 90° a la dreta, voreja el turó per la banda de llevant i arriba al camí que mena a l'estany de Vilaüt, per on continua i creua la divisòria amb el municipi de Pau.

T.M. de Pau

Continua pel camí de l'estany de Vilaüt. Arribat al qual el voreja fins a l'extrem nord de la bassa rodona tot resseguint el límit dels conreus. A partir d'aquest punt, continua en direcció SO per un camí i per la seva prolongació en línia recta fins al rec Tort, per la riba dreta del qual davalla, tot incloent-lo, fins a la seva confluència amb el rec Madral, divisòria municipal amb Castelló d'Empúries, per la riba esquerra del qual remunta fins al pont del camí que ve de Torre Mornau.

T.M. de Castelló d'Empúries

Des del pont esmentat pren el camí de Mornau en direcció SE durant uns 550 m, fins a trobar un rec que

el talla perpendicularment. Continua per aquest, en direcció NE, durant uns 360 m, fins a trobar, a la dreta, el límit entre els estanys i els conreus. Continua per aquest límit en direcció SE fins a trobar la carretera (camí rural) de Palau-saverdera a Castelló d'Empúries. Continua per aquesta direcció a Palau-saverdera fins a trobar a la seva dreta, a uns 275 m, el camí que es dirigeix a la casa de l'Estany (Mas de les Closes del Tec). Segueix per aquest fins a la casa i, a partir d'aquesta, segueix el camí que condueix a la carretera de Roses (C-260), on retroba el punt que correspon a l'inici del polígon.

RESERVA INTEGRAL II

T.M. de Castelló d'Empúries

Des del punt del litoral situat en la prolongació del límit S (d'acord amb l'autorització vigent) del camping «La Laguna», va a buscar aquest límit i el segueix fins al camí d'accés al càmping pel qual continua en direcció N-NO i, una vegada troba el talús de la Muga, en direcció paral·lela al curs ascendent del riu durant 38 m. En aquest punt abandona l'esmentat camí i pren la direcció perpendicular a través d'un límit de conreus per confluir amb el final del camí procedent del mas Túrries. Remunta aquest camí, fins al mas, deixa aquest mas al nord i envolta a continuació l'estany d'en Túrries a través del límit amb els conreus adjacents fins que, ja en el costat oposat, convergeix amb el camí que ha travessat l'estany procedent del mas esmentat. A continuació, segueix el rec que discorre en direcció SO fins a trobar el camí que baixa en direcció SE. Des d'aquest punt segueix en línia recta fins al mas Manuel Brossa, tot coincidint parcialment aquest recorregut amb el del rec que limita els terrenys propietat de la Generalitat de Catalunya. Voreja el mas Manuel Brossa i el deixa a l'oest per enfil·lar el camí que mena al mas el Cortalet. Deixa aquest mas a l'oest i pren durant uns 260 m en direcció S el camí que ve del mas Gou i la seva prolongació fins a trobar a la seva dreta un

rec envoltat d'oms que es dirigeix cap al rec del Moli. Continua per aquest rec i després pel rec del Molí fins al barracot del Cortalet. Segueix després el camí del Matar fins a aquest mas i, deixant-lo a l'oest, segueix en direcció a la costa pel camí que duu al càmping «Almatà». En arribar a aquest càmping el voreja pel nord a través de la divisòria de propietats i, tot mantenint la mateixa direcció, troba la línia de costa per la qual prossegueix fins al punt inicial.

RESERVA INTEGRAL III

T.M. de Sant Pere Pescador

Comprèn l'illa de Caramany situada aigües amunt del Fluvià, a uns 2000 m del a desembocadura d'aquest riu.

Llei 22/1984, de 9 de novembre, que declara Paratge Natural d'Interès Nacional una part de la vall de Poblet [DOGC, 30.11.1984].

LLEI 22/1984,

de 9 de novembre, que declara paratge natural d'interès nacional una part de la vall del monestir de Poblet

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT
DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'Autonomia, promulgo la següent

L L E I

El monestir de Santa Maria de Poblet, pel seu passat i pel seu present, és un dels més importants de Catalunya i un dels més característics de l'ordre de Cister a tot el món. Des de la fundació el 1150, el monestir fou protegit pel comte-príncep Ramon Berenguer IV i pels seus successors i ha estat panteó de molts dels reis més destacats de la confederació catalano-aragonesa.

El conjunt monumental de Poblet afegeix a l'austeritat del temple abacial i a la bellesa del claustre i de les dependències monàstiques, fetes amb un caire cada vegada més sumptuós i allunyat de la primitiva austeritat cistercenca, un seguit de dependències aixecades al llarg dels segles dins tres recintes diferents, que fan del monestir un dels millors compendis per a estudiar l'estructura d'una abadia cistercenca.

L'aspecte extern del monestir es va acabar de transformar amb les obres de fortificació que hi manà de fer el rei Pere III a partir del 1369, seguides de les Cambres reials i del Palau Reial o del rei Martí, que va quedar inacabat a la mort del rei el 1406.

Aquest conjunt monumental va ésser malmès seriosament per les espoliacions que s'hi feren a partir de l'exclaustració del 1835.

La Comissió de Monuments Històrico-artístics, que hi començà d'intervenir el 1849, deturà en part les espoliacions, que amenaçaven de no deixar-hi cap element arquitectònic notable, i gestionà que el monestir de Poblet fos declarat monument nacional, cosa que féu una Reial Ordre del 13 de juliol de 1921.

La reconstrucció i la recuperació de Poblet foren empreses seriosament pel diplomàtic i financer Eduard Toda i Güell, el qual el 1930 creà el Patronat de Poblet i féu que el 1935 fos reconciliada l'església del monestir. El 1940 s'hi instal·là de nou una comunitat cistercenca, i des d'aleshores l'obra de restauració material i espiritual ha continuat sense parar.

Des que el 1981 es féu carrec del monument, la Generalitat de Catalunya ha continuat la tasca de restauració de Poblet amb la reconstrucció de part dels murs forans i del Palau Abacial, que es preveu que serà el futur centre d'estudis monàstics.

Aquesta Llei de declaració de paratge natural d'interès nacional de l'entorn del monestir és un pas totalment necessari per a evitar la degradació, ja començada, del marc natural que envolta el cenobi.

Article 1

Es declara paratge natural d'interès nacional una part de la vall del monestir de Poblet, amb la finalitat de conservar-ne i defensar-ne el medi, de preservar-ne el paisatge, de defensar, conservar i restaurar el patrimoni natural i de protegir les explotacions agràries existents dins seu en el moment de fer aquesta declaració, d'acord amb el que disposa l'article 4 de la Llei 15/1975, del 2 de maig, que regula els espais naturals protegits.

Article 2

La zona declarada paratge natural d'interès nacional afecta els termes municipals de Vimbodí i l'Espluga de Francolí. Els límits geogràfics són determinats per una línia irregular que segueix els accidents orogràfics següents i uneix

de manera poligonal els punts següents (donats en el sentit de rotació de les agulles d'un rellotge). Oest: barranc de Tornés fins al punt A. Nord: línia recta des del punt A al punt B. Llevant: línia recta del punt B al punt C (zona del mirador de la Pena). Sud: cota 1000 de la serra de Prades.

Coordenades	Longitud (E)	Latitud (N)	UTM
A	1° 3' 09"	41° 22' 36" 4"	336950-4582500
B	1° 5' 16" 4"	41° 23' 51" 6"	340150-4584750
C	1° 6' 43" 7"	41° 21' 56" 3"	342100-4581150

(Les dades numèriques corresponen al plànol Espanya I: 50.000, full 417, sèrie M 781, Ed. 4. AMS l'Espluga de Francolí.)

Article 3

Als efectes urbanístics, l'àrea afectada té la condició de no urbanitzable. El planejament urbanístic, de qualsevol grau, que es redacti en els municipis afectats s'ha de sotmetre als criteris d'aquesta Llei i de les normes que la desenvoluparan. S'ha d'elaborar un catàleg de totes les edificacions legalment construïdes que hi ha i preveure'n els mecanismes de transformació i d'ampliació.

Article 4

Les reformes dels edificis existents legalment construïts en l'àrea declarada paratge natural d'interès nacional i els edificis que s'hi construiran en el futur, d'acord amb el planejament urbanístic, redactat amb submissió a aquesta Llei, no poden, per la situació, el volum, l'alçada, les tanques o qualsevol altre element, contrastar amb les característiques morfològiques i cromàtiques del paisatge.

Article 5

Sens perjudici del desenvolupament ulterior dels plans, de les reglamentacions i d'altres mesures, són expressament prohibides per aquesta Llei les activitats següents en tota l'àrea afectada:

a) Qualsevol moviment de terres o activitat extractiva que comportin una modificació de la geomorfologia actual de la zona.

b) Qualsevol mena d'abocament d'excombraries, de runes o de deixalles.

c) La construcció d'embassaments d'aigua, exceptuant els que són necessaris per a les explotacions agrícoles existents. Justificadament i de manera excepcional es poden autoritzar aquells que són destinats al subministrament d'aigua per a usos de boca.

d) La instal·lació d'elements artificials de caràcter permanent que hi limitin el camp visual, trenquin l'harmonia del paisatge o en desfigurin les perspectives.

e) La tala del bosc, sens perjudici de la que és necessària per a l'equilibri del sistema vegetatiu i per a la realització de tallafocs i d'altres sistemes contra incendis, que s'han de fer d'acord amb un programa coherent de mesures de prevenció.

f) La plantació d'espècies vegetals que no hi són freqüents.

g) La col·locació d'anuncis, de tanques i de rètols publicitaris, aïllats o no. Se n'exceptuen els que es colloquin com a senyalització del monestir, dels vials i de les poblacions o indrets. Els senyals s'han d'ajustar, pel que fa al disseny, a la normativa gràfica de la

senyalització exterior adoptada pel Consell de Disseny de la Generalitat de Catalunya.

h) La circulació de vehicles motoritzats fora dels indrets especialment autoritzats, excepte quan correspon a activitats agro-pecuàries o relacionades amb la gestió del paratge. L'ajuntament corresponent, mitjançant una autorització especial, pot permetre en casos excepcionals la circulació de vehicles motoritzats per la zona prohibida. Es prohibeix qualsevol habilitació d'espais per a circuits permanents per a mitjans motoritzats.

Article 6

1. Tot acte d'ús del sòl i d'edificació subjecte a llicència municipal que hom pretindrà de fer dins l'àrea protegida necessita l'autorització de la Direcció General del Patrimoni Artístic del Departament de Cultura. Amb aquesta finalitat els Ajuntaments de Vimodó i de l'Espluga de Francolí han de trametre els projectes d'obres abans de concedir la llicència a la Comissió Tècnica de Tarragona del Consell del Patrimoni Cultural, d'acord amb el Decret 188/1981, del 10 de juliol, de creació d'aquest Consell.

2. Les restants actuacions que hom voldrà emprendre dins l'àrea protegida han d'ésser aprovades pel Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca quan

són susceptibles de produir, directament o indirectament, una pèrdua dels valors naturals protegits per aquesta Llei.

Article 7

L'incompliment o la infracció d'aquest règim especial de protecció establert per a una part de la vall del monestir de Poblet o la inobservança de la normativa aplicable han d'ésser sancionats d'acord amb el que disposen la Llei d'Espais Naturals Protegits, la Llei del Sòl, i llurs reglaments d'aplicació, la Llei de Protecció de la Legalitat Urbànica i les altres disposicions específiques que, segons el caràcter de la infracció, s'hi poden aplicar.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera. — Atesa la Resolució de la Direcció General del Patrimoni Artístic, Arxius i Museus del Ministeri de Cultura, del 28 d'abril de 1980, per la qual s'incoà expedient de declaració de conjunt històrico-artístic a favor de l'entorn del monestir de Poblet; vist l'informe favorable de la Real Academia de Bellas Artes de San Fernando, i conformement al que prescriu l'article 33 de la Llei del 13 de maig de 1933, es declara conjunt històrico-artístic l'entorn del monestir de Poblet definit per un polígon la delimitació del qual és donada pels punts geogràfics següents:

Coordenades	Longitud (E)	Latitud (N)	UTM
A	1° 4' 33" 4"	41° 22' 38"	339100-4582500
B	1° 4' 32" 4"	41° 23' 10" 4"	339100-4583500
C	1° 4' 55" 7"	41° 23' 23" 7"	339650-4583900
D	1° 5' 32" 4"	41° 23' 22" 7"	340500-4583850
E	1° 5' 31" 2"	41° 22' 50" 3"	340450-4582850
F	1° 5' 20" 7"	41° 22' 40" 4"	340200-4582550

(Les dades numèriques corresponen al plànol Espanya 1:50.000, full 417, sèrie M 781, Ed. 4. AMS l'Espluga de Francolí.)

Dins aquesta zona es prohibeix específicament:

a) Qualsevol mena de nova edificació.

b) La construcció de granges, edificis o instal·lacions auxiliars agràries de qualsevol mena.

c) La utilització dels edificis agrà-

ris existents com a habitatge o per a qualsevol altre ús, quan implica alteració de llur morfologia o llur volum actuals.

Segona. — El Consell Executiu pot declarar necessària i urgent l'ocupació de qualsevol terreny de la zona declarada paratge natural d'interès nacional als efectes d'expropiació, en el marc de l'ordenament legal vigent.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera. — Totes les activitats o les explotacions de què parlen els articles 5 i 6 resten en suspens fins que llur situació no s'haurà adaptat al que disposa aquesta Llei.

Segona. — Fins al moment d'aprovar-se el planejament urbanístic que es redactarà d'acord amb aquesta Llei, en les edificacions existents legalment construïdes dins el paratge que és objecte de protecció només s'hi poden fer obres de reforma o de modificació que no comportin un augment del volum edificat ni una nova ocupació del sòl.

Tercera. — Fins al moment en què el planejament urbanístic no haurà determinat les llistes dels materials i dels colors permesos i prohibits, són prohibits, en totes les edificacions de l'àrea:

— Els acabats de pedra aplacada (però no els murs de maçoneria).

— Els pintats de façanes de color blanc o de qualsevol altre que contrasti amb l'entorn.

— Les cobertes de terrassa i les inclinades d'un material altre que la teula aràb de ceràmica.

DISPOSICIONS FINALS

Primera. — Es faculta el Conseller Executiu perquè dicti les disposicions necessàries per a desplegar aquesta Llei. En especial, el Consell Executiu ha de fer les gestions necessàries per a ampliar les funcions que actualment té assignades el Patronat del Monestir de Poblet, afegint-hi la de col·laborar en la conservació i la protecció del paratge natural que declara aquesta Llei.

Segona. — Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà d'haver-se publicat en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els Tribunals i les Autoritats als quals pertochi la facin complir.

Barcelona, 9 de novembre de 1984.

JORDI PUJOL

President de la Generalitat
de Catalunya

JOAN RIGOL I ROIG
Conseller de Cultura

XAVIER BIGATÀ I RIBÉ
Conseller de Política Territorial
Obres Públiques

Resolució de 29 d'abril de 1985, per la qual s'estableixen normes de compliment obligat a la zona vedada de les Illes Medes [DOGC, 31.5.1985].

RESOLUCIÓ

de 29 d'abril de 1985, per la qual s'estableixen normes de compliment obligat a la zona vedada de les illes Medes

La necessitat de salvaguardar la zona vedada de les Illes Medes, per tal que no s'hi produeixin alteracions del seu medi marí, obliga a establir unes normes de compliment obligat dins l'àrea vedada que es determina a l'Ordre de 25 de novembre de 1983 (D.O.G.C. número 391, de 21 de desembre de 1983).

En compliment del que preveu la disposició final segona de l'esmentada Ordre,

HE RESULT:

Article primer. — S'estableixen les normes següents que seran de compliment obligat a tota l'àrea vedada que determina l'article 2.ª de l'Ordre de 25 de novembre de 1983.

1) No s'hi podrà fondejar embarcacions, excepte en cas de força major. Els visitants de la zona terrestre de les illes Medes hauran d'amarrar les seves

embarcacions en els llocs assenyalats a aquest efecte. Les embarcacions no podran romandre amarrades més temps del que duri la visita a les illes.

2) La velocitat màxima de navegació serà de 3 nusos, excepte, en cas de força major.

3) Únicament s'hi permetrà la presència de vaixells i cabussadors des de la sortida fins a la posta del sol. Aquest horari serà considerat com de visita de la zona vedada de les illes Medes.

4) Per tal de donar compliment al que estableix l'Ordre de 25 de novembre de 1983, no s'hi podrà emprar cap art, instrument o aparell de pesca.

Article segon. — L'incompliment del que estableix el present Reglament serà sancionat d'acord amb el que disposa l'article 4.ª de l'Ordre de 25 de novembre de 1983.

Barcelona, 29 d'abril de 1985.

EDELMIR SALICHS I OLIVER
Director General
de Pesca Marítima

Decret 59/1986, de 27 de febrer, sobre mesures de protecció de les zones forestals de la serra de Collserola [DOGC, 17.3.1986].

DECRET

59/1986, de 27 de febrer, sobre mesures de protecció de les zones forestals de la serra de Collserola.

La gran zona forestal del massís de Collserola té, encara avui, unes àmplies superfícies amb el seu caràcter natural poc alterat. La proximitat al massís d'importants nuclis de població tant al vessant meridional com a l'oriental, i de ponent a nord, i la influència física que tenen les masses forestals en la regulació dels règims de pluviositat, en la prevenció de desprendiments de terres, en la defensa contra l'erosió i en el paisatge en una àrea de densitat demogràfica notable, aconsellen que siguin dictades unes normes de protecció que regulin tant els aprofitaments forestals com els cinegètics, que serveixin per fomentar l'acció restauradora als terrenys desproveïts de vegetació, i que impedeixin que es pugui alterar, mitjançant la construcció d'edificis, de camins, de pedreres o per rompedes, el caràcter de les àrees que són qualificades com a forestals.

Atès el que estableixen la Llei de Forests i el seu Reglament;

A proposta del Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, i d'acord amb el Consell Executiu,

DECRETO:

Article 1

—1.1 Les finques forestals de propietat pública situades dins l'àrea assenyalada pels límits fixats a l'Annex 1 es declararan d'utilitat pública, havent fet prèviament els tràmits que preveuen l'article 8 de la Llei de Forests i els concordants del seu Reglament.

—1.2 Les finques forestals de propietat privada situades dins l'àrea assenyalada pels límits fixats a l'Annex 1 es declararan forests protectores, havent fet prèviament els tràmits que assenyalen l'article 7 de la Llei de Forests i els concordants del seu Reglament.

—1.3 D'aquesta delimitació queden exclosos els espais que el planejament urbanístic dels municipis que s'hi troben inclosos classifica com a sòl urbà o urbanitzable programat, així com els vials públics de caràcter intermunicipal existents actualment o que es puguin construir en el futur.

Article 2

La realització d'aprofitaments de qualsevol mena dins les forests declarades d'utilitat pública s'haurà d'adequar al pla d'administració corresponent, per a la realització del qual la Direcció General del Medi Rural establirà la col·laboració necessària amb l'entitat propietària de la forest.

Article 3

—3.1 Els aprofitaments forestals a les forests declarades protectores es regularan mitjançant els corresponents Plans Tècnics.

—3.2 Per a la realització d'aquests plans els propietaris es podran acollir a les subvencions establertes pel Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca per a zones d'influència d'espais naturals protegits, que podran arribar fins al 100% del cost del projecte.

—3.3 En els casos que es consideri convenient per la urgència i l'interès dels Plans Tècnics, aquests es realitzarà la Direcció General del Medi Rural mateixa.

Article 4

—4.1 Les activitats cinegètiques que tinguin lloc dins de l'àrea compresa pels límits establerts a l'Annex 1 seran regulades mitjançant Plans d'Aprofitaments Cinegètics.

—4.2 Aquests Plans, que han d'ésser avalats per un tècnic forestal competent, els presentaran els titulars de les àrees de caça en el cas de terrenys cinegètics en règim especial i els redactarà la Direcció General del Medi Rural en el cas de terrenys d'aprofitament comú.

Article 5

Es titulars d'aprofitaments ramaders en l'àrea inclosa en els límits de l'Annex 1 hauran de con-

certar el sanejament ramader amb els Serveis de Sanitat Animal.

Article 6

Els terrenys inclosos dins els límits de l'Annex 1, i que actualment estan desforestats, hauran d'ésser restaurats per algun dels procediments que assenyalen la Llei de Foment a la Producció Forestal o les normatives específiques del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

Article 7

Pel seu especial interès com a reducte encara natural, es declara Reserva Natural Parcial, d'acord amb el que estableix l'article 24.3 de la Llei 12/1985, d'Espais Naturals, l'àrea següent, els límits de la qual són expressats a l'Annex 2.

Reserva Natural de la Font Groga, amb una superfície de 80,9750 ha.

Article 8

Dins els límits de l'Annex 1 no és permesa la circulació amb mitjans motoritzats amb finalitats esportives o d'esbarjo fora de les carreteres públiques i de les pistes i dels camins de 2 metres d'amplada com a mínim.

Article 9

—9.1 Per tal de realitzar el seguiment dels Plans d'Aprofitament Forestal i Cinegètic i d'assessorar a la Direcció General del Medi Rural en matèria forestal, cinegètica i de prevenció d'incendis, es crea una Junta Consultiva de la qual formaran part:

President:

El Director General del Medi Rural.

Vocals:

El Cap dels Serveis Territorials del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

Un representant per cadascun dels Departaments següents:

de Governació,
de Política Territorial i Obres Públiques,
i de Comerç, Consum i Turisme.

Un representant de l'Ajuntament de Barcelona.

Un representant de la Corporació Metropolitana de Barcelona.

Dos representants d'Ajuntaments amb terrenys dins els límits establerts per l'Annex 1.

El Cap del Servei de Protecció de la Natura.

El Cap de la Secció de Caça i Pesca del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

El Cap del Servei de Sanitat Animal.

Un representant de la Federació Provincial de Caça de Barcelona.

Un representant d'entitats protectores de la natura.

Dos representants dels propietaris forestals.

Un representant dels titulars de les àrees privades de caça.

—9.2 Els membres de la Junta, els nomenarà el Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca a proposta de les entitats representades.

DISPOSICIONS FINALS

—1 Es faculta el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca perquè dicti les disposicions que calgui per a l'execució i el desplegament d'aquest Decret.

—2 Aquest Decret entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Barcelona, 27 de febrer de 1986

JORDI PUJOL

President de la Generalitat de Catalunya

JOSEP MIRÓ I ARDÈVOL

Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca

ANNEX 1

Es fa la descripció dels límits segons la normativa indicada en partionaments, començant pel punt més septentrional i seguint la direcció de les agulles del rellotge.

Els límits estan compresos entre:

552' 5" W; 541' 20" E de longitud i
4129' 5" N; 4123' 10" S de latitud.

El punt més septentrional es troba en la intersecció de la riera de Sant Cugat amb la línia fèrria de Cerdanyola a Barcelona.

A partir d'aquest punt segueix el traçat de la línia fèrria fins a la seva cruïlla amb l'autopista A-29, i segueix, a partir d'aquí, el traçat d'aquesta carretera que en determinats moments coincideix amb el límit entre els termes municipals de Cerdanyola del Vallès i Santa Maria de Montcada, fins a entrar en el terme municipal de Cerdanyola del Vallès on, seguint la carretera que es dirigeix al recinte del cementiri hebreu i recorrent les vies perifèriques de les instal·lacions del recinte, el voreja.

En el punt d'intersecció dels termes municipals de Barcelona, Cerdanyola del Vallès i Santa Maria de Montcada pren el límit dels termes de Barcelona i Santa Maria de Montcada, segueix vorejant les instal·lacions del cementiri i prenent l'orientació Nord deixa la línia que li-

mita els termes municipals i s'endinsa en el de Santa Maria de Montcada fins que, seguint la mateixa orientació, retorna al límit entre Santa Maria de Montcada i Cerdanyola del Vallès fins a trobar-se amb el torrent Cargol, el curs del qual segueix fins que aquest no creua amb l'autopista A-29; en aquest punt, vorejant la falda de la muntanya i les naus industrials de la casa Renault, creua el límit del terme municipal i passa al terme municipal de Barcelona i, prenent la direcció Est, s'enfila dins l'escola Elisenda de Montcada, pren la direcció Sud per l'escola Font dels Eucàlptus i segueix pel carrer S. Codines i continua pel carrer d'Argensola, vies pertanyents a la zona urbana anomenada Ciutat Meridiana, vorejant la urbanització Torre Baró i per una pista forestal surt a la carretera alta de les Roquetes enfront de les runes de Torre Baró, recorrent el seu traçat fins a 300 metres abans de desembocar al Passeig de la Vall d'Hebron, punt on, prenent l'orientació Oest, cedeix a les construccions de Can Santgenís i segueix el llit del Torrent Casa Quintana, aigua amunt fins a trobar-se amb la carretera de Cerdanyola a Horta, el traçat de la qual segueix fins al quilòmetre 9,5 on pren el llit del torrent Casa Notario i el segueix aigua avall fins que aboca al Torrent de Fondenib, i segueix el seu llit aigua amunt passat per davant les instal·lacions de l'IM Psiquiàtric, rodeja les instal·lacions del Parc del Laberint per la pista forestal fins que creua el Torrent Duran.

En aquest punt, amb orientació Est, continua en línia recta fins a creuar el Torrent Genaret, voreja les instal·lacions de la Residència Sanitària Francisco Franco i continua pel camí que voreja Sant Genís de les Agudelles pel carrer de Saldes.

Prene el carrer d'Olvan, creua el Torrent Baró i segueix pels carrers de Cànoves i Natzaret fins a arribar a Can Pitens, prenent el camí que voreja Can Pitens i va sortir a la carretera de Gràcia, segueix el seu traçat en direcció a Barcelona fins a les instal·lacions de FECSA, on pren l'orientació Nord i, seguint les corbes de nivell, arriba al paratge els Penitents, i des d'aquest punt, seguint la línia de màxim pendent en direcció Nord-Oest, surt a la carretera de la Companyia d'Aigües, seguint el traçat en direcció a Esplugues de Llobregat fins a arribar al límit dels termes municipals d'Esplugues i Barcelona, on segueix el límit del terme municipal fins que es creua amb el camí que surt a l'Avinguda de la Victòria, i en aquest punt pren la direcció Nord.

Puja pel camí que es dirigeix al Club de Tennis Pedralbes, vorejant i prenent l'orientació Sud fins a trobar el límit entre els termes municipals

d'Esplugues i Sant Just Desvern. Seguint aquesta línia fins que es troba al carrer 14 de desembre, entrant al terme de Sant Just, segueix el traçat d'aquest carrer fins al carrer de la Salut i continua per aquest fins que es troba amb el camí que es dirigeix a Can Candelar, deixant la construcció a la dreta, i continua el camí creuant el torrent de Can Cortés i el de Can Briosca.

Segueix per aquest camí fins a Ca N'Oliveiras i d'aquí continua en direcció Sud-Oest fins a trobar el carrer dels Til·lers, i des d'aquest punt gira fins a Can Solanes, seguint el camí en direcció al Turó Alt d'en Solanes fins que es troba el límit dels termes municipals de Sant Just Desvern i Sant Cugat del Vallès. Segueix aquesta línia fins que es creua amb el camí de Mas Lluí, entran al terme municipal de Sant Feliu, segueix el seu traçat fins que es troba el torrent de la Font d'en Nadal, el pren aigua amunt fins que es troba amb la riera de la Salut i pren el seu llit aigua avall fins a passar entre les instal·lacions de les empreses Garrido y Anades SA y Caunela Bertolini SA i surt a la carretera Sanson en direcció al nucli urbà de Sant Just Desvern, segueix el seu traçat fins que es creua amb la línia fèrria Barcelona-Tarragona i la segueix en direcció a Tarragona, coincidint en el seu trajecte amb el límit del terme municipal de Sant Feliu i Molins de Rei i passa finalment al terme municipal de Molins de Rei.

Continua paral·lelament a la via fèrria fins que es creua amb l'Avinguda de Barcelona, entra pel carrer de Verge de Núria, segueix pel carrer de Pere Romaní i pel carrer de Sant Rafael; des del final d'aquest carrer pren el torrent d'en Benet i continua en direcció Nord fins al Castell Ciurol de Molins, el rodeja i, prenent l'orientació Oest, agafa el camí de Santa Creu d'Olorde fins al torrent de la Font dels Casals prenent el seu llit aigua amunt fins al carrer d'Antoni Gaudí, el traçat del qual segueix fins a desembocar a la carretera BV-1468, de Molins de Rei a Vallvidrera, en direcció a Molins fins a trobar-se amb la línia fèrria Barcelona-Tarragona en direcció a Tarragona fins que es creua amb l'autopista A-2; passa a seguir el traçat de l'autopista i la segueix en direcció a Tarragona fins que es troba el camí que va a la Casa del Pla de la Costa, i des d'aquí pren el torrent de les Argiles i segueix el seu curs fins que es troba amb el camí de Papiol a Molins, seguint el seu traçat i dirigint-se al cementiri de Papiol, pren el carrer Carme i la Plaça Gaudí; des d'aquest punt passa al carrer Esteve i segueix per la baixada de Can Parellada fins a Can Minguet, on pren el torrent de Batacs aigua avall fins a trobar la carretera B-30 de Mollet a Papiol i, seguint el seu

traçat, travessa el terme municipal de Sant Cugat del Vallès fins a trobar el camí que va paral·lel a la carretera; des d'aquest camí surt al camí de Montmany a la Salut i segueix el seu traçat fins a creuar el carrer de la Llebre, el segueix fins a la Plaça de Grasso i continua pel Passeig de la Guineu fins al carrer del Volcà, pren aquest en direcció Sud, i continua pel carrer Manantial en direcció Nord.

Des del final del carrer gira en direcció Est seguint el carrer les Bovines i el carrer del Pont fins que es troba amb el camí de Can Badal, voreja la casa i troba el camí a la Colònia Montserrat; el segueix fins que es creua amb el torrent d'en Llobet. Segueix el llit aigua avall fins a trobar el carrer de Mercedes Capsir i continua per Torrent de l'Olla i pel carrer Sant Joan de la Creu, continua per l'avinguda de Ca N'Enric fins a sortir al quilòmetre 11,5 de la carretera CBV-1460 de Sant Cugat per Valldoreix, segueix el traçat en direcció Sud fins al quilòmetre 9 on es desvia per l'avinguda Tarruell, i segueix fins al carrer Major, continua pel Passatge Juan Planas i pel carrer Capelles i per l'avinguda d'Emeterio Escudero fins a trobar el Passatge Barnadas el pren fins al Passeig de Palosanto.

Creua el carrer Mimosa i arriba a l'avinguda dels Til·lers, segueix pel carrer Golf de Bòtnia, pel carrer Oceà Pacífic, i pel carrer Canal de la Mànya, fins al Col·legi el Pinar.

Des d'aquest punt pren el carrer Oceà Glaciar i el carrer del Golf, voreja les instal·lacions del Club de Golf Sant Cugat, segueix en direcció Nord fins a trobar la carretera CBP-1417 de Barcelona a Rubí, i des d'aquest punt, en direcció Sud, segueix el seu traçat fins al quilòmetre 13, punt on, amb orientació Nord, es desvia fins al camí de Casa de Crist Treballador, seguint el seu traçat fins a la riera del Sant Crist.

Segueix el seu curs fins que creua el límit del terme municipal de Cerdanyola del Vallès i segueix per la riera de Sant Cugat fins que troba el torrent dels Toros, segueix el seu curs aigua amunt fins al camí que surt de la carretera d'Horta a Cerdanyola i als 100 metres es desvia en direcció Est fins a creuar el camí a Sant Florit des d'on, seguint la línia recta va a parar al cim de Puig de la Guàrdia, i des d'aquest punt,

amb direcció Nord-Oest en línia recta, baixa fins a la riera de Sant Cugat, segueix el seu curs fins a creuar el ferrocarril Barcelona-Manresa i arriba a l'inici de l'itinerari.

ANNEX 2

Els límits de la Reserva Natural de la Font Grogà, els terrenys de la qual pertanyen al terme municipal de Sant Cugat del Vallès, estan inclosos entre:

548' 00" W; 5 48' 75" E de longitud i
4148' 75" S; 4126' 22" N de latitud.

Començant pel punt més septentrional, aquest punt surt d'una carena i coincideix amb la corba més al Nord del camí, la prolongació de la qual va a parar al carrer Lentisco pertanyent a la urbanització Sol i Aigua, de Sant Medir; i prenent l'orientació E-SE, recorrenent la carena fins a retrobar-se amb el camí anteriorment esmentat. A partir d'aquest punt segueix el seu traçat sensiblement, primer en direcció SE i posteriorment en direcció SW, fins que es troba un encreuament de camins. En aquest moment deixa de seguir el traçat de les vies i, amb una orientació SE, segueix en direcció al paratge on està ubicada la Casa Vista Rica, arribant a les seves proximitats, seguint el traçat d'un camí que troba en el seu recorregut; punt que coincideix amb el més oriental de la Reserva. A partir d'aquest punt i amb una orientació S-SW continua en línia recta fins a trobar-se amb la carretera BV-1417, i segueix el seu traçat fins a arribar al punt més meridional de la Reserva; continua seguint el traçat de la carretera amb una orientació N-NW fins a les proximitats de Can Torres, que coincideix amb el punt més occidental. En aquest punt, amb orientació Nord, es dirigeix en línia recta fins al cim d'un turó, el més elevat de la serra de l'Arrabassada, amb una altitud de 417 m. A partir d'aquest punt, prenent una orientació NW, voreja les instal·lacions de la "Ciudad de los Muchachos", fins a arribar al punt més septentrional, pel qual sha començat la descripció.

La superfície inclosa en aquests límits és de 80,9750 ha.

Llei 3/1986, de 10 de març, que declara Paratge Natural d'Interès Nacional els terrenys del vessant sud de la serra de l'Albera [DOGC, 26.3.1986].

LLEI

3/1986, de 10 de març, que declara paratge natural d'interès nacional els terrenys del vessant sud del massís de l'Albera.

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estat d'Autonomia, promulgo la següent

LLEI

Article 1

D'acord amb l'article 23 de la Llei 12/1985, de 13 de juny, d'Espais Naturals, es declaren paratge natural d'interès nacional els terrenys del vessant sud del massís de l'Albera que comprenen la capçalera del riu d'Anyet, parcialment, la del riu Orlina i també els nivells culminants del massís situats entre el puig del Llobregat i el pla de les Eres, que corresponen als municipis de la Jonquera i d'Espolla, i la vall de Sant Quirze, que correspon al municipi de Rabós d'Empordà.

Article 2

—2.1 Els límits geogràfics dels espais a què es refereix l'article 1 són:

a) Els que marquen la línia divisòria descrits en el sentit de rotació de les agulles del rellotge, prenent com a punt inicial el puig del Llobregat a la frontera amb l'Estat francès (lat. $6^{\circ} 36' 17''$, long. $42^{\circ} 27' 19''$). La línia segueix la frontera fins al pla de les Eres (latitud $6^{\circ} 44' 03''$, long. $42^{\circ} 27' 34''$). En aquest pla, el límit pren la cota de 600 m en direcció O fins a arribar al torrent del coll de la Dona Morta. Segueix aigües amunt fins al mateix coll on continua per la divisòria entre els municipis d'Espolla i la Jonquera fins al puig Conillers (lat. $6^{\circ} 39' 30''$, longi-

tud $42^{\circ} 26' 07''$). Des d'aquest puig, el límit segueix la divisòria entre els municipis de la Jonquera i Sant Climent Sesecebs fins a la coma del Gall, on continua per la divisòria entre els termes municipals de la Jonquera i Cantallops fins al puig de les Canals (latitud $6^{\circ} 36' 22''$, long. $42^{\circ} 27' 02''$). D'aquest indret, tot seguint per la carena, el límit puja fins a assolir el punt inicial.

b) Prenent com a punt inicial el puig de la Calma situat a la frontera amb l'Estat francès (lat. $6^{\circ} 45' 26''$, long. $42^{\circ} 26' 09''$), el límit la segueix fins al coll del Teixó (lat. $6^{\circ} 46' 23''$, long. $42^{\circ} 25' 32''$). D'aquest coll, segueix la línia divisòria entre els municipis de Colera i Rabós d'Empordà fins al puig Castellar. Segueix la línia divisòria entre els municipis de Rabós d'Empordà i Vilamaniscle fins al turó del Franc o Frau (lat. $6^{\circ} 45' 53''$, long. $42^{\circ} 23' 47''$), on segueix la carena en direcció N passant pel coll de Dolines fins a trobar el pic d'Escarders (lat. $6^{\circ} 45' 43''$, long. $42^{\circ} 24' 48''$), des d'on baixa cap a la riera de Sant Quirze, pel ramal de la carena en direcció a l'O. Creua la riera a 200 metres al SO de l'antic monestir de Sant Quirze de Colera i des d'aquest punt s'enfila fins al puig Andreu (lat. $6^{\circ} 44' 12''$, long. $42^{\circ} 24' 58''$) i d'allí segueix la carena fins al puig Gisbert (lat. $6^{\circ} 44' 00''$, longitud $42^{\circ} 25' 33''$). Del puig Gisbert continua per la carena en direcció E fins a trobar el punt inicial, tot havent passat pel coll de la Platja i el puig Bonic.

—2.1 La concreció topogràfica dels polígons descrits a l'apartat 1 ha d'ésser aprovada pel Consell Executiu a proposta del Departament de Política Territorial i Obres Públiques, amb informe previ del Consell de Protecció de la Natura.

Article 3

—3.1 La gestió del paratge natural és a cura del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, d'acord amb el que

disposa l'article 29.1.c) de la Llei 12/1985.

—3.2 D'acord amb l'article 29.1.d) de la Llei 12/1985, es crea una junta de consulta i assessorament, la qual, ultra la participació dels Departaments competents, es compon dels representants dels municipis i els propietaris afectats, i també dels experts coneixedors de la problemàtica de la zona.

—3.3 Els membres d'aquesta junta, inclos el president, són designats pel Consell Executiu, el qual n'ha d'elaborar també el reglament.

—3.4 El càrrec de membre de la junta no és retribuit.

Article 4

El Consell Executiu, per mitjà del Departament que correspongui, ha d'establir les reglamentacions que cregui oportunes per a salvaguardar els elements naturals que han motivat la declaració de paratge d'interès nacional i per a facilitar-ne l'estudi i la tutela. Els terrenys que són sota la protecció d'aquesta Llei es classifiquen a tots els efectes com a sòl no urbanitzable sotmès a protecció especial.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

—1.1 D'acord amb el que estableix la Llei 12/1985, del 13 de juny, d'Espais Naturals, el Consell Executiu ha de declarar reserva natural parcial, amb la fi-

nalitat de protegir la flora, les zones de fageda compreses entre el coll dels Emigrants i el pic de Sallafort.

—1.2 Igualment, el Consell Executiu ha de declarar reserva natural parcial, amb la finalitat de protegir la fauna Herpetològica, els terrenys compresos entre la vall de Sant Quirze i la capçalera de la riera de Valleta.

—2 D'acord amb el que estableix el Capítol III de la Llei 12/1985, el Pla d'Espais d'Interès Natural ha de contemplar la inclusió d'aquells altres espais naturals de la Serra de les Alberes la conservació dels quals sigui necessari d'assegurar.

DISPOSICIÓ FINAL

S'autoritza el Consell Executiu de la Generalitat perquè dicti les disposicions reglamentàries de desenvolupament d'aquesta Llei.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els Tribunals i Autoritats als quals pertochi la facin complir.

Barcelona, 10 de març de 1986

JORDI PUJOL

President de la Generalitat de Catalunya

Edicte de 6 de febrer de 1987 sobre resolucions adoptades referents al Parc del Garraf [DOGC, 18.2.1987].

EDICTE

de 6 de febrer de 1987, sobre resolucions adoptades per l'Honorable Conseller de Política Territorial i Obres Públiques en matèria d'urbanisme referent al Parc del Garraf.

El Conseller de Política Territorial i Obres Públiques, de conformitat amb el que disposen la Llei del Sòl i el Reial Decret 1385/1978, de 23 de juny, ha resolt en dates 29 de juny de 1986 i 16 de desembre de 1986, els assumptes que a continuació s'indiquen:

Pla Especial de Protecció del Medi Físic i del Paisatge del Parc del Garraf, que afecta els termes municipals de Begues, Olesa de Bonesvalls, Olivella, Sitges, Avinyonet, Sant Pere de Ribes, Castelldefels i Garraf.

Vista la proposta de la Direcció General d'Urbanisme, i d'acord amb els fonaments que s'hi exposen, he resolt:

Aprovar definitivament el Pla Especial de Protecció del Medi Físic i del Paisatge del Parc del Garraf, suspenent la seva executivitat i publicació al *DOGC* fins que es compleixin les prescripcions següents:

I Xarxa viària bàsica

—1 La regulació del Pla Especial ha d'incorporar la previsió referent al futur eix de la xarxa viària bàsica Barcelona-Comar-ruga que preveu el vigent Pla Territorial Sectorial de Carreteres de Catalunya, aprovat pel Decret 311/1985 de 25 d'octubre, assenyalant les condicions a les quals s'haurà de subjectar la redacció i la tramitació del projecte d'aquest eix viari de forma que s'adigui amb l'objectiu de protecció del medi natural i del paisatge que conté el Pla Especial.

—2 Es grafiarà, incorporant a la vialitat bàsica del Parc, l'accés existent des de la urbanització Mas Alba, del terme municipal de Sant Pere de Ribes.

II Delimitació de l'àmbit del Pla Especial.

S'hauran de corregir els límits del present Pla Especial, de forma que s'excloquin d'ells els ter-

renys qualificats de clau 0.1, en el vigent Pla General de Begues, que té qualificats uns terrenys de "sistemes d'interès local", clau 0.1, situats al nord d'Els Casals; a l'est, amb el terme municipal d'Olesa de Bonesvalls, i al sud, limitant amb la carretera d'Avinyonet a Gavà (BV 204) i que, atès que la seva destinació és la d'ubicar-hi una planta de tractament de residus sòlids i que, la dita planta haurà de substituir la zona actual d'"abocador del Garraf", qualificat per aquest Pla Especial de tractament especial.

III Normativa del Pla Especial.

Suprimir, per tal d'evitar equívocs, del títol de l'expedient la paraula "parc".

Modificació dels articles de la normativa següent:

Art. 2. Per adaptar-lo a la Llei 12/1985 s'hi afegirà que l'aprovació del Pla Especial tindrà els efectes que preveuen els apartats 3 i 4 del seu art. 5.

Art. 3. Igualment, per adaptar aquest article a la Llei 12/1985, es tindrà cura que les obres d'infraestructura limitin, en la mesura que sigui possible, els efectes sobre la integritat de la natura; així com les restriccions de la instal·lació de cartells de propagandà que preveuen respectivament els arts. 6 i 7 de l'esmentada Llei.

Art. 5. La delimitació de zones que corresponguin a uns determinats terrenys, a què es refereix el paràgraf primer, serà tramitada per la Diputació, corresponent la resolució definitiva al Conseller de Política Territorial i Obres Públiques.

Els arts. 7.3, 10.2, 13.2, 13.3, 14.a), 15.1, 16, 17.1 i 2, 18, 23.2, 24, 25, 29.6 al 10, 30.6 a l'11, 33, 39.1 i 4, 45, 46.1, 47.2, 48.3, 51, 56, 58, 59, 61.2, 64, 71, i disposició final 2, contenen tots ells la determinació de l'informe previ o autoritzacions de la Diputació a les activitats previstes en els susdits preceptes.

Aquesta intervenció de la Diputació, evidentment de control, no vulnera, però, les competències pròpies de les corporacions locals, o altres Departaments de l'Estat o de la Generalitat, per tal com és preceptiu i no vinculant, i aquells podran donar les llicències i autoritzacions prò-

pies de la seva competència de policia administrativa, i portar a terme les seves activitats pròpies.

Així, a títol d'exemple, l'informe sobre les alegacions contesta el de l'Ajuntament de Begues, sobre aquest punt, de la forma següent:

"L'exigència d'aquest informe de la Diputació, que no té el caràcter de vinculant, és una conseqüència lògica del caràcter supramunicipal del Massís que es protegeix, i de l'interès supramunicipal que d'això se'n deriva. Per altra banda, permet donar una interpretació única de les determinacions del pla a tots els municipis. Això no impedeix que l'Ajuntament atorgui la llicència en contra del contingut de l'informe, ni se'n dedueix tampoc cap legitimació especial per a la Diputació per acudir als Tribunals, atès el caràcter públic de l'acció per exigir el compliment del planejament urbanístic davant dels Tribunals de Justícia".

Art. 13.2. Els aprofitaments admesos en la zona forestal seran supervisats per l'organisme competent en la matèria, en el benentès que la Diputació ostentarà les funcions pròpies de la promoció i la gestió del Pla Especial.

Art. 15.1. La llicència municipal s'ha de substituir per un informe, ja que les autoritzacions o llicències d'aprofitament forestal, en un paratge qualificat d'interès natural en sòl no urbanitzable que no es corresponen amb el control de la tala d'àrees en àmbits urbans o urbanitzables a què fa referència l'article 1 del Reglament de Disciplina, són competència del Departament d'Agricultura.

Art. 36. Pel que fa a les parcel·lacions urbanístiques ilegals es tindran especialment en compte les presumpcions que estableix l'art. 41 del Reglament de la LIPLU.

Art. 46.2. Cal tenir en compte que, segons l'art. 5.4 de la Llei 12/1985, un cop un espai ha estat declarat protegit, els Ajuntaments afectats han d'adequar el seu planejament urbanístic, en un termini de dos anys, a les directrius del Pla Especial de l'espai protegit.

Art. 48.2. S'afegirà que també podran obrir-se les vies previstes en el Pla de repoblació de zones afectades per incendis.

Art. 72. El règim de gestió que conté la normativa del Pla Especial coincideix substancialment amb el règim que determina l'article 29 de la Llei 12/1985, per tal com recau en bona mesura en la pròpia Diputació, que, com a promotora del Pla, li corresponen segons l'art. 28.1b de la Llei 12/85 i té les funcions que preveu l'apartat 2 del susdit precepte, excepció feta de la facultat que s'assigna al Departament d'Agricultura d'aprovar el pressupost i el programa de

gestió que en aquest cas s'assigna a la pròpia Diputació en la seva qualitat d'organisme inversor que haurà de redactar i aprovar l'anomenat Pla de gestió de l'Espai Natural en l'art. 71 de la normativa, garantint la participació i la col·laboració en la gestió de l'espai protegit de les diferents Administracions públiques amb competències específiques en aquest àmbit territorial mitjançant el Consell coordinador del Parc del Garraf (art. 72 normativa).

En la composició del Consell Coordinador, i en tant que el Consell Consultiu segons la disposició transitòria 1 de la Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals, dicti les disposicions sobre el règim de gestió dels plans urbanístics per a la protecció del paisatge, no s'hi pot vincular l'administració de la Generalitat sense llur expressa acceptació.

Art. 76. A l'objecte de solventar la manca de tipificació de les infraccions i les sancions corresponents, qualsevol vulneració de la normativa i determinacions del Pla Especial es considerarà emmarcada en el capítol II del Reglament de Disciplina, el contingut del qual, arrel de la LIPLU ha estat elevat a rang de llei i en el capítol III de l'esmentada Llei. En tot el redactat de la normativa, i de conformitat amb la resolució de declaració de la protecció del medi físic i del paisatge del Garraf s'exclourà la referència a espai natural que contempla un sentit jurídic propi.

Disposició final segona. Les expropiacions que en el seu cas s'hagin de portar a terme es sotmetran, tal com prescriu l'art. 144 de la Llei del Sòl, al procediment i les formalitats de la LIEF.

IV Zonificació.

Els àmbits de Gavà i Castelldefels, del Pla General Metropolità de Barcelona, mantindran la qualificació de sistema general de parc forestal.

Text refós del Pla Especial de Protecció del medi físic i del paisatge del Parc del Garraf.

Vista la proposta de la Direcció General d'Urbanisme, i d'acord amb els fonaments que s'hi exposen, he resultat:

Tenir per ben incorporades al text refós del Pla Especial de Protecció Física i del paisatge del Parc del Garraf, les prescripcions establertes en la Resolució del Titular del Departament de Política Territorial i Obres Públiques de data 29 de juliol de 1986.

Contra les anteriors Resolucions, que esgoten la via administrativa, es pot interposar recurs de reposició previ al contenciós administratiu, davant el Conseller de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya, en el termini d'un mes a comptar a partir de l'endemà d'aquesta publicació, el qual recurs s'entendrà desestimat si passa un altre mes sense que

hi hagi resolució expressa i quedarà aleshores oberta la via contenciosa administrativa.

Barcelona 6 de febrer de 1987

CARLOTA BARCELÓ I BASIL
Secretària de la Comissió d'Urbanisme
de Catalunya

Decret 59/1987, de 29 de gener, pel qual es declara Parc Natural la muntanya de Montserrat [DOGC, 6.3.1987].

DECRET

59/1987, de 29 de gener, pel qual es declara Natural la Muntanya de Montserrat.

La Muntanya de Montserrat constitueix una unitat geogràfica perfectament individualitzada i homogènia quant a les seves característiques geològiques i geomorfològiques, que determina una unitat ecològica d'especial significació i singularitat en el conjunt del medi natural de Catalunya.

Els singulars aspectes naturals, històrics i culturals del massís i la conveniència de la seva conservació han estat prou destacats, tant per entitats públiques com privades, des de fa molts anys. En aquest sentit cal destacar que la Muntanya de Montserrat ha estat dotada de diversos règims jurídics adreçats a la protecció dels seus valors. Així, el Decret-llei de 16 d'octubre de 1950 creà el Patronat de la Muntanya de Montserrat i el Decret 1225/1975, de 24 d'abril, declarà com a paratge pintoresc la Muntanya i el seu entorn. Posteriorment, la Generalitat ha dictat, amb idèntics objectius, diverses disposicions entre les quals cal destacar el Decret 319/1983, de 21 de juliol, sobre l'adscripció al Departament de la Presidència del Patronat de la Muntanya de Montserrat, i la Resolució de 10 de febrer de 1984, de declaració de la zona de caça controlada de Montserrat, per a la protecció de la fauna i la regulació dels aprofitaments cinegètics del massís.

L'àrea del massís de Montserrat representa un dels espais naturals més significatius i representatius de l'àrea propera a la zona més poblada de Catalunya; això, unit als seus importants aspectes culturals, històrics i turístics, fa que la Muntanya es vegi afectada d'una forta pressió humana en les formes d'urbanitzacions, instal·lacions turístiques, activitats cinegètiques i trànsit humà arreu del massís. A més, malauradament, fets recents han fet palesa la necessitat de reforçar encara més la protecció d'aquesta àrea, elaborant una normativa adient que pugui compaginar les activitats humanes amb la protecció del seu medi natural.

Cal recordar la presència d'espècies endèmiques com la corona de reina (*Saxifraga callosa* ssp. *catalaunica*), la cargola (*Erodium rupestre*), la graminia (*Sesleira caerulea* var. *Elegantissima*), etc. i dels boscos d'alzines i caducifolis amb espècies tan singulars com el tell (*Tilia platyphyllos*) i d'altres caducifolis, o les protegides grèvol (*Ilex aquifolium*) i teix (*Taxus baccata*).

La Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals, contempla un conjunt molt diversificat de mesures per a la protecció dels espais naturals, entre les quals, ateses les característiques concretes de la Muntanya de Montserrat, s'ha estimat com a especialment adequada la figura del Parc Natural.

Atès el que disposa l'article 25 de la Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals;

Consultat el Patronat de la Muntanya de Montserrat, requerits els informes preceptius necessaris i efectuats els tràmits d'audiència legalment establerts;

A proposta dels Consellers de Política Territorial i Obres Públiques i d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, i d'acord amb el Consell Executiu,

DECRETO:

Article 1

1.1 D'acord amb el que estableix la Llei 12/1985 de 13 de juny, d'espais naturals, es declara Parc Natural la Muntanya de Montserrat, per tal de protegir la singularitat del seu relleu i de preservar-ne els valors naturals —geològics, de vegetació, fauna i paisatge— que es contenen en el seu territori, així com per mantenir l'estructura funcional dels ecosistemes de l'àrea i restaurar-los quan hagin sofert degradacions.

Aquesta declaració pretén també la salvaguarda dels valors històrics, arqueològics, monumentals i artístics que atresora Montserrat, sens perjudici de facilitar-ne els usos tradicionals i el gaudiment públic de forma ordenada,

per tal de fer-los compatibles amb les finalitats primordials de la declaració.

1.2 Així mateix, dins del Parc Natural es declara una zona de Reserva Natural Parcial amb la finalitat de protegir d'una manera absoluta les formacions geològiques i geomorfològiques i de preservar estrictament la riquesa de flora i fauna.

1.3 A més, hi haurà una zona de protecció de l'entorn del Parc Natural regulada pel Pla especial de protecció.

Article 2

2.1 El Parc Natural i la Reserva Natural Parcial de la Muntanya de Montserrat comprenen territoris dels municipis del Bruc a la comarca d'Anoia, Marganell i Monistrol de Montserrat a la comarca del Bages, i Collbató a la comarca del Baix Llobregat.

2.2 Els límits geogràfics i la superfície del Parc Natural de la Muntanya de Montserrat s'especifiquen a l'Annex 1 d'aquest Decret.

2.3 Els límits geogràfics i la superfície de la Reserva Natural Parcial de la Muntanya de Montserrat són els especificats a l'Annex 2 d'aquest Decret.

Article 3

Sens perjudici de les regulacions que amb caràcter complementari estableixin per a la totalitat o part de l'àmbit del Parc els plans i les normes corresponents, regiran les següents normes de caràcter general:

a) El territori del Parc Natural es classifica a tots els efectes com a sòl no urbanitzable sotmès a especial protecció, i li és aplicable el règim urbanístic previst a l'article 80.b) i concordants del text refós de la Llei de règim del sòl i ordenació urbana, de 9 d'abril de 1976. Els plans generals d'ordenació i les normes subsidiàries de planejament s'ajustaran a aquesta disposició.

b) En els espais naturals inclosos en el Parc, les activitats tradicionals i l'aprofitament ordenat de les seves produccions agrícoles, forestals i ramaderes són genèricament admesos, sens perjudici de les limitacions específiques que puguin ésser establertes quan els objectius de protecció així ho aconsellin.

c) A l'interior del Parc, s'hi autoritzaran els usos culturals, pedagògics i científics, congruents amb les finalitats i la naturalesa del Parc Natural.

d) Les activitats cinegètiques es realitzaran d'acord amb la legislació específica que els sigui aplicable, amb les excepcions següents:

La regulació d'aquestes activitats podrà ésser

ser complementada amb normes addicionals per a la totalitat o part de l'àmbit del Parc.

A les finques de propietat pública i als sectors específics que el Pla Especial determini, l'activitat cinegètica quedarà limitada al control de les poblacions de la fauna silvestre i als fins científics i usos tradicionals concrets, que seran objecte de planificació, especial autorització i control per part de l'administració del Parc.

e) Es prohibeix especialment:

La instal·lació d'elements artificials que limitin el camp visual, trenquin l'harmonia del paisatge o desfigurin les seves perspectives. L'àmbit del Parc Natural tindrà la consideració del paisatge obert als efectes del que disposa l'article 7 de la Llei 12/1985, de 13 de juny.

La introducció, sense l'autorització de l'Òrgan Gestor del Parc, d'espècies silvestres vegetals i animals que no siguin autòctones.

La circulació amb mitjans motoritzats fora dels vials permesos. Excepcionalment es podrà autoritzar en alguns supòsits contemplats als paràgrafs b) i c), quan no pugui ésser causa de degradacions apreciables. Així mateix, l'Òrgan Gestor del Parc podrà limitar o prohibir la circulació de persones en determinats indrets quan resulti necessari per a la seva conservació.

Encendre foc fora dels indrets assenyalats.

Labocament o l'abandó de tota mena de residus o altres deixalles fora dels llocs autoritzats.

L'obertura de vies d'accés i penetració que no es considerin imprescindibles per a la gestió i ús públic del Parc, d'acord amb les previsions del Pla especial.

La penetració de línies aèries de transport d'energia elèctrica.

L'acampada individual o col·lectiva fora dels llocs o de les instal·lacions previstes a aquest efecte.

Altres accions que, directament o indirecta, impliquin la desfiguració, destrucció o degradació dels valors naturals objecte de protecció, determinats a l'article 1.

f) L'àmbit del Parc té la condició d'inedificable, amb l'única excepció d'aquells equipaments comunitaris destinats, d'acord amb el Pla Especial, a usos de caràcter públic o d'interès col·lectiu al servei de les necessitats bàsiques funcionals del Parc Natural. Les construccions preexistents que no siguin declarades fora d'ordenació podran ser objecte d'obres de millora, conservació i ampliació, quan hi hagi causa justificada i autorització prèvia de l'òrgan gestor del Parc.

g) En l'àrea del Parc Natural no seran permeses les excavacions i extraccions de materials a cel obert o subterrànies.

Article 4

4.1 El Departament de Política Territorial i Obres Públiques elaborarà el Pla especial de protecció a què fan referència els articles anteriors.

4.2 L'àmbit d'aquest Pla s'estendrà a l'entorn de protecció de la Muntanya de Montserrat, amb l'objecte d'evitar-hi actuacions susceptibles de degradar els valors protegits. Comprèn territoris dels municipis del Bruc a la comarca d'Anoia; Castellbell i el Vilar, Marganell i Monistrol de Montserrat a la comarca del Bages; Collbató i Esparreguera a la comarca del Baix Llobregat; i Vacarisses a la comarca del Vallès Occidental.

4.3 Els límits geogràfics de l'entorn de protecció de la Muntanya de Montserrat són els especificats a l'Annex 3 d'aquest Decret.

4.4 Atès el que estableix l'article 6 d'aquest Decret, la gestió del Pla Especial serà duta a terme per l'Òrgan Gestor del Parc Natural.

Article 5

5.1 Els terrenys forestals propietat d'entitats públiques que no es trobin inclosos al Catàleg de Forests d'Utilitat Pública s'hi han d'incorporar; així mateix, els de propietat privada tenen la condició de forests protectores.

5.2 El Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca elaborarà els corresponents Programes de Gestió, d'acord amb el que estableix la legislació específica.

Article 6

6.1 El Patronat de la Muntanya és l'òrgan de gestió del Parc Natural; en conseqüència, a més de les funcions que li han estat atribuïdes pel Decret-Llei de 16 d'octubre de 1950, el Patronat assumirà aquelles altres que determina l'article 29.2 de la Llei 12/1985, de 13 de juny.

6.2 El Patronat elaborarà anualment el Presupost i la Proposta de Programa de Gestió, els quals contindran, com a mínim, les determinacions següents:

a) Desenvolupament de les propostes previstes en el Pla Especial, contingudes en el seu programa d'actuació, i d'aquelles altres complementàries que es creguin pertinents d'acord amb l'ordenació establerta.

b) Definició dels objectius de protecció i dels aprofitaments ordenats dels recursos naturals.

c) Planificació d'obres, treballs i estudis de recerca científica a realitzar dins del Parc Natural, així com d'aquelles tasques d'adequació ambiental, d'ús i de gaudi per als visitants.

d) Totes aquelles altres activitats de gestió necessàries per a la protecció i el manteniment dels equilibris biològics existents.

Article 7

D'acord amb el que estableix l'article 35 de la Llei 12/1985, de 13 de juny, el Consell de Protecció de la Natura prestarà l'assessorament necessari per a la correcta gestió de l'espai protegit.

Article 8

A fi d'atendre les despeses generals de funcionament del Parc Natural de la Muntanya de Montserrat, el Patronat habilitarà els crèdits oportuns. Així mateix, els Departaments de la Generalitat de Catalunya representats en el Patronat realitzaran al seu càrrec les actuacions necessàries per al millor desenvolupament del Programa de Gestió Anual, sens perjudici de les col·laboracions d'altres òrgans o corporacions públiques o privades.

Article 9

L'incompliment o la infracció del règim de protecció del Parc Natural i del Pla Especial de protecció o la no observança de la normativa aplicable serà sancionada d'acord amb el que disposen la Llei 12/1985, de 13 de juny, la legislació urbanística i les altres disposicions específiques que, segons el caràcter de la infracció, resultin aplicables. Els infractors restaran obligats, en qualsevol cas, a rescabalar els danys i perjudicis causats i restaurar els indrets alterats, recuperant la seva situació inicial.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

El Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca durà a terme les actuacions necessàries per a la restauració de les àrees afectades pels recents incendis.

DISPOSICIONS FINALS

—1 Queden derogades totes les disposicions que s'oposin al que estableix aquest Decret.

—2 El present Decret entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

—3 Es faculta els Consellers del Departament de Política Territorial i Obres Públiques i del Departament d'Agricultura Ramaderia i Pesca per

dictar les disposicions pertinents per al desplegament d'aquest Decret.

Barcelona, 29 de gener de 1987

JORDI PUJOL

President de la Generalitat de Catalunya

XAVIER BIGATÀ I RIBÉ

Conseller de Política Territorial
i Obres Públiques

JOSEP MIRÓ I ARDEVOL

Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca

ANNEX 1

Límits del Parc Natural de la Muntanya de Montserrat

La descripció dels límits s'efectua a partir del punt més occidental de l'àrea afectada en el sentit de gir de les agulles d'un rellotge i tot seguint l'ordre de numeració del plànol.

El punt inicial és des de Castellferran o Castell de la Guàrdia, que té les següents coordenades geogràfiques extreteres del full 391-II (e. 1:25.000) del mapa de l'Institut Geogràfic Nacional (vol. fotogramètric 1973, 1ª edició 1985), latitud 41° 36' 45" i longitud 1° 45' 52" i queda inclòs en el quadrat UTM CG 970075. De Castellferran segueix en direcció N (CG 970084) per davallar progressivament fins al torrent de Marganell (CG 976089 i CG 980092) des d'on ascendeix fins a Malniu (CG 986094). Des d'aquest punt entra en el terme municipal de Marganell pel camí de Can Oliver, per on segueix en direcció E tot travessant els turons de les diferents serralades que descendeixen sobtadament sobre la riera de Marganell i els torrents de l'Oliver i del Casot fins a l'indret del mateix nom (CG 995096 i DG 002099). D'aquí baixa en direcció SE fins a trobar la divisòria dels termes municipals de Castellbell i el Vilar i Marganell (DG 005096) per seguir-la fins a trobar el torrent del riu Sec (DG 027089) on el terme de Castellbell i el Vilar troba la divisòria amb el de Monistrol de Montserrat, per on baixa en direcció NE fins a la cota de 220 m. (DG 030090). A partir d'aquest punt entra en el terme de Monistrol de Montserrat, per on continua vers el SE tot enquadrant el pas del torrent del Tortuguier fins a la serra del Piteu (DG 033087 i DG 035086) i des d'aquí, anar a la carretera de Monistrol al Monestir en el seu quilòmetre 7 (DG 032080), en l'aresta amb la serralada de Can Franc, seguir la carretera fins a la cota 200 abans del paratge la "menti-

rosa" (DG 033072). A partir d'aquest punt manté aproximadament la cota esmentada per arribar al camí de l'escorxadó de Monistrol (DG 041067) i baixar fins a trobar la carretera comarcal de Martorell a Manresa a la riba dreta del riu Llobregat (DG 043066), tot seguint-la en direcció S fins a l'ermita de la Salut en el torrent del mateix nom (DG 050032). Continua aigües amunt de l'esmentat torrent, vorejant el pujollet de Collbató (DG 024030), on segueix la delimitació amb l'espai urbà (DG 018031). Pren la direcció NW tot seguint el camí de Collbató a la Vinya Nova, per on penetra al terme municipal del Bruc (DG 011038 i DG 0007045). Continua en línia recta per sobre dels plans de Can Pèfol (DG 002044) i puja lleugerament a Can Jorbà (DG 000048), adreçant-se pel camí del Castell en direcció NW fins a l'aiguabarreig dels torrents del Tambor i el dels Pallets (CG 990052), tot continuant pel peu de la muntanya (DG 987053) cap al Bruc de Dalt fins al Corral (CG 979052), per, en el límit amb el torrent de Can Oller, seguir al llarg del lloc dels contraforts de la serralada (CG 975053, CG 974057 i CG 974060). Continua en direcció N seguint la carretera del Bruc cap a Can Massana, i per la gasolinera i les Creus Verdes (CG 972064 i CG 972075) tancar fins a Castellferran, punt inicial de la descripció.

ANNEX 2

Límits de la Reserva Natural Parcial

Partint del coll de Can Massana, tot exclòent l'àrea de serveis, el límit segueix la carretera BP-1103 fins al torrent de la font del Boix, per on descendeix fins a trobar la línia de ruptura de pendent del massís, en la façana de llevant, la qual ressegueix i, un cop sota els contraforts de la Serra Llarga, voreja la muntanya, i encarant-se per damunt de la carretera de Collbató a Monistrol, segueix per la part superior de la zona de les Feixes i el clot de Casanelles, passa per dessota de les coves del Salnitre i segueix pel peu dels contraforts del Serrat de la Guàrdia per dessota de la Planeta, la Mòmia, per damunt de la Vinya Nova tot inclòent els boscos de pi blanc, en el contacte de la muntanya amb les planes agrícoles del Bruc, i els peus de les serralades de la Palomera, el Faraó, el Carbit i de les Arnes sota els Pallers, per incorporar la zona de la cova del Clot i la cova megalítica de la Tapada, envoltar l'ermita de Sant Pau Vell, en el collet del Guirló, i arribar al punt de sortida.

S'exclou de l'àmbit de la Reserva Natural l'àrea ocupada pel Monestir i les instal·lacions annexes.

ANNEX 3

Límits de l'entorn de protecció del Parc Natural de la Muntanya de Montserrat

L'entorn de protecció del Parc Natural de la Muntanya de Montserrat es delimita per: la riera de Julenques, la qual, dirigint les aigües cap a Manresa, comprèn la divisòria de comarques que constitueix la carretera de Can Massana a Manresa per Sant Salvador de Guardiola traçada seguint la gran divisòria d'aigües, per, a l'alçada de la Devesa, seguir pel Torrent de Can Solà de la Vall per salvar aquella divisòria, entrant a la riera de Marganell pel seu afluent, per seguir tota la riera de Marganell fins arribar al Carner, i, remuntant la vall, incorporar el Pla de Sant Cristòfor de Castellbell, per seguir la

riera l'Abadals fins baixar al Llobregat una vegada passat al coll de Ca l'Oliva; seguir el marge dret del riu fins a la Bauma, on seguint la riera de Palà, i, per tant, incorporant la serra del cul de la Portadora i el pic de les Bruixes, passar pel coll de les Bruixes i davallar pel torrent de Can Tobella fins a sortir davant la resclosa de Can Sedò o del Cairat. En aquest punt i aproximadament a l'alçada de l'ermita de Santa Margarida volta ja la serra del Rubió, aproximadament a la cota 300, deixant exempts els contraforts dels tres turons que s'avancen sobre Esparreguera, el Puig, la serra d'en Vinyals i el Turó de Ca l'Àngel per recuperar el camí vell d'Esparreguera a Collbató fins al punt en què la carretera es troba propera al torrent de Can Dalmases, seguir tot el llarg de la carretera N-II fins a ultrapassar l'hotel del Bruc un cop deixada la carretera de Can Massana i arribar fins a la riera de Pierola a l'alçada del Sot del Trumfo, junt al Raval per, seguint per Can Solà del Pla, arribar a la divisòria d'aigües al llarg del camí que des de Castelferran s'adreça a Sant Pau de la Guàrdia.

Decret 105/1987, de 20 de febrer, pel qual es declara Parc Natural el massís del Montseny [DOGC, 10.4.1987].

DECRET

105/1987, de 20 de febrer, pel qual es declara Parc Natural el massís del Montseny.

L'article 29 de la Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals, disposa que la gestió dels parcs naturals correspon, en principi, als seus promotors i que el Decret de declaració pot establir la participació de la Generalitat, de les entitats locals, dels propietaris i de les entitats afectades en els òrgans rectors. D'altra banda, la disposició transitòria 1 de la Llei estableix que el Consell Executiu ha de dictar les disposicions necessàries per adaptar el règim de gestió establert per l'article 29 als patronats, les juntes o altres òrgans de gestió que hagin establert els Plans Especials urbanístics per a la protecció del paisatge.

A aquest efecte, les entitats públiques a les quals són adscrits aquest òrgans de gestió podien elevar en el termini de tres mesos, mitjançant el Departament de Política Territorial i Obres Públiques, la proposta d'adaptació pertinent. Aquesta proposta, pel que fa al massís del Montseny, ha estat lliurada per la Diputació de Barcelona dins del termini esmentat.

Així mateix, l'article 31 disposa que la designació de "Parc Natural" només es pot utilitzar per als espais que compleixen les condicions establertes per la Llei i, si s'escau, per la legislació bàsica estatal.

Vista la proposta de la Dinutació de Barcelona;

Atesa l'excepcional diversitat biològica que atesora aquest massís, així com els seus extraordinaris valors paisatgístics;

Atesa la necessitat d'adaptar globalment el règim jurídic de l'espai protegit a la Llei 12/1985, per tal de fer viable el que perceptuen els diversos articles esmentats;

Atesa la conveniència de sistematitzar el més possible les denominacions i les funcions dels òrgans rectors dels espais naturals de protecció especials;

A proposta dels Consellers de Política Territorial i Obres Públiques i d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, i d'acord amb el Consell Executiu,

DECRETO:

Article 1

D'acord amb el que estableix la Llei 12/1985, 13 de juny, d'espais naturals, es declara Parc Natural el massís del Montseny, amb l'objecte d'aconseguir la conservació dels seus qualificats valors naturals d'una manera compatible amb l'aprofitament ordenat dels recursos i l'activitat dels seus habitants.

Article 2

2.1 El Parc Natural del Montseny comprèn territoris dels municipis del Brull, Seva, i Viladrau, a la comarca d'Osona; d'Arbúcies, Breda, Riells i Viabrea, i Sant Feliu de Buixalleu, a la comarca de la Selva; i d'Aiguafreda, Campins, Cànoves, Fogars de Montclús, la Garriga, Gualba, Montmany, Montseny, Sant Esteve de Palautordera, Sant Pere de Vilamajor i Tagament, a la comarca del Vallès Oriental.

2.2 La delimitació geogràfica del Parc Natural és l'especificada a l'annex del present Decret.

Article 3

Sens perjudici de les regulacions que amb caràcter complementari estableixin per a la totalitat o part de l'àmbit del Parc els Plans i normes corresponents, regiran les normes de caràcter general següents:

a) El règim urbanístic serà el que estableixen l'article 86.2 i concordants de la Llei sobre Règim del Sòl i Ordenació Urbana, de 9 d'abril de 1976. El Pla Especial de protecció del Parc Natural regularà detalladament els usos del sòl i l'edificació en cada zona, d'acord amb el que disposen la legislació urbanística i la Llei 12/1985, de 13 de juny.

b) A l'interior del Parc seran autoritzats els usos culturals, pedagògics i científics congruents amb les finalitats i la naturalesa del Parc Natu-

ral. Així mateix, continuaran permesos els usos comercials i hotelers actualment existents i adaptats a les característiques tradicionals del lloc.

c) Els usos cinegètics se subjectaran a les limitacions que, d'acord amb la legislació específica, s'estableixen per tal d'evitar una pressió excessiva sobre les poblacions animals.

d) A més dels usos expressats en els dos paràgrafs anteriors, seran admesos únicament els aprofitaments forestals i agropecuaris de caràcter tradicional directament relacionats amb la naturalesa i la destinació de la finca.

e) Tots aquells usos no especificats anteriorment es consideren incompatibles dins de l'àmbit del Parc.

f) Es prohibeix expressament:

La instal·lació d'elements artificials que limitin el camp visual, trenquin l'harmonia del paisatge o desfigurin les seves perspectives. L'àmbit del Parc Natural tindrà la consideració de paisatge obert, als efectes del que estableix l'article 7 de la Llei 12/1985, de 13 de juny.

La introducció sense l'autorització de l'òrgan rector competent d'espècies vegetals i animals que no siguin autòctones.

La circulació amb mitjans motoritzats fora dels vials permesos, excepte quan es tracti de la realització d'activitats silvícoles, agropecuàries o relacionades amb la gestió del Parc.

Encendre foc fora dels indrets assenyalats.

g) Edificacions. L'àmbit del Parc Natural té la condició d'inedificable, amb l'única excepció d'aquells equipaments comunitaris destinats, d'acord amb el Pla Especial a què fa referència el paràgraf a), a usos de caràcter públic o interès col·lectiu al servei directe de les necessitats funcionals bàsiques del Parc Natural.

Tanmateix, s'admetran obres de conservació, millora i ampliació de les edificacions existents, sempre que compleixin les condicions específiques establertes pel Pla Especial.

Article 4

Els terrenys forestals propietat d'entitats públiques que no es trobin inclosos en el Catàleg de Forests d'Utilitat Pública, s'hi han d'incorporar. Així mateix, els de propietat privada tenen la condició de forests protegides.

Article 5

5.1 L'administració del Parc Natural respon a la Diputació de Barcelona, d'acord amb les directrius de la Junta Rectora del Parc.

5.2 Són funcions de l'administració del Parc Natural:

a) Redactar i tramitar plans, projectes i estudis necessaris per assolir els objectius del Parc.

b) Emetre informe preceptiu previ a l'ator-

gament de les autoritzacions necessàries per a l'execució de qualsevol pla, obra, moviment de terres o explotacions dels recursos naturals a l'interior o a l'exterior de l'espai protegit i que poden afectar-lo.

c) Elaborar anualment el pressupost i la proposta de programa de gestió, l'aprovació dels quals requerirà l'informe previ del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

En aquests documents s'ha de preveure l'execució de les previsions del Pla Especial de protecció contingudes en el seu programa d'actuació i de tots els altres treballs de promoció, de recerca, de manteniment, etc., necessari per assolir les finalitats de la protecció.

d) Administrar els fons procedents de la utilització dels serveis propis i els recursos que pot rebre de l'exterior.

e) Vetllar pel compliment en l'interior del Parc de les normes generals de protecció de la natura i de la reglamentació de l'espai protegit.

f) Efectuar obres de conservació, millora, o de nova planta que siguin necessàries per al desenvolupament del Pla Especial o dels projectes oportuns.

g) Fomentar el manteniment dels usos agrícoles i ramaders de la població permanent de l'àrea, així com el millorament de la seva condició de vida.

h) Adquirir els terrenys més adients o prioritaris a fi de possibilitar la millor gestió del Parc Natural.

Article 6

6.1 Es crea la Junta Rectora del Parc Natural com a òrgan encarregat de la direcció, supervisió i tutela de la gestió del Parc.

6.2 La Junta Rectora serà integrada pels membres següents:

a) El President de la Generalitat, a qui correspon la presidència de la Junta Rectora.

b) Els Presidents de les Diputacions de Barcelona i de Girona, que actuaran com a Vicepresidents de la Junta.

c) Un representant del Departament de Política Territorial i Obres Públiques.

d) Un representant del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

e) Un representant del Departament de Comerç, Consum i Turisme.

f) Un representant de la Diputació de Barcelona.

g) Un representant de la Diputació de Girona.

h) Un representant de cadascun dels Ajuntaments, el territori dels quals forma part de l'àmbit del Parc.

i) Dos representants entre les entitats i les or-

ganitzacions professionals agràries existents en el conjunt dels municipis del Parc, nomenats entre els seus membres.

j) Un representant dels propietaris dels terrenys.

k) Un representant de les Universitats catalanes.

l) Un representant de les associacions catalanes, entre les quals, pels seus Estatuts, es dediquen a la protecció de la natura, designat pel President de la Junta.

6.3 Són funcions de la Junta Rectora:

a) Establir les directrius generals de la gestió del Parc i supervisar la seva execució.

b) Vetllar pel compliment en l'interior del Parc de les normes generals de protecció de la natura i de la reglamentació de l'espai protegit.

c) Aprovar la memòria de gestió a què fa esment l'article anterior.

d) Aprovar inicialment el pressupost i el programa de gestió del Parc.

e) Gestionar la concessió dels mitjans econòmics per tal que el Parc pugui assolir els seus fins específics, fomentant i coordinant les inversions dels organismes representants i de tots aquells que puguin coadjuvar en la millor gestió de l'espai protegit.

f) Informar sobre aspectes relatius a la protecció del Parc quan així ho requereixin els organismes de la Generalitat o les entitats locals.

Article 7

D'acord amb el que estableix l'article 35 de la Llei 12/1985, de 13 de juny, el Consell de Protecció de la Natura prestarà l'assessorament científic necessari per a la correcta gestió de l'espai protegit.

Article 8

A fi d'atendre les despeses generals de funcionament del Parc Natural del Montseny, les Diputacions de Barcelona i de Girona habilitaran els crèdits oportuns. Així mateix, la Generalitat de Catalunya, per mitjà dels Departaments representants a la Junta Rectora, realitzarà les actuacions necessàries per a la millor gestió del Parc, sens perjudici de les col·laboracions d'altres òrgans o corporacions públiques i privades.

Article 9

L'incompliment o la infracció del règim de protecció del Parc Natural o la no observança de la normativa aplicable, serà sancionat d'acord amb el que disposen la Llei 12/1985, de 13 de juny, la legislació urbanística i altres disposicions específiques que segons el caràcter de la in-

fracció resultin aplicables. Els infractors restaran obligats, en qualsevol cas, a reparar els danys causats i restituir els indrets alterats a la seva situació inicial.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

Mentre no es procedeixi a la revisió o modificació del vigent Pla Especial del Montseny, aquest continuarà en vigor als efectes del que disposa l'article 3.a), en tots aquells aspectes que no s'oposin al que estableix el present Decret, tant en l'àmbit del Parc Natural com en la seva zona d'influència.

Barcelona, 20 de febrer de 1987

JORDI PUJOL

President de la Generalitat de Catalunya

XAVIER BIGATÀ I RIBÉ

Conseller de Política Territorial i Obres Públiques

JOSEP MIRÓ I ARDÈVOL

Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca

ANNEX

Límits del Parc Natural del Montseny

El límit s'inicia en el punt de confluència de la riera de Picamena amb el barranc que baixa per la fondalada situada a l'immediat SO de Can Serra de l'Arca i remunta aigües amunt fins a trobar el cingle existent darrera la casa esmentada, en el punt que aquell canvia la seva direcció general NE-SO, per la de E-O, englobant, consegüentment, els camps de conreu existents al costat de l'esmentada masia de Can Serra.

Continua per damunt de les cingleres, a través de la divisòria d'aigües entre la riera de Picamena i la de Martinet, fins a l'indret de la Collada, al NO del Serrat de la Peça. En aquest punt, segueix en línia recta i direcció E-SE fins a trobar la cota 800 m, per la qual continua en direcció NE, coincidint amb un fort trencament de pendent, fins a arribar a la fondalada situada immediatament a llevant del cementiri del Brull. Remunta aquesta fondalada, creua la carretera Seva-Collformic i prossegueix fins a trobar el punt d'intersecció del camí que des del Brull puja fins al Puig Castellar amb el que duu al xalet construït a la part oriental del Pla de Sant Martí.

Des d'aquest punt, baixa en direcció N a través del tálveg que afluïx al torrent de les Planes.

Continua per aquest torrent fins a coincidir amb el límit entre els termes municipals del Brull i Seva, pel qual prossegueix en direcció E-NE fins arribar a la cota 800 m, per la qual continua fins al fons del profund del tàlveg que es troba al S dels Trillans. Segueix per la línia de màxima pendent, i vers al N-NO, remunta des del fons del tàlveg per assolir la cota 850 m, per la qual continua, amb successives flexions i una direcció general cap al NE, fins a situar-se a la punta extrema de la cresta que tanca, pel seu vessant occidental, la depressió del torrent de les Hortes de Sobrevia. Des d'aquest punt, i en direcció SE, baixa per una suau carena, quasi rectilínia, fins al fons del torrent esmentat per pujar després, breument, pel vessant oposat, a través d'una discreta carena, fins a coincidir amb la cota dels 800 m.

Avança per aquesta cota, successivament en direcció E i S, fins al torrent de l'Oratori, en el punt de confluència d'aquest amb el tàlveg de la Font d'Or. Remunta per aquest tàlveg fins a situar-se a la cota dels 900 m, per la qual prossegueix en direcció NE-E fins que, una vegada salvat el torrent de l'Erola, arriba a la fondalada que, iniciada en el coll de l'Àliga, conflueix amb el torrent esmentat, a llevant de l'ermita de l'Erola. Remunta aquesta fondalada i, tot creuant el coll de l'Àliga, es dirigeix en línia recta cap al NE fins a assolir la cota 950 m per la qual prossegueix en direcció general vers a llevant, fins a trobar la fondalada situada immediatament després de la masia del Pujol de Muntanya. Baixa per aquesta fondalada i troba la riera de Matagalls on remunta breument el vessant oposat a través de la línia de màxim pendent i troba el camí que comunica les masies d'Alemanys i la Vila, pel qual segueix en direcció a la darrera fins a arribar al sot de la font del Ferro. Remunta aquest, assoleix el coll de Castanyerada i creua la pista de muntanya de Sant Marçal a Viladrau arribant a la cota 1000 m.

Des del coll de Castanyerada, el límit del Parc segueix, mantenint la cota 1000 m, en direcció E per prendre, una vegada passat el Pla dels Tions, la direcció S fins a situar-se a la carena damunt del coll de Cirers, al S del Pla de Palomers i Vilarnau, des d'on baixa fins al coll esmentat i, pel tàlveg meridional del coll en direcció S-SE, arriba al torrent del Sot de Lliors, pel qual baixa fins a la seva confluència amb la Riera Gran d'Arbúcies. A partir d'aquest punt puja per una suau fondalada cap a la Nes pla i pren la cota 800 m abans d'arribar a l'esmentada casa. Prossegueix tot seguit, en direcció sensiblement SE, fins a situar-se en la carena que es troba entre les masies del Coll i la Cortinoia. En arribar al punt de la carena alineat entre

ambdues masies, baixa en direcció E-SE per una petita cresta, travessa el torrent de les Truites i puja pel vessant oposat a través del tàlveg que condueix al petit collet situat damunt de la cota 670 m, des del qual remunta la carena de la muntanya en direcció al turó d'Arenys, fins a situar-se en la cota 800 m, per la qual prossegueix fins a trobar l'ampla fondalada del torrent d'en Bernat i, concretament, el petit tàlveg tributari d'aquella en el vessant NE de can Bernat. Baixa per aquest tàlveg fins al torrent d'en Bernat. Segueix el seu curs en sentit descendent, fins a la cota 500 m, a les immedacions de can Perarnau, al NO de Riells del Montseny.

En aquest indret deixa el curs fluvial per seguir pel peu de l'esquei fins a la immediata proximitat del Corral d'en Pelegrí, on, tot girant un angle agut al SO, remunta breument per la carena fins a assolir la cota 600 m que manté, per remuntar a continuació per la canal de l'Escala fins a la cota 700 m. Conserva aquesta cota fins a arribar, ultrapassat el prat de Saba, a la carena situada a ponent. En el punt situat més al NE remunta per la carena fins a assolir la cota 800 m que coincideix, en els darrers metres, amb el límit entre els termes municipals de Riells i Gualba.

Manté la cota 800 m fins a la cresta del Castell Xic, per la qual baixa en direcció SE. En arribar al fons de la vall formada pels torrents procedents del turó de Moixell i coll de Canyelles, continua en sentit descendent fins a la seva confluència amb la riera de Gualba, al N-NO de Gualba de Dalt.

Remunta breument la riera de Gualba fins que, enfront de la Farga, deixa el curs fluvial i puja en direcció SO fins a la cota 600 m, a l'esperó de la muntanya que separa la riera de Gualba del torrent de les Pedreres. Prossegueix per aquesta cota fins a l'esmentat torrent, pel qual remunta fins a la cota 800 m, per la qual continua tot creuant la carretera de Sant Celoni a Santa Fe i envoltant l'ampla fondalada de la riera de Ciuret i els seus afluents, per trobar finalment la serra de Navall damunt el poble del Montseny, per la qual prossegueix, passa contiguament a can Jubany i troba finalment el curs de la Tordera davant de la masia de la Llavina, a la confluència amb la riera de Collformic.

Des d'aquest punt de confluència, puja en direcció SO fins al tàlveg situat immediatament després de la Casa Nova del Molar, pel qual davalla fins a la seva confluència amb la riera de Bascona. Pel vessant oposat, primer en direcció SE i després S, s'enfila per la carena de la muntanya fins a assolir novament la cota 800 m. Prossegueix per aquesta cota per damunt del Samont i de Santa Susanna fins que, creuat el torrent

de Vallmanya, arriba a la fondalada situada immediatament després de Roca Pera, estrep muntanyós del turó de Sant Elies.

Puja per la fondalada i troba el torrent de Font Borrell, pel qual continua en sentit descendent fins a la seva confluència amb la riera de Canyes. Tot seguit s'enfila vers al SO-O per la cresta del vessant contrari, assoleix novament la cota 800 m, per la qual prossegueix cap a ponent, fins a l'entrada en la profunda vall de la riera de Cànoves o Vallforneres, sota el paratge de la Cuasca, des d'on davalla a través del serrat que discorre per les immediacions de can Puig i can Mets, pel costat N, i troba finalment el curs de la riera de Cànoves.

Des d'aquest punt puja en direcció general vers a ponent fins a trobar la cota 800 m, que manté a través dels vessants de Roca Centella, per situar-se a la fondalada de Vallfigueres, des d'on baixa per l'estrep de la muntanya que es troba entre les ruïnes de Vallfiguera i la font del mateix nom, fins al fons de la vall. Remunta breument el torrent de la font esmentada i s'enfila, abans d'arribar a les ruïnes, per la carena del vessant oposat, tot prenent novament la cota 800 m a través de la qual adopta la direcció N i arriba a l'estrep muntanyós occidental de Roca Centella que domina la fondalada del Sot d'en

Reguer. En aquest punt, i quasi en línia recta, baixa per la carena, en direcció N, fins a la confluència del Sot d'en Reguer i el Sot del Socau. Puja novament, en línia recta, pel vessant contrari en direcció N fins a trobar en la carena que tanca els esmentats sots pel costat septentrional, el límit municipal entre Montmany i Tagamanent.

Segueix aquest límit en direcció NO fins al punt on aquest gira vers a ponent, arribat al qual remunta en direcció a can Coll per la carena de la serra fins a assolir la cota 800 m, per la qual continua fins a trobar la carena principal que prové del Tagamanent i baixa fins a la serra Madrona. En aquest punt, al NE del Soler, davalla per la carena esmentada fins al monticle de 724 m d'alçada situat al NE de les ruïnes de la masia de Puig Agut. Des d'aquest punt baixa per un esperó secundari fins a la confluència de la riera de la Llabina amb el torrent del Sot de l'Infern, remunta tot seguit pel vessant oposat en direcció N i guanya la carena del Serrat de Fondrats, per on continua vers a ponent fins al monticle final de 525 m d'alçada. Des d'aquest punt davalla perpendicularment al N fins a trobar la riera de Picamena en el punt inicial de la delimitació descrita.

Decret 106/1987, de 20 de febrer, pel qual es declara Parc Natural el massís de Sant Llorenç del Munt i serra de l'Obac [DOGC, 10.4.1987].

DECRET

106/1987, de 20 de febrer, pel qual es declaren Parc Natural el massís de Sant Llorenç de Munt i la serra de l'Obac.

L'article 29 de la Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals, disposa que la gestió dels parcs naturals correspon, en principi, als seus promotors i que el Decret de declaració pot establir la participació de la Generalitat, de les entitats locals, dels propietaris i de les entitats afectades en els òrgans rectors. D'altra banda, la disposició transitòria 1 de la Llei institueix que el Consell Executiu ha de dictar les disposicions necessàries per adaptar el règim de gestió establert per l'article 29 als patronats, les juntes o altres òrgans de gestió que hagin establert els plans especials urbanístics per a la protecció del paisatge.

A aquest efecte, les entitats públiques a les quals estan adscrits aquests òrgans de gestió podien elevar en el termini de tres mesos, mitjançant el Departament de Política Territorial i Obres Públiques, la proposta d'adaptació pertinent. Aquesta proposta, pel que respecta al massís de Sant Llorenç del Munt i la serra de l'Obac, ha estat lliurada per la Diputació de Barcelona dins el termini esmentat.

Així mateix, l'article 31 disposa que la designació de "Parc Natural" només es pot utilitzar per als espais que compleixen les condicions establertes per la Llei i, si s'escau, per la legislació bàsica estatal.

Vista la proposta de la Diputació de Barcelona;

Atesos els remarcables valors ecològics i paisatgístics del massís de Sant Llorenç del Munt i de la serra de l'Obac com a notable singularitat geològica que conté una excel·lent representació de la diversitat dels sistemes naturals típicament mediterranis de les serres litorals catalanes;

Atesa la necessitat d'adaptar globalment el règim jurídic de l'espai protegit a la Llei 12/1985, per tal de fer viable el que preceptuen els diferents articles esmentats;

Atesa la conveniència de sistematitzar en el que sigui possible les denominacions i les funcions dels òrgans rectors dels espais naturals de protecció especial;

A proposta dels Consellers de Política Territorial i Obres Públiques, i d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, i d'acord amb el Consell Executiu,

DECRETO:

Article 1

D'acord amb el que estableix la Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals, es declaren Parc Natural el massís de Sant Llorenç del Munt i la serra de l'Obac, amb l'objecte d'aconseguir la conservació dels seus qualificats valors naturals d'una manera compatible amb l'aprofitament ordenat dels seus recursos i l'activitat dels seus habitants.

Article 2

2.1 El Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i la serra de l'Obac comprenen territoris dels municipis de Mura, el Pont de Vilomara i Rocafort, i Sant Vicenç de Castellet, a la comarca del Bages, i dels municipis de Castellar del Vallès, Matadepera, Rellinars, Sant Llorenç Savall, Terrassa i Vacarisses, a la comarca del Vallès Occidental.

2.2 La delimitació geogràfica del parc natural és l'especificada a l'annex del present Decret.

Article 3

Sens perjudici de les regulacions que amb caràcter complementari estableixin per a la totalitat o part de l'àmbit del parc els plans i les normes corresponents, regiran les normes de caràcter general següents:

a) El règim urbanístic serà l'establert per l'article 86.2 i concordants de la Llei sobre Règim del Sòl i Ordenació Urbana, de 9 d'abril de 1976. El pla especial de protecció del Parc Natural regularà detalladament els usos del sòl i l'edificació en cada zona, d'acord amb el que disposen la legislació urbanística i la Llei 12/1985, de 13 de juny.

b) A l'interior del Parc seran autoritzats els usos culturals pedagògics i científics congruents amb les finalitats i la naturalesa del Parc Natural. Així mateix, continuaran permesos els usos comercials i hotelers actualment existents i adaptats a les característiques tradicionals del lloc.

c) Els usos cinegètics se subjectaran a les disposicions que, d'acord amb la legislació específica, siguin establertes per tal d'evitar una pressió excessiva sobre les poblacions animals.

d) A més dels usos expressats en els dos paràgrafs anteriors, seran admesos únicament els aprofitaments forestals i agro-pecuaris de caràcter tradicional actualment existents o practicats amb anterioritat. En aquest darrer cas, caldrà l'autorització prèvia de l'òrgan rector corresponent, la qual serà atorgada o denegada en funció de les determinacions del Pla Especial anteriorment esmentat.

e) Tots aquells usos no especificats anteriorment es consideren incompatibles dins de l'àmbit del Parc.

f) Es prohibeix expressament:

La instal·lació d'elements artificials que limitin el camp visual, trenquin l'harmonia del paisatge o desfigurin les seves perspectives. L'àmbit del Parc Natural tindrà la consideració de paisatge obert, als efectes del que estableix l'article 7 de la Llei 12/1985, de 13 de juny.

La introducció sense l'autorització de l'òrgan rector competent d'espècies vegetals i animals que no siguin autòctones.

La circulació amb mitjans motoritzats fora dels vials permesos, excepte quan es tracti de la realització d'activitats silvícoles, agro-pecuàries o relacionades amb la gestió del Parc.

Encendre foc fora dels indrets assenyalats.

g) Edificacions. L'àmbit del Parc Natural té la condició d'inedificable, excepte quan es tracti de noves edificacions destinades, d'acord amb el pla especial a què fa referència el paràgraf a), a equipaments, serveis o infraestructures d'interès públic i general del parc.

Tanmateix, s'admeten obres de conservació, millora i ampliació de les edificacions existents, sempre que compleixin les condicions específiques establertes pel pla especial.

Article 4

Cal incorporar els terrenys forestals propietat d'entitats públiques que no es trobin inclosos en el Catàleg de Forests d'Utilitat Pública. Així mateix, els de propietat privada tenen la condició de forests protectores.

Article 5

5.1 L'administració del parc natural correspon a la Diputació de Barcelona, d'acord amb

les directrius de la Junta Rectora del Parc.

5.2 Són funcions de l'administració del Parc Natural:

a) Redactar i tramitar plans, projectes i estudis precisos per a l'assoliment dels objectius del parc.

b) Emetre informe preceptiu previ a l'atorgament de les autoritzacions necessàries per a l'execució de qualsevol pla, obra, moviment de terres o explotacions dels recursos naturals, a l'interior o a l'exterior de l'espai protegit i que poden afectar-lo.

c) Elaborar anualment la memòria de gestió del parc.

d) Elaborar anualment el pressupost i la proposta de programa de gestió, l'aprovació dels quals requerirà l'informe previ del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

En aquests documents s'ha de preveure l'execució de les previsions del pla especial de protecció contingudes en el seu programa d'actuació i de tots els altres treballs de promoció, de recerca, de manteniment, etc., necessaris per assolir les finalitats de la protecció.

e) Administrar els fons procedents de la utilització dels serveis propis i els recursos que pot rebre de l'exterior.

f) Vetllar pel compliment a l'interior del Parc de les normes generals de protecció de la natura i de la reglamentació de l'espai protegit.

g) Efectuar les obres de conservació, millora o de nova planta que siguin necessàries per al desplegament del pla especial o dels projectes oportuns.

h) Fomentar el manteniment dels usos agrícoles i ramaders de la població permanent de l'àrea, així com el millorament de la seva condició de vida.

i) Adquirir els terrenys més adients o prioritats a fi de possibilitar la millor gestió del parc natural.

Article 6

6.1 Es crea la Junta Rectora del Parc Natural com a òrgan encarregat de la direcció, supervisió i tutela de la gestió del parc.

6.2 La Junta Rectora serà integrada pels membres següents:

a) Un representant del Departament de Política Territorial i Obres Públiques.

b) Un representant del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

c) Un representant del Departament de Comerç, Consum i Turisme.

d) Tres representants de la Diputació de Barcelona.

e) Un representant de cadascun dels Ajuntaments de Castellar del Vallès, Matadepera,

Mura, Rellinars, el Pont de Vilomara i Rocafort, Sant Llorenç Savall, Sant Vicenç de Castellet, Terrassa i Vacarisses.

f) Dos representants entre les entitats i organitzacions professionals agràries existents en el conjunt dels municipis del Parc, nomenats entre els seus representants.

g) Un representant dels propietaris dels terrenys.

h) Un representant de l'Institut d'Estudis Catalans.

i) Un representant de les associacions catalanes, entre les que, pels seus Estatuts, es dediquen a la protecció de la natura, designat pel President de la Junta.

6.3 Serà President de la Junta Rectora aquell dels seus membres que sigui nomenat pel President de la Generalitat.

6.4 Són funcions de la Junta Rectora:

a) Establir les directrius generals de la gestió del parc i supervisar la seva execució.

b) Vetllar pel compliment a l'interior del Parc de les normes generals de protecció de la natura i de la reglamentació de l'espai protegit.

c) Aprovar la memòria de gestió a què fa esment l'article anterior.

d) Aprovar inicialment el pressupost i el programa de gestió del parc.

e) Gestionar la concessió dels mitjans econòmics per tal que el parc pugui assolir les seves finalitats específiques, tot fomentant i coordinant les inversions dels organismes representants i de tots aquells que puguin coadjuvar en la millor gestió de l'espai protegit.

f) Informar sobre aspectes relatius a la protecció del Parc quan així ho requereixin els organismes de la Generalitat o les entitats locals.

Article 7

D'acord amb el que estableix l'article 35 de la Llei 12/1985, de 13 de juny, el Consell de Protecció de la Natura prestarà l'assessorament científic necessari per a la correcta gestió de l'espai protegit.

Article 8

A fi d'atendre les despeses generals de funcionament del parc natural de Sant Llorenç del Munt i de la serra de l'Obac, la Diputació de Barcelona habilitarà els crèdits oportuns. Així mateix, la Generalitat de Catalunya, per mitjà dels Departaments representats a la Junta Rectora, realitzarà les actuacions necessàries per a la millor gestió del Parc, sens perjudici de les col·laboracions d'altres òrgans o corporacions públiques i privades.

Article 9

L'incompliment o la infracció del règim de protecció del parc natural, o la no observança de la normativa aplicable, serà sancionat d'acord amb el que disposen de la Llei 12/1985, de 13 de juny, la legislació urbanística i altres disposicions específiques que segons el caràcter de la infracció resultin aplicables. Els infractors estaran obligats, en qualsevol cas, a reparar els danys causats i restituir els indrets alterats a la seva situació inicial.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

Mentre no es procedeixi a la revisió o modificació del vigent pla especial de Sant Llorenç del Munt i de la serra de l'Obac, aquest romandrà en vigor als efectes del que disposa l'article 3.a), en tots aquells aspectes que no s'oposin al que estableix el present Decret.

Barcelona, 20 de febrer de 1987

JORDI PUJOL

President de la Generalitat de Catalunya

XAVIER BIGATÀ I RIBÉ

Conseller de Política Territorial i Obres Públiques

JOSEP MIRÓ I ARDEVOL

Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca

ANNEX

Límits del parc natural de Sant Llorenç del Munt i de la Serra de l'Obac

Des de la part més septentrional de les urbanitzacions denominades "Can Robert" i "Cavall Bernat" i passant pel peu del monòlit d'aquest mateix nom, la línia de delimitació, en direcció llevant i finalitzada la urbanització, gira cap al sud i baixa a la confluència dels torrents que voregen el Turó de Can Torres incloent aquesta masia i continuant de nou cap a llevant per la zona de Can Girbau i la pista de muntanya dirigida a l'Hostal del Cim; abans d'arribar-hi davalla vers les fondalades dels sots del Guix fins a trobar el llit del riu Ripoll.

Aigües amunt del riu Ripoll, la línia de delimitació continua genèricament direcció nord, fins a les envistes de la urbanització Les Marines, la qual voreja per la zona meridional i de ponent fins a arribar, a la banda nord, al coll partioner amb la veïna vall d'Horta, vall que

creua per la banda de llevant de la masia de la Roca, sempre direcció nord, fins a situar-se a la carena partionera amb l'ampla clotada de la urbanització Comabella, carena que segueix la direcció nord-oest cap al tossal d'Abellerols per la banda est i nord, i voreja tot seguit la cresta del Castell de Pera, també per la banda oriental, fins a trobar la línia elèctrica de 380 kV d'Ascó a Sentmenat, línia que continua cap a ponent, rectilínia, fins a trobar la riera de Coll d'Estenalles o de Nespres.

Per la riera de Nespres, i genèricament en direcció a ponent, la línia de delimitació voreja el nucli urbà del poble de Mura i continua aigües avall de la riera fins a poc més enllà del pont de la pista que dona accés a les cases de la Vila i el puig d'en Bauma o de la Bauma. En aquest punt, i deixant la riera, la línia de delimitació continua per la divisòria entre el torrent del Codolar i els torrents de Coma de Bou i del Flaquer fins a assolir el punt culminant de la serra de Puig-Gil, continuant en direcció sud-oest fins que es creua el torrent de Mata-rodona amb el de Santa Creu.

Creuada la riera de Mata-rodona, la línia divisòria s'enfila a la serra de Sant Jaume de Vallhonestà per damunt de la cota dels 550 m d'altura, i continua per aquesta serra en direcció sud-est fins a assolir la cota 571, on s'aixeca una torre de la línia elèctrica esmentada, Ascó-Sentmenat, de 380 kV. Baixa tot seguit la línia de delimitació pel torrent de Casajoana passant pel collet situat a ponent a costat de la masia esmentada i continua direcció sud-est per vorejar els antics conreus del caseriu Les Cases, a ponent del casal de les Boades, i continua direcció sud per creuar la carretera de Terrassa a Rellinars, fins a assolir la cota 513, i per la serra d'aquesta cota, en direcció a llevant, arriba fins a la cota 557, punt des del qual baixa al torrent meridional per remuntar novament per la carena anomenada del Teix, direcció E-NE fins a la cota dels 677 metres, al sud immediat de la casa de l'Obac i el límit entre els termes de Vacarisses i Terrassa.

Per la carena de la Corba, entre les valls de Vedrunes i la serra Llarga, la línia de delimitació

continua al sud fins a la cota 671 seguint el límit entre municipis i, deixant-lo en aquest punt, gira cap a llevant per la serreta lateral i baixa a creuar el torrent de la Serra Llarga i, novament, la carretera de Terrassa a Rellinars per un pontet d'aquesta sobre un torrent lateral per on la línia de delimitació continua aigües amunt fins a la bifurcació del torrent lateral esmentat. En aquest punt, i direcció llevant, s'enfila a la serreta lateral fins a trobar un camí que, entre els 500 i 600 metres d'alçada, envolta una clotada fins a coincidir amb una línia de conducció elèctrica. En aquest punt, pel fons del petit barranc, i pràcticament coincidint amb la línia elèctrica, la línia de delimitació puja per trobar al sud-est una cruïlla de camins, continua per un nou camí que corre pels vessants sud-orientals de la serra del Troncó fins a assolir la carena principal de la serra de les Pedritxes, en el collet de la cota 658'5, i en la divisòria dels termes municipals de Terrassa i Matadepera.

Des del collet esmentat, al sud-est de la Moleta, i seguint pels vessants nord-est de la serra de les Pedritxes, la línia divisòria delimitadora del Parc es dirigeix bàsicament direcció nord, vorejant els carrers més elevats de la urbanització "Les Pedritxes" i, passant el torrent de la Font de la Riba, la de Can Robert.

La línia continua pel carrer més elevat d'aquesta darrera urbanització i quan arriba a l'estrep de la serra que domina la Torre de l'Àngel (final del carrer asfaltat), continua rectilínia a ponent pel final dels dos carrers asfaltats a cotes inferiors i fins a la carretera de Terrassa a Navaroles a tocar el km 7.

La línia de delimitació continua per aquesta carretera direcció a Terrassa i, quan arriba al Pont de la Riba, baixa pel torrent d'aquest nom fins a la riera de les Arenes i, aigües amunt d'aquesta, i quan arriba d'immediat a l'alçada dels 550 metres, deixa la riera i voreja la urbanització de la zona de Can Marcet seguint per la riba esquerra del torrent que, entre Can Marcet i Can Robert, baixa de la zona de les Ginesteres i retroba la línia de delimitació inicialment descrita.

Decret 123/1987, de 12 de març, sobre declaració de Reserves Naturals Parcials per a la protecció d'espècies animals en perill de desaparició [DOGC, 29.4.1987].

DECRET

123/1987, de 12 de març, sobre declaració de reserves naturals parcials per a la protecció d'espècies animals en perill de desaparició a Catalunya.

L'article 4 de la Llei 12/1985, de 13 de juny, d'Espais Naturals, especifica que l'Administració haurà d'adequar les seves disposicions per protegir la fauna salvatge evitant la destrucció del medi físic on habita. Dins la política de conservació de la natura que està duent a terme la Generalitat de Catalunya, un aspecte important és la protecció d'espècies d'animals vertebrats que tenen poblacions molt reduïdes.

Per altra banda, el conveni de Berna, de 19 de setembre de 1979, relatiu a la conservació de la vida salvatge i del medi rural a Europa, ratificat per l'Estat espanyol l'1 de setembre de 1986, especifica al seu capítol II que els poders públics adoptaran les mesures legislatives i reglamentàries que siguin apropiades i necessàries per protegir els hàbitats de les espècies salvatges de la flora i la fauna entre les quals es troben les espècies objecte de protecció mitjançant el present Decret;

Vista la proposta del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, en la qual es concreta la situació a Catalunya de les poblacions d'ós bru (*Ursus arctos*), llúdriga (*Lutra lutra*), les espècies de la fauna forestal pirinenca mussol pirinenc (*Aegolius funereus*), pigot negre (*Dryocopus martius*), gall fer (*Tetrao urogallus*), cabirol (*Caprolus capreolus*), marta (*Martes martes*), els ocells estèpics com el sisó (*Otis tetrax*), ganga (*Pterocles alchata*), xurra (*Pterocles orientalis*), torllet (*Burhinus oedicnemus*) i esparver cendrós (*Circus pygargus*) i la tortuga mediterrània (*Testudo hermani*);

Atès que l'article 24.3 de la Llei 12/1985, de 13 de juny, diu que les reserves naturals parcials tenen per objectiu protegir d'una manera absoluta determinats biòtops, espècies, hàbitats i comunitats;

Atès el que especifica l'article 10.1, segons el qual el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca delimitarà les superfícies forestals amb presència notable d'espècies d'àrea reduïda dins el territori de Catalunya i adoptarà les determinacions necessàries per assegurar el manteniment del grau de presència d'aquestes espècies;

A proposta dels Consellers de Política Territorial i Obres Públiques i d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, i d'acord amb el Consell Executiu,

DECRETO:

Article 1

1.1 Amb la finalitat de protegir l'ós bru i les espècies de la fauna forestal pirinenca, es declaren Reserves Naturals Parcials la del Baix Aran i Alt Àneu, els límits de les quals s'especifiquen a l'Annex 1.

1.2 Els aprofitaments forestals i l'obertura de nous camins o vies de desbosc en les zones delimitades com a Reserves Naturals Parcials es regularan de manera que no puguin representar una influència negativa sobre les poblacions que es protegeixen.

1.3 En aquestes zones quedaran prohibits els aprofitaments cinegètics, així com qualsevol activitat que comporti una alteració irreversible de l'hàbitat.

Article 2

2.1 Amb la finalitat de garantir la supervivència de les darreres poblacions de llúdriga a Catalunya, es declaren Reserves Naturals Parcials les de Merlès-Lluçanès, Riera d'Arbúcies-Hostalric, Illa de Caramany, La Muga-Albanyà, Segre-Isòvol, Segre-Prullans, La Llosa, Noguera Pallaresa-Bonaigua, Noguera Pallaresa-Collegats, Noguera Ribagorçana-Mont-rebei i Algars, situades als trams de riu que s'indiquen a l'Annex 2.

2.2 La delimitació de l'amplada dels trams declarats de reserva natural serà la que ve defi-

nida com d'ús públic a l'article 6 de la Llei 29/1985, de 2 d'agost, d'Aigües, o bé la zona de riberes en el cas que aquestes estiguin estimades.

2.3 Els aprofitaments hidràulics en les zones delimitades es regularan de manera que no puguin representar una influència negativa sobre les poblacions que es protegeixen.

2.4 En aquests trams de riu queden prohibides les activitats següents: eliminació i modificació de la vegetació de ribera, abocament de deixalles, enderrocs i productes contaminants, així com qualsevol activitat que, afectant el llit del riu o la vegetació que l'envolta, suposi una alteració negativa irreversible de l'hàbitat de l'espècie protegida.

2.5 L'aprofitament piscícola en aquests trams de riu serà regulat per les disposicions generals sobre vedes i períodes hàbils de pesca del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

Article 3

3.1 Amb la finalitat de protegir l'única zona d'hàbitat estèpic extens existent a Catalunya per garantir la supervivència de les espècies d'ocells estèpics sisó, ganga, xurra, torlit i esparver cendrós, es declara Reserva Natural Parcial el Mas de Melons, els límits de la qual s'especifiquen a l'Annex 3.

3.2 En aquesta zona no es podrà modificar l'ús del sòl que es realitza actualment. Es mantindran intactes les zones de brolles i garrigues existents, així com les superfícies destinades a conreu, les quals podran ser aprofitades exclusivament com a terrenys de secà, mitjançant el sistema de guarets.

3.3 L'aprofitament cinegètic, que ha fet que es conservi l'hàbitat, podrà continuar realitzant-se. Els titulars de les àrees de caça abastades presentaran un pla d'aprofitament cinegètic, el qual serà aprovat per la Direcció General de Política Forestal.

Article 4

4.1 Amb la finalitat de garantir la conservació de la darrera població de tortuga mediterrània a Catalunya, es declara Reserva Natural Parcial Sant Quirze de Colera, els límits de la qual s'especifiquen a l'Annex 4.

4.2 En aquesta zona no es podrà modificar l'ús del sòl que es realitza actualment i es mantindran intactes les zones de brolles i garrigues existents, excepte quan per motius de prevenció d'incendis forestals sigui necessari aquest canvi.

Les explotacions forestals queden limitades als aprofitaments tradicionals.

4.3 La Direcció General de Política Forestal elaborarà un pla de prevenció d'incendis que inclourà els terrenys d'aquestes Reserves.

Article 5

5.1 Els Ajuntaments i les entitats locals menors en el territori dels quals es trobi situada la totalitat o alguna part d'una reserva natural de les declarades per aquest Decret, així com les agrupacions agràries i els propietaris de finques rústiques integrades en aquestes àrees, podran gaudir dels ajuts establerts a la Secció III del capítol I del Decret 49/1987, de 29 de gener, sobre mesures de foment de l'agricultura, la ramaderia i la pesca marítima.

5.2 Les limitacions de la propietat privada o de drets o interessos patrimonials legítims que es produeixin com a conseqüència de l'aplicació d'aquest Decret podran ser indemnitzades d'acord amb els barems que a aquest efecte estableix el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca per a cada tipus de situació.

DISPOSICIONS FINALS

—1 El Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, si l'evolució de les poblacions que es protegeixen ho permet i amb els informes previs corresponents, podrà excloure determinades àrees de les Reserves declarades quan s'hagin de realitzar en aquestes zones obres o actuacions d'interès general.

—2 Es faculta els Departaments de Política Territorial i Obres Públiques i d'Agricultura, Ramaderia i Pesca per dictar les disposicions necessàries per al desplegament d'aquest Decret.

Barcelona, 12 de març de 1987

JORDI PUJOL

President de la Generalitat de Catalunya

XAVIER BIGATÀ I RIBÉ

Conseller de Política Territorial i Obres Públiques

JOSEP MIRÓ I ARDEVOL

Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca

ANNEX 1

—1 *Reserva Natural Parcial: Baish Aran Comarca: Val d'Aran.*

Termes municipals: es Bòrdes i Vilamòs.

Límits:

Oest: des del Pic de Poilané a la frontera amb França seguint la mateixa frontera amb França

en direcció nord fins al terme municipal d'es Bòrdes.

Nord: límit de terme municipal entre es Bòrdes i Vilamòs fins a trobar a 1.380 m d'altitud la pista forestal. Continua la mateixa pista forestal en direcció sud-est fins al revolt de canvi de sentit situat a 1.220 m d'altitud.

Sud: revolt del camí forestal seguint la carena fins al pic de l'Entecada. Pic de l'Entecada seguint la carena fins al pic de Poilané.

Superfície: 389 ha.

—2 *Reserva Natural Parcial: Alt Àneu*

Comarca: Pallars Sobirà.

Termes municipals: Alt Àneu.

Límits:

Nord: pista forestal a Montgarri des del Barranc de Marimanya fins al Barranc de Roca Blanca o Llançanés.

Est: Barranc de Roca Blanca o Llançanés fins a la cota 2.100 m.

Sud: Cota 2.100 m, que coincideix aproximadament amb el límit del bosc fins al barranc de Marimanya.

Oest: Barranc de Marimanya des de la cota 2.100 m fins a la pista forestal a Montgarri. Superfície: 346 ha.

ANNEX 2

Els trams que es detallen es delimiten seguint el riu aigües amunt.

—3 *Reserva Natural Parcial: Merlès-Lluçanès*

Comarques: Berguedà i Osona.

Termes municipals: Santa Maria de Merlès, Prats de Lluçanès, Sagàs, Lluçà, la Quar, Borredà i Palmerola.

Límits:

Des del pont de la carretera de Gironella a Prats de Lluçanès fins al pont de la carretera de Borredà a Alps.

Longitud: 19,5 km.

—4 *Reserva Natural Parcial: Riera d'Arbúcies-Hostalric*

Comarca: la Selva.

Termes municipals: Hostalric i Sant Feliu de Buixalleu.

Límits:

Riera d'Arbúcies des de la seva confluència amb el riu Tordera fins a la confluència amb la riera de can Horta.

Longitud: 10 km.

—5 *Reserva Natural Parcial: Illa de Caramany*

Comarca: Alt Empordà.

Terme municipal: Sant Pere Pescador.

Límits:

Nord: el marge nord-est de l'illa de Caramany situada al riu Fluvià a uns 2.000 m aigües amunt de la desembocadura d'aquest.

Est: des de l'extrem nord-est de l'illa de Caramany travessa el riu Fluvià en línia recta fins al final del tram del camí (camí de les Botigues) que voreja el riu.

Sud: el marge dret del riu Fluvià des del final del tram del camí que voreja el riu fins a la desembocadura del rec del Molí.

Oest: des de la desembocadura del rec del Molí travessa el riu Fluvià en línia recta fins a l'extrem sud-oest de l'illa de Caramany. Superfície: 19 ha.

Aquesta Reserva Natural Parcial inclou dintre del seu àmbit la Reserva Integral III dels Aiguamolls de l'Empordà.

—6 *Reserva Natural Parcial: la Muga-Albanyà*

Comarca: Alt Empordà.

Termes municipals: Sant Llorenç de la Muga i Albanyà.

Límits:

El riu de la Muga des de l'Ermita de Sant Antoni fins al naixement del riu.

Longitud: 22 km.

—7 *Reserva Natural Parcial: Segre-Isòvol*

Comarca: Cerdanya.

Termes municipals: Isòvol, Das i Ger.

Límits:

El riu Segre des de la confluència amb el rec d'All (terme municipal d'Isòvol) fins al límit del terme municipal de Ger.

Longitud: 2 km.

—8 *Reserva Natural Parcial: Segre-Prullans*

Comarca: Cerdanya.

Termes municipals: Montellà i Martinet, Prullans i Bellver de Cerdanya.

Límits:

El riu Segre des de la confluència amb el riu de la Llosa (terme municipal de Montellà i Martinet) fins a la confluència amb el torrent de Prats de Codines (terme municipal de Bellver de Cerdanya).

Longitud: 7,5 km.

—9 *Reserva Natural Parcial: la Llosa*

Comarca: Cerdanya.

Termes municipals: Lles i Prullans.

Límits:

El riu de la Llosa des del límit del terme municipal de Montellà i Martinet amb els de Prullans i Lles, fins al seu naixement.

Longitud: 17 km.

—10 *Reserva Natural Parcial: Noguera Pallaresa-Bonaigua*

Comarca: Pallars Sobirà i Val d'Aran.

Termes municipals: Alt Àneu i Val d'Aran.

Límits:

Els rius Noguera Pallaresa i Bonaigua des de la confluència d'ambdós rius a la localitat d'Es-terri d'Àneu fins al naixement d'ambdós rius. Longitud: 45 km.

—11 *Reserva Natural Parcial: Noguera Pallaresa-Collegats*

Comarca: Pallars Jussà i Pallars Sobirà.

Termes municipals: Pallars Jussà, la Pobla de Segur i Baix Pallars.

Límits:

El riu Noguera Pallaresa des de la presa de Sosis fins a la confluència amb el barranc de Monterres.

Longitud: 5 km.

—12 *Reserva Natural Parcial: Noguera Ribagorçana-Mont-rebei*

Comarca: Pallars Jussà.

Termes municipals: Àger, Sant Esteve de la Sarga i Tremp.

Límits:

El riu Noguera Ribagorçana des de la confluència amb el barranc de Pardina fins al pont del Pont de Montanyana.

Longitud: 11 km.

—13 *Reserva Natural Parcial: Algars*

Comarca: Terra Alta.

Termes municipals: Arnes, Horta de Sant Joan i Casserres.

Límits:

El riu Algars des del pont de Casserres fins al pont d'Arnes.

Longitud: 23,5 km.

ANNEX 3

—14 *Reserva Nacional Parcial: Mas de Melons*

Comarca: les Garrigues.

Municipi: Castellldans.

Límits:

Est: Autopista A-2 km 151 en el límit dels termes municipals de Castellldans i Puigverd de Lleida. Des d'aquest punt continua una línia recta d'1,1 km de longitud en direcció S-SW fins al pujol Michaute (cota 333). Des d'aquesta cota, una línia recta d'1,7 km en direcció S-SE fins a la cota 335 sobre la riera de Matxerri. Des d'aquesta cota segueix una línia recta de 2 km en direcció S fins al punt d'unió de les carreteres de Castellldans a Albagés (comarcal 233) i de Castellldans al Cogul.

Sud: Des del punt d'unió d'ambdues carreteres, segueix la carretera de Castellldans al Cogul fins al límit de terme municipal de Castellldans amb el Cogul. Segueix el límit d'ambdós termes municipals fins al punt on es troben els límits dels termes municipals del Cogul, Castellldans i Aspa.

Oest: continua els límits dels termes municipals entre Castellldans i Aspa, i entre Castellldans i Artesa de Segre fins al punt on es troben els límits dels termes municipals de Castellldans i Aspa fins a trobar l'autopista A-2 en el km 151. Superfície: 1.140 ha.

ANNEX 4

—15 *Reserva Natural Parcial: Sant Quirze de Colera*

Comarca: Alt Empordà.

Terme municipal: Rabós d'Empordà.

Límits:

Nord: des del puig Gisbert (cota 443) continua la carena en direcció S-SE fins al puig Abreu. Des d'aquest punt baixa cap a la riera de Sant Quirze creuant la riera a 200 m al SO de l'antic monestir de Sant Quirze de Colera, i s'enfila des d'aquest punt seguint la carena fins al pic d'Escarders (cota 577). Aquest límit nord coincideix amb el límit sud del Paratge Natural d'Interès Nacional del massís de l'Albera-Vall de Sant Quirze.

Est: des del pic d'Escarders continua el mateix límit est del Paratge Natural d'Interès Nacional del massís de l'Albera —Vall de Sant Quirze— fins al turó de Trauc (cota 387), seguint la carena en direcció sud i passant pel coll de Dofines i el pla de les Bruixes. Des del turó de Trauc continua la mateixa carena en direcció sud i seguint el límit de termes municipals entre Rabós d'Empordà i Vilamaniscle fins a la cota 321 del Pla de les Guilles passant pel coll de Trauc.

Sud: des de la cota 321 del Pla de les Guilles segueix una línia recta de 700 m de direcció N-NO fins al puig de les Guilles (cota 213). Des d'aquest puig segueix una línia recta de 1.400 m en direcció E-NE fins al puig de les Monges (cota 206).

Oest: des del puig de les Monges continua la carena en direcció N-NO fins la cota 400 m i des d'aquest punt continua la mateixa carena de la Serra dels Gisbert en direcció NE fins a assolir el punt inicial —puig Gisbert—. Superfície: 680 ha.

B. Àmbit jurídic-administratiu de les Illes Balears

Llei 1/1984, de 14 de març, d'ordenació i protecció d'Àrees Naturals d'Interès Especial de les Balears [BOCAIB, 9.5.1984].

60 LLEI 1/1984, DE 14 DE MARÇ, D'ORDENACIÓ I PROTECCIÓ D'ÀREES NATURALS D'INTERÉS ESPECIAL.

EL PRESIDENT DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de les Illes Balears ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que s'estableix a l'article 27.2 de l'Estatut d'Autonomia, tenc a bé de promulgar la següent

LLEI EXPOSICIÓ DE MOTIUS

A les Illes Balears, hi existeixen àrees amb unes característiques naturals que fan necessari d'arbitrar mesures que en permetin la protecció, respecte dels processos de degradació pel desenvolupament urbanístic que les amenacen.

Els nivells de protecció prevists al Pla Provincial d'Ordenació de les Balears i als plans i a les normes municipals no són prou concrets per a poder assegurar l'ordenació efectiva d'aquestes àrees, amb l'objectiu de la defensa dels valors naturals d'interès especial que contenen.

D'una altra banda, competeix a la Comunitat Autònoma la regulació urbanística d'aquests espais, ja que el seu interès supera l'àmbit municipal i el de cada illa, havent d'esser considerats patrimoni col·lectiu de tota la Comunitat.

En conseqüència, és necessari de desenrotllar una legislació específica d'ordenació i de protecció que assegurí, per als espais d'interès especial per a la Comunitat Autònoma que s'hi emparin, un règim urbanístic absolutament respectuós amb els valors naturals que es defensen.

L'article 27 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears atribueix al Parlament l'exercici de la potestat legislativa en aquelles matèries de la seva competència, i resulta atribuïda a la Comunitat Autònoma la competència exclusiva en matèria d'urbanisme i ordenació del territori en virtut de l'article 10, apartat 3. Igualment, l'apartat 20 del mateix article de l'Estatut atribueix a la Comunitat Autònoma la competència exclusiva en matèria de patrimoni paisatgístic d'interès per a la Comunitat Autònoma, i per tant, constatada la necessitat de procedir a la protecció de determinades àrees d'interès especial, el Parlament, usant de les facultats que té atribuïdes, procedeix a l'aprovació de la present Llei d'Ordenació i Protecció d'Àrees Naturals d'Interès Especial, amb la finalitat d'establir el marc jurídic per aconseguir els objectius d'ordenació, protecció i conservació de les àrees naturals que el Parlament estimi que requereixen del règim indicat.

Article 1

Es finalitat de la present Llei l'ordenació, conservació i protecció de les Àrees Naturals d'Interès Especial per a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Article 2

Són àrees Naturals d'Interès Especial aquells espais que pels seus singulars valors naturals, tant sigui sòl, flora, fauna o

paisatge, siguin declarats com a tals per Llei del Parlament de les Illes Balears.

Article 3

La declaració d'un espai com a Àrea Natural d'Espècial Interès produirà en el seu àmbit territorial els següents efectes:

- a) Els terrenys quedaran classificats com a sòl no urbanitzable d'espècial protecció.
- b) Quedran sense efecte els plans, projectes d'urbanització i parcel·lació disconformes amb l'esmentada classificació.
- c) Restaran en suspens els efectes de les llicències d'edificació i ús del sòl contradictoris amb el règim transitori que estableix l'article 6, fins a l'aprovació del Pla Especial que exigeix l'article 5. El Pla Especial determinarà l'anul·lació de la llicència o l'aixecament de la suspensió per a cadascuna de les llicències afectades.

Article 4

Els Plans Directors Territorials de Coordinació, Pla Provincial, Plans Generals i Normes Subsidiàries i de Planejament que es redactin, revisin, modifiquin o adaptin hauran de respectar a l'àmbit de les Àrees Naturals d'Espècial Interès les determinacions de la present Llei.

Article 5

El Govern, en el terme màxim de tres mesos a partir de la promulgació de la Llei de declaració d'una Àrea Natural d'Espècial Interès, iniciarà la formació d'un Pla Especial de Protecció que desenvolupi les determinacions dels articles 18, 19 i 21 de la Llei del Sòl.

Article 6

La Llei que declari un espai com a Àrea Natural d'Espècial Interès establirà el règim urbanístic transitori aplicable al sòl no urbanitzable d'Espècial Protecció fins a l'entrada en vigor del Pla Especial de Protecció establert a l'article anterior.

Article 7

La Comunitat Autònoma de les Illes Balears habilitarà els crèdits oportuns per a la millor gestió i desenvolupament de les àrees que aquesta Llei ordena i protegeix, sense perjudici de les col·laboracions d'altres organismes i corporacions públiques o privades i de particulars.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

En tot allò no regulat per la present Llei regirà la Llei de Règim del Sòl i Ordenació Urbana.

DISPOSICIONS FINALS

PRIMERA.- Hom autoritza el Govern de la Comunitat Autònoma per a dictar les disposicions necessàries per a l'aplicació i desenvolupament d'aquesta Llei.

SEGONA.- La present Llei vigirà al dia següent al de la seva publicació al Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma.

Per tant, ordén que tots els ciutadans guardin aquesta Llei i que els Tribunals i les Autoritats als quals pertogui la facin guardar.

A Palma de Mallorca, a dia catorze de març de mil nou-cents vuitanta-quatre.

EL PRESIDENT,
Signat: Gabriel Cañellas Fons

Llei 3/1984, de 31 de maig, de declaració d'Es Trenc i Salobrar de Campos com a Àrea Natural d'Interès Especial [BOCAIB, 22.6.1984].

84 LLEI 3/1984 DE DIA 31 DE MAIG, DE DECLARACIÓ D'ES TRENC-SALOBRRAR DE CAMPOS COM A ÀREA NATURAL D'ESPECIAL INTERES.

EL PRESIDENT DE LA COMUNITAT AUTONOMA DE LES ILLES BALEARS

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de les Illes Balears ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que s'estableix a l'article 27.2 de l'Estatut d'Autonomia, tenc a bé de promulgar la següent

LLEI EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Llei d'Ordenació i Protecció d'àrees naturals d'Interès Especial estableix la via jurídica per a la preservació de tots aquells espais que continguin valors geològics, ecològics o paisatgístics singulars.

Tal vegada sigui l'espai natural conegut per Es Trenc-Salobrar de Campos un dels que reuneix més mèrits perquè hom el declari Àrea Natural d'Espacial Interès.

D'una banda, el sistema de dunes d'Es Trenc que separa el Salobrar de la mar, és un dels més extensos i millor conservats que hi ha a les Balears, amb dunes de fins a 23 metres d'altària i d'una profunditat de fins a 1 quilòmetre, a comptar des de la línia de costa. Es notòria la fragilitat i l'escassetat d'aquest tipus de formacions dunars, la qual cosa, juntament amb els notables valors paisatgístics que enclou, tant a les zones cobertes de vegetació arbòria com a les àrees descobertes, en fa molt necessària la protecció.

D'altra banda, el Salobrar és una zona humida d'interès singular malgrat les transformacions que suposa, en part de l'àmbit d'aquest, l'establiment d'una explotació salinera.

Per a la configuració plana, amb aigües molt superficials i amb vegetació escassa, és l'hàbitat més adequat per a les aus limícoles que existeixen a les Balears. També és notori l'interès que hi ha als mitjans científics de tot el món per la preservació de totes les zones humides.

La conveniència de la protecció de l'espai natural d'Es Trenc i el Salobrar de Campos ha estat remarcada a diversos informes de l'Institut per a la Conservació de la Natura fonamentalment a l'"Estudio de los Arenales de Campos, Laguna del Salobrar y su comarca", elaborat el 1979, i a l'"Informe sobre el impacto ecológico del proyecto de urbanización Ses Covetes en el espacio natural de Es Trenc", redactat l'octubre del 1983, a instàncies del Parlament de les Illes Balears. El criteri de l'ICONA és coincident amb les opinions emeses per nombroses entitats científiques espanyoles i europees, pel pes de l'opinió pública, clarament manifestada a favor de la conservació d'Es Trenc-Salobrar.

La protecció integral d'Es Trenc-Salobrar, la necessitat de la qual ha estat majoritàriament expressada en Proposició no de Llei del Parlament de les Illes Balears, és especialment urgent. Per tot això, i a l'empara del que es disposa a la Llei d'Ordenació i Protecció d'Àrees Naturals d'Interès Especial,

D I S P Ò S

Article 1

Es declara Àrea Natural d'Espacial Interès l'espai situat dins el

municipi de Campos (Mallorca), anomenat Es Trenc-Salobrar de Campos, a tots els efectes prevists a la Llei d'Ordenació i Protecció d'Àrees Naturals d'Interès Especial.

Article 2

L'Àrea Natural d'Especial interès d'Es Trenc-Salobrar de Campos serà delimitada per:

Límit entre els municipis de Campos i Ses Salines des del mar fins a la carretera local de Campos a la Colònia de Sant Jordi. Carretera Local de Campos a la Colònia de Sant Jordi, des del punt anterior fins a la Carretera del Consell Insular de Mallorca nº 601-4 de S'Arenal a Ses Salines, coneguda també, com a Circuit Estratègic. Carretera del Consell Insular de Mallorca nº 601-4, des del punt anterior fins a arribar a la carretera del Consell Insular de Mallorca nº 603-1, de Campos al Circuit Estratègic. Camí de Sa Ferrala Vella des del punt anterior fins a l'inici de la seva prolongació a Sa Barrala Nova. Prolongació del Camí anterior fins a arribar al Camí Vell de Ses Covetes. Camí Vell de Ses Covetes des del punt anterior fins que topa amb el Camí de Ses Covetes. Camí de Ses Covetes des del punt anterior fins a la carretera local de Campos a la Ràpita. Carretera local de Campos a la Ràpita des del punt anterior fins al Club Nàutic de la Ràpita. Línia que uneix el punt anterior amb la costa vorrejant el Club Nàutic de la Ràpita. Línia costera des del punt anterior fins a topar amb la línia que delimita el Clos Urbà de Ses Covetes en el Pla General de Campos aprovat definitivament el 27 de gener del 1974. Voreira del Clos Urbà de Ses Covetes segons delimitació del Pla General de Campos aprovat definitivament el 27 de gener del 1974 fins que topa amb la costa. Línia costera des del punt anterior fins que topa amb el límit dels termes municipals de Campos i Ses Salines.

La delimitació descrita queda grafiada en el plànol annex.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

El règim urbanístic transitori aplicable al sòl no urbanitzable d'especial protecció fins a l'aprovació del Pla Especial de Protecció previst a l'article 5 de la Llei d'Ordenació i Protecció d'Àrees Naturals d'Interès Especial serà el següent:

Zona 1.- Segons la delimitació que queda grafiada al plànol annex, a la qual s'aplicaran les determinacions establertes en el Pla Provincial d'Ordenació de les Balears aprovat definitivament el 4 d'abril del 1973 per als Elements Paisatgístics Singulars.

Zona 2.- Constituïda pels terrenys compresos entre la delimitació de la zona 1 i la delimitació de l'Àrea Natural d'Especial Interès establerta a l'article 2 de la present Llei, com queda grafiat al plànol annex, a la qual s'aplicaran les determinacions establertes en el Pla Provincial d'Ordenació de les Balears aprovat definitivament el 4 d'abril del 1973 als Paratges Preservats a àrea agrícola-ramadera amb l'excepció de l'ús de venda, que queda expresament prohibit.

DISPOSICIONS FINALS

PRIMERA.- Hom autoritza el Govern de la Comunitat Autònoma per a dictar les disposicions necessàries per a l'aplicació i el desenvolupament d'aquesta Llei.

SEGONA.- La present Llei vigirà el dia següent al de la seva publicació al Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma.

Donat a Palma de Mallorca, a dia trenta-u de maig del mil nou-cents vuitanta-quatre.

EL PRESIDENT,
Signat: Gabriel Cafiellas Fons

El Conseller d'Obres Públiques
i Ordenació del Territori.

Llei 5/1985, de 2 de maig, de declaració de ses Salines d'Eivissa i Formentera i illots intermedis com a Àrea Natural d'Interès Especial [BOCAIB, 30.5.1985].

91

LLEI 5/1985, DE 2 DE MAIG, DE DECLARACIO DE SES SALINES D'EIVISSA I FORMENTERA I ILLOTS INTERMEDIS COM A AREA NATURAL D'INTERES ESPECIAL.

EL PRESIDENT DE LA COMUNITAT AUTONOMA DE LES ILLES BALEARS

Sia notori a tots el ciutadans que el Parlament de les Illes Balears ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que s'estableix a l'article 27.2 de l'Estatut d'Autonomia, tenc a bé de promulgar la següent

LLEI

EXPOSICIO DE MOTIUS

Les Salines d'Eivissa i Formentera juntament amb les illes i illots intermedis constitueixen un gran conjunt - malgrat que discontinu - que reuneix valors ecològics paisatgístics molt destacats i dignes de ser conservats a través del marc jurídic que estableix la Llei d'Ordenació i Protecció d'Àrees Naturals d'Interès Especial.

Ses Salines d'Eivissa formen un ecosistema de gran valor natural i paisatgístic pel fet de ser una de les poques zones humides interiors de què gaudixen les Pitiüses, solatge de variada vegetació i avifauna. L'ecosistema és relativament estable, amb grans modificacions introduïdes per l'home en el seu estat original.

Ses Salines de Formentera, juntament en la llacuna salada anomenada Estany Pudent i l'istme arenat que es prolonga cap a l'illa Espalmador constitueix un altre conjunt de gran valor natural i paisatgístic de característiques similars a les d'Eivissa, per la qual cosa en procedeix el tractament conjunt.

Les illes situades entre Eivissa i Formentera, juntament amb els illots propers, són d'un paisatge agrest i variat amb interessants representacions de flora i fauna, i constitueixen un ecosistema fràgil amb modificacions escasses.

La necessitat de dotar aquestes àrees d'una protecció jurídica que permeti de preservar-ne els valors naturals enfront de la pressió urbanística que les envolta, delimitant clarament aquest usos que, malgrat siguin diferents i diferenciats, han de conviure a l'àmbit geogràfic de la nostra Comunitat Autònoma, ha estat posada de manifest, reiteradament, tant per l'Administració en els seus diferents nivells com pel mateix poble de les illes, a través de la seva representació política.

Per tot això, i a l'empara del que es disposa a la Llei d'Ordenació i Protecció d'Àrees Naturals d'Interès Especial,

D I S P O S :

Article 1.-

A tots els efectes prevists a la "Llei d'Ordenació i Protecció d'Àrees Natural d'Interès Especial" es declara Àrea Natural d'Interès Especial l'espai denominat Salines d'Eivissa i Formentera, situat en els termes de Sant Josep i Formentera, els límits del qual es fixen a l'article següent.

Article 2.-

L'Àrea Natural d'Interès Especial denominada Salines d'Eivissa i Formentera estarà delimitada de la forma que es descriu a continuació i que ve grafada en els plànols annexos:

a) Municipi de Sant Josep a l'illa d'Eivissa.

Nord: Prolongació de la carretera d'accés a l'aeroport des de la costa fins la línia de partió de la Z.M.T.

Est: Línia de partió de la Z.M.T. en direcció Sud fins l'extrem occidental de les Salines.

Nord: Vora de les Salines fins el camí que des de San Frances de Paula es dirigeix al NW.

Est: Camí fins a Sant Frances de Paula i, deixant exclòs aquest nucli urbà, carretera PM-802 fins corba i bifurcació de Camí de Ca'n Mayans.

Nord: Camí de Ca'n Mayans i la Revista cap extrem Nord de la platja d'Es Cavallet fins el carregador d'Es Cavallet.

Oest: Línia paral·lela a la costa a 100 metres de distància d'aquesta fins el punt situat a 700 metres al S.E. de la Torre de la Sal Rossa.

Nord: Perpendicular a la costa des del punt anterior.

Est: Línia de costa fins Punta de Ses Portes.

Sud-Oest: Línia de costa des de Punta de Ses Portes fins extrem Oest de la Platja de migjorn.

Oest: Des d'extrem Platja de Migjorn per carretera PM-802 fins límit Salines pel marge dret de la carretera.

Sud: Vora de les Salines fins la costa fins 200 metres del lloc denominat Pont d'abaix.

Est i Sud: Línia paral·lela a la costa a 200 metres d'aquesta fins Punta de la Cova Llarga, línia perpendicular a la costa.

Oest: Línia de costa fins enllaçar amb el límit Nord.

b) Municipi de Formentera a l'illa de Formentera.

Nord: Extrem Nord de l'illa.

Est: Des d'extrem Nord, línia de costa dins perpendicular des del punt Pa. 109.

Sud: Perpendicular a la línia de costa fins vora de les Salines.

Est: Vora de les Salines fins camí de la Sabina a Es Pujols, continua per aquest camí fins intersecció de camí que voreja l'Estany Puçent en direcció N.S.

Sud-Oest: Prolongació del camí anterior fins vora estanys Salines i continua per aquesta vora.

Nord: Vora de les Salines.

Nord-Oest: Camí de la Sabina a Es Pujols fins corba en què pren la direcció S.E.; camí fins vora de les Salines i continua per aquesta vora fins extrem N.W.

Sud-Oest: Perpendicular des del punt anterior fins la costa.

Oest: Línia de costa fins extrem Nord.

c) Illes i illots de Sant Josep i Formentera.

Queden inclosos en aquesta àrea natural d'interès especial les illes de S'Espalmador, S'Espardell i de's Penjats, així com tots els illots perimetrals a la costa d'aquesta àrea, pertanyents tant al terme municipal de Sant Josep com al de Formentera.

L'Esponja, Es Caràgol, Sa Barqueta, Illes Negres, Illa de'es Porc, Illa de Sa Torreta, S'Espardelló i tots el altres illots adjacents encara menors

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

El règim urbanístic transitori aplicable al sòl no urbanitzable d'especial protecció previst a l'article 5 de la Llei d'Ordenació i Protecció d'Àrees Naturals d'Interès Especial serà el següent:

Zona 1: Intergrada per aquells espais que, en general, mantenen verjos, segons delimitació grafiada en els plànols annexos, se li aplicaran les determinacions establertes en el Pla Provincial d'Ordenació de Balears, aprovat definitivament dia 4 d'abril del 1973, per als Elements Paisatgístics Singulars.

Zona 2: Integrada per aquells espais que ja han rebut l'acció humana, segons delimitació grafiada en els plànols annexos, se li aplicaran les determinacions establertes en el Pla Provincial d'Ordenació de Balears, aprovat definitivament dia 4 d'abril del 1973, per als Paratges Preservats, i hi quedarà expressament prohibida la construcció de noves vivendes. S'hi permetran les obres necessàries per tal de mantenir l'activitat salinera i piscícola.

DISPOSICIONS FINALS

PRIMERA.- S'autoritza el Govern Balear perquè dicti les disposicions necessàries per a l'aplicació i el desenvolupament d'aquesta Llei.

SEGONA.- La present Llei vigirà a partir del dia següent al de la seva publicació en el "Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears".

Per tant, man que tots els ciutadans guardin aquesta Llei i que els Tribunals i les Autoritats als quals pertoqui la facin guardar.

A Palma de Mallorca, a dia dos de maig de mil nou-cents vuitanta-cinc.

EL PRESIDENT,
Signat: Gabriel Cañellas Fons

El Conseller d'Obres Públiques
i Ordenació del Territori,
Signat: Jerónimo Sàiz Gomila.

Llei 4/1986, de 7 de maig, de declaració de s'Albufera des Grau com a Àrea Natural d'Interès Especial [BOCAIB, 20.5.1986].

251 LLEI 4/1986, DE DIA 7 DE MAIG, DE DECLARACIO DE S'ALBUFERA D'ES GRAU, COM A AREA NATURAL D'ESPECIAL INTERES.

EL PRESIDENT DE LA COMUNITAT AUTONOMA DE
LES ILLES BALEARS

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de les Illes Balears ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que s'estableix a l'article 27.2 de l'Estatut d'Autonomia, tenc a bé de promulgar la següent

LLEI

EXPOSICIO DE MOTIUS

S'Albufera d'Es Grau constitueix la zona humida més important de Menorca i una de les més importants de la Mediterrània Occidental, pels seus valors ambientals, culturals i paisatgístics.

Es formada per un estany litoral de 68 hectàrees aproximadament, separada de la mar per una barra arenosa, amb dunes pròximes a la platja, coberta de pinar i de vegetació palustre.

Al nord de S'Albufera s'hi troba vegetació natural, forestal o arbustiva, en òptimes condicions de conservació, i una àrea costera intacta (Sa Torre Blanca); a l'oest, una important zona pantanosa (Es Prat); al sud, terrenys de morfologia semblants als dels nord, però que han estat, durant els anys 70, objecte d'alteració física per obres d'urbanització i d'edificació; i a l'est, el llogaret d'Es Grau i la carretera que el comunica amb Maó. Al nord-est d'aquesta zona s'hi troba l'illa d'En Colom, que dista uns 250 m. de la costa i que té una extensió aproximada de 59'5 hectàrees.

S'Albufera es nodreix pel sud-oest de rierols procedents de la zona del Prat, i a la desembocadura d'aquests torrents s'hi formen carritjars extensos que allotgen una interessant comunitat biològica.

La comunicació de S'Albufera amb la mar es realitza mitjançant una gorja situada a la part sud de la barra d'arena esmentada anteriorment, mantenint el nivell de les seves aigües pràcticament constant. Les aigües, dolces a la desembocadura dels rierols, es van tornant salobres cap a la zona de la gorja.

La protecció de les zones humides ha estat objecte de multitud d'acords, resolucions, inventaris i informes, tant a nivell autonòmic, estatal, com internacional, atesa l'escassetat d'aquestes, l'extrema fragilitat que els seus ecosistemes tenen per mantenir els equilibris biològics i la importància d'aquests com a hàbitats de multitud d'espècies vegetals i animals, especialment d'aus aquàtiques.

S'Albufera d'Es Grau ha estat permanentment inclosa a les recomanacions de protecció esmentades per motius diferents i fonamentats. El paisatge que la conforma constitueix un enclavament palustre únic en una regió aïllada com Menorca, atesa la morfologia especial dels terrenys que envolten l'estany, que

formen un conjunt de suaus i ondulats pujols amb una fisiografia de característiques no repetides a les Illes Balears. El paisatge és un ben cultural, patrimoni de la col·lectivitat, i exclusivament aquest factor, per raons estètiques i morals, exigeix un nivell de protecció que en garanteixi la no degradació.

Endemés, S'Albufera d'Es Grau constitueix un ecosistema particularment ric en aus aquàtiques. La població ornitològica de S'Albufera és extremadament nombrosa i variada. La gran abundància de vida animal i vegetal que hi ha fa que sigui d'un gran centre d'atracció per a nombroses espècies d'aus que troben a les seves aigües i riberes el biòtop vital o la indispensable font d'alimentació; així, la funció primordial d'aquesta zona és la d'albergar les aus aquàtiques migratòries. La degradació d'aquesta única àrea palustre a la zona n'impossibilitaria l'ús per part de les aus esmentades de poder reposar durant els seus llargs viatges, i oroduiria, per consegüent, un trastocament greu de les rutes migratòries.

S'Albufera requereix, a més, una actuació pública enèrgica que restauri les condicions naturals inicial de les àrees més afectades per les destructives intervencions urbanístiques i edificatòries ja esmentades.

Totes aquestes consideracions vénen avalades pels dictàmens que el Museu de Zoologia de Barcelona, la Càtedra d'Ecologia de la Universitat de Barcelona, l'Institut per a la Conservació de la Naturalesa i d'altres organismes públics i privats diferents han realitzat des de l'any 1973; dictàmens i informes que reclamen la protecció integral de l'àrea de S'Albufera d'Es Grau conjuntament amb l'illa d'En Colom, catalogada d'alt interès biològic, cultural i paisatgístic, i ecològicament inseparable de S'Albufera.

Per tot això, i a l'empara del que es disposa a la Llei d'Ordenació i Protecció d'Àrees Naturals d'Especial Interès

D I S P O S

Article 1.-

Es declara S'Albufera d'Es Grau Àrea Natural d'Especial Interès a tots els efectes previstos a la Llei 1/1984, de 14 de març, d'Ordenció i Protecció d'Àrees Naturals d'Especial Interès.

Article 2.-

L'àrea Natural d'Especial Interès de S'Albufera d'Es Grau és situada al municipi de Maó (illa de Menorca) i comprèn l'illa d'En Colom i la zona delimitada per la mar, línia recta en direcció est-oest a 200 metres al nord de les cases de Sa Torre Blanca fins a la carretera local del Cap de Favàrritx; carretera local del Cap de Favàrritx fins a la carretera comarcal 723 de Maó a Fornell; carretera comarcal de 723 de Maó a Fornells fins a l'inici del camí de Bouals; línia recta des del punt anterior fins a les cotes altes d'Es Milà Nou, passant pel canvi d'alineació de la carretera local de Maó a Es Grau; línia recta per les carenes d'Es Milà Nou i Sa Cudia Vella fins a la mar; línia de costa des del punt anterior fins al nucli urbà d'Es Grau; línia perimetral del nucli urbà d'Es Grau; línia de costa fins al punt inicial situat al nord de la Cala de Sas Torreta.

La delimitació descrita queda grafiada al plànol annex.

DISPOSICIO ADDICIONAL

El Pla Especial de Protecció de S'Albufera d'Es Grau, a formar en aplicació de l'article 5 de la Llei d'Ordenció i

Protecció d'Àrees Naturals d'Espècial Interès, establirà les determinacions precises per tal d'assegurar que les edificacions actualment existents, i els seus usos actual, incloses dins l'àmbit del lloc denominat Llimpa-Santa Madrona, segons delimitació del plànol annex, es puguin mantenir durant un temps mínim de 20 anys.

DISPOSICIO TRANSITORIA

El règim urbanístic transitori aplicable al sòl urbanitzable d'espècial protecció fins a l'aprovació del Pla Espècial de Protecció previst a l'article 5 de la Llei d'Ordenació i Protecció d'Àrees Naturals d'Espècial Interès, serà el següent:

Zona 1.- Segons la delimitació que queda grafiada al plànol annex, a la qual s'aplicaran les determinacions establertes en el Pla Provincial d'Ordenació de les Balears, aprovat definitivament el 4 d'abril del 1973 per al Elements Paisatgístics Singulars.

Zona 2.- Constituïda pels terrenys compresos entre la delimitació de la zona 1 i la delimitació de l'Àrea Natural d'Espècial Interès, establerta a l'article 2 de la present Llei, com queda grafiat al plànol annex, en el quals s'aplicaran les determinacions establertes en el Pla Provincial d'Ordenació de les Balears, aprovat definitivament el 4 d'abril de 1973 al Paratge Preservats en àrea agrícola-ramadera, amb l'excepció de noves vivendes que queden expressament prohibides.

DISPOSICIONS FINALS

PRIMERA.- Hom autoritza el Govern de la Comunitat Autònoma perquè dicti les disposicions necessàries per a l'aplicació i el desenvolupament d'aquesta Llei.

SEGONA.- La present Llei vigirà a partir del dia següent al de la seva publicació en el "Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears".

Per tant, man que tots el ciutadans guardin aquesta Llei i que els Tribunals i les Autoritats als quals pertoqui la facin guardar.

A Palma de Mallorca, a dia set de maig de mil nou-cents vuitanta-sis.

EL PRESIDENT,

Signat: Gabriel Cañellas Fons

El Conseller d'Obres Públiques i Ordenació del Territori.

Signat: Jerónimo Sáiz Gomila.

C. Àmbit jurídic-administratiu del País Valencià

Ordre de 4 d'abril de 1986 per la qual s'estableix una reserva marina a l'illa de *Tabarca* [BOE, 10.5.1986].

11543 *ORDEN de 4 de abril de 1986 por la que se establece una reserva marina en la isla de Tabarca.*

Ilmo. Sr.: De la realización de un estudio ecológico del medio marino de la isla de Tabarca (Alicante), promovido por el excelentísimo Ayuntamiento de la capital, se deriva de sus conclusiones la conveniencia de establecer una reserva marina en la citada isla, a fin de preservar la fauna y flora marina de la zona y servir de base de repoblación en beneficio de la riqueza ecológica de las aguas colindantes.

Existe acuerdo para regular dicha reserva, de forma coordinada y dentro de sus competencias, entre la Secretaría General de Pesca Marítima y el órgano competente de la Comunidad Autónoma Valenciana.

En virtud de tal acuerdo y con la conformidad del Ministerio de Obras Públicas y Urbanismo respecto al balizamiento de la zona, y de acuerdo con las atribuciones del artículo 3.º, apartado g, del Real Decreto 681/1980, de 28 de marzo, sobre ordenación de la actividad pesquera nacional, y lo dispuesto en el artículo 18 de la Orden de 11 de mayo de 1982, por la que se regula la actividad de repoblación marítima, y previos los informes preceptivos, este Ministerio, a propuesta de la Secretaría General de Pesca Marítima, ha tenido a bien disponer:

Artículo 1.º De acuerdo con lo establecido en el artículo 3.º, apartado g, del Real Decreto 681/1980, de 28 de marzo; y el artículo 18 de la Orden de 11 de mayo de 1982, se establece una zona de reserva marina sobre las aguas próximas circundantes a la isla de Tabarca (Alicante).

Art. 2.º La zona de reserva marina tendrá configuración rectangular con base en los siguientes vértices:

- A: 38° 09' 38" N - 00° 25' 24" W.
- B: 38° 08' 31" N - 00° 25' 50" W.
- C: 38° 10' 44" N - 00° 29' 39" W.
- D: 38° 09' 38" N - 00° 30' 09" W.

Estos vértices se materializarán por balizas, conforme a lo que establece el Ministerio de Obras Públicas y Urbanismo (Dirección General de Puertos y Costas).

Art. 3.º Dentro de la zona señalada en el artículo 2.º, se regula la actividad pesquera a partir de la línea de base recta, establecida por Real Decreto 2510/1977, de 5 de agosto, por lo que, al hacer referencia en la presente Orden a la reserva marina, habrá de entenderse que únicamente se contempla la porción de ésta que se encuentra a partir de dicha línea.

Art. 4.º Dentro de la reserva marina queda prohibida toda clase de pesca y cualquier extracción de flora o fauna marina. Se exceptúa de la prohibición anterior:

Primero.—El calamento de una moruna, a realizar por la Cofradía de Pescadores de la isla, al noroeste del islote de La Nao, en los meses de abril a septiembre de cada año.

Segundo.—La pesca con currican de superficie a los pescadores profesionales con embarcaciones inscritas en la tercera lista al este del meridiano que pasa por la boya del bajo de La Nao o de la Llosa.

Tercero.—Las autorizaciones que se puedan otorgar, en casos excepcionales por interés social, por la Secretaría General de Pesca Marítima.

Art. 5.º En la reserva marina se podrá practicar el buceo, previa autorización expresa del Delegado periférico de la Secretaría General de Pesca Marítima en Alicante, no pudiendo en tales casos portar los buceadores, ni a mano ni en su embarcación, ningún tipo de instrumento que pueda utilizarse para la pesca o extracción de especies marinas.

En la zona del bajo La Nao o de la Llosa, en fondos menores a 20 metros y al este de la línea norte/sur, que pasa por el extremo este de la sonda de 10 metros de la isla La Nao, se prohíbe todo tipo de buceo, salvo autorización expresa de la Secretaría General de Pesca Marítima y sólo con fines de exploración de carácter científico.

Art. 6.º Esta disposición entrará en vigor el mismo día de su publicación en el «Boletín Oficial del Estado».

Lo que comunico a V. I. para su conocimiento y efectos.
Madrid, 4 de abril de 1986.

ROMERO HERRERA

Ilmo. Sr. Secretario general de Pesca Marítima.

Decret 89/1986, de 8 de juliol, de règim jurídic del Parc Natural de l'Albufera de València [DOGV, 23.7.1986].

1159 *DECRET 89/1986, de 8 de juliol, del Consell de la Generalitat Valenciana, de règim jurídic del Parc Natural de l'Albufera. [1587]*

El sistema format pel llac de l'Albufera, l'entorn humit i la barra litoral adjacent a ambdós constitueix un dels espais naturals de major importància a la Comunitat Valenciana. La circumstància de proximitat a l'àrea metropolitana de València li confereix especials característiques ambientals, alhora que li afegim una funció social important com a espai natural.

Així mateix, la presència en la zona d'usos importants i aprofitaments de tipus tradicional que, en interacció amb les biocenosis naturals, han determinat les característiques ambientals actualment existents com a distintius de l'espai, determina la necessitat d'establir una regulació d'activitats que faça compatible l'ús ordenat de l'espai amb el manteniment dels valors ecològics.

Entre les distintes modalitats que la legislació vigent contempla per a la protecció d'espais naturals, la de Parc Natural és la més adequada a les consideracions exposades, per permetre compatibilitzar una adequada protecció del medi natural amb el manteniment ordenat dels usos i aprofitaments tradicionals i amb el foment del contacte entre l'home i la natura.

Davant el caràcter d'urgència que l'intensa degradació ambiental de l'espai requereix, la Generalitat Valenciana ha assumit com a objectiu la consecució d'una protecció ràpida i eficaç de l'Albufera i el seu entorn.

Per tot l'exposat, a instàncies de l'Excm. Ajuntament de València, i, a proposta dels Consellers d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports i d'Agricultura i Pesca, amb la deliberació prèvia del Consell de la Generalitat Valenciana, en sessió celebrada el dia 8 de juliol de 1986,

DECRETE:

Article primer. Objecte.

U. De conformitat amb el que disposa la Llei 15/1975, de 2 de maig, d'Espais Naturals Protegits, i d'acord amb les competències de la Generalitat Valenciana en aqueixa matèria, es declara Parc Natural el sistema format pel llac de l'Al-

bufera de València, l'entorn humit i la barra o cordó litoral adjacent a ambdós, amb l'àmbit territorial determinat en l'article segon, establint a tal efecte en aquest Decret el corresponent règim jurídic especial.

Dos. Aquest règim jurídic especial té per finalitat atendre la conservació dels ecosistemes naturals i els seus valors paisatgístics, promovent l'ensenyament i gaudi del Parc Natural per raó del seu interès educatiu, científic i cultural, així com el manteniment de les activitats econòmiques tradicionals, compatibilitzant-les amb el grau de protecció recollit en aquest Decret.

Article segon. Àmbit Territorial.

U. El Parc Natural de l'Albufera comprén part dels termes municipals de València, Alfafar, Sedavi, Massanassa, Catterroja, Albal, Beniparrell, Silla, Sollana, Sueca, Cullera, Albalat de la Ribera i Algemesí.

Dos. Els límits geogràfics del Parc Natural, s'especifiquen descriptiva i gràficament en l'annex d'aquest Decret. El Pla de què parla l'article quart concretarà amb detall la delimitació del Parc, i si pertoca, podrà establir les modificacions a la delimitació indicada en l'annex que s'estimen pertinents per a un millor compliment dels objectius d'aquest Decret. Les modificacions dels límits geogràfics del Parc Natural s'establiran per Decret del Consell de la Generalitat Valenciana.

Article tercer. Protecció.

En el territori inclòs en el Parc Natural, regiran les següents disposicions de caràcter general:

1. Les activitats tradicionals continuaran desenvolupant-se d'acord amb les regulacions específiques i pel que estableix aquest Decret i normativa que el desenvolupe.

2. Els òrgans rectors establiran les normes a les quals s'hauran de subjectar els visitants per tal de no pertorbar ni menyscar els valors naturals del Parc, així com les activitats que s'hi realitzen.

3. Règim urbanístic.

a) Tot el sòl inclòs en el Parc Natural classificat en l'actualitat com a no urbanitzable, es mantindrà amb aquesta classificació, sent objecte de protecció especial.

b) El sòl classificat en l'actualitat com a urbà o urbanitzable podrà mantenir dita classificació.

c) Si a conseqüència del que disposa aquest Decret i de la normativa que s'estableisca en el Pla Especial pel que fa a protecció i defensa del medi ambient fos necessari modificar el planejament urbanístic vigent, es tramitaran tals modificacions a l'objecte d'adequar-les als objectius d'aquest.

d) Els futurs Plans Generals d'Ordenació i Normes Subsidiàries de Planejament municipal s'ajustaran a les anteriors disposicions. EL Pla Especial del Parc Natural en desenvolup-

parà l'ordenació urbanística en funció del que preveu aquest Decret.

4. La costa serà objecte d'especial protecció tendent a la conservació de les platges i dunes, sense perjudici que exclusivament l'ús pugui regular-se amb els instruments prevists en la Llei 28/1969, de 26 d'abril, sobre costes i altres disposicions concordants.

5. a) Les mesures de protecció previstes en aquest Decret s'estenen a les aigües subterrànies i superficials que constitueixen el suport hídric de l'ecosistema que tracta de conservar-se.

b) Tota la zona inclosa en el Parc Natural tindrà la consideració de zona humida als efectes prevists en la Llei 29/1985, de 2 d'agost, d'Aigües, i en el Reglament que la desenvolupa, aprovat per Reial Decret 849/1986, d'11 d'abril.

6. Tot tipus d'intervenció sobre les biocenosis naturals i, en particular, la introducció d'espècies de fauna o flora no autòctona ha de ser objecte d'autorització expressa per part de la Conselleria d'Agricultura i Pesca, amb l'informe previ dels òrgans rectors del Parc.

7. Les competències de les Administracions Públiques s'exerciran de manera que queden preservats tots els valors naturals, ecològics i paisatgístics del Parc Natural, avaluant amb especial atenció els possibles impactes ambientals que s'hi produeixen per actuacions exteriors.

8. Els Plans de Sanejament integral es desenvoluparan d'acord amb el que s'ha establert abans.

Article quart. Pla Especial

U. Es redactarà un Pla Especial del Parc Natural que, d'acord amb el que disposa la legislació urbanística, continuarà al menys les determinacions següents:

a) L'ordenació del territori, graduant la protecció que s'estableix amb delimitació de les zones d'especial protecció, i les previsions i normes necessàries per a la infraestructura, equipaments, construccions i serveis del Parc Natural.

b) El desenvolupament de les previsions de protecció dels Plans Generals i Normes Subsidiàries, completant tots aquells aspectes necessaris.

c) Les mesures referents a l'ordenació integral del cicle de l'aigua, amb la finalitat d'obtenir el control de les aigües residuals i compatibilitzar la promoció de les poblacions rurals amb la preservació del Parc, i en especial les zones humides.

d) Les mesures tendents a corregir gradualment altres disfuncions que poden afectar el llac de l'Albufera i la zona humida, entre les quals es troben les següents:

—Contaminació de les aigües per tractaments agrícoles, abocaments urbans i industrials.

- Aterrament progressiu del llac i marjals.
 - Cessament d'aportació d'aigües de les fonts conegudes com a ullals.
 - Avançament dels processos d'urbanització.
 - Transformació de cultius.
 - Alteració del sistema dunar.
 - Desaparició d'espècies autòctones.
- e) Qualsevol altra determinació que estiga d'acord amb els objectius de protecció d'aquest Decret.

Dos. El procediment per a l'aprovació del Pla Especial i les revisions serà el següent:

a) El Pla Especial serà redactat a iniciativa de la Junta Rectora, i l'elaboració serà objecte del seguiment per una Comissió constituïda al si de dita Junta amb participació, en tot cas, de representants dels Ajuntaments afectats, corresponent l'aprovació inicial a la Conselleria d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports, amb l'informe previ de la Conselleria d'Agricultura i Pesca, i audiència dels Ajuntaments afectats territorialment.

b) Una vegada aprovat inicialment, el Pla serà sotmés a informació pública i quedarà exposat amb aquesta finalitat a la seu de la Conselleria d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports. Als efectes de conseguir-se més divulgació, s'exposarà també als Ajuntaments afectats territorialment.

c) L'aprovació provisional correspondrà a la Conselleria d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports, l'informe previ de la Conselleria d'Agricultura i Pesca, Diputació Provincial de València i Ajuntaments afectats territorialment.

d) L'aprovació definitiva correspon al Consell de la Generalitat Valenciana.

e) El Pla Especial serà elaborat de manera que es procedisca a l'aprovació inicial en el termini de divuit mesos des de la data de constitució de la Junta Rectora.

Article cinqué. Pla de Gestió

U. En base al Pla Especial s'elaborarà un Pla de Gestió, que suposarà el marc d'actuació en el qual es desenvoluparan els Pressupostos i actuacions anuals. Aquest Pla de Gestió continuarà les determinacions següents:

a) La previsió d'actuacions dirigides a promoure i fomentar la visita i coneixement del Parc.

b) El desenvolupament de les actuacions previstes en el Pla Especial, així com les altres complementàries que es consideren escaients d'acord amb l'ordenació establerta.

c) La planificació de treballs i estudis d'investigació científica a efectuar dintre del Parc Natural, així com els d'educació ambiental i d'ús i gaudi pels visitants.

d) Totes aquelles activitats de gestió necessàries per aconseguir els objectius del Parc, incloent-hi un estudi econòmico-financer.

Dos. Les revisions d'aquest Pla es realitzaran en períodes no superiors a cinc anys.

Tres. El Pla de Gestió serà formulat pel Consell Directiu i, amb l'aprovació prèvia de la Junta Rectora, serà tramés al Consell de la Generalitat Valenciana per a l'aprovació definitiva.

Article sisé. Junta Rectora

U. Es crea la Junta Rectora del Parc Natural de l'Albufera com a organisme col·laborador i assessor de la gestió.

Dos. Seran membres de la Junta:

—Dos representants de la Conselleria d'Agricultura i Pesca.

—Dos representants de la Conselleria d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports.

—Un representant de la Conselleria d'Indústria, Comerç i Turisme.

—Un representant de la Conselleria de Sanitat i Consum.

—Un representant de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència.

—Un representant de la Conselleria d'Administració Pública.

—Un representant de la Direcció de Costes.

—Un representant de la Confederació Hidrogràfica del Xúquer.

—Un representant de la Diputació Provincial.

—Dos representants de l'Ajuntament de València.

—Un representant per cada un dels restants Ajuntaments afectats territorialment.

—El Director-Conservador del Parc.

—Dos representants de les Universitats de la Comunitat Valenciana.

—Un representant de les Cambres Agràries.

—Dos representants d'altres organitzacions i associacions agràries.

—Un representant de la Junta de Desguàs de l'Albufera.

—Un representant de les Societats de Caçadors.

—Un representant de la Societat Espanyola d'Ornitologia.

—Un representant de les Confraries de Pescadors.

—Un representant de Grups Conservacionistes.

Tres. El President de la Junta Rectora serà nomenat pel Consell de la Generalitat Valenciana, a proposta conjunta de les Conselleries d'Agricultura i Pesca, i d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports.

Quatre. Són funcions de la Junta Rectora:

a) Disposar el que siga procedent per a la redacció del Pla Especial, informar cada una de les fases abans de l'aprovació i informar preceptivament sobre els distints Plans, Normes i Projectes que afecten a l'àmbit territorial del Parc, i en aquells supòsits en els quals així ho estableix el Pla Especial.

El tràmit esmentat es podrà realitzar bé directament o mitjançant delegació pel Consell Directiu.

b) Promoure i fomentar actuacions per a l'estudi, divulgació i gaudi dels valors del Parc.

c) Proposar als organismes de l'Administració que en cada cas corresponguen, mesures tendents a la conservació, millora i coneixement dels valors del Parc, i per a l'afavoriment de les activitats tradicionals que es desenvolupen en el seu àmbit.

d) Informar sobre aspectes relatius a la protecció del Parc quan ho requerisca algun dels diversos organismes de l'Administració.

e) Informar els Pressupostos anuals del Parc.

f) Qualsevol altres funcions que li atribueisca la legislació amb caràcter general.

Cinc. La Junta Rectora quedarà constituïda en el termini màxim de quatre mesos, a comptar des de la data d'entrada en vigor d'aquest Decret.

Article seté. Consell Directiu

U. L'administració i gestió del Parc Natural correspon al Consell Directiu.

Dos. El Consell Directiu estarà format pels següents membres:

—El Director-Conservador.

—Un representant de la Conselleria d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports.

—Un representant de la Conselleria d'Agricultura i Pesca.

—Un representant de l'Ajuntament de València.

—Un representant de la resta d'Ajuntaments afectats territorialment, elegit pels representants d'aquests en la Junta Rectora.

Tres. Són funcions del Consell Directiu:

a) Elaborar les propostes dels Plans de Gestió i de Pressupost anual, i designar els tècnics que hagen de redactar el Pla Especial.

b) Vigilar el compliment de les reglamentacions del Parc i Plans de Gestió.

c) Administrar els fons del Parc.

d) Informar activitats o construccions que afecten l'àmbit territorial del Parc i, en general, els objectius d'aquest Decret, d'acord amb les especificacions de l'article sisé, apartat quatre a), i amb aquelles altres que el Pla Especial determine.

e) Proposar sancions a l'òrgan competent en cada cas, d'acord amb el règim de sancions previst en l'article deu.

Quatre. El Consell Directiu quedarà constituït en el termini màxim de quatre mesos, a comptar des de la data d'entrada en vigor d'aquest Decret.

Article vuité. Director-Conservador

U. El nomenament i cessament del Director-Conservador

vador correspon al Consell, a proposta conjunta de les Conselleries d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports i d'Agricultura i Pesca, havent de recaure el nomenament en un titular universitari superior.

Dos. Són funcions del Director-Conservador:

a) La coordinació i, si pertoca, l'execució de les previsions del Pla Especial i dels Plans de Gestió.

b) La supervisió del compliment de les reglamentacions del Parc.

c) La realització d'aquelles actuacions encarregades per la Junta Rectora o pel Consell Directiu del Parc.

d) Portar a cap totes aquelles actuacions en relació amb els objectius d'aquest Decret que per la seua urgència no pogueren demorar-se, donant compte a continuació al Consell Directiu, el qual ho elevarà a la Junta Rectora o als òrgans administratius que corresponga.

e) Proposar a la Junta Rectora tots els estudis i les actuacions que considere necessaris per al millor funcionament del Parc.

f) Elaborar les memòries anuals d'activitats i resultats.

g) Coordinar les relacions entre la Junta Rectora i el Consell Directiu.

h) Les de Secretari de la Junta Rectora.

Article nové. Finançament

U. Amb la finalitat d'atendre les despeses generals de funcionament del Parc Natural de l'Albufera i dels òrgans rectors, la Generalitat Valenciana, a través de la Conselleria d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports, habilitarà els crèdits oportuns, sense perjudici dels mitjans econòmics que ha d'aportar l'Ajuntament de València d'acord amb el que disposa l'article quinze de la Llei d'Espais Naturals Protegits, i de les col·laboracions d'altres òrgans o Corporacions públiques o privades que puguen tenir interès en coadjuvar a la millor gestió del Parc.

Dos. Correspon al Consell l'aprovació dels Pressupostos anuals del Parc, a proposta del Conseller d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports.

Article deu. Règim de Sancions

La inobservança o infracció de la normativa aplicable al Parc Natural de l'Albufera serà sancionada d'acord amb el que disposa el Codi Penal, en la Llei 15/1975, de 2 de maig sobre Espais Naturals Protegits i en el Reial Decret 2676/1977, de 4 de març, pel qual s'aprova el Reglament per a l'aplicació, sense perjudici de la legislació específica que, a tenor de la naturalesa de la infracció, resulte aplicable. Els infractors estaran obligats en qualsevol cas a reparar els danys causats i a restituir els llocs alterats a la situació inicial.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera

Mentre que no s'aprove el Pla Especial, el Consell Director tindrà una especial actuació en matèria de control i seguiment d'aquelles activitats i construccions que afecten l'objecte d'aquest Decret, així com de les repercussions del planejament vigent en l'àmbit territorial del Parc.

Segona

El planejament urbanístic que s'elabore fins a l'aprovació del Pla Especial i que afecte terrenys inclosos en l'àmbit del Parc Natural, incorporarà les disposicions de protecció establertes en aquest Decret i preveurà en el seu àmbit afectat la futura redacció de l'esmentat Pla Especial que concretarà l'ordenació i normes de protecció definitives.

DISPOSICIONS FINALS

Primera

Els Consellers d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports i d'Agricultura i Pesca, són autoritzats perquè, en l'àmbit de les seues respectives competències, dicten les disposicions necessàries per a l'execució i desenvolupament d'aquest Decret.

Segona

Aquest Decret vigirà l'endemà de la publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

València, 8 de juliol de 1986.

El President de la Generalitat,
JOAN LERMA I BLASCO

El Conseller d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports,
RAFAEL BLASCO I CASTANY

El Conseller d'Agricultura i Pesca,
LLUÍS FONT DE MORA I MONTESINOS

ANNEX A DELIMITACIÓ DEL PARC NATURAL DE L'ALBUFERA

1. LÍMIT NORD

Segueix la Via Nova del Túria des de la desembocadura fins al Camí del Bracet. Segueix el Camí del Bracet fins arribar a la Senda de les Vaques, seguint aquesta senda en direcció sud fins a l'encreua-

ment amb la Séquia de l'Or. Continua per la Séquia de l'Or fins a la Séquia de Ravisanxo. Segueix la Séquia de Ravisanxo fins a la intersecció amb la CN-332.

2. LÍMIT OEST

Segueix la Carretera Nacional 332 des de la intersecció amb la Séquia de Ravisanxo (entre PQ 254 i PQ 255) fins al PQ 250. Continua pel Camí Vell de Russafa i la via del ferrocarril Silla-Cullera (des de PQ 3 fins el PQ 9). Segueix per la Séquia o Escorrentia de la Campaña fins a la intersecció amb el Camí de la Berola, seguint per aquest fins al Camí del Barranquet, que es travessa, continuant pel Braçal de la Rebassa fins el Camí de l'Alteró. Segueix pel Camí de l'Alteró, que s'abandona seguint el límit entre les parcel·les 151-150 i les 49-50 (del polígon 26 de Sollana) fins al Camí de L'Haca o Camí dels Campetes, continuant pel límit entre les parcel·les 116 i 106 i pel límit entre les parcel·les 105-23 i 129-128-137-139-107-24-25 (del Polígon 26 de Sollana) fins el Camí de Paretas.

Segueix pel Camí de Paretas, Reg de Paretas, la Séquia de L'Overa (del Regall), la Séquia dels Clots i el Rec dels Hoyos fins a l'encreuament amb el Camí de la Maquia, que s'abandona pel límit entre les parcel·les 817 i 919 (Polígon 21, Full 2n. de Sollana), fins la Senda d'Olivarons.

Des d'aquesta sendera continua pel límit entre les parcel·les 301-302-303-304-338-339 i les parcel·les 818-246-247-954-305a-306a (del Polígon 21, Full 2n. de Sollana), fins a l'Escorredor dels Oliverans o Rec d'Alfassar. Segueix per aquest fins a la Casa del Coto i, des d'ací, pel límit entre les parcel·les 278-208-i les parcel·les 324-910-909-276 (del Polígon 21, Full 2n de Sollana), fins a la Séquia de Sant Agustí, i per aquesta a la Séquia L'Overa (o del Regai). Prossegueix la Séquia Mà Dreta de Pistilla fins a l'enforcall amb el Camí d'Alzira.

Segueix pel Camí d'Alzira, el Camí de Muñoz (Camí del Pla del Pi), el Camí de la Casa Masí (o Casa Sirera), el Camí de la Torreta Trullàs i el Camí de les Mallades (o de la Casa Caro), fins a la intersecció amb el límit entre les parcel·les 42-43-369-99-25, les parcel·les 41-73-104-100-76 i la parcel·la 46 (Polígon 17, Full 1r de Sollana), fins al Camí del Barranc. Segueix pel Camí del Barranc fins a la Séquia Vella.

3. LÍMIT SUD

Segueix per la Séquia Vella, la Séquia Comuna, el Camí de la Tançada i el Camí de Moncofa, fins al límit entre les parcel·les 49a-343-199-43a-15-72-37 i les parcel·les 5a-198a-42a-240-239-74-63-323 (Polígon 1, Full 1r. d'Albalat de la Ribera), arribant al Camí de Planells (o Palmella). Continua pel Caminàs de Morelló, el Camí de la Fleixenera i el Camí de la Mola, fins al límit entre les parcel·les 160-51a i les parcel·les 159-158-51a-52 (Polígon 17, Full 2n. d'Albalat de la Ribera), arribant al Camí de La Senillera i continuant fins al Pont de l'Anell.

Des del Pont de l'Anell, segueix pel Camí de la Costera, la Séquia de la Fondada, la Séquia del Mallorquí, i la Séquia de la Costera, continuant el límit entre les parcel·les 160-43a-105a-15b-148-149-103-150-102a (del Polígon 21, Sueca) fins al Camí de la Partida o Séquia de la Martina, que s'abandona seguint el límit entre les parcel·les 13a i les parcel·les 191-14-192a (Polígon 21, Sueca), fins arribar al Camí del Campanar (Canet de Tarongers).

Segueix pel Camí del Campanar, el Camí del Pas de Rossell, el Camí d'Escano (Camí de la Séquia Nova), el Camí de la Paridera, el Guardarany de Barraca Cebolla, el Guardarany del Rafoll (o de les Saucelles), la Carretera VV.1045, el Camí o Séquia del Saladar, el Camí dels Cendroses, el Braçal dels Hosos i el Camí (i Séquia) dels Arbres, que s'abandona seguint el límit entre les parcel·les 2a-13a-12a-8-17a i la parcel·la 1ª (del Polígon 36, Sueca) fins al Camí del Mareny o Séquia del Rei. Prossegueix pel Guardarany de la Torreta i el Pla, la Séquia Reial del Xúquer (Séquia de Cullera), el Camí de Ràfol, el Camí Vell (Camí Fondo de la Penya) el Camí dels Mangranerets, el Camí del Pastisser (límit entre les parcel·les 136-169-225-181a i les parcel·les 135-167-166-202-201-165-153 del Polígon 58, Full 2n de Cullera). Continua per la cresta (divisoria d'aigües) de la Muntanyeta de l'Ermita dels Sants fins al Camí que separa les parcel·les 146a-148 de les parcel·les 23-22-21a-21b-226, seguint per ell fins arribar a la Carretera Natzaret-Oliva, per la qual prossegueix fins al Camí Primer Collado. Continúa pel camí Primer Collado fins a la Séquia de Sant Llorenç, que segueix fins a la desembocadura en el Mar Mediterrani.

4. LÍMIT EST

Segueix el marge dret de la desembocadura de la nova Via del Túria fins a la desembocadura de la Séquia de Sant Llorenç.

Mapes del Cadastre Parcel·lari de l'Institut Geogràfic Nacional (E:1/2000).

Decret 1/1987, de 19 de gener, pel qual es declara Parc Natural el penyal d'Ifac [DOGV, 28.1.1987].

98 *DECRET 1/1987, de 19 de gener, del Consell de la Generalitat Valenciana, pel qual es declara Parc Natural el Penyal d'Ifac. [87/0195]*

El Penyal d'Ifac, ja esmentat des de l'antiguitat com a fita geogràfica de la Mediterrània Occidental, és un gran promontori calcari penya-segat cap a la mar i unit a terra per un istme estret. En el marc del seu entorn coster de cales i caps penya-segats, representa una singularitat geomorfològica en el litoral de la Comunitat Valenciana, del qual constitueix un dels paisatges més característics.

La vegetació i la flora del Penyal, configurades per la situació biogeogràfica especial i la història ecològica de l'àrea, són molt riques en comunitats i espècies vegetals desaparegudes o en regressió en la major part del litoral valencià. Aquestes comunitats i espècies, algunes en perill d'extinció, són molt característiques de la zona i abunden en importants endemismes, la qual cosa confereix al Penyal un notable valor biogenètic i científic.

L'interès ecològic de la zona es completa amb la presència d'una fauna terrestre característica dels penya-segats costers i d'un medi marí litoral ric, ben conservat i propi de les costes roquisses i penya-segades.

El desenvolupament turístic del Municipi de Calp ha provocat en els últims anys un ràpid avanç de la urbanització en l'entorn del Penyal, ocupant-se inclús àrees de la base del promontori. Aquest procés a més que posa en perill els valors ecològics de l'àrea, n'amenaça greument la qualitat paisatgística i en cas de continuar sense control, pot inclús comprometre la mateixa oferta turística del Municipi.

Aquesta situació fa necessària i urgent una ordenació territorial de la zona, que permetesca conciliar la conservació dels seus valors ecològics i paisatgístics amb el manteniment d'un ús adient amb les característiques ambientals del Penyal i l'entorn, que permeta el desenvolupament de l'activitat socioeconòmica normal del Municipi de Calp.

La Generalitat Valenciana, segons les competències que l'Estatut d'Autonomia li confereix en els articles 31.9 i 32.1.6 i dins de les possibilitats que contempla la Llei 15/1975, de 2 de maig, d'Espais Naturals Protegits, ha optat per la figura

de Parc Natural, per considerar-la especialment adient a fi d'atendre a la conservació dels seus valors paisatgístics i ecosistemes.

Per tot això, a proposta conjunta dels Consellers d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports, i d'Agricultura i Pesca, amb deliberació prèvia del Consell de la Generalitat Valenciana en sessió celebrada el dia 19 de gener de 1987.

DECRETE:

Article primer. Objecte

Es declarat Parc Natural el Penyal d'Ifac, i s'estableix el corresponent règim jurídic especial atés el seu interès cultural, ecològic, paisatgístic i biogenètic.

Article segon. Àmbit territorial

Un. El Parc Natural del Penyal d'Ifac està ubicat en el terme municipal de Calp, Província d'Alacant, la delimitació descriptiva i geogràfica del qual figura en els annexos I i II d'aquest Decret.

Dos. Les modificacions que pogueren introduir-se en els límits geogràfics del Parc Natural s'establiran per Decret del Consell de la Generalitat Valenciana.

Article tercer. Administració i gestió

Un. En nom de la Generalitat Valenciana, l'administració i la gestió del Parc Natural del Penyal d'Ifac correspon conjuntament a les Conselleries d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports i d'Agricultura i Pesca.

Dos. Com a organisme col·laborador i assessor de la seua gestió, es crea la Junta Rectora del Parc Natural del Penyal d'Ifac.

Tres. Són membres de la Junta Rectora:

— Quatre representants de l'Ajuntament de Calp.

— Un representant de la Conselleria d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports.

— Un representant de la Conselleria d'Economia i Hisenda.

— Un representant de la Conselleria d'Agricultura i Pesca.

— Un representant de la Diputació Provincial d'Alacant.

— El Director Conservador del Parc Natural.

Quatre. El President de la Junta Rectora serà nomenat pel Consell de la Generalitat Valenciana a proposta conjunta de les Conselleries d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports i d'Agricultura i Pesca.

Cinc. Les funcions de la Junta Rectora seran les següents:

a) Disposar tot el que siga procedent per a la redacció del Pla Especial previst en l'article seté, informar sobre cada una de les fases abans de l'aprovació i informar preceptivament sobre els Plans, les Normes i els Projectes diversos que afecten l'àmbit territorial del Parc Natural.

b) Promoure i fomentar actuacions per a la regeneració, l'estudi, la divulgació i el gaudi ordenat dels valors naturals de l'espai protegit.

c) Proposar als Organismes de l'Administració competents en cada cas totes les mesures que considere necessàries per al millor compliment dels fins d'aquest Decret.

d) Informar sobre aspectes relatius a la protecció del Parc Natural, quan així ho requeresquen els Organismes de l'Administració competents.

e) Informar els Pressuposts anuals del Parc Natural.

f) I qualssevol altra funció que li atribuesca la legislació amb caràcter general.

Sis. La Junta Rectora quedarà constituïda en el termini màxim de quatre mesos, comptats des de l'entrada en vigor d'aquest Decret.

Article quart. Director Conservador

Un. Per a la millor administració i gestió del Parc Natural del Penyal d'Ifac, els Consellers d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports i d'Agricultura i Pesca designaran conjuntament un Director Conservador, el nomenament del qual caldrà que recaiga en un titulat universitari superior.

Dos. Seran funcions del Director Conservador:

a) Coordinar, executar o supervisar el compliment de la normativa i les reglamentacions del Parc Natural, d'acord amb les instruccions de l'òrgan administrador i gestor i de la Junta Rectora.

b) Elaborar les propostes de pressupost anyal i les memòries anuals d'activitats i resultats.

c) Administrar els fons del Parc.

d) Proposar sancions a l'òrgan competent en cada cas, d'acord amb el règim previst en l'article nové.

Tres. El Director Conservador serà Secretari de la Junta Rectora.

Article cinqué. Règim de protecció

En tot el territori inclòs en el Parc Natural regiran les disposicions de caràcter general següents:

1. Els òrgans gestors i administradors del Parc establiran les normes a què hauran de subjectar-se els visitants per a no pertorbar ni menyscar els valors naturals del Parc, així com les activitats que s'hi realitzen.

2. Es prohibeix expressament:

a) L'abandó de tota mena de residus sòlids fora dels llocs assenyalats a l'efecte.

b) La introducció d'espècies vegetals o animals que no siguin autòctones.

c) La circulació amb mitjans motoritzats, llevat que haja autorització o es tracte d'activitats relacionades amb la gestió del Parc.

Serà preceptiu l'informe de la Junta Rectora per a qualsevol autorització relacionada amb aquestes activitats.

3. Tota acció o aprofitament no contemplat en els apartats anteriors que es pretenga de realitzar dins de l'àmbit del Parc i que pugui pertorbar els valors naturals a protegir, caldrà l'autorització dels òrgans gestors i administradors del Parc.

4. No es permetrà la instal·lació d'elements artificials de caràcter permanent que limiten el camp visual, trenquen l'harmonia del paisatge o desfiguren les perspectives, llevat de casos excepcionals, sempre que es garanteixi la minimització dels efectes sobre la naturalesa i el paisatge.

5. Règim urbanístic:

a) Tot el sòl inclòs en el Parc Natural qualificat en l'actualitat com a zona verda tindrà la qualificació de no urbanitzable, i serà objecte de protecció especial.

b) La resta del sòl inclòs en l'àmbit del Parc Natural tindrà la classificació de no urbanitzable i serà objecte de protecció especial.

c) Les revisions del planejament vigent en el Municipi de Calp es realitzaran d'acord amb els objectius de protecció d'aquest Decret.

6. Els òrgans de gestió i administració del Parc Natural adoptaran les disposicions necessàries per a assegurar la conservació dels valors protegits per aquest Decret.

7. Les competències de les Administracions Públiques sobre els béns i els terrenys de titularitat pública inclosos en el Parc Natural s'exercitaran en tot moment d'acord amb el règim de protecció establert en aquest Decret.

8. En el domini públic litoral, inclòs en el Parc Natural, el règim de protecció establert per aquest Decret s'executarà sense perjudici de què, exclusivament, l'ús pugui regular-se amb els instruments prevists en la Llei 28/1969, de 26 d'abril, sobre costes, i totes les altres disposicions concordants.

Article sisé. Foment

Els òrgans gestors i administradors del Parc, dins l'àmbit de les seues competències realitzaran les actuacions necessàries adreçades a corregir els desequilibris que hi hagen en l'ecosistema, a regenerar-lo i a promoure'n les condicions per a la millora.

Article seté. Pla Especial

Un. Es redactarà un Pla Especial del Parc Natural del Penyal d'Ifac que, segons que disposa la legislació urbanística, contindrà almenys les determinacions següents:

a) L'estructura general de l'ordenació del territori protegit, graduant la protecció que s'estableisca, amb delimitació de les àrees de diferent utilització i destinació i les previsions necessàries per a la infraestructura, l'equipament, les construccions i els serveis del Parc Natural.

b) El desenvolupament de les previsions de protecció del planejament urbanístic municipal, completant tots aquells aspectes que calguen.

c) El desenvolupament del règim previst en l'article cinqué, així com qualsevol altra determinació adient amb els objectius de protecció prevists en aquest Decret.

Dos. El procediment per a l'aprovació del Pla Especial serà el següent:

a) El Pla Especial serà redactat a iniciativa de la Junta Rectora, i l'aprovació inicial correspondrà a la Conselleria d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports.

b) Posteriorment, el Pla serà sotmés a informació pública durant un mes, quedant expressat en la seu de la Conselleria d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports i de l'Ajuntament de Calp.

c) L'aprovació provisional correspondrà a la Conselleria d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports, amb l'audiència prèvia de les Corporacions Locals afectades per termini d'un mes després del període d'informació pública, i informe de la Conselleria d'Agricultura i Pesca.

d) L'aprovació definitiva correspon al Consell de la Generalitat Valenciana.

Article vuité. Mitjans Econòmics

Amb la finalitat d'atendre les despeses generals de funcionament del Parc Natural del Penyal d'Ifac i dels seus òrgans rectors, la Generalitat Valenciana, a través de les Conselleries d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports i d'Agricultura i Pesca, habilitarà en els seus pressuposts els crèdits oportuns, sense perjudici dels mitjans econòmics que haja d'aportar l'Ajuntament de Calp, i de les col·laboracions d'altres òrgans o Corporacions públiques o privades, així com de particulars.

Article nové. Règim de sancions

Un. La inobservància o infracció de la normativa aplicable al Parc Natural del Penyal d'Ifac serà sancionada d'acord amb el que disposen el Codi Penal, la Llei 15/1975, de 2 de maig, sobre Espais Naturals Protegits, i el Reial Decret 2676/1977, de 4 de març, pel qual s'aprova el Reglament per

a la seua execució sense perjudici de la legislació específica que resulte aplicable per raó de la naturalesa de la infracció.

Dos. Els infractors en tot cas estaran obligats a reparar els danys causats i a restituir-hi els indrets i els elements alterats en la seua situació inicial.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera

Mentrestant s'aprove el Pla Especial, els òrgans gestors i administradors tindran una especial actuació en matèria de control i seguiment d'aquelles activitats i construccions que afecten l'objecte d'aquest Decret, així com de les repercussions del planejament vigent dins de l'àmbit territorial del Parc.

Segona

El planejament urbanístic que s'elabore fins a l'aprovació del Pla Especial i que afecte els terrenys inclosos en l'àmbit del Parc Natural, incorporarà les disposicions de protecció establertes en aquest Decret i preveurà, en el seu àmbit afectat, la futura redacció de l'esmentat Pla Especial que concretarà l'ordenació i les normes de protecció definitives.

DISPOSICIONS FINALS

Primera

Són autoritzats els Consellers d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports i d'Agricultura i Pesca perquè, dins del marc de llurs respectives competències, dicten les disposicions necessàries per a l'execució i el desenvolupament d'aquest Decret.

Segona

Aquest Decret vigirà l'endemà de la publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

València, a 19 de gener de 1987.

El President de la Generalitat,
JOAN LERMA I BLASCO

El Conseller d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports,
RAFAEL BLASCO I CASTANY

El Conseller d'Agricultura i Pesca,
LLUÍS FONT DE MORA I MONTESINOS

ANNEX I

Delimitació del parc natural del Penyal d'Ifac

L'est i sud amb la Mar Mediterrània. Al nord amb el límit de la zona 8 (verd públic) del Pla General d'Ordenació Urbana de Calp (1971) fins a la intersecció amb la propietat de la Sra. Matilde Ivars Ivars, limita amb la susdita propietat fins que es troba amb la carretera d'accés al Penyal, voreja aquesta mateixa fins a la intersecció (en la seua zona corba) de nou amb la zona verda del Pla General que voreja fins a la intersecció amb la zona de servei del port amb la qual limita fins a completar per la part oest de nou amb la Mar Mediterrània.

Decret 25/1987, de 16 de març, de declaració del Parc Natural del Montgó [DOGV, 30.3.1987].

523 *DECRET 25/1987, de 16 de març, del Consell de la Generalitat Valenciana, de Declaració del Parc Natural del Montgó. [87/0781]*

El Montgó és un element singular entre les serres litorals de la Comunitat Valenciana. La seua empremta paisatgística és molt notable, elevant-se en solitari amb les seues vessants penya-segades a curta distància del mar. La vegetació, que cobreix les seues vessants, encara que degradada, mostra encara una varietat considerable de comunitats i espècies vegetals, entre les que abunden els endemismes de gran valor científic. Aquesta circumstància converteix l'espai en una de les reserves biogenètiques més importants de la Comunitat Valenciana.

Distints elements arqueològics i culturals i una variada fauna afegeixen valor al conjunt.

Les agressions als ecosistemes i al paisatge del Montgó s'han incrementat en els últims temps a conseqüència de la seua situació en un àrea amb forta dinàmica de creixement turístic.

Davant aquesta situació, i en exercici de les competències autonòmiques en la matèria, la Generalitat Valenciana considera urgent la declaració d'un règim especial de protecció per als valors naturals de l'espai, els quals, en incloure elements summament rars i localitzats en enclaus mínims, es caracteritzen per una extrema fragilitat. Aquest règim cal que siga al mateix temps compatible amb un ús de l'àrea basat en l'estudi, l'ensenyament i el gaudiment ordenat del medi natural.

Amb aquesta finalitat, i dins l'abast legal de les possibilitats que ofereix la Llei 15/1975, de 2 de maig, d'Espais Naturals Protegits, s'ha optat per la figura de Parc Natural, que hom considera especialment adient amb l'atenció a la conservació dels ecosistemes d'aquest, dels valors paisatgístics i dels elements d'interès cultural integrats en el medi per tradició històrica.

En atenció d'aquests motius, a instància de l'Ajuntament de Dénia i a proposta dels Consellers d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports i d'Agricultura i Pesca, amb la prèvia deliberació del Consell de la Generalitat Valenciana en sessió celebrada el dia 16 de març de 1987,

DECRETE:

Article primer. Objecte.

Es declara Parc Natural a l'espai denominat el Montgó, i s'estableix el corresponent règim jurídic especial en raó del seu interès ecològic, biogenètic, paisatgístic i cultural.

Article segon. Àmbit territorial.

Un. El Parc Natural del Montgó comprén part dels termes municipals de Dénia i Xàbia, ambdós a la Província d'Alacant, figurant la seua delimitació descriptiva i geogràfica en els annexos I i II del present Decret.

Dos. Les modificacions que puguen introduir-se en els límits geogràfics del Parc Natural s'establiran en el seu cas per Decret del Consell de la Generalitat Valenciana.

Article tercer. Administració i gestió.

Un. En nom de la Generalitat Valenciana, l'administració i gestió del Parc Natural del Montgó correspon conjuntament a les Conselleries d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports i d'Agricultura i Pesca.

Dos. Es crea la Junta Rectora del Parc Natural del Montgó com a organisme col·laborador i assessor de la seua gestió.

Tres. Seran membres de la Junta Rectora:

— Dos representants de la Conselleria d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports.

— Dos representants de la Conselleria d'Agricultura i Pesca.

— Un representant de la Conselleria d'Economia i Hisenda.

— Un representant de la Diputació Provincial d'Alacant.

— Un representant de l'Ajuntament de Dénia.

— Un representant de l'Ajuntament de Xàbia.

— El Director-Conservador del Parc Natural.

— Un representant de les Universitats valencianes.

— Un representant de grups de protecció i estudi de la naturalesa.

Quatre. El President de la Junta Rectora serà nomenat pel Consell de la Generalitat Valenciana a proposta conjunta de les Conselleries d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports i d'Agricultura i Pesca.

Cinc. Les funcions de la Junta Rectora seran les següents:

a) Disposar el que corresponga per a la redacció del Pla Especial, informar-ne cadascuna de les fases abans de l'aprovació i informar preceptivament sobre els distints Plans, Normes i Projectes que afecten l'àmbit territorial del Parc Natural.

b) Promoure i fomentar actuacions per a la regeneració, l'estudi, la divulgació i l'usdefruit ordenat dels valors naturals de l'espai protegit.

c) Proposar als Organismes de l'Administració competents

en cada cas totes les mesures que considere necessàries per al millor compliment de les finalitats del present Decret.

d) Informar sobre aspectes relatius a la protecció del Parc Natural, quan així ho requeresquen els Organismes de l'Administració competents.

e) Informar els pressupostos anuals del Parc Natural,

f) I qualsevulla altres funcions que li atribuesca la legislació amb caràcter general.

Sis. La Junta Rectora quedarà constituïda en el termini màxim de quatre mesos, a comptar des de la data d'entrada en vigor del present Decret.

Article quart. Director-Conservador.

Un. Per a la millor administració i gestió del Parc Natural de El Montgó, els Consellers d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports i d'Agricultura i Pesca designaran conjuntament un Director-Conservador, el nomenament del qual haurà de recaure en un titulat universitari superior.

Dos. Seran funcions del Director-Conservador:

a) Coordinar, executar o supervisar el compliment de la normativa i les reglamentacions del Parc Natural, d'acord amb les instruccions dels òrgans administradors i gestors i de la Junta Rectora.

b) Elaborar les propostes de pressupost anual i les memòries anuals d'activitats i resultats.

c) Administrar els fons del Parc.

Tres. El Director-Conservador serà membre de la Junta Rectora, en la qual actuarà com a Secretari.

Article cinqué. Règim de protecció.

Un. En l'àmbit del Parc, i en atenció que en la seua perifèria existeixen actualment usos residencials regulats en els Plans d'ordenació urbana municipals, s'estableixen dues Zones pel que fa a intensitat de protecció:

— Zona A, delimitada segons el que disposa l'annex I apartat 2, d'aquest Decret i grafiada en l'annex II del susdit Decret.

— Zona B, delimitada segons el que disposa l'annex I apartat 3, d'aquest Decret i grafiada igualment en l'annex II del susdit Decret.

Dos. La Zona A comprén els terrenys del Parc Natural on els ecosistemes naturals, el paisatge i els elements culturals presenten un grau més alt de conservació, i que per això inclou en l'actualitat la major part dels valors la protecció dels quals és objecte d'aquest Decret. El règim que s'estableix per a aquesta Zona té per finalitat atendre a la conservació en la seua integritat i a la regeneració, en el seu cas, dels susdits valors naturals i culturals, evitant qualsevol tipus d'acció que pogués originar-ne la modificació o el deteriorament.

Tres. En la Zona A regiran les disposicions de caràcter general següents:

1. Els òrgans gestors i administradors del Parc establiran les normes a les quals hauran de subjectar-se els visitants per a no pertorbar ni menyscar els valors naturals del Parc, així com les activitats que s'hi realitzen.

2. Es prohibeix expressament:

a) La introducció d'espècies vegetals o animals que no siguin autòctones.

b) L'abandonament de tota classe de residus sòlids fora dels llocs assenyalats a l'efecte.

c) La circulació amb mitjans motoritzats, tret de quan existirà autorització o es tracte de la realització d'activitats relacionades amb la gestió del Parc.

Serà preceptiu l'informe de la Junta Rectora per a qualsevol autorització relacionada amb aquestes activitats.

3. No es permetrà la instal·lació d'elements artificials de caràcter permanent que limiten el camp visual, trenquen l'harmonia del paisatge o desfiguren les seues perspectives, llevat de casos excepcionals i quan es garantirà la minimització dels efectes sobre la naturalesa i el paisatge.

4. Tota acció o aprofitament no contemplat en els apartats anteriors que es pretenga realitzar en l'àmbit del Parc i que pugui pertorbar els valors naturals a protegir caldrà, a més dels corresponents permissos, l'autorització dels òrgans gestors i administradors del Parc.

Quatre. La Zona B inclou els terrenys del Parc Natural que mostren un major grau d'intervenció humana, principalment de tipus residencial. Per tot això en aquesta Zona homin estableix com a objectius:

a) La protecció dels espais i dels elements de valor natural o cultural que la susdita Zona presenta en l'actualitat.

b) La compaginació entre les activitats i els usos del sòl actualment existents en la Zona i els objectius de protecció que el present Decret assumeix.

c) La constitució d'un cinturó esmorteïdor d'impactes sobre els ecosistemes de la Zona A, tant des del punt de vista ecològic com paisatgístic.

Cinc. El règim de protecció a aplicar en la Zona B s'especificarà en el Pla Especial previst en l'article següent.

Sis. Règim urbanístic:

a) Tot el sòl inclòs en el Parc Natural classificat en l'actualitat com a no urbanitzable es mantindrà amb aquesta classificació, i serà objecte de protecció especial.

b) El sòl classificat en l'actualitat com a urbà o urbanitzable podrà seguir mantenint aquesta classificació.

c) Les revisions del planejament vigent en els Municipis de Dènia i Xàbia es realitzaran d'acord amb els objectius de protecció d'aquest Decret.

Set. Els òrgans de gestió i administració del Parc Natural adoptaran les disposicions necessàries per a assegurar la con-

servació dels valors protegits pel present Decret.

Vuit. En el domini públic litoral inclòs en el Parc Natural s'executarà el règim de protecció establert per aquest Decret, sense perjudici que exclusivament l'ús puga regular-se amb els instruments prevists en la Llei 28/1969, de 26 d'abril, sobre costes, i d'altres disposicions concordants.

Nou. Les competències de les Administracions Públiques s'exerciran de manera que queden preservats tots els valors naturals, ecològics i paisatgístics del Parc Natural, avaluant amb especial atenció els possibles impactes ambientals produïts per actuacions exteriors.

Article sisé. Pla Especial.

Un. Es redactarà un Pla Especial del Parc Natural del Montgó que, d'acord amb el que disposa la legislació urbanística, contindrà almenys les determinacions següents:

a) L'estructura general de l'ordenació del territori protegit, graduant la protecció que s'estableisca, amb delimitació de les àrees de diferent utilització i destinació, i les previsions i normes necessàries per a la infraestructura, els equipaments, les construccions i els serveis del Parc Natural.

b) El desenvolupament de les previsions de protecció del planejament urbanístic municipal completant tots aquells aspectes necessaris.

c) Les mesures referents a la prevenció i l'extinció d'incendis.

d) Qualsevulla altra determinació que siga adient acord amb els objectius de protecció d'aquest Decret.

Dos. El procediment per a l'aprovació del Pla Especial serà el següent:

a) El Pla Especial serà redactat a iniciativa de la Junta Rectora, i correspondrà l'aprovació inicial a la Conselleria d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports.

b) Posteriorment el Pla serà sotmés a informació pública durant un mes, quedant exposat en la seu de la Conselleria d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports i dels Ajuntaments afectats territorialment.

c) L'aprovació provisional correspondrà a la Conselleria d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports, amb l'audiència prèvia de les Corporacions Locals afectades pel termini d'un mes i l'informe de la Conselleria d'Agricultura i Pesca.

d) L'aprovació definitiva correspon al Consell de la Generalitat Valenciana.

Article seté. Mitjans econòmics.

Amb la finalitat d'atendre a les despeses generals de funcionament del Parc Natural del Montgó i dels seus òrgans rectors, la Generalitat Valenciana, mitjançant la Conselleria d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports, habilitarà els crèdits oportuns, sense perjudici del mitjans econòmics que hagen d'aportar els Ajuntaments de Dénia i Xàbia i de les col·la-

boracions d'altres òrgans o Corporacions públiques o privades que puguen tenir interès en coadjuvar a la millor gestió del Parc.

Article vuité. Tempteig i retracte.

Un. Serà obligatori notificar l'Administració de la Generalitat Valenciana de tot projecte de canvi de titularitat per transmissió de domini *inter vivos*, de qualsevol predi ubicat en l'interior del Parc Natural, tot especificant-hi el preu que hagués de satisfer-s'hi o el valor que se li assigne en la transmissió.

Aquesta obligació afectarà tots els predis, qualsevol que siga la seua extensió i l'indole dels seus aprofitaments, i incumberà tant a la persona física o jurídica que faça la transmissió com a la qui n'adquiesca la titularitat.

Dos. La notificació esmentada en l'apartat anterior, signada conjuntament pel propietari i l'adquirent o persones que els representen, es realitzarà en la forma prevista en la legislació vigent, fent-hi constar: ubicació del predi, límits, cubada, càrregues fiscals, servituds, preu o valor, condicions de la transmissió, nom i domicili del qui cedeix i nom i domicili de l'adquirent.

Tres. En el termini de tres mesos, a partir de la data de notificació, la Generalitat Valenciana podrà exercir el dret de tempteig, subrogant-s'hi en els drets de l'adquirent.

No obstant això, si no interessava la subrogació a la Generalitat Valenciana, aquesta, en el termini d'un mes, caldrà que notifique els Ajuntaments de Dénia o Xàbia, segons el terme municipal en què es trobe el predi, sobre la transmissió projectada, per tal que aquests puguen exercir el dret en forma legal.

Quatre. Si es realitzava algun canvi de titularitat d'un terreny ubicat en l'interior del Parc Natural sense haver-ho notificat en la forma precisada anteriorment a la Generalitat Valenciana, aquesta, o en el seu cas, els Ajuntaments de Dénia o Xàbia podran durant el termini de tres anys exercitar el dret de retracte o de subrogació en el dret de l'adquirent, pel preu de venda o valor assignat al predi en la transmissió, amb deducció, si procedia, dels danys, perjudicis o merma del valor que per qualsevol causa hagués experimentat aquest.

El termini de tres anys comptarà des de la data del seu atorgament quan es tractarà de documents públics, i des de la data de la presentació en l'Oficina Liquidadora de l'Impost sobre la transmissió realitzada quan es tractarà de documents privats.

Article nové. Règim de sancions.

Un. La inobservància o infracció de la normativa aplicable al Parc Natural del Montgó serà sancionada d'acord amb el que disposen el Codi Penal, la Llei 15/1975, de 2 de maig,

sobre Espais Naturals Protegits, i el Reial Decret 2676/1977, de 4 de març, pel qual s'aprova el Reglament per a l'aplicació, sense perjudici de la legislació específica que resulte aplicable per raó de la naturalesa de la infracció.

Dos. Els infractors estaran obligats en qualsevol cas a reparar els danys causats i a restituir els llocs i elements alterats a la situació inicial.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera

Fins que s'aprove el Pla Especial, els òrgans gestors i administradors tindran una especial actuació en matèria de control i seguiment d'aquelles activitats i construccions que afecten l'objecte del present Decret, així com de les repercussions del planejament vigent en l'àmbit territorial del Parc.

Segona

El planejament urbanístic que s'elabore fins l'aprovació del Pla Especial i que afecte terrenys inclosos en l'àmbit del Parc Natural, incorporarà les disposicions de protecció establertes en el present Decret i preveurà en el seu àmbit afectat la futura redacció de l'esmentat Pla Especial que concretarà l'ordenació i les normes de protecció definitives.

DISPOSICIONS FINALS

Primera

S'autoritza els Consellers d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports i d'Agricultura i Pesca perquè, en el marc de les seues respectives competències, dicten les disposicions necessàries per a l'execució i el desenvolupament del present Decret.

Segon

Aquest Decret vigirà el mateix dia de la publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

València, 16 de març de 1987.

El President de la Generalitat,
JOAN LERMA I BLASCO

El Conseller d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports,
RAFAEL BLASCO I CASTANY

El Conseller d'Agricultura i Pesca,
LLUÍS FONT DE MORA I MONTESINOS

ANNEX I

DELIMITACIÓ DEL PARC NATURAL DEL MONTGÓ

1. LÍMITS DEL PARC NATURAL

a) Límit nord Partint de la Carretera Provincial de la Xara a Jesús Pobre, en terme municipal de Dénia, segueix el Camí del Biserot o de Santa Paula fins a l'encreuament amb la línia del Ferrocarril d'Alacant a Dénia, i continua per aquesta, en direcció a Dénia, fins al Barranc del Coll de Pous. Continua pel sudit barranc, aigües amunt, fins al Camí de la Plana, el qual segueix fins al Camí del Coll de Pous, pel qual ascendeix fins a l'encreuament amb el Barranc de la Pedrera.

Baixa pel Barranc de la Pedrera fins al seu encontre amb el Camí de la Peña de l'Àguila, pel qual ascendeix fins a trobar el Barranc de la Peña de l'Àguila, i continua per aquest últim, aigües avall, fins al límit entre el polígon 34 i la parcel·la 433b del polígon 12.

Prossegueix pels límits de les parcel·les 434 i 353 (polígon 12) fins a trobar l'Azagador de Cabanes, el qual segueix pel límit de les parcel·les 354, 358, 359, 361, 362, 363, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371 i 372 (polígon 12), i continua per la fita de les parcel·les 373 i 374 del mateix polígon fins a l'encreuament del camí de les Alqueries amb l'Assagador de Santa Llúcia, i segueix per aquest últim fins al seu encontre amb el Camí de la Galera, en el límit entre les parcel·les 85 i 86 del polígon 12. Continua pel Camí de La Galera, i segueix el límit de les parcel·les 85, 154, 153, 173 i 174 (polígon 12) fins a trobar el límit entre les parcel·les 155g i 165a.

Prossegueix per la fita de les parcel·les 165a, 22a i 22e (polígon 12) fins al Camí Alt de Dénia a Xàbia, que segueix en direcció a aquesta última població fins a trobar el límit entre les parcel·les 120a i 120b (polígon 12). Continua per les fites de les parcel·les 120b, 39c, 39a i 43a fins a trobar la Carretera de Dénia a Xàbia. Des d'aquest punt continua en línia recta fins al Barranc de la Raconada, en el límit entre les parcel·les 76 i 75 del polígon 11.

Baixa pel Barranc de la Raconà fins a la Carretera Provincial del Barranc del Monyo a les Arenetes, que segueix fins al Barranc de la Creu, pel qual baixa fins a la desembocadura en la Mar Mediterrània. Segueix la línia de costa fins al límit de l'àrea de servei del port de Xàbia, on finalitza.

b) Límit sud.

Segueix la Carretera Provincial de Xàbia a Dénia per Jesús Pobre (AP -1320), des de l'encreuament amb la línia del ferrocarril Alacant-Dénia (terme municipal de Dénia) fins al límit municipal amb Xàbia.

Continua pel sudit límit, i puja pel barranc de l'Heura, fins a la cota 140. Entrant en terme de Xàbia, segueix pels vials superiors de la denominada «Urbanització Toscamar» que passen per les cotes 183,40,189,70,195,191,195,50 i 192,30 (situades aquestes en l'arrencament dels vials transversals).

Desde la cota 192,30, segueix la línia recta de mínima distància abasteix la línia de cota 200, per la qual continua fins al Barranc d'Enmig, i baixa per aquest últim fins a la cota 175. Des d'aquest punt, segueix de nou la recta de mínima distància, abasteix la línia de cota 160, i hi continua en direcció Oest, fins a la divisòria d'aigües

Oest de la capçalera del susdit Barranc d'Enmig. Des d'aquest punt baixa en línia recta fins al Barranc d'Enmig en la seua cota 115, i ascendeix després per la divisòria d' aigües Est de la seua capçalera fins a la línia de cota 145. Des d'aquest punt continua en línia recta fins al vial superior de l'anomenada «Urbanització la Nau», en la seua intersecció amb la línia de cota 175. Continua pel susdit vial, en direcció Est, fins a trobar el límit Oest de l'anomenada «Urbanització Ritmontgó», en la cota 175 del Barranc Xaquet Continua pels límits Oest i Sud dels terrenys cedits pels propietaris a l'Ajuntament de Xàbia en l'extrem Nord de la citada urbanització, fins a abastar el barranc que limita aquesta última per l'Est. Baixa després pel susdit barranc fins a la seua cota 87.

Des de la cota 87 ascendeix en línia recta, en direcció NE, fins a les ruïnes existents en la cota 110. Continua per la línia de la susdita cota fins a la intersecció amb el límit de la denominada «Urbanització Castellans», i queden incloses en el Parc Natural les dues capçaleres de barrancs que apareixen en aquest últim tram per damunt de la línia recta que uneix els dos esmentats punts de referència de línia de cota 110 (ruïnes i límit «Urbanització Castellans»).

Segueix el límit Nord de la «Urbanització Castellans», i continua pel vial superior de la denominada «Urbanització Xàbia Blanca» fins a la cota 133,50, en el seu punt d'encontre amb la carretera de Xàbia a Dénia.

Des del susdit punt baixa pel Barranquet de Santa Llúcia fins a la seua cota 85, en la vessant NE del mont del mateix nom.

Continua en línia recta, en direcció Oest, fins a l'encreuament de vials de la «Urbanització Xàbia Blanca», situat en la cota 116,50, en el límit NE de l'esmentada urbanització.

Des de l'esmentada cota 116,50, segueix la línia recta de mínima distància. Baixa fins a la cota 100. Continua pel SO per la línia de cota 100, circumvala el Mont de Santa Llúcia fins a intersectar una línia recta traçada entre l'Ermita de Santa Llúcia i el cim del Tossal dels Perols (dipòsit d'aigua).

Segueix l'esmentada línia recta, en direcció NE, fins al susdit dipòsit d'aigua, des d'on continua també en línia recta fins a la cota 70 del Barranc de Pujol.

Des d'aquest punt continua pel vial que, tot ascendint des de la cota 69, connecta en la cota 90 amb el límit del Polígon núm. 3 del vigent Projecte de Delimitació Parcial del Sòl Urbà de Xàbia (1983).

Continua pel límit Nord de l'esmentat Polígon, que baixa fins al Camí Vell de la Mar, el qual segueix en direcció a la costa fins al seu encontre amb l'avinguda del Port. Des d'aquest punt segueix pel límit Nord de la zona 3 (nucli urbà) del vigent Pla General d'Ordenació Urbana de Xàbia (1963) fins al seu encontre amb el límit de l'Àrea de Servei del Port. Segueix l'esmentat límit, en direcció Est, fins a trobar-se la línia de costa, on s' uneix amb el límit Nord del Parc Natural.

2. LÍMITS DE LA ZONA A.

a) Límit Nord En el terme municipal de Dénia, segueix el límit Nord de la finca «Benimàquia i Coll de Pous», des del seu punt d'encontre amb la Carretera Provincial de la Xara a Jesús Pobre fins al límit de la «Colònia del Montgó». Continua per aquest últim fins a la línia de costa, la qual segueix fins al límit municipal amb Xàbia. Entrant en terme de Xàbia, segueix el límit del mont consorciat

de propietat municipal «La Plana» (núm. AL-3039), durant el tram en el qual coincideix amb el litoral mediterrani.

b) Límit sud En terme municipal de Dénia, segueix el límit Sud de la Finca «Benimàquia i Coll de Pous» fins al seu encontre amb el límit Sud de la «Colònia del Montgó», pel qual continua fins al límit municipal amb Xàbia, baixa per aquest fins a trobar el límit Sud del Parc Natural, en la cota 140 del Barranc de l'Heura.

Entrant en terme municipal de Xàbia, el límit de la Zona A coincideix amb el límit Sud del Parc Natural fins al límit Est del Polígon 3 del susdit Projecte de Delimitació del Sòl Urbà (1983), en la seua cota 80. Des d'aquest punt continua en línia recta fins a la cota 60 del Barranquet dels Banyuls. Segueix la línia de cota 60 fins al límit del Pla Parcial «La Corona», i continua pel susdit límit fins al seu vial superior, en la cota 143.

Continua pel susdit vial fins a la cota 167, des de la qual segueix en línia recta fins a la cota 75 del Barranc de Sant Antoni o Barranc de Meixquides, i baixa per aquest últim fins a la intersecció amb el límit Oest del Polígon 1 (P.D.S.U. citat).

Des d'aquest punt continua pel límit del Sòl Urbà (P.D.S.U. susdit), circumval·la en el sentit de les agulles del rellotge els límits exteriors dels polígons, 1, 25, novament 1 i 2, fins a finalitzar en el límit Sud del Parc Natural, i coincideix en aquest tram amb l'Àrea de Servei del Port de Xàbia.

3. LÍMITS DE LA ZONA B.

La Zona B és l'espai comprés entre el límit del Parc Natural, definit en l'apartat 1 del present annex I, i el límit de la Zona A, determinat en l'apartat 2 del mateix annex I.

NOTA. En el terme municipal de Dénia la denominació numèrica de les parcel·les i els polígons correspon a la citada en el Mapa Nacional Topogràfic Parcel·lari. Institut Geogràfic i Cadastral.

Decret 49/1987, de 13 d'abril, de declaració del Parc Natural del Carrascar de la Font Roja [DOGV, 21.5.1987].

863 *DECRET 49/1987, de 13 d'abril, del Consell de la Generalitat Valenciana, de declaració del Parc Natural «Carrascar de la Font Roja». [87/1245]*

El «Carrascar de la Font Roja», situat als termes municipals d'Alcoi i Ibi, constitueix un dels ecosistemes millor conservats de la Comunitat Valenciana. L'existència en aquesta forest de la vegetació primitiva, climàtica a moltes de les ombries de les zones muntanyenques de la Comunitat, ha estat conseqüència de les encertades mesures que les institucions alcoianes han promulgat al llarg de la història, de l'especial sensibilitat amb què els propietaris particulars han gestionat els seus terrenys, així com de la vinculació tradicional de la població d'Alcoi al «Carrascar de la Font Roja». Aquesta vegetació climàtica, composta per gallers, aurons, freixes, teixos, serveres, mostellars, carrasques i moltes altres espècies vegetals (alguna d'aquestes, endemismes alacantins o ibero-llevantins), és d'un interès molt elevat, atesa la pràctica inexistència d'aquesta en la magnitud que ací es produeix al llarg de la Comunitat Valenciana.

L'interés social creixent pel susdit Carrascar, el qual comporta una sèrie d'activitats, aconsella de proporcionar un marc legal que garantisca la persistència i conservació de l'ecosistema. D'aquesta manera, les activitats susdites podran ser planificades i compatibilitzades amb els usos tradicionals i s'evitaran així impactes ecològics negatius que conduïrien en pocs anys a la degradació d'un bosc que els alcoians han protegit des de molt de temps enrere, com palesa l'existència de mesures proteccionistes del Carrascar adoptades pel Consell d'Alcoi almenys des de 1332.

Atès que l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana atorga competència exclusiva a la Generalitat Valenciana per regular espais naturals protegibles i en aplicació de les Lleis vigents, a proposta de les Conselleries d'Agricultura i Pesca i d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports, i amb la prèvia deliberació del Consell de la Generalitat Valenciana, en sessió celebrada el dia 13 d'abril de 1987,

DECRETE:

Article primer

Es declara Parc Natural el «Carrascar de la Font Roja» la delimitació del qual queda determinada a l'annex d'aquest Decret, per tal d'evitar qualsevol acció que pugua comportar la destrucció, deterioració, transformació o desfiguració de la geografia física, la fauna o la flora i dels sistemes necessaris perquè es desenvolupe, així com per fomentar-ne la utilització amb finalitats científiques, educatives, culturals i d'esplai, d'acord amb el que estableix l'article cinqué de la Llei 15/1975, de 2 de maig, d'Espais Naturals Protegits.

Article segon

U. L'administració i gestió del Parc Natural correspon a la Conselleria d'Agricultura i Pesca i d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports de la Generalitat Valenciana.

Dos. A proposta conjunta de les Conselleries d'Agricultura i Pesca i d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports el Consell de la Generalitat Valenciana nomenarà el Director-Conservador de la zona protegida, que tindrà les funcions següents:

- a) Coordinar i executar el que disposa el Pla Rector a què es refereix l'article cinqué d'aquest Decret i els altres plans de gestió que poguessen ser establerts a la zona.
- b) Supervisar el compliment de les reglamentacions del Parc.
- c) Proposar al «Consell de Protecció» definit a l'article tercer d'aquest Decret els estudis i les actuacions que considere necessaris per al millor funcionament del Parc Natural.
- d) Elaborar i gestionar els pressupostos de la zona protegida.
- e) Organitzar i promoure els equipaments i serveis necessaris per tal d'assolir les finalitats científiques, culturals i educatives d'aquest Decret.
- f) Elaborar les memòries anuals d'activitats i resultats.
- g) Actuar com a Secretari del «Consell de Protecció».

Article tercer

U. Es crea el «Consell de Protecció» del Parc Natural del «Carrascar de la Font Roja», que serà l'òrgan col·laborador en la gestió de la zona protegida.

Dos. El «Consell de Protecció» es compondrà dels membres següents:

— El President, que serà nomenat pel Consell de la Generalitat Valenciana a proposta conjunta de les Conselleries d'Agricultura i Pesca i d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports.

Vocals.

— El Director-Conservador del Parc, que hi farà les funcions de Secretari.

— Un representant de cadascuna de les Conselleries d'Agricultura i Pesca, Obres Públiques, Urbanisme i Transports i de Cultura, Educació i Ciència.

— Un representant de la Diputació Provincial d'Alacant.

— Un representant per cadascun dels Ajuntaments d'Alcoi i Ibi.

— Un representant de la Universitat d'Alacant.

— Un representant de les societats de caçadors establertes a la zona.

— Un representant per cada 500 Has. o fracció de predis de titularitat privada existents al Parc.

— Un representant dels grups vinculats a la zona, entre les finalitats dels quals figure la de la conservació de la natura (grups ecologistes, centres excursionistes...)

— Una persona de reconeguda competència en el camp de la conservació de la natura que s'haja destacat en la promoció dels valors del «Carrascar de la Font Roja», que serà designat pel «Consell de Protecció.»

Tres. Són funcions del «Consell de Protecció»:

a) Proposar les actuacions pertinents per a la conservació i defensa dels valors naturals del Parc Natural.

b) Elaborar el Pla Rector de protecció i els plans de gestió que afecten la zona protegida.

c) Informar els pressupostos anuals del Parc.

d) Promoure la sensibilització de l'opinió pública envers els valors naturals i culturals de la zona.

e) Promoure i fomentar actuacions per a l'estudi, la divulgació i la fruïció dels valors del Parc Natural.

f) Gestionar la concessió de les ajudes que poguessen ser aportades al finançament de l'espai protegit.

Quatre. El «Consell de Protecció» haurà de constituir-se en el termini de tres mesos a partir de la data d'entrada en vigor d'aquest Decret. Es reunirà almenys dues vegades per any, així com a proposta del President o de la majoria simple dels components.

Article quart

El planejament urbanístic que afecte terrenys inclosos a l'àmbit del parc natural s'ajustarà al que dispose sobre això el Pla Rector; mentrestant es mantindrà la qualificació del sòl actual.

Article cinqué

U. En el termini d'un any a partir de la data d'entrada en vigor d'aquest Decret, la Conselleria d'Agricultura i Pesca previ informe de la Conselleria d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports, aprovarà provisionalment el Pla Rector d'Ús

i Protecció del «Carrascar de la Font Roja», que contindrà l'estructura general d'ordenació del territori protegit i la delimitació dels diferents usos i de les activitats permeses a cadascuna de les zones en què s'estructure.

Dos. Aprovat provisionalment el Pla per la Conselleria d'Agricultura i Pesca, aquesta el sotmetrà a informació pública durant un mes i tancorregut aquest termini s'obrirà un altre període d'igual duració per tal de donar audiència als Ajuntaments el territori dels quals es veja afectat pel Pla.

Tres. La Conselleria d'Agricultura i Pesca, a la vista dels resultats del que disposa l'apartat anterior, sotmetrà el Pla Rector a l'aprovació definitiva del Consell de la Generalitat.

Article sisé

Sense perjudici del desplegament ulterior dels plans, les reglamentacions i les altres mesures, hom estableix les normes de caràcter general següents:

U. Les activitats tradicionals del sector primari seguiran desplegant-se d'acord amb les seues regulacions específiques i amb el que estableix aquest Decret i la normativa que el desenvoluparà.

Dos. Els òrgans rectors establiran les normes a què hauran de subjectar-se els visitants per tal de no perturbar ni menyscar els valors naturals del Parc.

Tres. Les competències de les Administracions Públiques seran exercides de manera que queden preservats tots els valors naturals, ecològics i paisatgístics del Parc Natural. Hom avaluarà amb especial atenció els possibles impactes ambientals que s'hi produeixen per actuacions exteriors.

Article seté

U. Les limitacions a la propietat que s'estableixen en relació amb els usos permesos en sòl no urbanitzable seran objecte d'indemnització d'acord amb la legislació urbanística i amb la Llei de l'Expropiació Forçosa.

Dos. La Conselleria d'Agricultura i Pesca establirà una línia de subvencions específica per tal de donar incentius, i si s'escau compensar les activitats dels propietaris de terrenys inclosos al Parc que tendesquen a millorar-ne o protegir-ne els valors ecològics.

Article vuité

Amb la finalitat d'atendre les despeses generals de funcionament necessàries per tal de garantir la protecció del «Carrascar de la Font Roja», així com per desplegar altres activitats o actuacions adequades, la Generalitat Valenciana habilitarà els crèdits oportuns sense perjudici de la col·laboració d'altres Entitats públiques o privades que manifesten interès a coadjuvar en la millor gestió de la zona protegida.

Article nové

La inobservança o infracció de la normativa aplicable al Parc Natural del «Carrascar de la Font Roja» serà sancionada d'acord amb el que disposa el Codi Penal, a la Llei 15/1975, de 2 de maig, sobre Espais Naturals Protegits, i al Reial Decret 2676/1977, de 4 de març, pel qual s'aprova el Reglament per aplicar-lo, sense perjudici de la legislació específica que, a tenor de la naturalesa de la infracció, resulte aplicable. Els infractors estaran obligats en qualsevol cas a reparar els danys causats i a restituir els llocs alterats a la situació inicial.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

Fins que no s'aprove el Pla Rector el Director-Conservador del Parc tindrà una especial actuació en matèria de control i seguiment d'aquelles activitats i construccions que afecten l'objecte del present Decret, així com de les repercussions del plantejament urbanístic vigent.

DISPOSICIONS FINALS

Primera

Les Conselleries d'Agricultura i Pesca i d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports, son autoritzades perquè, en el marc de les seues competències respectives, dicten les disposicions necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquest Decret.

Segona

Aquest Decret entrarà en vigor l'endemà de la publicació al *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

València, a 13 d'abril de 1987.

El President de la Generalitat,
JOAN LERMA I BLASCO

El Conseller d'Agricultura i Pesca,
LLUIS FONT DE MORA I MONTESINOS

El Conseller d'Obres Públiques, Urbanisme y Transports,
RAFAEL BLASCO I CASTANY

ANNEX

LÍMITS DEL PARC NATURAL DEL CARRASCAR DE LA FONT ROJA

Sentit: Agulles del rellotge
Punt inicial: Límit Oest del Parc

Punt núm.	Observacions	Coordenades		
		X	Y	Z
1	Penya del Racó Vell (400 m. al N (aprox.) de la «Venta de los Cuernos»).	709.893,0	4.281.606,5	1001,8.
2	Punt situat en el lloc que es dirigeix cap al N des de la Penya del Racó Vell.	709.955,5	4.281.669,0	991,5.
3	Pista que arranca del Mas de Racó Vell i es dirigeix cap al Mas de la Bona Vista.	709.756,1	4.281.769,9	927,0
4	En la pista anterior a uns 540 m del punt 3.	710.095,0	4.282.035,0	940,0.
5	Des del punt 4, pel tàlveg que puja cap a l'E. fins a un coll en el qual es troba el punt 5.	710.205,0	4.282.095,5	975,3
6	Pista que s'adreça al Mas de la Bona Vista (22 m al NE de 5)	710.222,8	4.282.107,5	972,0
7	Encreuament pista anterior amb la pista que arranca en direcció S des del Mas de la Bona Vista.	710.482,5	4.282.185,0	957,5
8	Lloma que intercepta la visual del Mas de Pardinetes des del Mas de la Bona Vista.	710.868,8	4.282.299,0	936,1
9	Des del punt 8, segons max. pendent, fins a la pista d'accés del Mas de Pardinetes, en el punt on aquesta creua el barranc de Pardinetes.	711.005,0	4.282.330,0	910,0
10	Per la pista anterior, fins a l'encreuament d'aquesta amb la senda que es dirigeix cap al Mas de Vistabella.	711.220,6	4.282.506,0	912,0
11	Des del punt 10 sense deixar la senda en direcció al Mas de Vistabella, fins al Morro del Pla de l'Aviació, després d'haver travessat el barranc de les Carboneres.			

<i>Punt núm.</i>	<i>Observacions</i>	<i>Coordenades</i>		
		<i>X</i>	<i>Y</i>	<i>Z</i>
	En aquest punt 11, arranca una pista en direcció S cap al Pla de l'Aviació.	711.887,3	4.282.797,0	967,5
12	A 130 m. en direcció N, baixa per l'alt de la Lloma des del punt 11.	711.848,0	4.282.919,3	951,7
13	Barranc de les Coves.	711.982,5	4.282.972,5	901,0
14	Morro de Vistabella.	712.147,8	4.282.955,4	971,5
15	Barranc del Pantanet.	712.284,8	4.283.020,0	895,0
16	Crestellera de Vistabella.	712.416,3	4.283.052,0	952,5
17	Crestellera de Vistabella.	712.598,5	4.283.022,3	976,5
18	Crestellera de Vistabella.	712.815,3	4.283.050,0	953,1
19	Barranc del Merlanxero.	713.047,0	4.283.054,5	867,0
20	Crestellera del Cremat.	713.222,8	4.283.101,5	936,1
21	Crestellera del Cremat.	713.500,0	4.283.122,8	937,9
22	Des del punt 21, baixa de dalt la Lloma en direcció aproximada E., travessa el barranc de la Font del Cremat i arriba a la pista que uneix el Mas de Cotet amb el barranc de la Podadora.	713.769,5	4.283.143,6	868,0
23	Per la pista anterior, baixa 220 m. fins a la unió amb la senda que arranca per la dreta i que s'adreça al Mas de Parranca.	713.934,5	4.283.217,8	857,0
24	Per aquesta senda, baixa en paral·lel al barranc de l'Infern uns 100 m., el travessa i arriba a 180 m. a la corba cap a l'esquerra on la senda baixa segons màxim pendent.	714.210,3	4.283.250,0	822,5
25	Barranc del Racó Negre.	714.528,0	4.283.123,5	847,5
26	Barranc del Racó Negre.	714.535,0	4.283.020,5	882,0
27	Final de la pista que arranca en direcció S-SO des del Mas de Parranca.	714.725,5	4.283.060,5	882,5
28	Senda que puja fins al final de la pista que arranca en direcció O a cota 932 mts.	714.685,0	4.282.877,5	932,0
29	Carretera a la Font Roja, des de la pista anterior i mantenint el nivell quan aquesta acaba en el que passa pel Mas de la Cardadora.	715.350,0	4.282.785,0	929,0
30	Encreuament de la carretera de la Font Roja amb el barranc de l'Olivereta	718.930,0	4.283.900,0	731,0

<i>Punt núm.</i>	<i>Observacions</i>	<i>Coordenades</i>		
		X	Y	Z
31	Molló núm. 286 de la muntanya pública de Sant Antoni			
32	Limits de la muntanya pública de Sant Antoni fins al molló núm. 56 d'aquesta.			
33	Molló núm. 68 de la muntanya pública de Sant Antoni.			
34	Limits de la muntanya pública de Sant Antoni fins al molló núm. 110.			
35		716.088,7	4.280.875,4	1138,1
36	Alt de Campos.	714.256,5	4.280.075,0	1125,0
37	Cabeç de Guillem.	712.115,0	4.280.678,0	1133,0
38		711.599,0	4.280.827,0	1119,0
39		710.343,0	4.281.465,0	1001,0

D. Disposicions sobre la protecció d'espècies animals i vegetals

Reial decret 3181/1980, de 30 de desembre, pel qual es protegeixen determinades espècies de la fauna silvestre [BOE, 6.3.1981].

5302

REAL DECRETO 3181/1980, de 30 de diciembre, por el que se protegen determinadas especies de la fauna silvestre y se dictan las normas precisas para asegurar la efectividad de esta protección.

La preocupación del Estado Español en favor de la conservación de la fauna silvestre, especialmente en cuanto se relaciona con especies amenazadas de extinción o aquellas otras de alto valor científico o ecológico, cuyas poblaciones se ven amenazadas de forma creciente por los procesos de deterioro ambiental, se ha puesto de manifiesto en reiteradas ocasiones, tanto a nivel nacional como internacional.

A este respecto, la puesta en vigor de la Ley de Caza, de cuatro de abril de mil novecientos setenta, permitió la promulgación del Decreto dos mil quinientos setenta y tres/mil novecientos setenta y tres, de cinco de octubre, por el que se declararon protegidas, en todo el territorio nacional, siete especies de mamíferos, cuarenta y cuatro de aves y tres de reptiles.

Posteriormente, el diecinueve de septiembre de mil novecientos setenta y nueve, el representante oficial del Gobierno Español firmó en Berna el Convenio relativo a la Conservación de la Vida Silvestre y del Medio Natural de Europa, en cuyo texto se refunden las disposiciones que, anteriormente, reglamentaron la cooperación internacional en materia de protección y conservación de la Naturaleza, extendiéndolas y adaptándolas, al propio tiempo, a las circunstancias actuales.

El citado Convenio aún no ha entrado en vigor en ninguno de los Estados signatarios, pero teniendo en cuenta que se contempla en el mismo la protección de una serie de especies de la fauna silvestre europea y otras de flora y que el Gobierno Español es consciente de la necesidad de asegurar esta protección, se hace preciso adoptar las medidas reglamentarias apropiadas que, por lo que se refiere a las especies de la fauna silvestre consideradas como piezas de caza, están previstas en el artículo veintitrés, punto dos, de la vigente Ley de Caza, y por lo que se refiere a otros animales vertebrados se contemplan en el artículo cuatro, punto cinco, del Reglamento para su aplicación.

En consecuencia, visto el informe favorable de la Comisión Interministerial del Medio Ambiente y a propuesta del Ministro de Agricultura, previa deliberación del Consejo de Ministros en su reunión del día treinta de diciembre de mil novecientos ochenta,

DISPONGO:

Artículo primero.—Queda prohibido en todo el territorio nacional la caza, captura, tenencia, tráfico, comercio y exportación de las especies de la fauna silvestre que se relacionan en el anexo que complementa la presente disposición, así como la recogida de sus huevos o crías, según en cada caso corresponda. De estas especies estrictamente protegidas queda también prohibida la preparación y comercialización de sus restos, incluida la preparación de animales naturalizados.

De estas prohibiciones absolutas se exceptúan los casos previstos en los artículos tercero, cuarto, quinto y sexto del presente Real Decreto.

Artículo segundo.—Se habilita un plazo de un año para que todas las personas físicas o jurídicas que tengan en su poder ejemplares vivos o naturalizados o restos a naturalizar de cualesquiera de estas especies (con excepción de las anteriormente protegidas por el Decreto dos mil quinientos setenta y tres/mil novecientos setenta y tres, de cinco de octubre) puedan recabar del Instituto Nacional para la Conservación de la Naturaleza el certificado que acredite su legal posesión, si ésta fuera anterior a la fecha de entrada en vigor del presente Real Decreto.

Artículo tercero.—Se faculta al Instituto Nacional para la Conservación de la Naturaleza para hacer entrega a los parques zoológicos o a otros Centros de carácter científico, cultural o educativo de aquellos ejemplares vivos que se decomisen como consecuencia de infracciones cometidas a las disposiciones del presente Real Decreto y cuya readaptación al estado salvaje no sea posible lograr en los Centros de recuperación a cargo de dicho Organismo o en los autorizados por éste.

En los casos de ejemplares muertos o de otros heridos que haya sido preciso sacrificar al no lograrse su total recuperación, dicho Instituto podrá autorizar su naturalización y permanencia posterior de los ejemplares naturalizados en los citados Centros de carácter científico, cultural o educativo.

Artículo cuarto.—El Instituto Nacional para la Conservación de la Naturaleza podrá autorizar, en los casos que proceda y en condiciones estrictamente controladas, la captura en vivo con fines científicos, de reproducción en cautividad, de repoblación o de reintroducción en otras zonas de ejemplares adultos de algunas de las especies protegidas, o para la recogida de sus huevos o crías, con los mismos fines.

Asimismo, continúan en vigor las facultades y competencias que se conceden a dicho Instituto en el Decreto novecientos noventa y cuatro/mil novecientos setenta y seis, de dos de abril, por el que se reglamenta la captura de aves rapaces para su empleo en la modalidad de caza denominada cetrería.

Artículo quinto.—El Instituto Nacional para la Conservación de la Naturaleza, siempre que no exista otra solución satisfactoria, podrá autorizar la captura o caza selectiva temporales de ejemplares de especies protegidas cuya población sea preciso reducir en interés de la protección de otras especies de la flora o de la fauna para prevenir daños de importancia a los cultivos, al ganado, a los montes y a otras formas de propiedad o en interés de la sanidad y seguridad públicas, de la seguridad aérea y de otros intereses públicos prioritarios.

Artículo sexto.—El Ministerio de Agricultura podrá autorizar, en los casos que proceda, la captura en vivo de ejemplares adultos o la recogida de sus huevos o crías de algunas de las especies protegidas, así como su salida del territorio nacional con destino a proyectos de reintroducción de estas especies en otros países, siempre que tales operaciones no representen amenaza alguna para la población española de la especie que se trate de reintroducir.

Artículo séptimo.—Los establecimientos de taxidermia habrán de llevar un Libro Registro donde se especifiquen todos los datos precisos para la identificación de los ejemplares de la fauna silvestre o resto de los mismos que se encuentren en preparación en sus talleres, así como las fechas de entrada, nombre, apellidos y dirección de sus propietarios y datos aportados por estos últimos sobre su lugar de procedencia y fecha de captura.

Los citados Libros Registro podrán ser examinados, en cualquier momento, por personal del Instituto Nacional para la Conservación de la Naturaleza, facultado al efecto por las Jefaturas Provinciales de dicho Instituto.

Artículo octavo.—Las infracciones a lo dispuesto en el presente Real Decreto serán sancionadas de acuerdo con lo previsto en la Ley uno/mil novecientos setenta, de cuatro de abril (artículos cuarenta y tres y cuarenta y seis), y en su Reglamento, aprobado por Decreto quinientos sesis/mil novecientos setenta y uno, de veinticinco de marzo (artículos cuarenta y seis y cuarenta y ocho).

A los efectos de indemnización de daños, se faculta al Ministerio de Agricultura para establecer el baremo de valoración de las distintas especies de la fauna silvestre que, como consecuencia de la comisión de delitos, faltas o infracciones administrativas, contemplados en el vigente Reglamento de Caza, sean objeto de comiso.

Artículo noveno.—Se faculta al Ministerio de Agricultura para dictar las normas complementarias que se consideren precisas para el mejor cumplimiento de lo dispuesto en el presente Real Decreto.

Artículo décimo.—Queda derogado el Decreto dos mil quinientos setenta y tres/mil novecientos setenta y tres, de cinco de octubre, cuya lista de especies protegidas se incluye en el anejo que complementa la presente disposición.

Dado en Baqueira Beret a treinta de diciembre de mil novecientos ochenta.

JUAN CARLOS R.

El Ministro de Agricultura,
JAIME LAMO DE ESPINOSA
Y MICHEL DE CHAMPOURCIN

A N E J O

ESPECIES DE LA FAUNA SILVESTRE ESTRICTAMENTE PROTEGIDAS

Mamíferos

INSECTIVORA.

Talpidae:

Desmán (*Desmana pyrenaica*).

Erinaceidae:

Erizo moruno (*Aethechinus algirus*).

MICROCHIROPTERA.

Todas las especies de murciélagos.

RODENTIA.

Microtidae:

Rutilla asturiana (*Microtus cabreræ*).

CARNIVORA.

Ursidae:

Oso pardo (*Ursus arctos pyrenaicus*).

Mustelidae:

Armiño (*Mustela erminea*).

Nutria (*Lutra lutra*).

Visón (*Lutreola lutreola*).

Felidae:

Lince (*Lynx pardina*).

Gato montés (*Felis silvestris*).

Herpestidae:

Meloncillo (*Herpestes ichneumon*).

Phocidae:

Foca monje (*Monachus monachus*).

ARTIODACTYLA.

Bovidae:

Cabra montés pirenaica (=Capra pyrenaica, Shinz.).

Aves

GAVIIFORMES.

Gaviidae:

Colimbo chico (=Gavia stellata).
Colimbo ártico (=Gavia arctica).
Colimbo grande (=Gavia immer).
Colimbo de Adams (=Gavia adamsii).

PODICIPEDIFORMES.

Podicipedidae:

Somormujo lavanco (=Podiceps cristatus).
Somormujo cuellirrojo (=Podiceps griseigena).
Zamullín cuellirrojo (=Podiceps auritus).
Zamullín cuellinegro (=Podiceps nigricollis).
Zamullín chico (=Tachybaptus ruficollis).

PROCELLARIIFORMES.

Hydrobatidae:

Paiño común (=Hydrobates pelagicus).
Paiño de Wilson (=Oceanites oceanicus).
Paiño de Leach (=Oceanodroma leucorhoa).
Petrel de Bulwer (=Bulweria bulwerii).

Procellariidae:

Fulmar (=Fulmarus glacialis).
Pardela cenicienta (=Procellaria diomedea).
Pardela capirotada (=Puffinus gravis).
Pardela sombría (=Puffinus griseus).
Pardela pichoneta (=Puffinus puffinus).
Pardela chica (=Puffinus assimilis).

PELECANIFORMES.

Phalacrocoracidae:

Cormorán grande (=Phalacrocorax carbo).
Cormorán pigmeo (=Phalacrocorax pygmaeus).
Cormorán menuda (=Phalacrocorax aristotelis).

Pelecanidae:

Pelicano vulgar (=Pelecanus onocrotalus).
Pelicano ceñudo (=Pelecanus crispus).

Sulidae:

Alcatraz (=Sula bassana).

CICONIFORMES.

Ardeidae:

Garza real (=Ardea cinerea).
Garza imperial (=Ardea purpurea).
Garceta grande (=Egretta alba).
Garceta común (=Egretta garzetta).
Garcilla cangrejera (=Ardeola ralloides).
Garcilla bueyera (=Bubulcus ibis).
Martinete (=Nycticorax nycticorax).
Avetorillo común (=Ixobrychus minutus).
Avetoro común (=Botaurus stellaris).

Ciconiidae:

Cigüeña blanca (=Ciconia ciconia).
Cigüeña negra (=Ciconia nigra).

Threskiornithidae:

Espátula (*Platalca leucorodia*·).
Morito (*Plegadis falcinellus*·).

Phoenicopteridae:

Flamenco (*Phoenicopterus ruber*·).

ANSEIFORMES.

Anatidae:

Cisne vulgar (*Cygnus olor*·).
Cisne chico o de Bébick (*Cygnus bewickii*·).
Barnacla carinegra (*Branta bernicla*·).
Barnacla cuellirroja (*Branta ruficollis*·).
Tarro blanco (*Tadorna tadorna*·).
Tarro canelo (*Tadorna ferruginea*·).
Cercota pardilla (*Anas angustirostris*·).
Porrón pardo (*Aythya nyroca*·).
Porrón bastardo (*Aythya marila*·).
Porrón osculado (*Bucephala clangula*·).
Serreta chica (*Mergus albellus*·).
Serreta grande (*Mergus merganser*·).
Malvasía (*Oxyura leucocephala*·).

FALCONIFORMES.

Todas las especies de aves rapaces diurnas pertenecientes a las familias *Accipitridae* y *Falconidae*.

GRUIFORMES.

Turnicidae:

Torillo (*Turnix sylvatica*·).

Gruidae:

Grulla común (*Grus grus*·).
Grulla damiscla (*Anthropoides virgo*·).

Rallidae:

Polluela pintoja (*Porzana porzana*·).
Polluela bastarda (*Porzana parva*·).
Polluela chica (*Porzana pusilla*·).
Guión de codornices (*Crex crex*·).
Calamón común (*Porphyrio porphyrio*·).
Focha cornuda (*Fulica cristata*·).

Otididae:

Hubara canaria (*Chlamydotis undulata*·).

CHARADRIIFORMES.

Haematopodidae:

Ostrero (*Haematopus ostralegus*·).
Ostrero unicolor canario (*Haematopus ostralegus meadowaldi*·).

Charadriidae:

Chorlito grande (*Charadrius hiaticula*·).
Chorlito chico (*Charadrius dubius*·).
Chorlito patinegro (*Charadrius alexandrinus*·).
Chorlito carambolo (*Eudromias morinellus*·).
Chorlito gris (*Pluvialis squatarola*·).
Vuelvepiedras (*Arenaria interpres*·).

Scelopacidae:

Correlimos menudo (*Calidris minuta*·).
Correlimos de Temminck (*Calidris temminckii*·).
Correlimos oscuro (*Calidris maritima*·).
Correlimos común (*Calidris alpina*·).

Correlimos zapapitán (**Calidris ferruginea**).
 Correlimos tridáctilo (**Calidris alba**).
 Combatiente (**Philomachus pugnax**).
 Correlimos gordo (**Calidris canutus**).
 Correlimos canelo (**Tryngites subruficollis**).
 Correlimos falcinelo (**Limicola falcinellus**).
 Archibebe oscuro (**Tringa erythropus**).
 Archibebe fino (**Tringa stagnatilis**).
 Archibebe claro (**Tringa nebularia**).
 Archibebe patigualdo grande (**Tringa melanoleuca**).
 Archibebe patigualdo chico (**Tringa flavipes**).
 Andarrios grande (**Tringa ochropus**).
 Andarrios bastardo (**Tringa glareola**).
 Andarrios chico (**Actitis hypoleucos**).
 Andarrios de Terek (**Xenus cinereus**).
 Aguja colinegra (**Limosa limosa**).
 Aguja colipinta (**Limosa lapponica**).
 Zarapito fino (**Numenius tenuirostris**).
 Zarapito trinador (**Numenius phaeopus**).
 Agachadiza real (**Gallinago media**).

Recurvirostridae:

Cigüeñuela (**Himantopus himantopus**).
 Avoceta (**Recurvirostra avosetta**).

Phalaropodidae:

Falaropo picogrueso (**Phalaropus fulicarius**).
 Falaropo picofino (**Phalaropus lobatus**).

Glareolidae:

Corredor (**Cursorius cursor**).
 Canastera (**Glareola pratincola**).

Stercorariidae:

Págallo grande (**Stercorarius skua**).
 Págallo pomarino (**Stercorarius pomarinus**).
 Págallo parásito (**Stercorarius parasiticus**).
 Págallo rabero (**Stercorarius longicaudatus**).

Laridae:

Gaviota cabecinegra (**Larus melanocephalus**).
 Gaviota enana (**Larus minutus**).
 Gaviota picofina (**Larus gené**).
 Gavión (**Larus marinus**).
 Gaviota cana (**Larus canus**).
 Gaviota de Audouin (**Larus audouinii**).
 Gaviota tridáctila (**Rissa tridactyla**).
 Fumarel común (**Chlidonias niger**).
 Fumarel aliblanco (**Chlidonias leucopterus**).
 Fumarel cariblanco (**Chlidonias hybrida**).
 Pagaza piconegra (**Gelochelidon nilotica**).
 Pagaza piquirroja (**Hydroprogne tschegrava**).
 Charrán patinegro (**Sterna sandvicensis**).
 Charrán común (**Sterna hirundo**).
 Charrán ártico (**Sterna paradisaea**).
 Charrán rosado (**Sterna dougallii**).
 Charrán sombrío (**Sterna fuscata**).
 Charrancito (**Sterna albifrons**).

Alcidae:

Alca común (**Alca torda**).
 Arco común (**Uria aalge**).
 Frailecillo (**Fratercula arctica**).

COLUMBIFORMES.

Columbidae:

Paloma turquí (**Columba torquax**).
 Palomarabicho (**Columba junoniae**).

Tórtola turca (*Streptopelia decaocto*).

CUCULIFORMES.

Cuculidae:

Cuco (*Cuculus canorus*).

Crialo (*Clamator glandarius*).

STRIGIFORMES.

Todas las aves rapaces nocturnas de las familias *Tytonidae* y *Strigidae*.

CAPRIMULGIFORMES.

Caprimulgidae:

Chotacabras gris (*Caprimulgus europaeus*).

Chotacabras pardo (*Caprimulgus ruficollis*).

APODIFORMES.

Apodidae:

Vencejo pálido (*Apus pallidus*).

Vencejo común (*Apus apus*).

Vencejo real (*Apus melba*).

Vencejo café (*Apus cafer*).

Vencejo unicolor (*Apus unicolor*).

CORACIFORMES.

Alcedinidae:

Martín pescador (*Alcedo atthis*).

Meropidae:

Abejarruco (*Merops apiaster*).

Coraciidae:

Carraca (*Coracias garrulus*).

Upopidae:

Abubilla (*Upupa epops*).

PICIFORMES.

Picidae:

Torcecuello (*Jynx torquilla*).

Pito real (*Picus viridis*).

Pito negro (*Dryocopus martius*).

Pico picapinos (*Dendrocopos major*).

Pico mediano (*Dendrocopos medius*).

Pico dorsiblanco (*Dendrocopos leucotos*).

Pico menor (*Dendrocopos minor*).

PASSERIFORMES.

Alaudidae:

Alondra de Dupont (*Chersophilus duponti*).

Terrera marismeña (*Calandrella rufescens*).

Calandria (*Melanocorypha calandra*).

Alondra cornuda (*Eremophila alpestris*).

Cogujada común (*Galerida cristata*).

Cogujada montesina (*Galerida theklae*).

Tolovia (*Lullula arborea*).

Hirundinidae:

Golondrina común (*Hirundo rústica*).

Golondrina dáurica (*Hirundo daurica*).

Avión común (*Delichon urbica*).

Avión roquero (*Hirundo rupestris*).

Avión zapador (*Riparia riparia*).

Motacillidae:

Bisbita común («*Anthus pratensis*».)
Bisbita campestre («*Anthus campestris*».)
Bisbita arbóreo («*Anthus trivialis*».)
Bisbita gorgirrojo («*Anthus cervinus*».)
Bisbita ribereño («*Anthus spinoletta*».)
Bisbita caminero («*Anthus berthelotii*».)
Lavandera boyera («*Motacilla flava*».)
Lavandera cascadeña («*Motacilla cinerea*».)
Lavandera blanca («*Motacilla alba*».)

Laniidae:

Alcaudón común («*Lanius senator*».)
Alcaudón chico («*Lanius minor*».)
Alcaudón dorsirrojo («*Lanius collurio*».)
Alcaudón real («*Lanius excubitor*».)

Cinclidae:

Mirlo acuático («*Cinclus cinclus*».)

Troglodytidae:

Chochín («*Troglodytes troglodytes*».)

Prunellidae:

Acentor alpino («*Prunella collaris*».)
Acentor común («*Prunella modularis*».)

Muscicapidae:

Todas las especies de esta familia (buscarlas, carricerines, carricoros, currucas, mosquiteros, reyezuelos, buitrones, papamoscas, tarabillas, colliabas, alzacola, roqueros, colirrojos, petirrojos, ruiseñores, pechiazul, mirlo capiblanco y bigoludo), excepto «*Turdus pilaris*» (zorzal real), «*Turdus merula*» (mirlo común), «*Turdus iliacus*» (zorzal alirrojo), «*Turdus philomelos*» (zorzal común) y «*Turdus viscivorus*» (zorzal charlo).

Paridae:

Mito («*Aegilahlus caudatus*».)
Carbonero palustre («*Parus palustris*».)
Carbonero garrapinos («*Parus ater*».)
Carbonero común («*Parus major*».)
Herrerillo común («*Parus caeruleus*».)
Herrerillo capuchino («*Parus cristatus*».)
Pájaro moscón («*Remiz pendulinus*».)

Sittidae:

Trepador azul («*Sitta europaea*».)
Treparriscos («*Tichodroma muraria*».)

Certhiidae:

Agateador común («*Certhia brachydactyla*».)
Agateador norteño («*Certhia familiaris*».)

Emberizidae:

Escribano cerillo («*Emberiza citrinella*».)
Escribano montesino («*Emberiza cia*».)
Escribano soteño («*Emberiza cirulus*».)
Escribano palustre («*Emberiza schoeniclus*».)
Escribano nival («*Plectrophenax nivalis*».)

Fringillidae:

Pinzón vulgar («*Fringilla coelebs*».)
Pinzón real («*Fringilla montifringilla*».)
Pinzón azul («*Fringilla teyden*».)
Verderón serrano («*Serinus cirtinella*».)
Pardillo sizerin («*Acanthis framma*».)
Camachuelo trompetero («*Rhodepechys githagina*».)
Camachuelo común («*Pyrrhula pyrrhula*».)

Piquituerto (*•Loxia curvirostra•*),
Picogordo (*•Coccothraustes coccothraustes•*).

Ploceidae:

Gorrión moruno (*•Passer hispaniolensis•*) —excepto en las
islas Canarias.
Gorrión chillón (*•Petronia petronia•*).
Gorrión alpino (*•Montifringilla nivalis•*).

Sturnidae:

Estornino rosado (*•Sturnus roseus•*).

Oriolidae:

Oropéndola (*•Oriolus oriolus•*).

Corvidae:

Rabilargo (*•Cyanopica cyanus•*),
Chova piquirroja (*•Pyrrhocorax pyrrhocorax•*),
Chova piquigualda (*•Pyrrhocorax graculus•*)
Corneja cenicienta (*•Corvus cornix•*).

Observación: En esta relación de aves figuran incluidas
aquellas especies que, en ocasiones y de forma accidental, han
sido observadas en España. Cualquier otra especie accidental
que no haya sido detallada tendrá, asimismo, la consideración
de estrictamente protegida.

Reptiles

TESTUDINES.

Testudinidae (tortugas de tierra):

Tortuga mediterránea (*•Testudo hermanni•*),
Tortuga mora (*•Testudo graeca•*).

Cheloniidae (tortugas marinas):

Tortuga boba (*•Caretta caretta•*),
Tortuga verde (*•Chelonia mydas•*),
Tortuga carey (*•Eretmochelys imbricata•*),
Tortuga bastarda (*•Lepidochelys kempii•*).

Dermochelyidae (tortugas marinas):

Tortuga laúd (*•Dermochelys coriacea•*).

SAURIA.

Gekkonidae:

Salamanquesa costera (*•Hemidactylus turcicus•*),
Salamanquesa común (*•Tarentola mauritanica•*),
Salamanquesa canaria (*•Tarentola delalandii•*).

Chamaeleonidae:

Camaleón (*•Chamaeleo chamaeleon•*).

Anguidae:

Lución (*•Anguis fragilis•*).

Amphisbaenidae:

Culebrilla ciega (*•Blanus cinereus•*).

Lacertidae:

Lagartija colirroja (*•Acanthodactylus erythrurus•*),
Lagartija de Valverde (*•Algyroides marchi•*),
Lagarto ágil (*•Lacerta agilis•*),
Lagartija ibérica (*•Lacerta hispánica•*),
Lagartija balcar (*•Lacerta bilfordi•*),
Lagartija serrana (*•Lacerta monticola•*).

Lagartija roquera (**Lacerta muralis**).
Lagartija de las Pitusas (**Lacerta pitvusensis**).
Lagartija de turbera (**Lacerta vivipara**).
Lagarto verdinegro (**Lacerta schreiberi**).
Lagarto verde (**Lacerta viridis**).
Lagarto de Ilaria (**Lacerta atlántica**).
Lagarto gigante de Hierro (**Lacerta simonyi**).
Lagarto canarión (**Lacerta stehlini**).
Lagarto tizón (**Lacerta galloti**).
Lagartija colilarga (**Psammodromus algirus**).
Lagartija cenicienta (**Psammodromus hispanicus**).

Scincidae:

Eslizón ibérico (**Chalcides bedriagai**).
Eslizón tridáctilo (**Chalcides chalcides**).
Eslizón canario (**Chalcides viridanus**).

OPHIDIA.

Culubridae:

Culebra de herradura (**Coluber hippocrepis**).
Culebra verdiamarilla (**Coluber viridiflavus**).
Coronela europea (**Coronella austriaca**).
Coronela meridional (**Coronella girondica**).
Culebra de Esculapio (**Elaphe longissima**).
Culebra de escalera (**Elaphe scalaris**).
Culebra de cogulla (**Macroprotodon cucullatus**).
Culebra viperina (**Natrix maura**).
Culebra de collar (**Natrix natrix**).

Anfibios

CAUDATA.

Salamandridae:

Salamandra rabilarga (**Chioglossa lusitanica**).
Tritón pirenaico (**Euproctus asper**).
Gallipato (**Pleurodeles waltl**).
Tritón alpestre (**Triturus alpestris**).
Tritón ibérico (**Triturus boscai**).
Tritón palmeado (**Triturus helveticus**).
Tritón jaspeado (**Triturus marmoratus**).

ANURA.

Discoglossidae:

Sapo partero ibérico (**Alytes cisternasii**).
Sapo partero común (**Alytes obstetricans**).
Sapillo pintojo (**Discoglossus pictus**).
Sapillo balear (**Balaophryne muletensis**).

Pelobatidae:

Sapo de espuelas (**Pelobates cultripes**).
Sapillo moteado (**Pelodytes punctatus**).

Bufoinidae:

Sapo corredor (**Bufo calamita**).
Sapo verde (**Bufo viridis**).

Hylidae:

Ranita de San Antonio (**Hyla arborea**).
Ranita meridional (**Hyla meridionalis**).

Ranidae:

Rana ágil (**Rana dalmatina**).
Rana patilarga (**Rana ibérica**).
Rana bermeja (**Rana temporaria**).

Ordre de 5 de novembre de 1984 per la qual es dicten les normes complementàries per a la protecció de determinades espècies de la fauna salvatge [DOGC, 12.12.1984].

ORDRE

de 5 de novembre de 1984, per la qual es dicten les normes complementàries per a la protecció de determinades espècies de la fauna salvatge al territori de Catalunya

Vistos la Llei de Caça vigent, el Reial Decret 3181/1980, de 30 de desembre, pel qual es protegeixen determinades espècies de la fauna salvatge i es dicten les normes precises per assegurar l'efectivitat d'aquesta protecció, i la Llei de Pesca Fluvial vigent;

Atès que algunes espècies han esdevingut rares i fins i tot gairebé extingides al nostre país i que algunes figuren cada any a l'Ordre General de Vedes prohibint-ne la seva captura;

Atès que el comerç i la tinença de les subespècies procedents d'importacions d'espècies protegides podria afectar negativament la riquesa genètica de les poblacions autòctones i donada la dificultat de distingir entre les subespècies;

A proposta de la Direcció General del Medi Rural,

ORDENO:

1.1.ª Les espècies que figuren a l'Annex I d'aquesta Ordre i totes les seves subespècies es declaren protegides als efectes del que estableix el Reial Decret 3181/1980, d 15 d'octubre.

2.ª Queden protegides totes les subespècies de la tortuga de terra mediterrània (*Testudo hermanni*) i la tortuga de terra mora o grega (*Testudo graeca*) siguin o no siguin autòctones.

2. Les espècies de peixos que figuren a l'Annex 2 es declaren també protegides i en conseqüència seran espècies vedades a partir de la data d'entrada en vigor d'aquesta Ordre.

3. Aquesta protecció implica la prohibició a tot el territori de Catalunya de la caça, la captura, la tinença, el tràfic i la venda de les espècies esmentades, així com de la recollida dels seus ous o les seves cries. Queda també prohibida la preparació i la comercialització de les seves restes incloses les dels animals naturalitzats, amb les excepcions que preveu el Reial Decret esmentat.

4.1.ª En el termini d'un any comptat a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Ordre, les persones físiques o jurídiques que tinguin en el seu poder exemplars vius de qualsevol de les espècies esmentades als articles 1.1.ª i 2 (Annexos 1 i 2) podran demanar a la Direcció General del Medi Rural el certificat que acrediti la seva possessió legal, si aquesta fos anterior a la data d'entrada en vigor d'aquesta Ordre.

2.ª El termini serà de tres mesos en el cas de les espècies o subespècies esmentades a l'apartat 2.ª de l'article primer.

5. El Servei de Protecció de la Natura podrà fer lliurament als Parcs Zoològics o a d'altres centres de caràcter científic, cultural o educatiu, dels exemplars vius, morts o de les seves despulles, que és decomissin en virtut d'aquesta Ordre.

6. Les infraccions al que disposa aquesta Ordre seran sancionades d'acord amb el que disposen les vigents Llei de Caça i Llei de Pesca i als Reglaments per a la seva aplicació.

7. Es donarà compte d'aquesta Ordre al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, als efectes d'adoptar les mesures de coordinació necessàries per a l'efectivitat del que disposa aquesta Ordre.

Disposició final. — Es faulta la Direcció General del Medi Rural perquè adopti les mesures complementàries necessàries per a la protecció d'aquests animals.

Barcelona, 5 de novembre de 1984.

JOSEP MIRÓ I ARDEVOL
Conseller d'Agricultura,
Ramaderia i Pesca

ANNEX 1

*Espècies i unitats taxonòmiques
a les quals pertanyen*

OCELLS

O. Faslaniformes
Fam. Tetraonidae

Perdiu blanca (*Lagopus mutus*), "per-
diz nival".

O. Gruitormes
Fam. Otidae

Pioc salvatge (*Otis tarda*), "Avutarda".

RÈPTILS. QUELONIS

Tortugues d'aigua. Fam. Emydidae
Tortuga d'estany (*Emys orbicularis*),
"galápagos europeo".
Tortura de rierol (*Mauremys caspica*)
(= *Clemys c.*), "G. leproso".

ANNEX 2

*Espècies i unitats taxonòmiques
a les quals pertanyen*

Fam. Acipenseridae

Esturió (*Acipenser sturio*), "esturió".

Fam. Ciprinodontidae

Fartet (*Aphanius iberus*), "fartet".
Samaruc (*Valencia hispanica*), "sama-
rugo".

Real decret 1497/1986, de 6 de juny, pel qual s'estableixen mesures per a la conservació d'espècies de la fauna i dels seus hàbitats [BOE, 21.7.1986].

19513 *REAL DECRETO 1497/1986, de 6 de junio, por el que se establecen medidas de coordinación para la conservación de especies de fauna y sus hábitat, ampliándose la lista de especies protegidas en todo el territorio nacional.*

La Ley 47/1985, de 27 de diciembre, de bases de delegación al Gobierno para la aplicación del Derecho de las Comunidades Europeas, incluía entre las materias objeto de delegación las reguladas por las Leyes 1/1970, de Caza, y 15/1975, de Espacios Naturales Protegidos, considerándose como base de dicha delegación legislativa la Directiva 79/409/CEE del Consejo, de 2 de abril, sobre conservación de aves en libertad, y sus modificaciones.

La citada Directiva prevé el establecimiento de un régimen jurídico muy preciso para la protección de las aves y de los hábitat mediante los correspondientes regímenes de protección, por lo que la elaboración del Real Decreto Legislativo preciso para el desarrollo de la misma supone la definición de un régimen de protección con las potenciales limitaciones de actividades económicas, que debe ir precedido de una evaluación de sus efectos potenciales y de una consideración previa de la opinión de los principales sectores sociales y económicos afectados.

Ello determina la necesidad de adoptar las medidas preparatorias precisas para el desarrollo de las normas comunitarias relativas a la conservación de las aves silvestres y de los trabajos e investigaciones convenientes para el adecuado establecimiento del Régimen Jurídico antes mencionado. En este sentido, se establecen normas de coordinación para la elaboración del Inventario Nacional de Zonas de especial importancia para las especies que se encuentren en alguna de las categorías señaladas y se crea un Consejo Asesor para éste y otros cometidos relacionados con la conservación de la vida silvestre y sus hábitat, y en particular con el cumplimiento de los Convenios de Berna, Bonn, Ramsar y Washington.

En virtud de todo lo anterior, a propuesta del Ministro de Agricultura, Pesca y Alimentación y previa deliberación del Consejo de Ministros en su reunión del día 6 de junio de 1986.

DISPONGO:

Artículo 1.º Se amplía la relación de especies protegidas en todo el territorio nacional por el Real Decreto 3181/1980, de 30 de diciembre, sobre protección de determinadas especies de la fauna silvestre, a efectos de lo previsto en su artículo 1.º, con las especies de aves mencionadas en el anexo de este Real Decreto.

Art. 2.º Se crea el Consejo Asesor del Instituto Nacional para la Conservación de la Naturaleza, con la finalidad de asesorar científicamente en el cumplimiento de las obligaciones internacionales del Estado español en materia de conservación de la vida silvestre y sus hábitat, y en la elaboración del Inventario Nacional a que se refiere el artículo siguiente.

Los miembros de este Consejo serán designados por el Ministro de Agricultura, Pesca y Alimentación de entre personas de reconocido prestigio profesional y técnico en la materia.

Art. 3.º El Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación, a través del Instituto Nacional para la Conservación de la Naturaleza, coordinará la elaboración de un Inventario Nacional de Zonas de especial importancia para las especies protegidas que pertenezcan a alguna de las siguientes categorías:

- a) Especies amenazadas de extinción.
- b) Especies vulnerables a alguna modificación de su hábitat.
- c) Especies raras por su escasa población o distribución restringida.
- d) Especies migradoras regulares, en particular las ligadas ecológicamente a las zonas húmedas, aunque no estén incluidas en la relación de especies protegidas.
- e) Otras especies que necesiten atención especial, en razón de la singularidad de su hábitat.

Art. 4.º En las zonas inventariadas donde la titularidad pública de los terrenos o su régimen jurídico-administrativo lo permita, se podrán abordar actividades que contribuyan a la conservación de las especies protegidas que albergan a través de:

- a) Creación de espacios protegidos.
- b) Proyectos de acondicionamiento y gestión.
- c) Proyectos de restauración de biotopos destruidos.
- d) Proyectos de creación de biotopos.
- e). Otras medidas complementarias que establezcan las Administraciones competentes.

Art. 5.º El Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación, en colaboración con las Comunidades Autónomas, fomentará aquellos proyectos de estudio e investigación destinados al mejor conocimiento sobre el nivel poblacional de las especies y su evolución, así como sobre el estado de conservación de sus hábitat, y en especial sobre los siguientes temas:

- a) Elaboración de la lista nacional de las especies amenazadas de extinción o en especial peligro, teniendo en cuenta su área de distribución geográfica.
- b) Censo y descripción ecológica de las zonas de especial importancia para las especies migratorias en el transcurso de su migración, de su invernada y de su nidificación.
- c) Recenso de datos sobre el nivel de población de las aves migratorias utilizando los resultados del anillado.
- d) Determinación de la influencia de los métodos de captura sobre el nivel de las poblaciones.
- e) Preparación y desarrollo de métodos ecológicos para prevenir los daños causados por las aves.
- f) Determinación del papel de determinadas especies como indicadores de contaminación.
- g) Estudio de los efectos dañinos de la contaminación química sobre el nivel de población de las especies de aves.

DISPOSICION FINAL

Se faculta al Ministro de Agricultura, Pesca y Alimentación para dictar las disposiciones precisas para el desarrollo de este Real Decreto, el cual entrará en vigor al día siguiente de su publicación en el «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid a 6 de junio de 1986.

JUAN CARLOS R.

El Ministro de Agricultura, Pesca y Alimentación,
CARLOS ROMERO HERRERA

ANEXO

1. <i>Phalacrocorax carbo sinensis</i> .	Cormorán Grande (subsp. continental).
2. <i>Phalacrocorax asitótelis desmarestii</i> .	Cormorán Moñudo (subsp. mediterránea).
3. <i>Cygnus cygnus</i> .	Cisne Cantor.
4. <i>Anser albifrons flavirostris</i> .	Ansar Careto Grande (subsp. de Groenlandia).
5. <i>Anser erythropus</i> .	Ansar Careto Chico.
6. <i>Branta leucopsis</i> .	Barnacla Cariblanca.
7. <i>Bonasa bonasia</i> .	Grevol.
8. <i>Tetrao urogallus</i> .	Urogallo.
9. <i>Tetrao tetrix tetrix</i> .	Gallo Lira (subsp. continental).
10. <i>Lagopus mutus pyrenaeicus</i> .	Perdiz Nival (subsp. de Pirineos).
11. <i>Lagopus mutus elveticus</i> .	Perdiz Nival (subsp. de Alpes).
12. <i>Alectoris graeca saxatilis</i> .	Perdiz Griega (subsp. de Alpes).
13. <i>Alectoris graeca whitakeri</i> .	Perdiz Griega (subsp. de Sicilia).
14. <i>Perdix perdix italica</i> .	Perdiz Pardilla (subsp. de Italia).
15. <i>Tetrax tetrax (Otis tetrax)</i> .	Sisón.
16. <i>Otis tarda</i> .	Avutarda.
17. <i>Burhinus oedicephalus</i> .	Alcaraván.
18. <i>Pluvialis apricaria</i> .	Chorlito Dorado.
19. <i>Hoplopterus spinosus</i> .	Avefría Espolada.
20. <i>Pterocles alchata</i> .	Ganga.
21. <i>Picus canus</i> .	Pico Cano.
22. <i>Dendrocopos syriacus</i> .	Pico Sirio.
23. <i>Picoides tridactylus</i> .	Pico Tridáctilo.
24. <i>Calandrella brachydactylla</i> .	Terrera Común.
25. <i>Troglodytes troglodytes fridariensis</i> .	Chochin (subsp. de isla de Fair).
26. <i>Sitta whiteheadi</i> .	Trepador Corso.
27. <i>Sitta krueperi</i> .	Trepador de Krüper.
28. <i>Emberiza cineracea</i> .	Escribano Cinéreo.
29. <i>Emberiza hortulana</i> .	Escribano Hortelano.
30. <i>Emberiza caesia</i> .	Escribano Ceniciento.
31. <i>Loxia scotia</i> .	Piquituerto Escocés.

Decret 97/1986, de 21 de juliol, sobre protecció de diverses espècies de la fauna silvestre [DOGV, 27.8.1986].

1383 *DECRET 97/1986, de 21 de juliol, del Consell de la Generalitat Valenciana, sobre protecció de diverses espècies de la fauna silvestre. [1961]*

El Reial Decret 3181/1980, de 30 de desembre, estableix la protecció de determinades espècies de la fauna silvestre en tot el territori nacional. En prohibeix la caça, la captura, la tinença, el tràfic, el comerç, o l'exportació d'exemplars, així com dels ous o cries, i dicta les normes necessàries per assegurar l'efectivitat d'aquesta protecció.

A la Comunitat Valenciana existeixen algunes espècies que es troben en una situació molt vulnerable o amenaçades d'extinció i que no estan incloses en les relacions que figuren en l'annex de les espècies de la fauna silvestre estrictament protegides del susdit Reial Decret de 30 de desembre de 1980, per la qual cosa cal dictar les disposicions pertinents per conservar-les.

En conseqüència, a proposta del Conseller d'Agricultura i Pesca i amb la deliberació prèvia del Consell en reunió de 21 de juliol de 1986,

DECRETE:

Article primer

Les espècies que figuren a l'annex I d'aquest Decret són declarades protegides d'acord amb el que disposa el Reial Decret 3181/1980 de 30 de desembre.

Article segon

Les espècies de peixos que figuren en l'annex II, són declarades també protegides i, en conseqüència, seran espècies vedades a partir de la data d'entrada en vigor d'aquest Decret, d'acord amb el que disposa l'article 13 de la Llei de Pesca Fluvial vigent.

Article tercer

Aquesta protecció implica la prohibició en tot el territori de la Comunitat Valenciana de la caça, la pesca, la captura, la tinença, el tràfic i la venda de les espècies relacionades, així com de recollir-ne els ous o les cries.

Queda també prohibida la preparació i comercialització de les restes, incloent-ne les naturalisades, amb les excepcions que preveu el Reial Decret esmentat.

Article quart

En el termini d'un any, comptat a partir de l'entrada en vigor d'aquest Decret, les persones físiques o jurídiques que tinguen en el seu poder exemplars vius de qualsevol de les espècies relacionades en els articles primer i segon (annexos I i II) podran sol·licitar a la Direcció General de la Producció Agrària de la Conselleria d'Agricultura i Pesca el certificat que n'acredite la possessió legal, si aquesta era anterior a l'entrada en vigor d'aquest Decret.

Article cinqué

La Direcció General de la Producció Agrària podrà lliurar als parcs zoològics o a d'altres Centres de caràcter científic, cultural o educatiu dels exemplars vius, morts o les restes d'aquests que es decomissen en virtut d'aquest Decret.

Article sisé

Les infraccions al que disposa aquest Decret seran sancionades d'acord amb les Lleis vigents de caça i pesca i els Reglaments d'aplicació corresponents.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

Hom informarà d'aquest Decret al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació a l'efecte d'adoptar les mesures de coordinació necessàries per a la protecció d'aquests animals.

DISPOSICIONS FINALS

Primera

Hom faculta la Conselleria d'Agricultura i Pesca perquè adopte les disposicions necessàries per al desplegament d'aquest Decret.

Segona

Aquest Decret vigirà l'endemà de la publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

València, 21 de juliol de 1986.

El President de la Generalitat,
JOAN LERMA I BLASCO

El Conseller d' Agricultura i Pesca,
LLUÍS FONT DE MORA I MONTESINOS

ANNEX I

MAMÍFERS

ORDRE DELS ROSEGADORS

Família esciúrids

Esquirol comú (*Sciurus vulgaris*)

Família Glírids

Rata dormidora grisa, liró (*Elyomys quercinus*)

ORDRE INSECTÍVORA

Família sorícids

Totes les espècies de musaranyes.

AUS

ORDRE ANSERIFORMES

Família anàtids

Oca vulgar (*Anser anser*)

Oca salvatge (*anser fabalis*)

ORDRE GRUÏFORMES

Família Otítids

Pioc salvatge, avitarda (*Otis tarda*)

Sisó (*Otis tetrax*)

ORDRE COLUMBIFORMES

Família pteròclids

Ganga (*Pterocles alchata*)

Xurra (*Pterocles orientalis*)

ORDRE CARADRIFORMES

Família Burhínids

Torlit (*Burhinus Oedicnemus*)

Família Scolopàcids

Tifort, gamba roja (*Tringa totanus*)

Becut (*Numenius arquata*)

Família Caràdrids

Daurada grossa (*Pluvialis apricaria*)

ORDRE PASSERIFORMES

Família Fringíl·lids

Lluer (*Carduelis spinus*)

Família Emberizíds

Hortolà, Sit Groc (*Emberiza hortulana*)

Família Alaudíds

Terrerola vulgar (*Calandrella brachydactyla*)

RÈPTILS

ORDRE QUELONIS

Família Emídids

Tortuga aquàtica europea o d'estany (*Emys orbicularis*)

Tortuga aquàtica leprosa o de rierol (*Mauremys caspice*)

ANNEX II

PEIXOS

ORDRE CIPRINODONTIFORMES

Família ciprinodòntids

Fartet (*Aphanius iberus*)

Samaruc (*Valencia hispanica*)

**Real decret 3091/1982, de 15 d'octubre, sobre protecció d'espècies
amenaçades de la flora silvestre [BOE, 22.11.1982].**

30593

*REAL DECRETO 3091/1982, de 15 de octubre, sobre
protección de especies amenazadas de la flora sil-
vestre.*

La protección de especies raras, en peligro de extinción o en situación de vulnerabilidad, es una preocupación constante dentro de la política de conservación de la naturaleza.

Uno de los instrumentos más corrientes utilizados, para conseguir esta finalidad, es la publicación de listas de especies protegidas, cuyo aprovechamiento y utilización queda prohibido o sometido a limitaciones que garanticen su persistencia.

España no ha permanecido ajena a esta preocupación y ya por Decreto cuatrocientos ochenta y cinco/mil novecientos sesenta y dos, de veintidós de febrero, estableció una primera relación de treinta y tres especies de la flora peninsular y veintiséis de la de las islas Canarias, cuyo aprovechamiento precisaba de autorización previa. Más adelante, el veintiocho de octubre de mil novecientos ochenta, la Comisión del Medio Ambiente, del Congreso de los Diputados, aprobó una resolución por la que instaba al Gobierno para la publicación de listas de tres especies protegidas de la flora y fauna salvaje, que se considerasen amenazadas o en peligro de extinción.

Por otra parte, el Estado español ha firmado Convenios internacionales por los que se compromete a proteger determinadas especies animales o vegetales que se consideran raras o amenazadas dentro de un ámbito supranacional.

Los compromisos contraídos en relación con la fauna silvestre, quedaron reflejados en el Real Decreto tres mil ciento ochenta y uno/mil novecientos ochenta, de treinta de diciembre, en el que figura una relación de las especies animales que se declaran protegidas en todo el territorio nacional.

Para la flora silvestre, debido a su complejidad y diversidad de situaciones y muy especialmente al carácter estático de la misma, se ha considerado preferible no limitarse a la publicación de una única lista de ámbito nacional, complementando esta acción con el establecimiento de un procedimiento que permite proteger las especies en el lugar donde resulte necesario y con unas medidas acordes con las circunstancias que concurren en cada caso.

En consecuencia, a propuesta del Ministro de Agricultura, Pesca y Alimentación, visto el informe favorable de la Comisión Interministerial del Medio Ambiente, previa deliberación del Consejo de Ministros en su reunión del día quince de octubre de mil novecientos ochenta y dos,

DISPONGO

Artículo primero.—Atendiendo a la recomendación de la Comisión Interministerial del Medio Ambiente, del Congreso de los Diputados, de fecha veintiocho de octubre de mil novecientos ochenta, y de acuerdo con lo previsto en los artículos veintinueve y treinta de la Ley de Montes de ocho de junio de mil novecientos cincuenta y siete, las plantas incluidas en el anejo número uno del presente Real Decreto, se declaran protegidas en todo el territorio nacional.

Artículo segundo.—Esta protección supone la prohibición de arranque, recogida, corte y desraizamiento deliberado de dichas plantas o de parte de ellas, incluidas sus semillas así como su comercialización, excepto en las circunstancias que se especifican en el artículo sexto siguiente.

Artículo tercero.—Se faculta al Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación (MAPA), para que a propuesta del Instituto Nacional para la Conservación de la Naturaleza, pueda ampliar la relación de plantas protegidas con carácter nacional cuando las circunstancias así lo aconsejen.

Artículo cuarto.—Por el Instituto Nacional para la Conservación de la Naturaleza, que recabará para ello las colaboraciones precisas de Universidades, Centros de Investigación, Asociaciones Conservacionistas y expertos especialmente cualificados, se prepararan relaciones de plantas raras, en peligro de extinción o simplemente amenazadas, existentes en cada provincia y sobre los que debe recaer una especial protección. En dichas relaciones se delimitará el ámbito y nivel de protección que se considere necesarios de acuerdo con lo dispuesto en el artículo siguiente.

Artículo quinto.—Se faculta igualmente al MAPA para que publique relaciones de especies de interés nacional protegidas con ámbito provincial o local. Dicha protección podrá suponer:

a) Un régimen de prohibición estricta de utilización, análogo al establecido en el artículo segundo de la presente disposición, aunque limitado al ámbito territorial que se considere necesario.

b) La necesidad de una autorización previa, que se concederá, en su caso, previa solicitud en la que se especifiquen las finalidades pretendidas, cuantía y localización de las plantas que se quiere utilizar y de los productos que se pretenda obtener.

Artículo sexto.—Las Comunidades Autonómicas, dentro de sus atribuciones, podrán publicar listas complementarias de plantas protegidas dentro de sus respectivos territorios, estableciendo los niveles de protección que consideren convenientes, dando cuenta de las mismas al MAPA para que adopte las medidas de coordinación necesarias principalmente para impedir su comercialización en el resto del territorio nacional.

Artículo séptimo.—Excepcionalmente ICONA podrá autorizar la recogida y uso de alguna de las plantas o parte de ellas, que figuren en una relación de protección estricta, cuando se pretendan finalidades científicas o educativas.

Artículo octavo.—El Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación, dictará las normas complementarias que se consideren precisas para el mejor cumplimiento de lo dispuesto en el presente Real Decreto.

Artículo noveno.—Igualmente por el ICONA se adoptarán las medidas precisas para cumplimentar las funciones que le han sido asignadas por la presente disposición, para facilitar el conocimiento y posible identificación de las diferentes especies protegidas y procurar su más efectiva protección, y, en particular, su fomento y expansión o su introducción en hábitat donde hubieran desaparecido.

Artículo décimo.—La inobservancia o infracción de las disposiciones contenidas en el presente Real Decreto o en las que lo desarrollen, serán sancionadas con arreglo a lo dispuesto en la referida Ley de Montes de ocho de junio de mil novecientos cincuenta y siete y en el Reglamento para su aplicación de nueve de febrero de mil novecientos sesenta y dos.

Dado en Madrid a quince de octubre de mil novecientos ochenta y dos.

JUAN CARLOS R.

El Ministro de Agricultura,
Pesca y Alimentación,
JOSE LUIS GARCIA FERRERO

ANEJO

- *Diplazium caudatum* (Cav.) Jermy.
- *Arenaria lithops* Heywood ex McNeill.
- *Artemisia granatensis* Boiss, Manzanilla 5.ª Nevada.
- *Centaurea balearica* J. D. Rodríguez.
- *Coronopus navasii* Pau.
- *Aquilegia cazaorensis* Heywood.
- *Atropa baetica* Willk.

Esta relación corresponde a las especies españolas incluidas en el Convenio de Berna, sobre Conservación de la Vida Silvestre y de los Hábitat naturales en Europa.

Ordre de 17 setembre de 1984 sobre protecció d'espècies vegetals endèmiques o amenaçades [BOE, 27.9.1984].

22112 *ORDEN de 17 de septiembre de 1984 sobre protección de especies vegetales endémicas o amenazadas.*

Ilustrísimo señor:

De acuerdo con lo establecido en el Real Decreto 3091/1982, de 15 de octubre, sobre protección de especies amenazadas de la flora silvestre, el Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación está facultado para ampliar la lista de especies protegidas con carácter nacional y para declarar especies de interés nacional protegidas a aquellas de la flora silvestre que así lo requieran, con independencia del hábitat natural o parte del territorio en que se desarrollen, sin perjuicio de que la gestión efectiva de la protección pueda ser asumida por las Comunidades Autónomas afectadas cuando así resulte de su Estatuto de Autonomía.

Las islas Baleares, precisamente por su carácter insular, poseen una flora original, rica en especies endémicas merecedoras de especial atención. Algunas de estas plantas baleáricas figuran en tratados internacionales firmados por nuestro país. Otras se encuentran en una crítica situación demográfica y es preciso adoptar medidas para asegurar su conservación.

Así pues, a propuesta del ilustrísimo señor Director del Instituto Nacional para la Conservación de la Naturaleza, dispongo:

Artículo 1.º Las plantas incluidas en el anejo I de la presente Orden se declaran protegidas en todo el territorio nacional.

Art. 2.º Esta protección supone la prohibición de arranque, recogida, corte y desenraizamiento deliberado de dichas plantas o de parte de ellas, incluidas sus semillas, así como su comercialización, excepto en las circunstancias que se especifican en el artículo 7.º del Real Decreto 3091/1982, de 15 de octubre.

Art. 3.º Las plantas incluidas en el anejo 2 se consideran de interés nacional y quedan protegidas en el ámbito balear, siéndoles de aplicación en todo el archipiélago el artículo 2.º de la presente Orden.

Art. 4.º Las especies contenidas en el anejo 3 quedan sometidas a previa autorización para su colecta o corta en las islas Baleares, en aplicación del punto b) del artículo 5.º del citado Real Decreto. Las del apartado a) del anejo quedan sometidas a autorización en cualquier caso; para las del apartado b) sólo se requerirá autorización en el caso de colecta comercial o industrial.

Se exceptúa de la necesidad de autorización la colecta de hojas de Palmito (*Chamaerops humilis*) para usos artesanales siempre que no impliquen el desenraizamiento de la planta.

Art. 5.º El ICONA o el órgano competente de la Comunidad Autónoma podrá autorizar la recogida y uso de las plantas que figuren en las relaciones de protección estricta cuando se pretendan actividades científicas, educativas o conservacionistas, así como conceder la autorización prevista en el artículo 4.º de la presente Orden.

Lo que comunico a V. I.

Dado en Madrid a 17 de septiembre de 1984.

ROMERO HERRERA

Ilmo. Sr. Director del Instituto Nacional para la Conservación de la Naturaleza

ANEJO I

- Carduncellus dianthus*», Webb.
- Daphne rodriguezii*», Texidor.
- Lysimachia minoricanensis*», Rodr.
- Naufraga balearica*», Coustance et Canon.
- Ranunculus weyeri*», Marés.
- Silene hisfacensis*», Bony ex Willk.
- Vicia bifoliolata*», Rodr.

ANEJO II

- Apium bermejot*», Lloréns.
- Asperula paul*», F. Quer.
- Dianthus rupicola*», Biv.
- Euphorbia fontqueriana*», Greuter.
- Euphorbia margalldiana*», Kuhbler.
- Genista dorycnifolia*», F. Quer.
- Helianthemum origanifolium*» (Lam). Pers.
- Ligusticum lucidum*», Mill.
- Limonium majoricum*», Pignatti.
- Limonium fontqueri*», Pau.
- Limonium antonillorense*», Lloréns.
- L. margaleflanum*», Lloréns.
- Linaria aeruginea*» (Viv Spreng).
- Marsilea strigosa*», Willd.
- Myosurus minimus*», L.
- Orchis palustris*», L.
- Paeonia cambessedesi*» (Willk).
- Pimpinella bicknellii*», Briq.

- Pinus halepensis*», Mill var. «*cecillae*», Act. L. Lloréns.
- Primula vulgaris*», Huds.
- Saxifraga corsica*» (Duby), Gren et Gord.
- Silene littorea*», Brot.
- Taxus baccata*», L.
- Thymus richardii*», Pers.
- Viola jaubertiana*», Marés et Vigin.

ANEJO III

Categoria a)

- Buxus balearica*», Lam.
 - Chamaerops humilis*», L.
 - Digitalis dubia*», Rodr.
 - Ilex aquifolium*», L.
 - Otanthus maritimus*» (L). Hoffm. et Link.
 - Vitex agnus-castus*», L.
- Todas las especies del género «*Tamarix*».
Todas las especies de la familia *Orchidaceae*.

Categoria b)

- Myrtus communis*», L.
- Rhamnus alaternus*», L.
- Santolina chamaecyparissus*», L.
- Vivurnum timus*», L.

Ordre de 5 de novembre de 1984, sobre protecció de plantes de la flora autòctona amenaçada [DOGC, 12.12.1984].

ORDRE

de 5 de novembre de 1984, sobre protecció de plantes de la flora autòctona amenaçada a Catalunya

Vist el Reial Decret 3091/1982, de 15 d'octubre, sobre la protecció d'espècies amenaçades de la flora autòctona;

Atès que a Catalunya algunes plantes són especialment buscades per la seva raresa o amb finalitats comercials i recollides de manera incontrolada, per la qual cosa cal que s'adoptin mesures que assegurin la seva conservació;

A proposta de la Direcció General del Medi Rural,

ORDENO:

1. Les plantes que figuren a l'Annex 1 d'aquesta Ordre es declaren protegides a tot el territori de Catalunya.

2. Aquesta protecció implica la prohibició de la recollecció, la tallada i el desarrelament d'aquestes plantes o d'alguna de les seves parts incloses les seves llavors, així com la seva comercialització, sens perjudici del que s'indica a l'article 4 d'aquesta Ordre.

3.1. Queda sotmesa a autorització prèvia la recollecció, la tallada i el desarrelament de les plantes d'alguna de les seves parts incloses a l'Annex 2 d'aquesta Ordre, així com les seves arrels o parts aèries, a tot el territori de Catalunya.

3.2. Aquesta autorització la concedirà o denegarà la Direcció General del Medi Rural prèvia sol·licitud en la qual s'especifiquin les finalitats que es pretenen, la quantitat i la localització de les plantes que es volen recollir i els productes que es volen obtenir. S'acompanyarà el permís del propietari i, en cas que la localització sigui dins d'un espai protegit, l'autorització de l'òrgan que correspongui.

3.3. No es necessitarà l'autorització de la Direcció General del Medi Rural per recollir fulles de margalló (*Chamaerops humilis*) per a usos artesanals i sempre que no es faci el desarrelament de la planta.

4. Excepcionalment la Direcció General del Medi Rural podrà autoritzar la recollida i l'ús d'algunes de les plantes que figuren a l'Annex 1, o d'alguna de les seves parts, quan es pretengui una finalitat científica o educativa.

5. En el cas de plantes, incloses als annexos, provinents de fora de Catalunya, només s'autoritzarà la seva circulació i comercialització quan es demostrï que la seva recollecció és legal en el lloc de procedència.

6. Les infraccions al que disposa aquesta Ordre seran sancionades d'acord amb el que disposa la Llei de Forests de 8 de juny de 1957 i el Reglament per a la seva aplicació, de 27 de febrer de 1982.

7. Es donarà compte d'aquesta Ordre al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació als efectes d'adoptar les mesures de coordinació necessàries per a l'efectivitat del que disposa aquesta Ordre.

Disposició final. — Es faculta la Direcció General del Medi Rural perquè adopti les mesures necessàries complementàries per a la protecció de les plantes detallades als annexos.

Barcelona, 5 de novembre de 1984.

JOSEP MIRÓ I ARDÈVOL
Conseller d'Agricultura,
Ramaderia i Pesca

ANNEX 1

Espècies i famílies a les quals pertanyen

Fam. Taxaceae

Teix (*Taxus baccata*), «Tejo».

Fam. Compositae

Flor de Neu (*Leontopodium alpinum*),
«Edelweiss».

ANNEX 2

Espècies i famílies a les quals pertanyen

Fam. Aquifoliaceae

Boix Grèvol (*Ilex aquifolium*), «Acebo».

Fam. Gentianaceae

Genciana Groga, G. Vera, Gençana
(*Gentiana lutea*), «Genciana».

Fam. Palmae

Margalló (*Chamaerops humilis*), «Palmito».

Llei 3/1988, de 4 de març, de protecció dels animals [DOGC, 18.3.1988].

LLEI

3/1988, de 4 de març, de protecció dels animals.

EL PRESIDENT

DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'Autonomia, promulgo la següent

LLEI

Aquesta Llei és conseqüència de la voluntat política de posar fi a la inexistència d'una legislació global i actualitzada sobre la protecció dels animals.

La Llei pretén recollir tots els principis de respecte, defensa i protecció dels animals que ja figuren als tractats i convenis internacionals i a les legislacions dels països socialment més avançats.

La legislació vigent és antiquada i molt parcial i es troba tan dispersa que no permet dur a terme una tasca de protecció i defensa efectives dels animals. Cal establir les normes i els mitjans conseqüents que permetin de mantenir i de salvaguardar les poblacions animals i que alhora condicionin, en els casos permesos, la tinença, la venda, el tràfic i el manteniment d'animals en captivitat, a fi que es produeixin amb unes garanties mínimes de bon tracte per als animals.

D'altra banda, la incorporació d'Espanya a les Comunitats Europees i la signatura dels convenis de Washington, Berna i Bonn fan necessària una adaptació de la normativa existent en matèria de protecció de la fauna.

Hom no ha considerat que aquesta Llei sigui el marc adient per a introduir tota una gran temàtica, pendent d'ésser regulada, com ho és la relacionada amb l'experimentació i la vivisecció d'animals. Més aviat s'ha considerat que l'àmbit a tractar era tan ampli i complex que requeria un marc normatiu específic, i és en aquest sentit que es prepararà una llei sobre aquesta matèria.

Per això es posa de manifest la voluntat expressa d'arribar a aconseguir ben aviat un marc jurídic que situï Catalunya entre les nacions que compten amb la legislació més completa sobre protecció i conservació dels animals. Aquesta Llei és una de les bases necessàries per a atènyer aquest objectiu.

El Títol I de la Llei estableix unes disposicions de caràcter general d'aplicació a tota classe d'animals, que es concreten en les atencions mínimes que han de rebre els animals des del punt de vista de tracte, higiene i transport. Recull també les normes generals referents a llur venda, i es prohibeix la participació d'animals en espectacles que els causin sofriment. Concretament, es prohibeixen les baralles de galls i de gossos.

El Títol II regula les condicions de tinença i tracte dels animals de companyia. La vida a les grans ciutats ha comportat un augment molt considerable de l'adquisició d'animals de companyia, però, en moltes ocasions, sense l'assumpció de les responsabilitats que comporta tenir un animal. Per aquest motiu la Llei regula també els requisits higiènic-sanitaris (vacunacions, tractaments obligatoris) i les conseqüències de l'abandó d'animals; la recollida, el sacrifici i l'esterilització d'aquests, i també les normes que han de complir les instal·lacions dedicades a mantenir-los temporalment.

El Títol III està dedicat a la fauna autòctona. La Llei declara protegides a Catalunya una sèrie d'espècies, de les quals es prohibeix la caça, la captura, la tinença, el tràfic, el comerç, la venda, la importació, l'exportació i l'exhibició pública, segons correspongui en cada cas. Es regula també la dissecció d'aquests animals.

La fauna no autòctona és regulada pel Títol IV, el qual fa una remissió a les normes de protecció establertes pels tractats i els convenis internacionals, i estableix dues categories de protecció: la de les espècies altament protegides o en perill de desaparició i la de les altres espècies. S'especifica també la documentació que cal posseir per cada animal.

La dissecció d'espècies protegides és regulada pel Títol V.

El Títol VI prohibeix l'ús de determinats arts

per a la captura d'animals i el Títol VII estableix les condicions mínimes que han de reunir les agrupacions zoològiques d'animals de la fauna salvatge.

El Títol VIII crea, amb la finalitat de protegir espècies de la fauna autòctona, dues modalitats d'àrees de protecció de la fauna salvatge: les reserves naturals i els refugis.

El Títol X fa referència a les associacions de protecció i defensa dels animals i a llur relació amb el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

Finalment, els Títols XI i XII fixen les mesures d'inspecció i vigilància i tipifiquen les infraccions del que disposa la Llei i les sancions aplicables corresponents.

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1

Aquesta Llei té l'objecte d'establir normes per a la protecció dels animals i per a la regulació específica dels animals de companyia i de la fauna salvatge.

Article 2

—1 Qui posseeix un animal té l'obligació de mantenir-lo en bones condicions higiènico-sanitàries.

—2 Es prohibeix:

a) Maltractar o agredir físicament els animals o sotmetre'ls a qualsevol altra pràctica que els irrogui sofriments o danys injustificats.

b) Abandonar-los.

c) Mantenir-los en instal·lacions indegudes des del punt de vista higiènico-sanitari.

d) Practicar-los mutilacions, excepte les controlades pels veterinaris en cas de necessitat o per mantenir les característiques de la raça.

e) No facilitar-los l'alimentació necessària per a subsistir.

f) Fer-ne donació com a premi, recompensa o regal de compensació per altres adquisicions de naturalesa distinta a la transacció onerosa d'animals.

g) Vendre-ls a laboratoris o clíniques, sense control de l'Administració.

h) Vendre'ls als menors de catorze anys i a incapacitats sense l'autorització dels qui en tenen la pàtria potestat o la custòdia.

i) Exercir la venda ambulat d'animals de companyia.

j) Exercir la venda ambulat d'altres tipus d'animals fora dels mercats i fires legalitzades.

k) Les accions i omissions tipificades per l'article 42 d'aquesta Llei.

—3 Sens perjudici del que disposa el Títol VI i sempre que no es tracti d'espècies protegides, s'entenen justificades l'eliminació específica d'animals considerats com a perjudicials o nocius, i també totes les pràctiques destinades a la protecció de les collites que no impliquin la destrucció en massa d'animals no nocius. La pesca, la recollida de marisc i la caça d'animals salvatges s'han de regular per les disposicions que els són pròpies.

—4 El sacrifici d'animals criats per a la obtenció de productes útils per a l'home s'ha d'efectuar, en la mesura que sigui tècnicament possible, de manera instantània i indolora.

Article 3

—1 Els animals han de disposar d'espai suficient si se'ls trasllada d'un lloc a un altre. Els mitjans de transport o els embalatges han d'ésser concebuts per a protegir els animals de la intempèrie i de les diferències climàtiques fortes.

—2 Durant el transport els animals han d'ésser abeurats i han de rebre una alimentació apropiada a intervals convenients.

—3 Per a la càrrega i la descàrrega dels animals s'ha d'utilitzar un equip adequat.

Article 4

—1 Es prohibeix l'ús d'animals en espectacles, lluites i altres activitats si aquests els poden ocasionar sofriment o poden ésser objecte de burles o tractaments antinaturals, o bé si pot ferir la sensibilitat de les persones que els contemplen.

—2 Resten expressament excloses d'aquesta prohibició:

a) La festa dels braus en aquelles localitats on, en el moment d'entrar en vigor aquesta Llei, hi hagi places construïdes per a celebrar-hi la dita festa.

b) Les festes amb bous sense mort de l'animal (corre-bous) en les dates i les localitats on tradicionalment se celebren.

—3 Es prohibeixen a tot el territori de Catalunya la lluita de gossos, la lluita de galls de baralla, el tir al colom i altres pràctiques assimilables.

—4 Sens perjudici del que disposa l'apartat 3, el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca pot autoritzar a les societats de tir, sota el control de la federació respectiva, la celebració de competicions de tir al colom.

Article 5

—1 El posseïdor d'un animal, sens perjudici de la responsabilitat subsidiària del propietari, és responsable dels danys, els perjudicis i les mo-

lèsties que ocasioni a les persones, a les coses, a les vies i espais públics i al medi natural en general, d'acord amb el que estableix l'article 1905 del Codi Civil.

—2 El posseïdor d'un animal, sens perjudici de la responsabilitat subsidiària del propietari, és responsable d'adoptar les mesures que calguin per a impedir que els animals embrutin les vies i els espais públics.

TÍTOL II

Dels animals de companyia

CAPÍTOL I

Normes generals

Article 6

Són animals de companyia els que es crien i es reproduïxen amb la finalitat de viure amb l'home i que s'assenyalen a l'Annex I. Resten exclosos d'aquesta denominació els animals salvatges, les espècies protegides de la fauna autòctona i els animals que es crien per a la producció de carn, de pell o d'algun altre producte útil per a l'home. En resten exclosos també els animals de càrrega i els que treballen en l'agricultura.

Article 7

—1 El Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca i el Departament de Sanitat i Seguretat Social poden ordenar, per raons de sanitat animal o de salut pública, la vacunació o el tractament obligatori dels animals de companyia.

—2 Els veterinaris de l'Administració pública i les clíniques i els consultoris veterinaris han de dur un arxiu amb la fitxa clínica dels animals objecte de vacunació o de tractament obligatori, el qual ha d'estar a disposició de l'autoritat competent.

Article 8

Els posseïdors de gossos, que ho són per qualsevol títol, els han de censar a l'ajuntament del municipi on resideixen habitualment dins el termini màxim d'un mes comptat a partir de la data de naixement o d'adquisició de l'animal. L'animal ha de portar necessàriament la seva identificació censal, de manera permanent.

CAPÍTOL II

Abandó d'animals de companyia i centres de recollida d'animals

Article 9

—1 Es considera que un animal està abandonat si no duu cap identificació de l'origen o

del propietari ni va acompanyat de cap persona. En aquest supòsit, l'ajuntament o, si s'escau, l'entitat supramunicipal corresponent s'han de fer càrrec de l'animal i l'han de retenir fins que és recuperat, cedit o sacrificat.

—2 El termini per a recuperar un animal sense identificació són vuit dies.

—3 Si l'animal porta identificació, s'ha d'avisar el propietari, i aquest té un termini de deu dies per a recuperar-lo, abonant prèviament les despeses que ha originat el manteniment d'aquest. Un cop transcorregut aquest temps, si el propietari no ha satisfet l'abonament de les despeses, l'animal es considera abandonat.

Article 10

—1 Correspon als ajuntaments de recollir els animals abandonats.

—2 Amb aquesta finalitat, els ajuntaments han de disposar d'instal·lacions adequades o concertar la realització d'aquest servei amb associacions de protecció i defensa dels animals col·laboradores del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca o amb entitats supramunicipals.

—3 En qualsevol cas, les instal·lacions de recollida d'animals abandonats han de complir els requisits establerts per reglament.

Article 11

—1 Els centres de recollida d'animals abandonats, un cop transcorregut el termini legal per a recuperar-los, poden sacrificar-los o donar-los en adopció, esterilitzats prèviament. L'esterilització s'ha de fer sota control veterinari.

—2 El sacrifici i l'esterilització d'aquests animals s'ha de fer sota control veterinari.

Article 12

—1 Si un animal ha d'ésser sacrificat, s'han d'utilitzar mètodes que impliquin el mínim sofriment i que provoquin una pèrdua de consciència immediata.

—2 El sacrifici s'ha de fer sota el control i la responsabilitat d'un veterinari.

—3 El Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca pot regular per reglament els mètodes de sacrifici a utilitzar.

Article 13

—1 Els ajuntaments o les entitats supramunicipals, per ells mateixos o mitjançant associacions de protecció i defensa dels animals col·laboradores del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, poden comissar els animals de companyia si hi ha indicis que hom els maltracta o tortura, si presenten símptomes d'agressió física o desnutrició o si es troben en instal·lacions indègudes.

—2 Els ajuntaments i les organitzacions supramunicipals poden també ordenar l'aïllament o comissar els animals de companyia en el cas d'haver-los diagnosticat que pateixen malalties transmissibles a l'home, bé per sotmetre'ls a un tractament curatiu adequat, bé per sacrificar-los si és necessari.

—3 Els òrgans corresponents dels Departaments d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, de Governació i de Sanitat i Seguretat Social poden comissar els animals de companyia en els supòsits a què fan referència els apartats 1 i 2, si és necessari per a l'exercici de llurs competències.

CAPÍTOL III

Instal·lacions per al manteniment temporal d'animals de companyia

Article 14

Les residències d'animals de companyia, les escoles d'ensinistrament i les altres instal·lacions fetes per a mantenir temporalment els animals domèstics de companyia han d'estar declarades nuclis zoològics pel Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, com a requisit imprescindible per a llur funcionament.

Article 15

—1 Cada centre ha de portar un registre amb les dades de cadascun dels animals que hi entren i de la persona propietària o responsable, el qual ha d'estar a disposició del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca i de l'autoritat competent sempre que aquesta ho requereixi.

—2 El Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca determina les dades que han de constar en el registre.

Article 16

—1 Les residències d'animals domèstics de companyia i altres instal·lacions d'aquesta classe han de disposar d'un servei veterinari encarregat de vigilar l'estat físic dels animals residents. En el moment d'entrar-hi, s'ha de posar l'animal en una instal·lació aïllada, i hi ha d'ésser mantingut fins que el veterinari del centre en determina el bon estat sanitari.

—2 És obligació del servei veterinari del centre vigilar que els animals s'adaptin a la nova situació, que no presenten problemes d'alimentació ni es dona cap altra circumstància que els pugui provocar mal, i ha de prendre les mesures escaients en cada cas.

—3 Si un animal es posa malalt, el centre ho ha de comunicar immediatament al propietari o responsable, el qual pot donar l'autorització per a un tractament veterinari o pot recollir l'animal.

—4 Les residències d'animals domèstics de companyia i altres instal·lacions han de prendre les mesures necessàries per a evitar contagis entre els animals residents.

TÍTOL III

Fauna autòctona

Article 17

A l'efecte d'aquesta Llei, es defineixen legalment com a espècies de la fauna autòctona les que són originàries de Catalunya o de la resta del territori de l'Estat espanyol, incloses les que hi hivernen o hi són de pas i les espècies de peixos i animals marins de les costes catalanes.

Article 18

—1 Les espècies que inclou l'Annex 2 es declaren protegides a Catalunya. Es prohibeix la caça, la captura, la tinença, el tràfic, el comerç, la venda, la importació, l'exportació i l'exhibició pública, segons que correspongui en cada cas, tant de les espècies adultes com dels ous i les cries, i de totes les subespècies i tots el tàxons inferiors, independentment de llur procedència. Es prohibeix també de vendre'n les parts o els productes obtinguts a partir d'aquestes espècies.

—2 La prohibició que estableix l'apartat 1 afecta tant les espècies vives com les dissecades.

Article 19

—1 Els instruments de planejament territorial i urbanístic han d'assegurar la preservació, el manteniment i la recuperació dels biòtops i dels hàbitats de les espècies protegides.

—2 Pel que fa a les migracions, es prohibeix especialment la pertorbació dels espais de recuperació, cria, muda, hivernada i descans.

Article 20

—1 Es faculta el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca perquè comissi els exemplars detallats per l'Annex 2 que estan en possessió de particulars o que són exposats per a la venda o l'exhibició pública.

—2 Es faculta al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca perquè lliuri a parcs zoològics i a centres de caràcter científic, cultural o educatiu exemplars vius de les espècies que detalla l'Annex 2 provinents de comissos, si la readaptació a la vida salvatge no és possible en les instal·lacions autoritzades.

Article 21

—1 En condicions estrictament controlades,

e; Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca pot autoritzar la captura en viu amb finalitats científiques, culturals, de reproducció en captivitat, de repoblació o de reintroducció en altres zones, d'exemplars adults d'algunes de les espècies que detalla l'Annex 2. En casos excepcionals i amb els mateixos fins, es pot autoritzar també la recollida d'ous i de cries.

—2 En cas que no comporti amenaça per a les poblacions de l'espècie, es pot autoritzar la captura en viu d'exemplars adults o la recollida d'ous i cries de les espècies que detalla l'Annex 2 amb la finalitat de reintroduir aquestes espècies en altres àrees de Catalunya. Aquestes operacions requereixen un informe previ del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca sobre l'estat de la població d'aquella espècie a Catalunya.

—3 Només en cas que calgui reduir la població animal d'una espècie protegida, en interès de la protecció d'altres espècies assenyalades per l'Annex 2 o per prevenir danys importants a conreus, ramats o forests, es pot autoritzar la caça selectiva temporal d'espècies indicades per l'Annex 2. Aquesta autorització té caràcter extraordinari i requereix un informe que demostrï que l'operació de caça selectiva que s'ha de practicar no posa en perill el nivell de població, la distribució geogràfica o la taxa de reproducció de l'espècie protegida en el conjunt de Catalunya.

—4 Durant el temps que duri la caçera, aquesta ha d'ésser controlada per representants del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

—5 El Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca ha de regular la captura d'ocells rapinyaires per a la pràctica de la falconeria.

—6 Sens perjudici del que estableixen els apartats anteriors, es pot autoritzar la captura en viu del pinsà comú destinada a la participació en concursos de cant, en la manera que hom determinarà per reglament, sempre que no comporti un detriment per a la població d'aquesta espècie.

—7 La caça del gall fer requereix, en tots els casos, l'autorització específica del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, de la manera que hom determinarà per reglament.

Article 22

—1 Les espècies declarades anualment per les disposicions normatives que regulen els períodes hàbils de caça i de pesca en el territori de Catalunya com a espècies protegides o de caça o pesca prohibides es consideren com a espècies de l'Annex 2, amb la categoria D, mentre dura el

termini de la disposició, i són sotmeses a idèntica protecció.

—2 Es protegeixen totes les espècies d'ocells de longitud igual o menor a 20 cm. Això implica la prohibició de capturar-les, ja siguin vives o mortes. El Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca pot excloure d'aquesta prohibició, mitjançant reglament, les espècies perjudicials per a l'agricultura i les que són capturades per a activitats tradicionals de fort arrelament a Catalunya i les que expressament són autoritzades per a les ordres que fixen els períodes hàbils de caça a tot el territori de Catalunya i les vedes especials que s'estableixen per a cada temporada.

—3 Es prohibeixen la pesca, el tràfic, la venda i el consum de peixos i de crancs menors de 8 cm de llargada. Aquesta longitud es compta de la punta de la boca fins al punt mitjà de l'aleta caudal. Per als crancs, la mida és des de l'ull fins a l'extrem de la cua estesa.

—4 Sens perjudici del que disposa l'apartat 3, es pot autoritzar per reglament la pesca de peixos de menys de 8 cm en els entrenaments i campionats anomenats de pesca de minitalla al "coup", organitzats per la Federació Catalana de Pesca Esportiva o per les seves entitats federades, i en la pràctica de la modalitat de pesca esportiva amb peixet, restringida a les espècies anomenades "vairon" i madrilla.

Article 23

—1 En cas d'animals morts, o d'animals ferits que s'han de sacrificar en no aconseguir-se que es recuperin, el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca en pot autoritzar la dissecció i la permanència posterior en centres de caràcter científic, cultural o educatiu.

2 Només es pot permetre la dissecció als particulars si es demostra la mort natural de l'animal, però ha de comptar amb l'autorització prèvia del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca. En cap cas no es pot autoritzar l'exhibició pública dels exemplars dissecats.

Article 24

El Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, d'acord amb l'estat de les poblacions de la fauna autòctona, pot ampliar la relació d'espècies protegides a Catalunya.

TÍTOL IV

De la fauna autòctona

Article 25

La fauna no autòctona comprèn les espècies animals originàries de fora de l'Estat espanyol que viuen en estat salvatge. Se n'exclouen, per

tant, els animals domèstics de companyia, els animals que es cften per a la producció de carn, de pell o d'algun altre producte útil per a l'home, i també els animals de càrrega i els que treballen en l'agricultura.

Article 26

—1 La protecció de la fauna no autòctona es regeix pel que estableixen els tractats i els convenis internacionals signats per l'Estat espanyol, per la normativa comunitària i pel que preceptuen aquesta Llei i les disposicions que la desenvolupen

—2 Només es poden caçar, capturar intencionadament, tenir, vendre, comerciar o exhibir les espècies, els ous o les cries o qualsevol part o producte obtingut d'aquelles espècies que permeten les normes damunt dites.

Article 27

—1 Es prohibeix la caça i la captura intencionada, el comerç, la venda, la tinença o l'exhibició pública d'espècies o d'ous i cries d'aquelles espècies declarades altament protegides o en perill d'extinció pels tractats i els convenis vigents a l'Estat espanyol.

—2 Únicament se'n pot permetre la tinença i l'exhibició pública si es tracta d'intercanvis no comercials entre institucions zoològiques o científiques legalitzades.

—3 El Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca és facultat per a comissar els animals damunt dits i retornar-los al país d'origen.

Article 28

Els venedors o els posseïdors d'animals pertanyents a espècies de comerç permès pels damunt dits tractats i els posseïdors d'animals pertanyents a espècies altament protegides o en perill d'extinció, en el supòsit d'intercanvis no comercials entre institucions zoològiques o científiques legalitzades, han de posseir, per cada animal o per cada partida d'animals, especificant en aquest darrer cas el nombre d'animals que la componen, la documentació següent:

- a) El certificat sanitari d'origen.
- b) La llicència d'importació.
- c) La llicència d'exportació.
- d) L'autorització zoosanitària d'entrada.
- e) El certificat de reconeixement sanitari a la duana o la certificació de quarantena a Espanya.

Article 29

—1 Si el venedor o posseïdor no presenta la llicència d'exportació i/o la llicència d'importació, el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca és facultat per comissar l'exemplar per retornar-lo al lloc d'origen o cedir-lo a instal·lacions zoològiques o de caire científic.

—2 La no-presentació del certificat sanitari d'origen, de l'autorització zoosanitària d'entrada, del certificat de reconeixement sanitari a la duana o del certificat de quarantena a Espanya comporta el comís temporal de l'exemplar perquè passi la quarantena en instal·lacions del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca o en centres que hi tenen conveni.

—3 Un cop transcorreguda la quarantena, el propietari pot recuperar l'animal, amb el pagament previ de les despeses que aquest ha originat.

—4 Si un cop transcorreguts trenta dies d'haver acabat la quarantena de l'animal no es compleixen les disposicions damunt dites, aquest pot ésser retornat al país d'origen o bé cedit a institucions zoològiques o de caire científic.

Article 30

—1 La venda en establiments comercials, la tinença i l'exhibició pública d'animals de la fauna no autòctona provinents d'instal·lacions de cria en captivitat amb finalitats comercials i degudament legalitzades requereixen la possessió, per cada animal, del certificat acreditatiu de l'origen, a més de la documentació especificada per l'article 28.

—2 En cas que no es posseeixin aquest certificat o els documents acreditatius de l'origen o la procedència de l'animal, el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca és facultat per a comissar-lo.

TÍTOL V

De la dissecció d'espècies protegides

Article 31

—1 Totes les institucions, tallers i persones que practiquen activitats de taxidèrmia han de dur un llibre de registre en què han de constar les dades referents als exemplars de la fauna salvatge objecte de dissecció total o parcial.

—2 Aquest llibre de registre, del qual hom ha de determinar les dades per reglament, ha d'estar a disposició del Departament d'Agricultura, Ramaderia i pesca perquè el pugui examinar.

Article 32

Es crea el Registre de Tallers de Taxidèrmistes, dependent del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca. Per reglament s'han de fixar les condicions per accedir-hi.

TÍTOL VI

De l'ús d'arts prohibits per a la captura d'animals

Article 33

—1 Es prohibeix la venda i la utilització de xarxes japoneses. Aquests arts només poden ésser utilitzats amb finalitats científiques, mitjançant l'autorització especial del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca i sota els requisits de precinte identificador que hom determinarà per reglament.

—2 Es prohibeix la venda i la utilització de tota mena de paranys de tipus cep i del tipus ballesta per a la captura d'animals.

—3 La utilització del vesc per a la captura d'ocells fringíl·lids s'ha de regular reglamentàriament en l'ordre general de vedes.

—4 Es prohibeix la utilització de balins, d'armes d'aire comprimit i d'armes de calibre 22 en la pràctica de la caça.

TÍTOL VII

De les agrupacions zoològiques d'animals de la fauna salvatge

Article 34

—1 Els zoosafaris, els parcs zoològics, les reserves zoològiques i les altres agrupacions zoològiques han d'ésser declarats nucli zoològic del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca. Amb aquesta finalitat han de presentar el projecte de la instal·lació i la llista d'animals que tenen. Les modificacions, les altes i les baixes s'han de comunicar al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca perquè pugui realitzar les anàlisis necessàries i, si s'escau, fer-ne l'autòpsia, a fi de determinar els motius de la mort i evitar possibles contagis.

—2 En aquests centres s'han de complir les normes d'aquesta Llei que els són aplicables i les establertes per reglament pel Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, les quals han d'incloure les mesures necessàries per a la prevenció de possibles atacs dels animals al públic.

TÍTOL VIII

De les àrees de protecció de fauna salvatge

Article 35

Amb la finalitat de conservar les espècies animals, s'estableixen les àrees de protecció següents:

- a) Les reserves naturals de fauna salvatge.
- b) Els refugis de fauna salvatge.

Article 36

—1 Les reserves naturals de fauna salvatge són àrees limitades per protegir determinades espè-

cies i/o poblacions de la fauna salvatge en perill d'extinció.

—2 La declaració ha d'ésser atorgada pel Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, un cop feta la informació pública adient.

—3 No s'hi pot permetre cap activitat que perjudiqui o pugui perjudicar l'espècie o la població per a la protecció de la qual s'ha fet la declaració.

Article 37

—1 Els refugis de fauna salvatge són àrees limitades per a preservar la fauna.

—2 La declaració ha d'ésser atorgada pel Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, d'ofici o a instància del propietari o dels propietaris del terreny, amb l'informe previ del Consell de Caça de Catalunya i, en cas que es tracti de terrenys inclosos en àrees privades de caça, havent fet prèviament la informació pública adient.

—3 En els refugis de fauna salvatge és prohibida la caça.

TÍTOL IX

Dels establiments de venda d'animals

Article 38

—1 Els establiments dedicats a la venda d'animals han de complir, sens perjudici de les altres disposicions que els són aplicables, les normes següents:

a) Han d'ésser declarats nuclis zoològics del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

b) L'establiment ha de dur un registre, a disposició del dit Departament, en el qual han de constar les dades establertes per reglament.

c) Els animals s'han de vendre desparasitats i lliures de tota malatia.

—2 L'existència d'un servei veterinari dependent de l'establiment que atorga certificats de salut per a la venda dels animals no eximeix el venedor de responsabilitat davant malalties d'incubació no detectades en el moment de la venda.

TÍTOL X

De les associacions de protecció i defensa dels animals

Article 39

—1 D'acord amb aquesta Llei són associacions de protecció i defensa dels animals les associacions sense finalitat de lucre legalment constituïdes que tenen per finalitat única la defensa i la protecció dels animals.

—2 Les associacions de protecció i defensa dels animals que reuneixen els requisits determinats mitjançant reglament per Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca són inscrites en un registre creat amb aquesta finalitat per aquest Departament, i se'ls atorga el títol d'entitats col·laboradores. El Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca pot convenir amb aquestes associacions la realització de tasques en relació amb la protecció i la defensa dels animals.

—3 El Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca pot establir ajuts per a les associacions que han obtingut el títol de col·laboració.

TÍTOL XI

Inspecció i vigilància

Article 40

—1 Correspon als municipis o, si s'escau, a les entitats supramunicipals:

a) Establir i efectuar un cens de les espècies d'animals domèstics que es determinen.

b) Recollir i sacrificar animals domèstics, directament o mitjançant convenis amb les associacions de protecció i defensa d'animals.

c) Vigilar i inspeccionar els establiments de venda, guarda i cria d'animals domèstics, directament o mitjançant convenis amb les associacions de protecció dels animals.

—2 El servei de cens i de vigilància i inspecció pot ésser objecte d'una taxa fiscal.

—3 Els censos han d'estar a disposició del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

—4 En el cas que l'òrgan competent no realitzi les tasques a què es refereix l'apartat 1, ho ha de fer el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, i les despeses ocasionades han d'anar a càrrec d'aquell òrgan.

Article 41

—1 Pel que fa a les espècies de la fauna salvatge, la vigilància i la inspecció són a càrrec del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, mitjançant els seus agents.

—2 Els agents de l'autoritat han de col·laborar amb el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca en aquestes tasques.

TÍTOL XII

De les infraccions i de les sancions

CAPÍTOL I

Infraccions

Article 42

A l'efecte d'aquesta Llei, les infraccions es classifiquen en lleus, greus o molt greus.

—1 Són infraccions lleus:

a) La possessió d'un gos no censat d'acord amb l'article 8 d'aquesta Llei,

b) La no-possessió o la possessió incompleta d'un arxiu amb les fitxes clíniques dels animals objecte de vacunació i/o de tractament obligatori.

c) La venda d'animals de companyia als menors de catorze anys i a incapacitats sense l'autorització dels qui en tenen la pàtria potestat o la custòdia.

d) La donació d'un animal de companyia com a premi o recompensa.

e) La no-tinença o la manca dels preceptius requisits del llibre de registre establert per l'article 31.

f) La venda, la tinença, el tràfic, el comerç i l'exhibició pública d'espècies de la fauna salvatge no autòctona que no estiguin protegides per cap conveni, si no es posseeix la documentació exigida.

g) El transport d'animals amb vulneració dels requisits establerts per l'article 3.

h) La caça, la captura en viu, la tinença, el tràfic, el comerç i l'exhibició pública d'espècies, o dels ous i les cries d'aquestes, incloses en l'Annex 2 amb la categoria D.

i) La venda de parts i la dissecció de les espècies protegides incloses a l'Annex 2 amb la categoria D o dels productes obtinguts a partir d'aquestes espècies.

—2 Són infraccions greus:

a) El manteniment dels animals sense l'alimentació necessària i/o en instal·lacions inadequades des del punt de vista higiènic-sanitari.

b) L'esterilització, la pràctica de mutilacions i el sacrifici d'animals sense control veterinari o en contra de les condicions i requisits establerts per aquesta Llei.

c) La no-possessió o la possessió incompleta del registre establert per aquesta Llei per als establiments de venda d'animals.

d) La caça i la captura d'ocells vius de longitud inferior a 20 cm, fora dels supòsits o amb vulneració de les condicions i els requisits establerts per l'article 22.

e) La pesca, la tinença, el tràfic i la venda de peixos i crancs de menys de 8 cm de longitud, fora dels supòsits o amb vulneració de les condicions i requisits establerts per l'article 21.

f) La venda i la utilització d'arts prohibits per a la captura d'animals per l'article 33 o amb vulneració de les condicions i els requisits establerts per aquesta Llei.

g) La no-vacunació i/o la no-realització de tractaments obligatoris als animals domèstics de companyia.

h) L'incompliment de qualsevol de les con-

dicions establertes per aquesta Llei per a les agrupacions zoològiques de la fauna salvatge.

i) L'incompliment per part de les instal·lacions per al manteniment temporal d'animals de companyia de qualsevol de les condicions i requisits establerts pel Capítol III del Títol II.

j) La caça, la captura en viu, la venda, la tinença, el tràfic, el comerç i l'exhibició pública d'espècies, o dels ous i les cries d'aquestes, de la fauna no autòctona declarades protegides per tractats i convenis internacionals vigents a l'Estat espanyol, si no posseeixen la documentació exigida.

k) La caça, la captura en viu, la tinença, el tràfic, el comerç i l'exhibició pública d'espècies, o dels ous i les cries d'aquestes, incloses a l'Annex 2 amb la categoria C.

l) La venda de parts i la dissecció de les espècies protegides incloses en l'Annex 2 amb la categoria C o dels productes obtinguts a partir d'aquestes espècies.

m) La venda ambulat d'animals de companyia i la venda ambulat d'altres tipus d'animals fora de mercats i fires legalitzades.

n) La caça de les espècies declarades protegides per l'Ordre General de Vedes, mentre dura aquesta declaració.

—3 Són infraccions molt greus:

a) La celebració d'espectacles de lluites de gossos i de galls.

b) El tir al colom, fora del supòsit previst per l'article 4.4.

c) L'ús d'animals en espectacles, si l'espectacle, els pot ocasionar sofriment, pot fer que siguin objecte de burles o tractaments antinaturals o pot ferir la sensibilitat de les persones que el contemplen.

d) La caça, la captura en viu, la venda, la tinença, el tràfic, el comerç i l'exhibició pública d'espècies, o dels ous i les cries d'aquestes, o qualsevol part o producte obtingut de les espècies de la fauna no autòctona declarades altament protegides o en perill d'extinció per tractats i convenis internacionals o vigents a l'Estat espanyol.

e) La captura en viu, la caça, la tinença, el tràfic, el comerç i exhibició pública d'espècies, o dels ous i les cries d'aquestes, incloses a l'Annex 2 amb les categories A i B.

f) La venda de parts i la dissecció de les espècies protegides incloses a l'Annex 2 amb les categories A i B o dels productes obtinguts a partir d'aquestes espècies.

g) El maltractament i les agressions físiques als animals.

h) L'abandó d'un animal de companyia.

i) L'incompliment, pels establiments de venda d'animals, de l'obligació establerta per l'article 38.1.c).

CAPÍTOL II Sancions

Article 43

—1 Les infraccions comeses contra aquesta Llei són sancionades amb multes de 10.000 pessetes a 2.500.000 pessetes.

—2 La imposició de la multa pot comportar el comís dels animals objecte de la infracció i, en tots els casos, el dels arts de caça o captura i dels intruments amb què s'hagi realitzat.

—3 La comissió de les infraccions previstes per l'article 42.3, lletres a) i i), pot comportar el tancament de les instal·lacions, els locals o els establiments respectius.

Article 44

—1 Les infraccions lleus són sancionades amb multa de 10.000 a 50.000 pessetes; les greus, amb multa de 50.000 a 250.000 pessetes, i les molt greus, amb multa de 250.000 a 2.500.000 pessetes.

—2 En la imposició de les sancions s'ha de tenir en compte, per a graduar la quantia de les multes i la imposició de les sancions accessòries, els criteris següents:

a) La transcendència social i el perjudici causat per la infracció comesa.

b) L'ànim de lucre il·lícit i la quantia del benefici obtingut en la comissió de la infracció.

c) La reiteració o reincidència en la comissió d'infraccions.

—3 El Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca ha d'establir per reglament una valoració de les diferents espècies de la fauna protegida, a l'efecte de graduar la imposició de les sancions.

Article 45

La imposició de qualsevol sanció prevista per aquesta Llei no exclou la responsabilitat civil i l'eventual indemnització de danys i perjudicis que puguin correspondre al sancionat.

Article 46

—1 Per a imposar les sancions a les infraccions previstes per aquesta Llei cal seguir el procediment sancionador regulat per la Llei de Procediment Administratiu.

—2 Les entitats locals poden instruir, en qualsevol cas, els expedients infractors i elevar-los a l'autoritat administrativa competent perquè els resolgui.

Article 47

La imposició de les sancions previstes per a les infraccions correspon:

a) Al Cap dels Serveis Territorials o als de-

legats del Govern de la Generalitat, en el cas de les infraccions lleus.

b) Al Director General de Política Forestal, al Director General de Producció i Indústries Agroalimentàries o al Director del Joc i Espectacles, en el cas d'infraccions greus.

c) Al Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca o al Conseller de Governació, en el cas de les infraccions molt greus.

Article 48

—1 Mitjançant els seus agents, l'Administració pot comissar els animals objecte de protecció sempre que hi hagi indicis racionals d'infracció de les disposicions d'aquesta Llei.

—2 El comís té el caràcter de preventiu fins a la resolució de l'expedient sancionador corresponent, a la vista del qual l'animal pot ésser retornat al propietari o esdevenir propietat de l'Administració, la qual el pot cedir a institucions zoològiques o de caràcter científic, retornar-lo al país d'origen, dipositar-lo en centres de recuperació o alliberar-lo en el medi natural, si es tracta d'una espècie de la fauna autòctona.

—3 Si el dipòsit prolongat d'animals procedents de comís és perillós per a llur supervivència i cal alliberar-los immediatament, l'animal ha d'ésser lliberat en el medi natural per membres del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, en presència de testimonis.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera

Dins d'un any a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Consell Executiu ha de procedir a marcar els exemplars vius de les espècies detallades per l'Annex 2 que són en mans de centres de caràcter científic, cultural o educatiu.

Segona

Abans de 1992 el Govern de la Generalitat ha de presentar al Parlament un projecte de llei de regulació de la vivisecció, l'experimentació científica amb animals vius i la utilització d'animals vius per a controls analítics. Aquest projecte s'ha d'inspirar en el principi de la prohibició d'aquestes pràctiques sempre que hi hagi algun mètode *in vitro* de cost comparable i de fiabilitat reconeguda.

Tercera

Dins d'un any a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Consell Executiu, per decret, ha de regular les activitats fotogràfiques, científiques i esportives que poden afectar la reproducció de les diferents espècies protegides, les

quals han d'ésser classificades segons el seu grau de sensibilitat en aquest aspecte.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

—1 De la manera que s'establirà per reglament, els qui posseeixen animals pertanyents al grup d'espècies de la fauna no autòctona ho han de notificar al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca abans d'un any comptat des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

—2 Per al curs escolar 1988-1989 i successius el Consell Executiu ha de programar campanyes divulgadores del contingut d'aquesta Llei entre els escolars de Catalunya.

DISPOSICIÓ FINAL

Aquesta Llei entrarà en vigor al cap de vint dies d'haver estat publicada al *DOGC*.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els Tribunals i Autoritats als quals pertorqui la facin complir.

Palau de la Generalitat, 4 de març de 1988

JORDI PUJOL

President de la Generalitat de Catalunya

JOSEP MIRÓ I ARDÈVOL

Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca

ANNEX 1

Animals domèstics de companyia

Totes les subespècies i varietats de gats (*Felis catus*).

Totes les subespècies i varietats de gossos (*Canis familiaris*).

ANNEX 2

Espècies protegides de la fauna salvatge autòctona

Categoria

MAMÍFERS

Insectívors

C Rata mesquera *Talpidae (Galemys pyrenaicus, Desmana pyrenaica)*.

C Eriçó clar *Erinaceidae (Aethechinus algirus)*.

Microquiròpters

C Rates-pinyades, Rats-penats (totes les espècies).

Rosegadors

C Talpó de Cabrera *Microtidae* (*Microtus cabrerae*).

Carnívors

- A Ós bru *Ursidae* (*Ursus arctos pyrenaicus*).
A Llúdriga comuna europea *Mustelidae* (*Lutra lutra*).
C Visó europeu *Mustelidae* (*Lutreola lutreola*).
B Ermini *Mustelidae* (*Mustela erminea*).
B Gat fer - Gat salvatge *Felidae* (*Felis sylvestris*).
A Linx boreal *Felidae* (*Lynx lynx*).
A Linx ibèric *Felidae* (*Lynx pardina*).
C Mangosta africana *Herpestidae* (*Herpestes ichneumon*).
A Vedell marí *Phocidae* (*Monachus monachus*).

Artiodàctils

B Cabra salvatge dels Pirineus *Bovidae* (*Capra pyrenaica pyrenaica*).

OCELLS

Gaviformes

- B Calàbria del bec blanc *Gaviidae* (*Gavia adamsii*).
B Calàbria agulla *Gaviidae* (*Gavia arctica*).
B Calàbria grossa *Gaviidae* (*Gavia immer*).
B Calàbria petita *Gaviidae* (*Gavia stellata*).

Podicipediformes

- C Cabussó orellut *Podicipedidae* (*Podiceps auritus*).
C Cabussó emplomallat *Podicipedidae* (*Podiceps cristatus*).
C Cabussó gris *Podicipedidae* (*Podiceps grise-gena*).
C Cabussó coll-negre *Podicipedidae* (*Podiceps nigricollis*).
C Cabusset *Podicipedidae* (*Tachybaptus ruficollis*).

Procellariiformes

- C Ocell de tempesta *Hydrobatidae* (*Hydrobates pelagicus*).
C Petrell oceànic *Hydrobatidae* (*Oceanites oceanicus*).
C Petrell cuaforçat *Hydrobatidae* (*Oceanodroma leucorhoa*).
C Petrell de Bulwer *Procellariidae* (*Bulweria bulwerii*).
C Baldriga cendrosa *Procellariidae* (*Calonectris diomedea*).
C Fulmar *Procellariidae* (*Fulmarus glacialis*).
C Baldriga petita *Procellariidae* (*Puffinus assimilis*).
C Baldriga capnegra *Procellariidae* (*Puffinus gravis*).
C Baldriga grisa *Procellariidae* (*Puffinus griseus*).

C Baldriga pufi *Procellariidae* (*Puffinus puffinus*).

Pelecaniformes

- C Corb marí emplomallat *Phalacrocoracidae* (*Phalacrocorax aristotelis*).
C Corb marí gros *Phalacrocoracidae* (*Phalacrocorax carbo*).
C Corb marí pigmeu *Phalacrocoracidae* (*Phalacrocorax pygmaeus*).
B Pelicà cresp *Pelecanidae* (*Pelecanus crispus*).
B Pelicà vulgar *Pelecanidae* (*Pelecanus onocrotalus*).
C Mascarell *Sulidae* (*Sula bassana*).

Ciconiiformes

- B Bernat pescaire *Ardeidae* (*Ardea cinerea*).
B Agró roig *Ardeidae* (*Ardea purpurea*).
B Martinet ros *Ardeidae* (*Ardeola ralloides*).
A Bitó comú *Ardeidae* (*Botaurus stellaris*).
C Esplugabous *Ardeidae* (*Bubulcus ibis*).
B Agró blanc *Ardeidae* (*Egretta alba*).
C Martinet blanc *Ardeidae* (*Egretta garzetta*).
C Martinet menut *Ardeidae* (*Ixobrychus minutus*).
C Martinet de nit *Ardeidae* (*Nycticorax nycticorax*).
B Cigonya blanca *Ciconiidae* (*Ciconia ciconia*).
A Cigonya negra *Ciconiidae* (*Ciconia nigra*).
A Bec-planer *Threskiornithidae* (*Platalea leucorodia*).
A Capó Reial *Threskiornithidae* (*Plegadis falcinellus*).
B Flamenc *Phoenicopteridae* (*Phoenicopus ruber*).

Anseriformes

- C Oca riellera grossa, subspècie de Groenlàndia *Anatidae* (*Anser albifrons flavirostris*).
C Oca riellera petita *Anatidae* (*Anser erythropus*).
C Morell buixot *Anatidae* (*Aythya marila*).
C Morell xocolater *Anatidae* (*Aythya nyroca*).
B Oca de collar *Anatidae* (*Branta bernicla*).
C Oca de galta blanca *Anatidae* (*Branta leucopsis*).
B Oca de coll roig *Anatidae* (*Branta ruficollis*).
C Morell d'ulls grocs *Anatidae* (*Bucephala clangula*).
B Cigne petit *Anatidae* (*Cygnus bewickii*).
B Cigne cantaire *Anatidae* (*Cygnus cygnus*).
B Cigne mut *Anatidae* (*Cygnus olor*).
B Xarxet mabrenc *Anatidae* (*Mamaronetta angustirostris*).
C Ànec fosc *Anatidae* (*Melanitta fusca*).
C Ànec negre *Anatidae* (*Melanitta nigra*).
C Bec de serra petit *Anatidae* (*Mergus albellus*).
C Bec de serra gros *Anatidae* (*Mergus merganser*).

C Bec de serra mitjà *Anatidae* (*Mergus serrator*).

A Ànec capblanc *Anatidae* (*Oxyura leucocephala*).

C Eider *Anatidae* (*Somateria mollissima*).

A Ànec canyella *Anatidae* (*Tadorna ferruginea*).

B Ànec blanc *Anatidae* (*Tadorna tadorna*).

Accipitriformes (rapinyaires diürns)

A Àguila pescadora *Pandionidae* (*Pandion haliaetus*).

C Astor *Accipitridae* (*Accipiter gentilis*).

C Esparver (vulgar) *Accipitridae* (*Accipiter nisus*)
A Voltor negre *Accipitridae* (*Aegyptius monachus*).

B Àguila daurada *Accipitridae* (*Aquila chrysaetos*).

A Àguila imperial *Accipitridae* (*Aquila heliaca*).

C Aligot (comú) *Accipitridae* (*Buteo buteo*).

C Aligot calçat *Accipitridae* (*Buteo lagopus*).

C Àguila marcenca *Accipitridae* (*Circus gallicus*).

B Arpella (vulgar) *Accipitridae* (*Circus aeruginosus*).

B Arpella pàl·lida *Accipitridae* (*Circus cyaneus*).

B Esparver cendrós *Accipitridae* (*Circus pygargus*).

A Esparver d'espatlles negres *Accipitridae* (*Elanus caeruleus*).

A Trençalòs *Accipitridae* (*Gypaetus barbatus*).

B Voltor comú *Accipitridae* (*Gyps fulvus*).

B Àguila cuabarrada *Accipitridae* (*Hieraetus fasciatus*).

B Àguila calçada *Accipitridae* (*Hieraetus pennatus*).

C Milà negre *Accipitridae* (*Milvus migrans*).

B Milà reial *Accipitridae* (*Milvus milvus*).

B Aufrany *Accipitridae* (*Neophron percnopterus*).

C Aligot vesper *Accipitridae* (*Pernis apivorus*).

Falconiformes (rapinyaires diürns)

B Esmerla *Falconidae* (*Falco columbarius*).

B Falcó de la reina *Falconidae* (*Falco eleonora*).

B Xoriguer petit *Falconidae* (*Falco naumanni*).

B Falcó pelegrí *Falconidae* (*Falco peregrinus*).

B Falcó mostatxut *Falconidae* (*Falco subbuteo*).

C Xoriguer (comú) *Falconidae* (*Falco tinnunculus*).

B Falcó cama-roig *Falconidae* (*Falco vesperinus*).

Galliformes

C Grèvol *Tetraonidae* (*Bonasa bonasia*).

B Perdiu blanca *Tetraonidae* (*Lagopus mutus*).

B Gall fer *Tetraonidae* (*Tetrao urogallus*).

D Gall de cua forçada, subspècie continental *Tetraonidae* (*Tetrao tetrix tetrix*, *Lyrurus tetrix*).

D Perdiu de roca, subspècie dels Alps *Phasia-*

nidae (*Alectoris graeca saxatilis*).

D Perdiu de roca, subspècie de Sicília *Phasianidae* (*Alectoris graeca whitakeri*).

D Perdiu xerra, subspècie d'Itàlia *Phasianidae* (*Perdix perdix italica*).

Gruiformes

B Guatlla andalusa *Turnicidae* (*Turnix sylvatica*).

B Grua damisella *Gruidae* (*Anthropoides virgo*).

B Grua (vulgar) *Gruidae* (*Grus grus*).

C Guatlla maresa *Rallidae* (*Crex crex*).

B Fotja banyuda *Rallidae* (*Fulica cristata*).

A Polla blava *Rallidae* (*Porphyrio porphyrio*).

C Rasclotó *Rallidae* (*Porzana parva*).

C Polla pintada *Rallidae* (*Porzana porzana*).

C Rasclot *Rallidae* (*Porzana pusilla*).

C Hubara *Otiidae* (*Chlamydotis undulata*).

A Pioc salvatge *Otiidae* (*Otis tarda*).

C Sisó *Otiidae* (*Tetrax tetrax*).

Charadriiformes

C Garsa de mar *Haematopodidae* (*Haematopus ostralegus*).

C Garsa de mar de Canàries *Haematopodidae* (*Haematopus ostralegus meadewaldoi*).

C Remena-rocs *Charadriidae* (*Arenaria interpres*).

C Corriol camanegre *Charadriidae* (*Charadrius alexandrinus*).

C Corriol petit *Charadriidae* (*Charadrius dubius*).

C Corriol gros *Charadriidae* (*Charadrius hiaticula*).

C Corriol pit-roig *Charadriidae* (*Eudromias morinellus*).

C Fredeluga esperonada *Charadriidae* (*Hoplopterus spinosus*).

C Daurada grossa *Charadriidae* (*Pluvialis apricaria*).

C Pigre (gris) *Charadriidae* (*Pluvialis squatarola*).

C Xivitona (vulgar) *Scolopacidae* (*Actitis hypoleucos*).

C Territ tres-dits *Scolopacidae* (*Calidris alba*).

C Territ variant *Scolopacidae* (*Calidris alpina*).

C Territ gros *Scolopacidae* (*Calidris canutus*).

C Territ bec-llarg *Scolopacidae* (*Calidris ferruginea*).

C Territ fosc *Scolopacidae* (*Calidris maritima*).

C Territ menut *Scolopacidae* (*Calidris minuta*).

C Territ de Temminck *Scolopacidae* (*Calidris temminckii*).

C Becadell gros *Scolopacidae* (*Gallinago media*).

C Territ becadell *Scolopacidae* (*Limicola falcinellus*).

C Tetol cuabarrat *Scolopacidae* (*Limosa lapponica*).
 C Tetol cuanegre *Scolopacidae* (*Limosa limosa*).
 C Becadell sord *Scolopacidae* (*Lymnocyrtus minima*).
 C Becut *Scolopacidae* (*Numenius arquata*).
 C Polit cantaire *Scolopacidae* (*Numenius phaeopus*).
 C Polit bec-fi *Scolopacidae* (*Numenius tenuirostris*).
 C Batallaire *Scolopacidae* (*Philomachus pugnax*).
 C Gamba roja pintada *Scolopacidae* (*Tringa erythropus*).
 C Gamba groga petita *Scolopacidae* (*Tringa flavipes*).
 C Valona *Scolopacidae* (*Tringa glareola*).
 C Gamba groga grossa *Scolopacidae* (*Tringa melanoleuca*).
 C Gamba verda *Scolopacidae* (*Tringa nebularia*).
 C Xivita *Scolopacidae* (*Tringa ochropus*).
 C Siseta *Scolopacidae* (*Tringa stagnatilis*).
 C Gamba roja (vulgar) *Scolopacidae* (*Tringa totanus*).
 C Territ rogenic *Scolopacidae* (*Tryngites subruficollis*).
 C Siseta cendrosa *Scolopacidae* (*Xenus cinereus*).
 C Torlit *Burhinidae* (*Burhinus oedicnemus*).
 C Cames-llargues *Recurvirostridae* (*Himantopus himantopus*).
 C Bec d'alena *Recurvirostridae* (*Recurvirostra avosetta*).
 C Escurafascons bec-gros *Phalaropodidae* (*Phalaropus fulicarius*).
 C Escurafascons bec-fi *Phalaropodidae* (*Phalaropus lobatus*).
 C Corredor *Glareolidae* (*Cursorius cursor*).
 C Perdiu de mar *Glareolidae* (*Glareola pratincola*).
 C Paràsit cuallarg *Stercorariidae* (*Stercorarius longicaudus*).
 C Paràsit cuapunxegut *Stercorariidae* (*Stercorarius parasiticus*).
 C Paràsit cuaample *Stercorariidae* (*Stercorarius pomarinus*).
 C Paràsit gros *Stercorariidae* (*Stercorarius skua*).
 C Fumarell carablanc *Laridae* (*Chlidonias hybrida*).
 C Fumarell alablanc *Laridae* (*Chlidonias leucoptera*).
 C Fumarell negre *Laridae* (*Chlidonias nigra*).
 B Gavina corsa *Laridae* (*Larus audouinii*).
 B Gavina cendrosa *Laridae* (*Larus canus*).
 B Gavina capblanca *Laridae* (*Larus genei*).
 C Gavinot *Laridae* (*Larus marinus*).
 B Gavina capnegra *Laridae* (*Larus melano-*

cephalus).
 C Gavina menuda *Laridae* (*Larus minutus*).
 C Gavineta (de tres dits) *Laridae* (*Rissa tridactyla*).
 C Xatrac menut *Laridae* (*Sterna albifrons*).
 C Xatrac bengalí *Laridae* (*Sterna bengalensis*).
 C Xatrac gros *Laridae* (*Sterna caspia*).
 C Xatrac rosat *Laridae* (*Sterna dougallii*).
 C Xatrac fosc *Laridae* (*Sterna fuscata*).
 C Xatrac (comú) *Laridae* (*Sterna hirundo*).
 C Curroc *Laridae* (*Sterna nilotica*).
 C Xatrac àrtic *Laridae* (*Sterna paradisaea*).
 C Xatrac bec-llarg *Laridae* (*Sterna sandvicensis*).
 C Gavot *Alcidae* (*Alca torda*).
 C Fraret *Alcidae* (*Fratercula arctica*).
 C Somorgollaire *Alcidae* (*Uria aalge*).

Columbiformes

D Xixella canària *Columbidae* (*Columba junoniae*).
 D Tudó canari *Columbidae* (*Columba trocaz*).
 D Tòrtora turca *Columbidae* (*Streptopelia decaocto*).
 C Cucut reial *Cuculidae* (*Clamator grandarius*).
 D Cucut *Cuculidae* (*Cuculus canorus*).

Estrigiformes (rapinyuies nocturns)

C Òliba *Tytonidae* (*Tyto alba*).
 B Mussol pirinenc *Strigidae* (*Aegolius funereus*).
 C Mussol emigrant *Strigidae* (*Asio flammeus*).
 C Mussol banyut *Strigidae* (*Asio otus*).
 C Mussol (comú) *Strigidae* (*Athene noctua*).
 B Duc *Strigidae* (*Bubo bubo*).
 C Xot *Strigidae* (*Otus scops*).
 C Gamarús *Strigidae* (*Strix aluco*).

Caprimulgiformes

C Enganyapastors *Caprimulgidae* (*Caprimulgus europaeus*).
 C Siboc *Caprimulgidae* (*Caprimulgus ruficollis*).

Apodiformes

D Falciot negre *Apodidae* (*Apus apus*).
 D Falciot cuablanc africà *Apodidae* (*Apus caffer*).
 D Ballester *Apodidae* (*Apus melba*).
 D Falciot pàl·lid *Apodidae* (*Apus pallidus*).
 D Falciot unicolor *Apodidae* (*Apus unicolor*).

Coraciiformes

C Blauet *Alcedinidae* (*Alceo atthis*).
 C Abellerol *Meropidae* (*Merops apiaster*).
 C Gaig blau *Coraciidae* (*Coracias garrulus*).
 C Puput *Upupidae* (*Upupa epops*).

Pterocliiformes

B Ganga *Pteroclididae* (*Pterocles alchata*).
 B Xurra *Pteroclididae* (*Pterocles orientalis*).

Piciformes

- D Picot (garser) siriac *Picidae* (*Dendrocopos syriacus*).
- B Picot negre *Picidae* (*Dryocopus martius*).
- C Colltort *Picidae* (*Jynx torquilla*).
- C Picot garser dorsiblanc *Picidae* (*Picoides leucotos*).
- C Picot garser gros *Picidae* (*Picoides major*).
- C Picot garser mitjà *Picidae* (*Picoides medius*).
- C Picot garser petit *Picidae* (*Picoides minor*).
- C Picot tridàctil *Picidae* (*Picoides trydactylus*).
- C Picot cendrós *Picidae* (*Picus canus*).
- C Picot verd *Picidae* (*Picus viridis*).

Passeriformes

- D Terrorera vulgar *Alaudidae* (*Calandrella brachydactyla*).
- D Terrorera rogenca *Alaudidae* (*Calandrella rufescens*).
- C Alosa becuda *Alaudidae* (*Chersophilus duponti*).
- C Alosa banyuda *Alaudidae* (*Eremophila alpestris*).
- D Cogullada (vulgar) *Alaudidae* (*Galerida cristata*).
- D Cogullada fosca *Alaudidae* (*Galerida theklae*).
- D Cotoliu *Alaudidae* (*Lullula arborea*).
- D Calàndria *Alaudidae* (*Melanocorypha calandra*).
- D Oreneta cuablanca *Hirundinidae* (*Delichon urbica*).
- D Oreneta cua-rogenca *Hirundinidae* (*Hirundo daurica*).
- D Oreneta (vulgar) *Hirundinidae* (*Hirundo rustica*).
- D Roquerol *Hirundinidae* (*Ptyonoprogne rupestris*).
- D Oreneta de ribera *Hirundinidae* (*Riparia riparia*).
- D Piula de les Canàries *Motacillidae* (*Anthus berthelotii*).
- D Trobat *Motacillidae* (*Anthus campestris*).
- D Piula gola-roja *Motacillidae* (*Anthus cervinus*).
- D Titella *Motacillidae* (*Anthus pratensis*).
- D Grasset de muntanya *Motacillidae* (*Anthus spinoletta*).
- D Piula dels arbres *Motacillidae* (*Anthus trivialis*).
- D Cueteta blanca *Motacillidae* (*Motacilla alba*).
- D Cueteta torrentera *Motacillidae* (*Motacilla cinerea*).
- D Cueteta groga *Motacillidae* (*Motacilla flava*).
- D Escorxador *Laniidae* (*Lanius collurio*).
- D Botxi *Laniidae* (*Lanius excubitor*).
- D Trenca *Laniidae* (*Lanius minor*).
- D Capsigrany *Laniidae* (*Lanius senator*).

- D Merla d'aigua *Cinclididae* (*Cinclus cinclus*).
- D Cargolet *Troglodytidae* (*Troglodytes troglodytes*).
- D Cercavores *Prunellidae* (*Prunella collaris*).
- D Pardal de bardissa *Prunellidae* (*Prunella modularis*).

Muscicapidae

- D Totes les espècies d'aquesta família: balquer, boscalers, boscarles, cuaenlairat, rossinyols, trist, pit-roig, mastegatxes, bosquetes, cotxes, merles, còlits, papamosques, mallerenga de bigots, mosqueters, bruel, reietó, bitxaes, tallaret, tallarols, griva daurada.
- D Espècies i gèneres: *Acrocephalus*, *Cercotrichas galactotes*, *Cettia cetti*, *Cisticola juncidis*, *Eriothacus rubecula*, *Ficedula hypoleuca*, *Hippolais*, *Locustella*, *Luscinia*, *Monticola*, *Muscicapa striata*, *Oenanthe*, *Panurus biarmicus*, *Phoenicurus*, *Phylloscopus*, *Regulus*, *Saxicola*, *Sylvia*, *Turdus torquatus*, *Zoothera dauma*.

Se n'exceptuen: tord ala-roig, merla, toró comú, griva cerdana, griva (*Turdus iliacus*, *T. merula*, *T. philomenos*, *T. pilaris*, *T. viscivorus*).

- D Mallerenga cuallarga *Paridae* (*Aegithalos caudatus*).
- D Mallerenga petita *Paridae* (*Parus ater*).
- D Mallerenga blava *Paridae* (*Parus caeruleus*).
- D Mallerenga emplomallada *Paridae* (*Parus cristatus*).
- D Mallerenga carbonera *Paridae* (*Parus major*).
- D Mallerenga d'aigua *Paridae* (*Parus palustris*).
- D Teixidor *Paridae* (*Remiz pendulinus*).
- D Pica-soques blau *Sittidae* (*Sitta europaea*).
- D Pica-soques de Krüper *Sittidae* (*Sitta krueperi*).
- D Pica-soques cors *Sittidae* (*Sitta whiteheadi*).
- C Pela-roques *Sittidae* (*Tichodroma muraria*).
- D Raspinell comú *Certhiidae* (*Certhia brachydactyla*).
- D Raspinell pirinenc *Certhiidae* (*Certhia familiaris*).
- D Hortolà cendrós *Emberizidae* (*Emberiza caesia*).
- D Sit negre *Emberizidae* (*Emberiza cia*).
- D Sit cendrós *Emberizidae* (*Emberiza cineracea*).
- D Gratapalles *Emberizidae* (*Emberiza cirulus*).
- D Verderola *Emberizidae* (*Emberiza citrinella*).
- D Hortolà *Emberizidae* (*Emberiza hortulana*).
- D Repicatalons *Emberizidae* (*Emberiza schoeniclus*).
- D Sit blanc *Emberizidae* (*Plectrophenax nivalis*).
- D Pinsà trompeter *Fringillidae* (*Bucanetes githagineus*).
- D Passerell golanegre *Fringillidae* (*Carduelis flammea*).

D Lluer *Fringillidae* (*Carduelis spinus*).
 D Durbec *Fringillidae* (*Coccothraustes coccothraustes*).
 D Pinsà (comú) *Fringillidae* (*Fringilla coelebs*).
 D Pinsà mec *Fringillidae* (*Fringilla montifringilla*).
 D Pinsà de les Canàries *Fringillidae* (*Fringilla teydea*).
 D Trencapinyes *Fringillidae* (*Loxia curvirostra*).
 D Trencapinyes escocès *Fringillidae* (*Loxia scotia*).
 D Pinsà borroner *Fringillidae* (*Pyrrhula pyrrhula*).
 D Lluçaretà *Fringillidae* (*Serinus citrinella*).
 D Pardal d'ala blanca *Ploceidae* (*Montifringilla nivalis*).
 D Pardal de passa *Ploceidae* (*Passer hispaniolensis*).
 D Pardal de roquer *Ploceidae* (*Petronia petronia*).
 D Estornell rosat *Sturnidae* (*Sturnus roseus*).
 D Oriol *Oriolidae* (*Oriolus oriolus*).
 D Cornella emmantellada *Corvidae* (*Corvus corone cornix*).
 D Garsa blava *Corvidae* (*Cyanopica cyanus*).
 D Gralla de bec groc *Corvidae* (*Pyrrhocorax graculus*).
 D Gralla de bec vermell *Corvidae* (*Pyrrhocorax pyrrhocorax*).

RÈPTILS

Quelonis (tortugues)
 Tortugues de terra
 C Tortuga mediterrània *Testudinidae* (*Testudo hermanni*).
 C Tortuga morisca *Testudinidae* (*Testudo graeca*).
 Tortugues d'aigües continentals
 C Tortuga d'estany *Emydidae* (*Emys orbicularis*).
 C Tortuga de rierol *Emydidae* (*Mauremys caspica*).
 Tortugues marines
 B Tortuga careta *Cheloniidae* (*Caretta caretta*).
 B Tortuga verda *Cheloniidae* (*Chelonia mydas*).
 B Tortuga carei *Cheloniidae* (*Eretmochelys imbricata*).
 B Tortuga bastarda *Cheloniidae* (*Lepidochelys kempii*).
 Tortugues marines
 B Tortuga llaut *Dermochelidae* (*Dermochelys coriacea*).
 Saures
 D Dragonet (rosat) *Gekkonidae* (*Hemidactylus turcicus*).
 D Dragó canari *Gekkonidae* (*Tarentola delalandii*).

D Dragó (comú) *Gekkonidae* (*Tarentola mauritanica*).
 B Camaleó *Chamaeleonidae* (*Chamaeleo chamaeleon*).
 D Serp de vidre, vidriol o noia *Anguidae* (*Anguis fragilis*).
 D Serpeta cega o amfísbena cendrosa *Amphisbaenidae* (*Blanus cinereus*).

Sargantanes i llangardaixos

D Sargantana cua-roja o dels sorrals *Lacertidae* (*Acanthodactylus erythrurus*).
 D Sargantana de Valverde *Lacertidae* (*Algyroides marchi*).
 C Llangardaix de matoll *Lacertidae* (*Lacerta agilis*).
 D Llangardaix d'Hària *Lacertidae* (*Lacerta atlantica*).
 D Llangardaix negre *Lacertidae* (*Lacerta galloti*).
 C Llangardaix (comú) *Lacertidae* (*Lacerta lepida*).
 D Sargantana muntanyenca *Lacertidae* (*Lacerta monticola*).
 D Llangardaix verd nord-occidental *Lacertidae* (*Lacerta schreiberi*).
 D Llangardaix gegant de Hierro *Lacertidae* (*Lacerta simonyi*).
 D Llangardaix de Gran Canària *Lacertidae* (*Lacerta stehlinii*).
 D Lluert o llangardaix verd *Lacertidae* (*Lacerta viridis*).
 C Sargantana vivípara *Lacertidae* (*Lacerta vivipara*).
 C Sargantana comuna (ibèrica) *Lacertidae* (*Podarcis hispanica*).
 D Sargantana balear *Lacertidae* (*Podarcis lilfordi*).
 D Sargantana comuna europea o sargantana grossa *Lacertidae* (*Podarcis muralis*).
 D Sargantana de les Pitiüses *Lacertidae* (*Podarcis pityusensis*).
 D Sargantaner (comú) o sargantana de cua llarga *Lacertidae* (*Psammodromus algirus*).
 D Sargantaner ibèric o sargantana cendrosa *Lacertidae* (*Psammodromus hispanicus*).
 D Lluèriol de potetes ibèric *Scincidae* (*Chalcides bedriagai*).
 D Lluèriol de potetes o víbrola *Scincidae* (*Chalcides chalcides*).
 D Lluèriol de potetes canari *Scincidae* (*Chalcides viridanus*).
 Colobres o serps
 D Serp de ferradura *Colubridae* (*Coluber hippocrepis*).
 D Serp verda i groga *Colubridae* (*Coluber viridiflavus*).
 D Serp llisa *Colubridae* (*Coronella austriaca*).

D Serp bordelesa *Colubridae* (*Coronella girondica*).
 D Serp d'Esculapi *Colubridae* (*Elaphe longissima*).
 D Serp blanca *Colubridae* (*Elaphe scalaris*).
 D Serp verda *Colubridae* (*Malpolon monspesulanus*).
 D Serp de caputxó *Colubridae* (*Macroprotodon cucullatus*).
 D Serp d'aigua (escurçonera) *Natrix maura*.
 D Serp de collaret *Colubridae* (*Natrix natrix*).

AMFIBIS

Urodels

D Salamandreta *Salamandridae* (*Chioglossa lusitanica*).
 C Tritó pirinenc *Salamandridae* (*Euproctus asper*).
 C Ofegabous *Salamandridae* (*Pleurodeles walli*).
 D Salamandra *Salamandridae* (*Salamandra salamandra*).
 D Tritó alpi *Salamandridae* (*Triturus alpestris*).
 D Tritó ibèric *Salamandridae* (*Triturus boscai*).
 D Tritó palmat *Salamandridae* (*Triturus helveticus*).
 D Tritó verd o marbrat *Salamandridae* (*Triturus marmoratus*).

Anurs

D Tòtil ibèric *Discoglossidae* (*Alytes cisternasii*).
 D Ferreret *Discoglossidae* (*Alytes muletensis*).
 D Tòtil o gripau llevadora *Discoglossidae* (*Alytes obstetricans*).
 D Giranota pintada o gripau granoter *Discoglossidae* (*Discoglossus pictus*).
 D Gripau d'esperons *Pelobatidae* (*Pelobates cultripes*).

D Gripau puntejat *Pelobatidae* (*Pelodytes punctatus*).
 D Gripau (comú) *Bufo* (*Bufo bufo*).
 D Gripau corredor *Bufo* (*Bufo calamita*).
 D Gripau verd = Calàpet verd *Bufo viridis*.
 D Reineta europea *Hylidae* (*Hyla arborea*).
 D Reineta (meridional) *Hylidae* (*Hyla meridionalis*).
 D Granota saltadora *Ranidae* (*Rana dalmatina*).
 D Granota ibèrica *Ranidae* (*Rana iberica*).
 D Granota roja *Ranidae* (*Rana temporaria*).

PEIXOS-OSTEICTIS

Condrostis

Acipenseriformes
 D Esturió *Acipenseridae* (*Acipenser sturio*).

Teleostis

Cipriniformes
 D Fartet *Ciprinodontidae* (*Aphanius iberus*).
 D Samaruc *Ciprinodontidae* (*Valencia hispanica*).

Gasterosteiformes

D Punxoset o espinós *Gasterosteidae* (*Gasterosteus aculeatus*).

Scorpaeniformes

D Cavilat o cabilac *Cottidae* (*Cottus gobio*)

Perciformes

D Rabosa de riu o barb caní *Blenniidae* (*Blennius fluviatilis*).

(88.067.117)

Índex

ADVERTIMENT A LA SEGONA EDICIÓ	9
PRESENTACIÓ	15
RELACIÓ DE COL·LABORADORS	23
I. BASES ECOLÒGIQUES PER A UNA GESTIÓ DE LA NATURA. <i>Ramon Margalef</i>	
1. Comentaris per a centrar el problema	33
2. L'energia, factor ecològic de base	37
3. Aspectes diversos de la conservació de la natura	47
4. Mecanismes de regulació	59
5. Per una planificació viable	67
II. CARACTERÍSTIQUES I PROBLEMES GENERALS DE LA NATURA ALS PAÏSOS CATALANS	
6. Aproximació al medi natural	
6.1 <i>LA GEA, Enric Aragonès, Josep M. Mallarach, Joan Rosell i Josep Trilla</i>	
A. Els processos i l'estructura geològics	73
B. Els materials litològics	75
C. La geodinàmica	76
6.2 <i>ELS SÒLS, Jaume Bech</i>	
A. Els <i>Entisols</i>	78
B. Els <i>Vertisols</i>	79
C. Els <i>Inceptisols</i>	79
D. Els <i>Aridisols</i>	81
E. Els <i>Mollisols</i>	82
F. Els <i>Alfisols</i>	82
G. Els <i>Ultisols</i>	83
H. Els <i>Spodosols</i>	83
I. Els <i>Histosols</i>	84
6.3 <i>LA VEGETACIÓ, Oriol de Bolòs</i>	
A. L'alta muntanya (regió bòreo-alpina)	85
B. La muntanya mitjana plujosa (regió medioeuropea)	88
C. La terra baixa i la muntanya seca (regió mediterrània)	92
6.4 <i>EL POBLAMENT FAUNÍSTIC, Enric Gadea, Francesc Español i Josep-Antoni Alcover</i>	
A. La fauna pirinenca	98
B. La fauna de les garrigues i brolles de l'interior eixut	99
C. La fauna de les serralades costaneres	100
D. La fauna del migjorn valencià	100
E. La fauna balear	102

7. Problemes derivats de l'impacte de les actuacions humanes sobre el medi natural

El medi geològic

7.1 PROBLEMÀTICA DEL MEDI GEOLÒGIC

- 7.1.1 Problemes derivats del mal ús dels recursos geològics, *Jordi Macarro, Joan Rosell, Josep Trilla, Josep M. Mallarach i d'altres* 105
- A. Les degradacions per grans obres viàries i per activitats extractives 106
 - B. Les alteracions de la dinàmica fluvial i litoral 109
 - C. Els espolis de jaciments i cavitats 110
 - D. L'impacte de l'activitat agro-silvo-pastoral 110
- 7.1.2 Problemes associats als riscos geològics, *Jordi Corominas i Josep A. Canas* 112
- A. Els aiguats i les riuades 112
 - B. Els esfondraments 117
 - C. Les esllavissades 119
 - D. Els terratrèmols 121

El medi aquàtic

7.2 PROBLEMÀTICA DE LES AIGÜES CONTINENTALS

- 7.2.1 Limitació dels recursos hídrics disponibles, *Alfons Bayó i Jordi Corominas* 124
- 7.2.2 Contaminació de conques hidrogràfiques i malmenament d'aqüífers, *Joan Armengol, Alfons Bayó, Jordi Corominas i Josep Trilla* 125
- A. Les alteracions per embassament i ús viari de rius i llacs 126
 - B. Les alteracions per efecte de l'activitat urbana, industrial i agro-pecuària 127
 - C. La contaminació d'aqüífers per productes residuals 128
 - D. La sobreexplotació d'aqüífers i la intrusió salina 133
- 7.2.3 Degradació de rius i eutrofització d'embassaments, *Joan Armengol, Dolors Planas, Narcís Prat i Antoni Vidal* 141

7.3 PROBLEMÀTICA DE LES AIGÜES MARINES

- 7.3.1 Contaminació i alteració del litoral, *Ferran Vallespinós* 150
- 7.3.2 Degradació de les comunitats marines, *Joan-Domènec Ros* 154

El medi edàfic

7.4 PROBLEMÀTICA DELS SÒLS

- 7.4.1 Consideracions generals, *Jaume Bech* 156
- 7.4.2 Degradació edàfica, *Jaume Bech* 157
- 7.4.3 Destrucció o pèrdua dels sòls, *Lluís Villar, Josep Trilla i Josep M. Mallarach* 160

La vegetació

7.5 DESTRUCCIÓ DE LA VEGETACIÓ ESPONTÀNIA PER OCUPACIÓ FÍSICA DEL TERRITORI, *Josep M. Camarasa i Oriol de Bolòs*

- 7.5.1 Consideracions generals 162
- 7.5.2 Ocupació agrícola 163
- 7.5.3 Ocupació urbana i industrial 165
- 7.5.4 Ocupació per segones residències 166

7.6 ALTERACIÓ DE LA VEGETACIÓ ESPONTÀNIA PER EXPLOTACIÓ

- 7.6.1 Explotació forestal, *Oriol de Bolòs i Josep M. Mallarach (i X. Llimona)* 170
- 7.6.2 Explotació ramadera, *Pere Montserrat i Recoder* 183

7.7 ALTERACIÓ DE LA VEGETACIÓ PER INCENDI

- 7.7.1 Consideracions generals, *Oriol de Bolòs (i X. Llimona)* 184
- 7.7.2 Capteniment del foc forestal, *Lluís Trabaud* 188
- 7.7.3 Causes del foc forestal i formes de lluita, *Oriol de Bolòs* 192

7.8	ALTERACIÓ DE LA VEGETACIÓ PER ALTRES ACCIONS HUMANES	
7.8.1	Pressió periurbana, <i>Josep M. Camarasa</i>	196
7.8.2	Pressió recreativa, <i>Josep M. Camarasa, Ramon Folch i Guillèn i Jordi Miralles</i>	198
7.8.3	Contaminació de l'atmosfera i de les aigües continentals, <i>Creu Casas, Xavier Llimona i Ramon Folch i Guillèn</i>	201
7.8.4	Contaminació de les aigües marines, <i>Lluís Polo i Ferran Vallespinós</i>	203
7.8.5	Tractament dels arbres viaris, <i>Jaume Bot i Arenas</i>	206
7.9	IMPACTE GLOBAL DE L'ACCIÓ HUMANA SOBRE EL PAISATGE VEGETAL	
7.9.1	Efectes de l'impacte per estates i zones de vegetació, <i>Oriol de Bolòs</i>	208
7.9.2	Usos del territori i reconversió forestal, <i>Ramon Folch i Guillèn</i>	213
<i>La fauna</i>		
7.10	RECESSIÓ DELS MAMÍFERS INDÍGENES	
7.10.1	Consideracions generals, <i>Joan-Ramon Vericad</i>	215
7.10.2	Caça, <i>Joan-Ramon Vericad</i>	218
7.10.3	Alteracions provocades pels grans mamífers introduïts, <i>Joan-Ramon Vericad i Josep-Antoni Alcover</i>	220
7.10.4	Alteració d'equilibris; flagells, <i>Jacint Nadal i Joaquim Gosàlbez</i>	221
7.11	RECESSIÓ DE L'AVIFAUNA, <i>Joaquim Maluquer i Sostres (i S.R. Catalana de la S.E.O., Museu de Zoologia de Barcelona. A. Història Natural de l'A. de Maó, J. Mayol, J. Nadal i J. Gosàlbez)</i>	
7.11.1	Consideracions generals	223
7.11.2	Destrucció d'hàbitats	224
7.11.3	Caça	228
7.11.4	Contaminació del medi; efectes dels plaguicides i dels canvis de les tècniques agrícoles	229
7.11.5	Alteració d'equilibris; flagells	231
7.12	PROBLEMÀTICA DELS RÈPTILS I DELS AMFIBIS, <i>Joan-Pau Martínez Rica</i>	232
7.13	PROBLEMÀTICA DELS INVERTEBRATS TERRESTRES	
7.13.1	Consideracions generals; problemes de la fauna cavernícola, <i>Enric Gadea i Francesc Español</i>	234
7.13.2	Lluita contra els flagells d'invertebrats; insecticides, <i>Jacint Nadal, Xavier Bellés i Francesc Español</i>	236
7.14	PROBLEMÀTICA DE LA FAUNA DE LES AIGÜES MARINES, <i>Joan-Domènec Ros (i J. Camp i J. Mayol)</i>	
7.14.1	Pesca industrial i esportiva	238
7.14.2	Rapinya d'escafandristes	240
7.15	PROBLEMÀTICA DE LA FAUNA DE LES AIGÜES CONTINENTALS, <i>Adolf de Sostoa, Antoni Roig, Montserrat Demestre, Francesc-Josep de Sostoa, Joan Mayol, Dolors Planas i Joan Armengol</i>	
7.15.1	Introducció d'espècies exòtiques i pesca	241
7.15.2	Pol·lució, dessecació, obres fluvials (preses, canalitzacions, etc.)	243

III. ESPÈCIES I SISTEMES NATURALS AMENAÇATS O CONFLICTIUS

8.	Espècies, grups o ambients amenaçats	
8.1	CORMÒFITS (PLANTES SUPERIORS), <i>Oriol de Bolòs (i J.Y. Lesouëf, M.A. Cardona i J. Mayol)</i>	247
8.2	TAL·LÒFITS (PLANTES INFERIORS), <i>Creu Casas i Xavier Llimona (i E. Ballesteros, J. Cambra, F.A. Comín i A. Gómez-Bolea)</i>	254

8.3	MAMÍFERS, Joan-Ramon Vericad, Joaquim Gosàlbez, Valentí Sans i Coma, Teresa Claramunt i Adrià Casinos (i J.A. Alcover)	264
8.4	OCELLS, Joaquim Maluquer i Sostres (i J. Mayol, S.R. Catalana de la S.E.O. i Museu de Zoologia de Barcelona)	268
8.5	RÈPTILS I AMFIBIS, Joan-Pau Martínez Rico	272
8.6	PEIXOS CONTINENTALS, Adolf de Sostoa, Antoni Roig, Montserrat Demestre i Francesc-Josep de Sostoa	281
8.7	PEIXOS I INVERTEBRATS MARINS, Joan-Domènec Ros	283
8.8	INVERTEBRATS CAVERNÍCOLES, Francesc Espanol i d'altres	285
8.9	EL PATRIMONI GEOLÒGIC, Enric Aragonès i Josep M. Mallarach	291
9.	Zones amenaçades o conflictives, Ramon Folch i Guillèn i d'altres	293
9.1	ZONA LITORAL	
9.1.1	Problemàtica general (urbanització i turisme, ocupació total, explotacions petrolieres, centrals nuclears)	300
9.1.2	Indrets particularment interessants i/o problemàtics	304
	• Estanys litorals de la plana rossellonesa	304
	• Costa de la Marenda i cap de Creus	306
	• Badia de Roses i platja de Pals	311
	• El Montgri i illes Medes	319
	• Marina brava del Baix Empordà i de la Selva i massís de Cadiretes	322
	• Delta del Llobregat	325
	• Camp de Tarragona, cap de Salou i litoral pròxim	332
	• Delta de l'Ebre	334
	• Illes Columbrets	344
	• Albufera de València i devesa del Saler	345
	• El Montgó, cap de la Nau i litoral pròxim	356
	• Litoral del Baix Vinalopó i del Baix Segura; l'Illa Plana	359
	• Litoral menorquí	360
	• Albufera de Maó i illa d'en Colom	364
	• Litoral mallorquí i arxipèlag de Cabrera	368
	• Albufera d'Alcúdia o de Mallorca, albufereta de Pollença i salobrar de Campos	370
	• Litoral eivissenc i formenterer	371
9.1.3	Zones preservades o a preservar	385
	A. Zones legalment protegides	385
	B. Zones de protecció desitjable	389
9.2	RERAPAÍS LITORAL	
9.2.1	Problemàtica general (residències secundàries, implantació industrial, explotació forestal, contaminació dels rius, etc.)	393
9.2.2	Indrets particularment interessants i/o problemàtics	395
	• Orgues d'Illa de Tet	395
	• Zona volcànica d'Olot	397
	• Estanys de Banyoles i rodalia	401
	• Les Guilleries i el Collsacabra	410
	• Les Gavarres	411
	• Turons de la Selva (Maçanet, Maçanes) i antic estany de Sils	411
	• Zona volcànica del Gironès i la Selva	413
	• El Montseny	414
	• Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac	417
	• Montserrat	420
	• El Montnegre	424
	• Serra de Marina	425
	• Plana del Vallès	426
	• Collserola	428
	• Garraf-Ordal	432
	• Muntanyes de Prades	436
	• Cardó	438

• <i>Ports de Tortosa o de Beseit</i>	439
• <i>Penyagolosa</i>	440
• <i>Desert de les Palmes i Agulles de Benicàssim, Serra d'Espadà, Serra de Mariola i Serra d'Aitana</i>	441
• <i>La Font Roja</i>	443
• <i>Embassaments d'Elx i del Fondo</i>	444
• <i>La Serra de Tramuntana</i>	445
9.2.3 Zones preservades o a preservar	447
A. Zones legalment protegides	447
B. Zones de protecció desitjable	460
9.3 <i>INTERIOR EIXUT</i>	
9.3.1 Problemàtica general	465
9.3.2 Indrets particularment interessants i/o problemàtics	467
• <i>Vedat de Fraga</i>	467
• <i>Turons de Maials i d'Almatret</i>	467
• <i>Timoneda d'Alfès</i>	468
• <i>Embassaments d'Utxesa, Llorenç de Montgai i Cellers</i>	468
9.3.3 Zones preservades o a preservar	470
A. Zones legalment protegides	471
B. Zones de protecció desitjable	471
9.4 <i>PIRINEUS I PREPIRINEUS</i>	
9.4.1 Problemàtica general (explotació forestal i ramadera, pressió turística i esportiva, centrals hidroelèctriques)	472
9.4.2 Indrets particularment interessants i/o problemàtics	474
• <i>Estans d'alta muntanya</i>	474
• <i>Vall d'Aran</i>	478
• <i>Aigüestortes i Sant Maurici</i>	481
• <i>Valls d'Andorra</i>	484
• <i>La Cerdanya i el Carlit</i>	485
• <i>Valls de Ribes, Eina i Carançà</i>	487
• <i>El Canigó</i>	490
• <i>La Serra de l'Albera</i>	492
• <i>L'Alta Garrotxa</i>	494
• <i>Serra de Cadí, Moixeró i Pedraforca</i>	496
• <i>Estany de Montcortès</i>	497
• <i>El Montsec</i>	498
9.4.3 Zones preservades o a preservar	500
A. Zones legalment protegides	501
B. Zones de protecció desitjable	504
9.5 <i>GRANS AGLOMERACIONS URBANES I INDUSTRIALS</i>	
9.5.1 Problemàtica general, <i>Josep M. Camarasa</i>	514
9.5.2 Problemàtica de l'eliminació i reciclatge de les deixalles urbanes, <i>Domènec Cucurull</i>	520
A. Els sistemes de tractament de les deixalles domèstiques	521
B. La situació de l'eliminació de la brossa domèstica als Països Catalans	522
C. Les opcions per a un futur immediat	524
9.5.3 Tractament dels residus industrials a Catalunya, <i>Domènec Cucurull</i>	524
A. La distribució territorial de la població i de la indústria	525
B. Les plantes per al tractament dels residus industrials	526
C. Consideracions finals	528
9.5.4 Ocupació d'àrees inundables, <i>Josep Trilla</i>	531

IV. PER UNA GESTIÓ DE LA NATURA ALS PAÏSOS CATALANS

10. Orientacions per a una gestió ecològica, <i>Jaume Terradas (i Teresa Franquesa i Miquel Monge)</i>	535
10.1 <i>CONSIDERACIONS GENERALS</i>	535
10.2 <i>TREBALLS DE BASE</i>	535

10.3	CREIXEMENT, DESENVOLUPAMENT, GESTIÓ	537
10.4	AGRICULTURA I CONSERVACIÓ	538
10.5	GESTIÓ DE LES AIGÜES	539
10.6	ACTIVITATS TURÍSTIQUES I RECREATIVES	540
10.7	EDUCACIÓ	541
11.	Instruments jurídic-administratiu de protecció i gestió	
11.1	SITUACIÓ ACTUAL I PERSPECTIVES DE FUTUR, <i>Lluís Paluzie</i>	549
11.1.1	La Constitució de 1978 i els Estatuts d'Autonomia de les Comunitats Autònomes	549
11.1.2	Tipologia de les zones preservades	551
	A. Els Parcs Nacionals	551
	B. Les Reserves Integrals	553
	C. Els Paratges Naturals d'Interès Nacional	554
	D. Els Parcs Naturals	555
	E. Els Refugis de Caça i les Estacions Biològiques o Zoològiques	556
	F. Els Llocs i els Paratges Pintorescs	557
11.1.3	La protecció en el marc de les lleis urbanístiques	558
	A. Els Plans Directors Territorials de Coordinació	559
	B. Els Plans Generals Municipals i les Normes Subsidiàries	559
	C. Els Plans Especials i les Normes Especials de Protecció	560
	D. Els Catàlegs de Protecció	561
11.1.4	Les disposicions vigents (1987)	562
	A. Àmbit jurídic-administratiu de Catalunya	562
	B. Àmbit jurídic-administratiu de les Illes Balears	565
	C. Àmbit jurídic-administratiu del País Valencià (Comunitat Valenciana)	565
	D. Disposicions sobre la protecció d'espècies animals i vegetals	566
11.2	LEGISLACIÓ (1987) SOBRE NATURA I MEDI AMBIENT A CATALUNYA, <i>Xavier Carceller</i>	567
11.2.1	Disposicions sobre l'ordenació del territori	568
	A. Sobre la planificació territorial	568
	B. Sobre l'urbanisme	569
	C. Sobre l'alta muntanya	569
11.2.2	Disposicions sobre la protecció espais naturals	570
	A. La prolongació de la via urbanística: els Plans Especials	570
	B. L'aplicació de la legislació estatal: la Llei 15/1975 d'Espais Naturals Protegits	570
	C. La legislació marc del Parlament de Catalunya: la Llei 12/1985 d'Espais Naturals	571
	D. Els espais naturals de protecció especial	573
11.2.3	Disposicions sobre les forests	573
11.2.4	Disposicions sobre la caça i la pesca	575
	A. Sobre la caça	575
	B. Sobre la pesca continental	576
	C. Sobre la pesca marítima	577
11.2.5	Disposicions sobre les activitats extractives	577
11.2.6	Disposicions sobre protecció ambiental	578
	A. Sobre les aigües residuals	578
	B. Sobre els residus industrials	578
	C. Sobre la contaminació atmosfèrica	579
11.2.7	Disposicions sobre les aigües continentals	579
11.2.8	Disposicions sobre el patrimoni històric amb incidència ambiental	580
	A. Els Paratges Pintorescs i els Conjunts Naturals d'Interès Cultural	580
	B. La nova legislació estatal	580
11.2.9	Conclusions	581

12. Recapitulació de dades per a una estratègia ambiental global, <i>Ramon Folch i Guillèn</i>	583	✓
12.1 INTRODUCCIÓ	583	
12.2 <i>POLÍTICA DE CONTROL D'IMPACTES AMBIENTALS</i>	585	
12.2.1 Activitats extractives	585	
12.2.2 Caça i pesca	585	
12.2.3 Activitats silvo-pastorals	586	
12.2.4 Agricultura	587	
12.2.5 Implantació urbana i industrial	588	
12.2.6 Obres públiques	589	
12.2.7 Activitat urbana i industrial	589	
12.2.8 Freqüentació d'espais lliures; segones residències	590	
12.3 <i>POLÍTICA DE ZONES I ESPÈCIES PRESERVADES</i>	591	
BIBLIOGRAFIA BÀSICA	603	
BIBLIOGRAFIA DE TEXTOS ANTICS	612	
APÈNDIX DOCUMENTAL	613	
A. ÀMBIT JURÍDICO-ADMINISTRATIU DE CATALUNYA	615	
B. ÀMBIT JURÍDICO-ADMINISTRATIU DE LES ILLES BALEARS	711	
C. ÀMBIT JURÍDICO-ADMINISTRATIU DEL PAÍS VALENCIÀ	721	
D. DISPOSICIONS SOBRE LA PROTECCIÓ D'ESPÈCIES ANIMALS I VEGETALS	758	

FUNDACIÓ
JAUME I

Carles Abellà
Josep-Antoni Alcover
Guillem Alomar
Miquel Alonso
Enric Aragonès
Joan Armengol
Rafael Balada
Antoni Ballester
Enric Ballesteros
Alfons Bayó
Jaume Bech
Xavier Bellés
Martí Boada
Oriol de Bolòs
Anthony Bonner
Jaume Bot
Josep Bou
Josep M. Camarasa
Jaume Cambra
Jordi Camp
Lluís Campàs
Josep A. Canas
Jordi Cañas
Xavier Carceller
Àlvar Cardona
M. Àngels Cardona
Jordi Carreras
Creu Casas
Adrià Casinos
Francesc Castelló
Manuel Cervera
Teresa Claramunt
Daniel Climent
Jordi Comas
Francisco de A. Comín
Josep M. Congost

Jordi Coróminas
Manuel Costa
Domènec Cucurull
Montserrat Demestre
Josep M. Domingo
Antoni Escarré
Oleguer Escolà
Francesc Español
Joan Estany
Jenar Fèlix
Xavier Ferrer
Salvador Filella
Ramon Folch
Joan J. Fornós
Teresa Franquesa
Enric Gadea
François Gadel
Ramon Ganyet
Lluís Gasull
Antoni Gómez-Bolea
Joaquim Gosálbez
C. Guerau de Arellano
Francesc Gurri
Guy Jacques
Àlex de Juan
Emilio Laguna
J. Lecomte
J. Y. Lesouëf
Xavier Llimona
Jordi Macarro
Josep M. Mallarach
Salvador Maluquer
Joan Maluquer
Joaquim Maluquer
Ramon Margalef
Carles Martín

Joan-Pau Martínez
Ramon M. Masalles
Josep M. Massip
Bernat Mateo
Joan Mayol
Benet Mercadal
Pere Mestre
M. Rosa Miracle
Jordi Miralles
Enric Mirambell
Miquel Monge
Pere Montserrat
Lluís Motjé
Jordi Muntaner
Jacint Nadal
J. D. Navarro
Guy Oliver
Guillem Orfila
Lluís Paluzie
Hèctor Pipió
M. Dolors Planas
Lluís Polo
Narcís Prat
Pere Prats
Roger Prodon
Josep-Manuel Puig
Jordi Puigvert
Maria Rambla
Claude Razouls
Joan Real
Antoni Roig
Àngel M. Romo
Joan-Domènec Ros
Joan Rosell
Josep-Antoni Rosselló
Valentí Sans

Jordi Sargatal
Joan Senent
Antoni Serra
Adolf de Sostoa
Francesc-J. de Sostoa
Jordi Serrallach
Carles Sumpsi.
Jaume Terradas
Lluís Trabaud
Josep Travé
Josep Trilla
Ferran Vallespinós
Joan-Ramon Vericad
Jaume Vicens
Maria Cristina Vicente
Antoni Vidal
M. Dolors Viñolas
Josep Vigo
Lluís Vilar
Lluís Villar
Xavier Viñas
Eduard Vives
M. Victòria Vives

Dos anys després de la seva aparició (Diada del Llibre de 1976) el «*Llibre Blanc de la Gestió de la Natura als Països Catalans*» era ja introbable a les llibreries: «*Natura, ús o abús?*» (si hom prefereix el títol de la coberta), el «*Llibre Blanc*» «tout court» (en el llenguatge quotidià dels naturalistes), havia estat un indubtable èxit editorial. Un èxit al·trament esperable perquè existia aleshores un moviment ecologista o conservacionista més o menys larvat, freturós de bases documentals, necessitat d'argumentacions sòlides com les fornides pel «*Llibre Blanc*». L'obra, en efecte, era i és una reflexió teòrica sobre les relacions de l'home amb el seu entorn natural, i alhora una anàlisi concreta de la problemàtica que aquestes relacions han plantejat en l'àmbit geogràfic específic dels Països Catalans. No era, ni és, un plany abstracte o un posicionament genèric desarrelat, sinó un inventari raonat de qüestions amb nom i cognoms: la típica obra poc útil a usuaris exòtics, de tan ajustada a la realitat dels usuaris autòctons. No una teoria general sobre la vialitat, sinó un precís mapa de carreteres d'un territori determinat.

La present segona edició respon a la necessitat de fer arribar aquesta mena d'informació als usuaris de final dels anys vuitanta i de la dècada dels noranta. Una segona edició molt corregida i augmentada, que incorpora, a més, un considerable apèndix de disposicions legals sobre la natura i l'entorn als Països Catalans; uns usuaris que han de ser els mateixos de la primera edició, més un nou important contingent de professionals del medi ambient (biòlegs, geòlegs, agrònoms, forestals, urbanistes, etc.), d'educadors i de ciutadans interessats pel tema, sigui per raons cíviques, ètiques o simplement funcionals. I és que mentre continui l'*abús*, caldrà pronunciar-se enèrgicament per l'*ús*.